

ด้วยพระนามของอัลลอห์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

JOHN F.KENNEDY LIBRARY
PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY
PATTANI THAILAND

(1)

หิกมะอุของกิริยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิม
ในจังหวัดนราธิวาส

The Wisdom of Polygamy in Islamic Laws and Application of Selected the Muslim Family
in Narathiwat Province

นูรีหะ สามะ
Nureehah Samah

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Arts in Islamic Studies
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ หิกมะชุของมีภารยาหาลัยคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการ
นำไปใช้ของครอบครัวสุลินในจังหวัดราชวิถี
ผู้เขียน นางสาวนูรียะ สามะ
สาขาวิชา อิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
.....
(ดร.อัสมันน แตօາດี)

คณะกรรมการ
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อินรออีน ณรงค์รักษ์มาเขต)
.....
(ดร.อัสมันน แตօາดี)

กรรมการ
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนา)
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.มุ罕หมัดชาเก เจ๊ะหะ)

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา

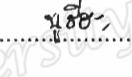
.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่ง sang)
.....
คอมบีบันทึกวิทยาลัย

(3)

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความชอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือเหล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.อัสมัน แต่อາລີ)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางสาวนูรียะ สามะ)
นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....นุสิตา สกุล.....

(นางสาวนุสิตา สกุล)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	พิกழะของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส
ผู้เขียน	นางสาวนูรียะ สามะ
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาหลักการและพิกழะของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม 2) ศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลามในจังหวัดนราธิวาส 3) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) พร้อมด้วยการสังเกต (observation) โดยการเลือกสัมภาษณ์ครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนจำนวนหนึ่งครอบครัวในจังหวัดนราธิวาส โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์วิเคราะห์เชื่อมโยงกับหลักการที่ได้จากการวิจัยเอกสาร และวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศาสนาอิสลามได้วางแนวทางการดำเนินชีวิตแก่นบุญบีเด้อบ้างสมบูรณ์และครอบคลุมในทุกมิติด้าน การบัญญัติให้บุญสารามมีภารยาได้หลักคนนั้นเป็นพิกழะอันดีงาม ลดคล่องกับธรรมชาติของความเป็นบุญบุพเพ และยังสร้างความสมดุลให้กับสตรีในสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำในจำนวนตามยุคสมัย

2. การนำหลักการที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการสร้างครอบครัวให้อยู่ในครรลองอิสลามของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนในจังหวัดนราธิวาสมีอยู่หลายประเดิ่นด้วยกัน คือ 1) การให้ความยุติธรรม 2) การให้ค่าอุปการะเดียงดู 3) การให้ที่อยู่อาศัย 4) การให้เวลาด้วย แรง 5) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในครอบครัว ซึ่งการนำหลักการไปใช้ในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภารยาหลักคนที่มักจะประสบความสำเร็จนั้นส่วนใหญ่แล้วเกิดจากครอบครัวที่ผู้นำครอบครัวมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ บทบัญญัติ และพิกழะที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหลักคน และครอบครัวที่ใช้แนวทางการอบรมที่เป็นเอกลักษณ์ กล่าวคือ ครอบครัวที่ผู้นำครอบครัวมี

ความรู้ศาสนาจะดับสูง และครอบครัวที่มีแนวทางการอบรมสั่งสอนที่มีเอกลักษณ์จะมีการนำไปใช้ และปฏิบัติจริงมากกว่าครอบครัวที่ไม่มีการอบรมสั่งสอนที่เป็นเอกลักษณ์ และครอบครัวที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการอิสลามน้อยจนถึงน้อยที่สุด

3. การมีความยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเวร์ค้างแรม การให้อภัย การประนีประนอม หรือความเข้าใจกันระหว่างสามีภรรยา และการที่ภรรยาขึ้นนอนบนสีที่ใช้ในการค้างแรมให้กับภรรยาอื่นๆ (اللذان) และการแต่งงานที่ศรีภูมิของสละสีที่ควรจะได้รับจากสามี (نكاح المسيان) นั้น สามารถเป็นแนวทางในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนให้ประสบผลสำเร็จได้

Thesis Title	The wisdom of polygamy in Islamic laws and application of selected the muslim family in Narathiwat Province
Author	Miss Nureehah Samah
Major Program	Islamic Studies
Academic Year	2017

ABSTRACT

This research aimed at 1) studying the principles and objectives of polygamy laws according to Islamic jurisprudence, 2) studying the application of selected Muslim families with polygamy in Narathiwat province, 3) studying the successful management ways of Muslim families with polygamy according to Islamic jurisprudence. The research is qualitative research run by studying documents, and indepth interview and observation of 6 Muslim families with polygamy in Narathiwat province. The data from indepth interview then was analyzed by combining with the principles studied from the documents, and the families' problems were analyzed by using data from document study in order to fine the real successful management ways.

Study results:

1. Islam has completely put the living path for all mankind in all living sides.

The legislation of polygamy for men is full of wisdom purposes that go along with the men being and to make the balance between men and women who are overlap of men in the number as a result of new generation.

2. The applying related principles in forming family under Islamic teachings for Muslim families with polygamy has many issues: 1) making equality and justice, 2) giving alimony, 3) providing accommodation, 4) equally-dividing in living times and 5) good dealing with all wives. The successful management ways of Muslim families with polygamy come from the families of which leaders have the knowledge and understanding of the principles,

jurisprudence and purposes related to polygamy, and the families of which leaders have unique educated ways, that is to say who have high knowledge of Islamic teachings. The families of which leaders have unique educated ways apply the principles of polygamy much better than those who do not have unique educated ways, and those who have the knowledge and understanding of Islamic principles in low level.

3. The equally-dividing in living times, the forgiveness, the compromising and understanding between husband and wife, the donating the right of a wife to another (التسا扎ل), and the waiving of a wife one or more of her marital rights from the husband (نكاح المسياح) are among the successful management ways of Muslim families with polygamy.

موضع البحث	حكمة تعدد الزوجات في الشريعة الإسلامية وتطبيق الأسر المسلمة في ولاية ناراتيوات
الباحثة	نوريمحة ساما
التخصص	الدراسات الإسلامية
العام الجامعي	1438 هجرية

مستخلص البحث

يهدف هذا البحث إلى 1) دراسة حكم تعدد الزوجات في الشريعة الإسلامية، 2) دراسة تطبيق بعض أسر المسلمين الذين يعانون الزواج في ولاية ناراتيوات بأحكام تعدد الزوجات، 3) بحث سبل الإدارة الناجحة لأسر المسلمين الذين يعانون الزواج طبق الشريعة الإسلامية. وهذا البحث بحث نوعي الذي يعتمد على الدراسة الوثائقية و المقابلة الشخصية المطولة والملاحظة من 6 أسر المسلمين الذين يعانون الزواج في ولاية ناراتيوات. وقد قامت الباحثة بتحليل المعلومات من المقابلة رابطة بالتعاليم الإسلامية المدرستة من الوثائق، وتحليل المشاكل القائمة في أسر المسلمين الذين يعانون الزواج مراجعة بالمعلومات المدرستة من الوثائق، وذلك لبحث سبل الإدارة الناجحة لتلك الأسرة.

نتائج البحث:

1. الإسلام قد وضع للإنسان سبل الحياة كاملاً وشاملاً لكل مجالها. وإن في إباحة الإسلام تعدد الزوجات للرجال حكم عظيمة متماشية مع طبيعتهم الرجالية، علاوة على أنه يؤدي إلى التوازن الاجتماعي بين الرجال والنساء حيث أن عدد النساء يفوق عدد الرجال إثر تطورات الزمان.
2. إن تطبيق الشريعة الإسلامية في بناء أسرة المسلمين الذين يعانون الزواج في ولاية ناراتيوات يشمل التواهي الآتية وهي 1) العدل بين الزوجات، 2) النفقات، 3) السكنات، 4) العدل في المبيت 5) حسن المعاشرة لكل أهل الأسر. وإن تطبيق الشريعة الإسلامية لإيجاد سبل الإدارة الناجحة لأسر المسلمين الذين يعانون الزواج جاءت من الأسر التي يكون الأزواج عالمين وفاهمين للتعاليم والشريعة الإسلامية وكذلك الحكم في تعدد الزوجات، كما يكون من الأسر التي مضى عليها التدريب الخاص يعني يكون الأزواج ذوي المستوى العالي من العلم حيث أن الأسر التي مضى عليها التدريب

(10)

الخاص تطبق الشريعة الإسلامية في تعدد الزوجات تطبيقاً حقيقياً أكثر من الأسرة التي لم يعش عليها التدريب الخاص والأسر التي لديها قليل إلى قليل جداً من العلم والفهم في الشريعة الإسلامية.

3. إن العدل في المبيت والتسامح والتصافح والتفاهم بين الأزواج والزوجات وتنازل زوجة حقها في المبيت للأخرى وتنازل الزوجات من حقوقهن من أزواجهن (نكاح المسياح) من السبل الناجحة في إدارة أسر المسلمين الذين يعذدون الزوج.

กิตติกรรมประกาศ

การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของอัลลอห์ผู้ทรงอภินิหารแห่งสากลโลก ขออัลลอห์ทรงประทานพรแด่ท่านนับมุ่นจำนวน **๓๖** ผู้เป็นศาสตราจัณปะเสรีสูดแห่งบรรดาเราะสูด ผู้ซึ่งเป็นผู้ชี้นำสู่แนวทางที่เที่ยงตรง และขอพระองค์ทรงประทานความสันติสุขเด่วงศรีวันและสาขของท่าน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอุล่วงได้ด้วยความโปรดปราน และการอนุมัติจาก อัลลอห์ **عزza** และความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีซึ่งจากทุกฝ่าย ขอขอบคุณ ดร.อัสมันน แดอาตี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ที่ให้คำแนะนำ คำเสนอแนะ ตลอดจนถ่ายทอดแนวคิด และทักษะต่างๆ พร้อมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนา อาจารย์ผู้ให้คำแนะนำ และขอຍกระดับให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการทำวิจัย ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อินรอหิม บัրงครั้กษายาเบต รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนา รองศาสตราจารย์ ดร.มุ罕หมัดชาเก เจ๊ะยะ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อินรอหิม บัรงครั้กษายาเบต และ ดร.อะห์มัด อีสุนั่ง ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เครื่องมือสำหรับการวิจัย ขอขอบคุณครอบครัวที่มีภรรยาหาลัยคน กราฟีกษายาในจังหวัดนราธิวาส ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณบรรดาคณาจารย์ภาควิชาอิสลามศึกษา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรนี้ ขอขอบคุณบัณฑิต วิทยาลัย คุณรัชนี นิมิษ ขอขอบคุณครอบครัวสามาذه และครอบครัวบินชาเขียวฯ ที่เคยเป็นกำลังใจ และเกื้อหนุนอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ขอขอบคุณนายฟุรอกัน บินชาเขียวฯ ผู้สนับสนุนหลัก ที่เคยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลืออย่างไม่รู้จักเหนื่อย ศุดท้ายนี้ไม่ลืมขอบคุณเพื่อนๆ ที่เคยดูอาอ์ ขอekoong กอัลลอห์ **عزza** ทรงตอบแทนทุกท่าน และโปรดอภัยในความผิดพลาดต่างๆ ด้วยเหตุผล ตามนี้

มูรียะ สามะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
مستخلص البحث	(9)
กิตติกรรมประกาศ	(11)
สารบัญ	(12)
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-ไทย	(17)
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-อังกฤษ	(19)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 อัลกูรอาน อัลอะดีม เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	24
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	25
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	25
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	26
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	28
1.8 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	28
1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ	29
บทที่ 2 บทบัญญัติและหิกมะอุของมีกรรยาหลาຍคนตามหลักกฎหมายอิสลาม	30
2.1 บทบัญญัติของการมีกรรยาหลาຍคนในอิสลาม	30
2.1.1 บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการมีกรรยาหลาຍคนในอัลกูรอาน	30
2.1.2 หลักฐานสนับสนุนการมีกรรยาหลาຍคนจากอัลกูรอาน	37
2.1.3 หุกมของการมีกรรยาหลาຍคนในอิสลาม	37
2.2 หิกมะอุของการมีกรรยาหลาຍคนในอิสลาม	50
2.2.1 ความหมายของคำว่า "หิกมะอุ" เชิงภาษา	50
2.2.2 ความหมายของคำว่า "หิกมะอุ" เชิงวิชาการ	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.3 ทิกมະชุของกรรมการมีภารยาได้หลายคนในมุนมองของอิสลาม	50
2.2.4 ทิกมະชุการมีภารยาหลายคนของท่านเราะสูด 	52
2.2.5 ทิกมະชุของการจำกัดจำนวนภารยาแก่สีคัน	53
2.2.6 สาเหตุของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม	53
2.3 เสื่อน ไข่ของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม	54
2.3.1 จำกัดจำนวนไม่เกินสีคัน	54
2.3.2 มีความสามารถในการซื้อขายต่างๆ(น้ำฟекะหุ)	55
2.3.3 ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภารยา	55
บทที่ 3 การนำหลักการและทิกมະชุของการมีภารยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม	
ไปใช้กับครอบครัวมุสลิมในจังหวัดราชวิถี	78
ครอบครัวที่ 1 : สัมภายณ์ภารยาคนที่ 2	78
1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม	78
2- การให้ความยุติธรรม	79
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	79
2.2 ค่าอุปการะเดี้ยงดู (น้ำฟекะหุ)	79
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	80
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยา(การเอาใจใส่ดูแล)	80
2.5 ความรัก	81
ครอบครัวที่ 2 : สัมภายณ์ภารยาคนที่ 3	81
1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม	81
2- การให้ความยุติธรรม	82
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	82
2.2 ค่าอุปการะเดี้ยงดู (น้ำฟекะหุ)	82
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	83
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยา(การเอาใจใส่ดูแล)	83
2.5 ความรัก	84

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
ครอบครัวที่ 3 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2	84
1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภรรยาหาลัยคนในอิสลาม	84
2- การให้ความยุติธรรม	84
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	84
2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำนม)	85
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	86
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา(การเอาใจใส่ดูแล)	86
2.5 ความรัก	87
ครอบครัวที่ 4 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2	87
1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภรรยาหาลัยคนในอิสลาม	87
2- การให้ความยุติธรรม	87
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	87
2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำนม)	88
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	88
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา(การเอาใจใส่ดูแล)	88
2.5 ความรัก	89
ครอบครัวที่ 5 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2 (เคยเป็นภรรยาคนที่ 1)	89
1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภรรยาหาลัยคนในอิสลาม	89
2- การให้ความยุติธรรม	89
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	90
2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำนม)	90
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	90
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา(การเอาใจใส่ดูแล)	90
2.5 ความรัก	91

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
กรอบครัวที่ 6 : สัมภาษณ์ภารยาคนที่ 2	91
1- ความเข้าใจในหลักการของการนีภารยาหาลายนในอิสลาม	91
2- การให้ความยุติธรรม	92
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	92
2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงศู (น้ำเกาะ)	92
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	93
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยา(การเอาใจใส่คุ้มแล)	93
2.5 ความรัก	94
บทที่ 4 แนวทางการบริหารจัดการการนีภารยาหาลายนที่ประสบความสำเร็จ	
ตามหลักกฎหมายอิสลาม	95
1- ความเข้าใจในหลักการของการนีภารยาหาลายนในอิสลาม	95
2- การให้ความยุติธรรม	98
2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม	99
2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงศู (น้ำเกาะ)	101
2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม	108
2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยา(การเอาใจใส่คุ้มแล)	111
2.5 ความรัก	121
แนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการนีภารยาหาลายน	
ตามหลักกฎหมายอิสลาม	124
การแบ่งเวรค้างแรมด้วยความยุติธรรม	124
การให้อภัย การประนีประนอม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน	
ระหว่างสามีภารยา	126
ภารยาขยันยอมอนุสิทธิในการค้างแรมให้กับภารยาคนอื่นๆ (الشازل)	128
การแต่งงานที่สตรีขยันยอมละสิทธิ์ที่ควรจะได้รับ (نكاح المسيطر)	129
ความเห็นต่างของนักวิชาการศาสนาในเรื่องของหุกมการแต่งงานมิสยาร	129
หุกมของการแต่งงานมิสยาร	130
ความแตกต่างระหว่างการแต่งงานมิสยารกับการแต่งงานมุตอะฮ	130

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	132
5.1 สรุปผลการวิจัย	134
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	143
5.3 ข้อเสนอแนะ	158
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือการวิจัย	165
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย	168
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	170
ภาคผนวก ง นิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript)	179
ประวัติผู้เขียน	191

ตารางปริวรรตพยัญชนะอาหรับ-ไทย
วิทยาลัยอิสลามศึกษา ฉบับปรับปรุง 2558

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
ء	อะลีฟ/ ยัมชะยะ	อ ในกรณีเป็นพยัญชนะ และ ร ในกรณีเป็นตัวสะกดสุดท้าย
ب	บาร์	บ
ت	ตาอ์	ต
ث	ชาอ์	ช
ج	ญีม	ญ (ญี่ ในกรณีเป็นตัวสะกด)
ح	ชาอ์	ช
ك	คออ'	ค
د	ดาล	ด
ذ	ชาล	ฉ
ر	รอ'	ร
ز	ซัย	ซ
س	สีน	ส มีซ้อยกเว้น เช่น บูชา อีชา ยา ซีน เป็นต้น
ش	ชีน	ช
ص	ศออด	ศ
ض	ภูอด	ภ
ط	ภูอ'	ภ
ظ	ศออ'	ศ
ع	อัยน	อ
غ	ชัยน	ช
ف	ฟาร์	ฟ
ق	กอฟ	ก
ك	กาฟ	ก
ل	لام	ล

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
م	มีน	ນ
ن	บุน	ນ
ه	ยาอ'	ຢ ในการนี้เป็นพยัญชนะ และ ຢ ในกรณีเป็นตัวสะกดสุดท้าย
و	วาว	ວ
ي	ยาอ'	ຢ
الفتحة	อัลฟัตยะห์ อ่านสระข้างบน	◌ (ในกรณีมีตัวสะกด เช่น มัรwan อาดัม ฯ) ◌, ◌-ء ◌-ء ◌-ء ใน กรณีมีตัวสะกด) ละสระในบาง กรณี เช่น อัลี บะนี ฯ)
الكسرة	อัลกัสเราะห์ อ่านสระข้างล่าง	◌
الضمة	อัลภูมามะห์ อ่านสระข้างหน้า	◌
الفتحة الممدودة	อัลฟัตยะห์ อัลมัมคุดะห์	◌ (อ ในการนี้มีตัวสะกด เช่น อัลฟ่า รือบฯ)
الكسرة الممدودة	อัลกัสเราะห์ อัลมัมคุدะห์	◌
الضمة الممدودة	อัลภูมามะห์ อัลมัมคุดะห์	◌
الـ الشمسية	อัลลีฟ لام อัชชัมเชียยะห์	ອ-ตามด้วยพยัญชนะตัวแรกของ คำต่อไป เช่น อัดดีน อัญญีนาฯ
الـ القمرية	อะลีฟ لام อัลเกาะมารียุยะห์	ອ ตามด้วยคำต่อไปโดยไม่ต้อง เง้นวรค เช่น อัลกรุอาน อัลลอห์ อัลลิสลาม ฯ
ة	ตาอ์มรบูญาห์	ຢ เป็นเสียงเดียวกับ ຢ กรณีอ่าน หยุดเป็นเสียง ພ กรณีอ่าน ต่อเนื่องเป็นเสียง ຕ
ي	ยาอ' มุคิอ์ฟะฟะห์	อ่านและสะกดตามการเขียน เช่น ີ
ي	ยาอ' นิسبะห์ หรือ ยาอ' มุชัดดะดะห์	สะกดยาอ'สองตัว เช่น ຍຍະ ອັຫາພົອຍະ

ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-อังกฤษ

ของห้องสมุดรัฐสภาพาณิช

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะอังกฤษ
ا	อเลฟ	a
ب	บาร์	b
ء	ยัมชะซุ	'a, 'i, 'u
ت	เตาร์	t
ث	ชาอ์	th
ج	ญีม	j
ح	หาอ์	h
خ	คออ์	kh
د	ดาด	d
ذ	ชาด	dh
ر	ราอ์	r
ز	ชาய	z
س	สีน	s
ش	ชีน	sh
ص	ศอด	s
ض	ภูด	d
ط	ภูอ์	t
ظ	ทูอ์	z
ع	อัยน	'a, 'i, 'u
غ	อะอยน	gh
ف	ฟาร์	f
ق	กอฟ	q
ك	กາฟ	k

(20)

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัจจัย

ในสังคมปัจจุบันจะเห็นได้ว่าจำนวนของประชากรชาวยินมีมากกว่าจำนวนประชากรหญิงไม่ว่าจะเป็นส่วนใหญ่ของโลกนี้ก็มีการพบว่าจำนวนผู้หญิงมีมากกว่าจำนวนผู้ชาย ซึ่งจากการสำรวจสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2553 ปรากฏว่าประเทศไทยมีประชากรหญิง 32.4 ล้านคน และชาย 32.1 ล้านคน (ร้อยละ 49.0) หรือคิดเป็นอัตราส่วนเพศ (ชายต่อหญิง 100 คน) เป็นร้อยละ 96.2 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554.:5)

เช่นเดียวกันก็ได้ปรากฏในประเทศฝรั่งเศสว่ามีจำนวนประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ซึ่งได้รับการขึ้นชื่อจากชีนาร์ (Sinar) สมาคมสภาพผู้หญิงแทนรายครัวฝรั่งเศสได้กล่าวไว้ว่า “โดยมีใจความว่า “ในประเทศฝรั่งเศสมีประชากรหญิงที่บังไม่ได้ทำงานจำนวนประมาณ 1,500,000 คน เนื่องจากผู้ชายในฝรั่งเศสเลือกมีภาระเพียงแค่คุณเดียว...” (Bunaydir Bin Muqbil al-Haysuniy, nd.:19) และมีการขึ้นชื่อว่าศาสตร์ที่ทรงด้วยความสามารถในการทำงานจำนวนมาก นี้เป็นศาสตร์ที่มีชื่อว่า “ศาสตร์ของกุญแจ” (George) นักวิชาการในประเทศอังกฤษได้กล่าวไว้ว่าโดยมีใจความว่า “กฎหมายข้อห้ามการมีภาระให้ชายคนในประเทศอังกฤษนั้นก่อให้เกิดภัยตระหนักร้ายต่อบรรดาศรีเป็นล้านคน เนื่องจากทำให้พวกร่างกายเป็นสาวโสดที่มีอายุ ไม่มีสามี ทำให้ความสาวร่วงโรยไปตามอาชญากรรมโดยไร้ประโยชน์ ไม่สามารถถูกได้อีก” (Bunaydir Bin Muqbil al-Haysuniy, nd.:19)

หญิงชาวอังกฤษเข้าของบทความในหนังสือพิมพ์ “London Truth” เมย์แพร์ ในหนังสือพิมพ์ “Lagos Weekly and Kurds” ประจำวันที่ 20/4/1901 ได้กล่าวไว้ว่าโดยมีใจความว่า “การจำกัดแค่หนึ่ง (มีภาระแค่คุณเดียว) เป็นต้นเหตุทำให้ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่มีที่พึ่ง จนอาจจะทำให้เชอกลายเป็นสมบัติของผู้ชายที่ไม่ได้ดี ดังนั้นปัญหาความรุนแรงก็จะเกิดขึ้นตามมาก ไม่มีการอนุญาตให้ผู้ชายมีภาระให้ชายคน (เพราะเป็นการบิดเบือนไม่ให้ผู้ชายที่ดีมารับผิดชอบผู้หญิงที่บังไม่ได้ทำงาน)” (Ahmad al-Husri, 1990.:30-31)

Mustafa al-Siba'iyy นักวิชาการฟิกห์ ได้กล่าวไว้ว่าโดยมีใจความว่า “มีการเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์เล่มหนึ่งว่าทางรัฐบาลเยอร์มันได้ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสภาพอุตสาหกรรม อัล-อัศร์ (مشيخة الأزهر) เพื่อส่งตัวแทนอุตสาหกรรมในการร่วมสนับสนุนกับอุตสาหกรรมอัล-อัศรเรื่องกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับสตรีและการมีภาระให้ชายคนในกฎหมายอิสลาม เพื่อการกำหนดกฎหมายในรัฐธรรมนูญของเยอร์มันในการอนุญาตให้มีภาระให้ชายคนได้ เนื่องจากเห็นว่าการมีภาระ

หลายคนนั้นเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาการเพิ่มจำนวนของผู้หญิงในประเทศ” (Mustafa al-Siba‘iiy, 1999.:63-64)

ชี้งทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้สอดคล้องกับคำอุกอาจล่าวของท่านเราสุด

((إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ ، وَيُظَهَّرَ الْجُهْلُ ، وَيَقْسِطُوا الرِّبَا ،
وَيُشْرِبُ الْخَمْرُ ، وَيَذْهَبُ الرِّجَالُ ، وَتَبْقَى النِّسَاءُ ، حَتَّىٰ يَكُونُ لِتِمْسِينَ
امْرَأَةٌ قَيْمَمْ وَاحِدٌ))

(أخرج البخاري : 81)

ความว่า “แท้จริงสัญญาณส่วนหนึ่งของวันสิ้นโลกคือความรู้ที่ถูกยกขึ้นไป ความไม่รู้จะปรากฏอย่างชัดเจน การผิดประเวณีทำการอย่างแพร่หลาย มีการคั่นสูรา(ระบบในสังคม) เพศชายจะน้อบลงและเพศหญิงจะเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งผู้หญิงห้าสิบคนต่อผู้ชายเพียงหนึ่งคน”

(บันทึกโคห์ al-Bukhāriy :81)

ผู้หญิงจำนวนมากจึงต้องหาที่พึ่งและผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือ จากสภาพความเป็นจริงดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีสองทางเลือก คือการตัวอัญญานเดียวหรือเลือกอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของผู้อื่นอย่างมีเกียรติ ซึ่งอิสลามสนับสนุนให้ผู้หญิงเลือกทางที่สองมากกว่า เนื่องจากจะทำให้สังคมเกิดความมั่นคงและมีศีลธรรม การมีภารบาทาลายคนในสถานการณ์ดังกล่าวเป็นหนทางที่ดีที่สุด ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้หญิงที่ต้องการมีผู้คุ้มครองและคุ้มครองอย่างใกล้ชิด (มุ罕หมัดชาากี เจ๊ะอะหะ, 2011:83)

จอร์จ สก็อต (George Scott) ได้กล่าวไว้ว่าโดยมีใจความว่า “เนื่องจากว่ามีการเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วของผู้คนในศตวรรษนี้ ทำให้ชายจำนวนมากมีภาระเกินกว่าหนึ่งคน” (มุขนำหนังชาวกี เจ้าพระ, 2011:106)

สังคมทั่วไปมองว่าการมีภารายาหลากันนั้นคือหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา
หลักๆอย่างด้วยกัน เช่น ปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัว ปัญหามีลูกมาก ปัญหาความจน
ปัญหาลูกเสี้ยคน และยังเป็นสาเหตุที่ทำให้สังคมเสื่อมทราม ซึ่งเกิดแนวคิดนี้ขึ้นเนื่องจากมีการ
โจรดื้อย่างรุนแรงในเรื่องของการมีภารายาหลากัน เพราะขาดความรู้ความเข้าใจหรือมีความเข้าใจ
ในเรื่องนี้อย่างไม่ถูกต้อง และเพราการรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการมีภารายาหลากันจากผู้ที่ไม่
ประสงค์หรือมีอคติต่ออิสลามที่มีแนวคิดจะล้างสมองลัทธินั่นเอง

แต่ถ้ามองอีกแง่หนึ่งของข้อเท็จจริงแล้วเป็นกลาง หากบัญญัติให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาแค่คนเดียวันนี้เป็นสิ่งที่ขัดกับความจริงและความเป็นไปของสังคม เนื่องจากได้รับการบังคับจากท่านเราสูล ﷺ ในอัลอะดียที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นนั้นว่า โอลกันนีมีจำนวนผู้หญิงมากกว่าจำนวนผู้ชาย อีกทั้งการมีภรรยาหลายคนนั้นจะทำให้เกิดประชชาติตามากขึ้น และแน่นอนว่า จำนวนคนจะมากขึ้นมาไม่ได้เนื่องจากด้วยกันการแต่งงานเท่านั้น ท่านเราสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((ترَوْجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ؛ فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمُ الْأُمُمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

(أخرجه أبي داود: 3050)

ความว่า “จะแต่งงานกับสตรีที่พากเจ้าพึงโปรดانا สตรีที่สามารถมีบุตรมาก เพราะแท้จริงฉันภาคภูมิใจกับ(จำนวนอันมากมากของ)พากท่านต่อหน้าประชชาติอื่นในวันกิยามะห”

(บันทึกโดย Abu Daud :3050)

ดังนั้นอัลลอห์ ﷺ จึงบัญญัติให้ผู้ชายสามารถแต่งงานกับผู้หญิงได้ถึงสี่คนถ้าหากเขามีความสามารถ เพราะอัลลอห์ทรงรู้ดีว่า “การจำกัดให้ผู้ชายมีภรรยาเพียงคนเดียวันนี้ไม่สามารถที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ” (Zakir Naik, nd.:4-7)

อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกรุอานว่า

﴿ وَإِنْ جِئْتُمُ الْأَنْهَىَنِ لَا تُشْسِطُوا إِنِ الْبَيْتَنِيَ فَانِكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرِبَاعٍ فَإِنْ جِئْتُمُ الْأَنْهَىَنِ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَيْمَانُكُمْ ذُلِّكَ أَذْيَ أَلَا تَعْمُلُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “และหากพากเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จึงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พากเจ้าในหมู่สตรี ส่วนคนหรือสามคนหรือสี่คนแต่ถ้าพากเจ้าเกรงว่าพากเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จึงมีแต่หญิงเดียวหรือไม่ก็หญิงที่มีอขวาของพากเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พากเจ้าจะ ‘ไม่ลำเอียง’ ”

(อันนิสาอ์: 3)

บุนัยดิร บิน มุกบิล (Bunaidir Bin Muqbil al-Haysuniy) ได้กล่าวไว้โดยมีใจความว่า “คำว่า ‘**ถูกต้อง**’ (คิฟตุน) อุลามาอีได้อธิบายว่าหมายถึง “อัลคอชยะห์” คือความกลัว และ อุลามาอีบางท่านได้อธิบายว่าหมายถึง “อัลอิลมุ” คือการรู้ กล่าวคือ หากพวกล้าว (Bunaidir Bin Muqbil al-Haysuniy, nd.:8-9)

อัลกรุญบีชีได้กล่าวไว้โดยมีใจความว่า “แท้จริงแล้วความหมายของคำว่า “กลัว” ในอาจะอนี คือการคาดการณ์” (al-Qurtubiy, 1964.:24/517)

ดังนั้นความหมายของอาจะอนีจึงหมายถึง “พวกล้าวสามารถแต่งงานได้สักคน แต่ หากพวกล้าวคาดว่าไม่มีความสามารถให้ความยุติธรรมระหว่างพวกนาง ก็จะแต่งงานแค่สามคน และหากพวกล้าวคาดว่าไม่มีความสามารถให้ความยุติธรรมระหว่างพวกนาง ก็จะแต่งงานแค่สองคน และหากพวกล้าวคาดว่าไม่มีความสามารถให้ความยุติธรรมระหว่างพวกนาง ก็จะแต่งงานแค่นั่ง” (Bunaidir Bin Muqbil al-Haysuniy, nd.:8-9)

ด้วยทักษะอ่อนดังกล่าวบ่งบอกถึงการอนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาได้หลายคนตามหลักบทบัญญัติอิสลาม ซึ่งมุสลิมชายสามารถแต่งงานกับผู้หญิงหนึ่งคน สองคน สามคน หรือสักคน

การจำกัดให้มีภรรยาได้แค่สักคนในอิสลามนั้น เหตุผลเพราอิสลามป้องกันมิให้ผู้ชายมีภรรยามากกว่านั้น ดังที่เคยเกิดขึ้นในสมัยญาชิลียะห์² ซึ่งท่านเราะสูด ๖ ได้เก็บรับสั่งเคาะหานะห์ ๖ ในเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ

عَنْ أَبْنِ عُمَرَ قَالَ، ((أَنَّ عَيْلَانَ بْنَ سَلَمَةَ الشَّفَفِيَّ، أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ
نِسَوَةٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَأَسْلَمَنَ مَعَهُ فَأَمْرَةً النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ
يَتَخَيَّرَ أَرْبَعًا مِنْهُنَّ .))

(أخرجه الترمذى: 1128)

ความว่า “จากท่านอินนۇ อุมรกล่าวว่า ผู้อ่อนน้อมากกว่า ที่อยู่บ้าน บินสะละมะอุ อั้ยยะ เกาะฟีย์ ได้เข้ารับอิสลามในขณะที่เขาเมียภรรยาสิบคนในสมัยญาชิลียะห์² และพวกนางทั้งหมดได้เข้ารับอิสลามพร้อมกับเขา ท่านเราะสูด ๖ จึงสั่งให้เขาเลือกสักคนจากพวกนางทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy: 1128)

¹ มากก้าวว่า 甫 (เคาก) แปลว่า กลัว

² สมัยญาชิลียะห์หมายถึง ความไม่รู้เรื่องในศาสนาและหลงทางของชาวนารัตน์ก่อนอิสลาม(Mujjam al-Wasit, nd.:144)

ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์จากนักบุรพาคดี และได้กล่าวหาเหตุต่อระบบการปกครองของอิสลามในเรื่องนี้ เพื่อสร้างความคลางแคลงใจและความเกลียดชังต่ออิสลาม ซึ่งนักบุรพาคดีมองว่าการอนุญาตให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาหลายคนในอิสลามนั้นเป็นการไม่ให้เกียรติและลดทอนความสำคัญของศตรี แนวคิดนี้ถูกยอมรับโดยมุสลิมบางกลุ่มที่มีอุดมคติต่อการบัญญัตินี้ ซึ่งบางครั้งการยอมรับแนวคิดนี้มาจากการผู้ที่ไม่มีความรู้ข้อเท็จจริงในอิสลามและบางครั้งการยอมรับนี้ก็มาจากผู้ที่รู้ข้อเท็จจริงและรู้วิกฤติของ การอนุญาตให้มีภรรยาหลายคน ในอิสลามด้วยซ้ำ หากเราเหล่านี้ก็เปรียบเสมือนแขนงของศัตรูอิสลามที่ช่วยทำหน้าที่ล้างสมองให้กับหลังผิดและสร้างฟิตนะยุที่ยิ่งใหญ่ (Abdullah Nasih Elwan, n.d.:4-5)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าอิสลามสนับสนุนและส่งเสริมการมีภรรยาหลายคน แต่นอนว่าสิ่งที่อิสลามส่งเสริมให้กระทำนั้นย่อมมีผลดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนด้วย มุสลิมทุกคน ซึ่งการอนุญาตให้มีภรรยาหลายคนในอิสลามนั้นจะทำให้มุสลิมและสังคมมุสลิมโดยรวมได้รับทิ琨ะห์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งนี้หากการอยู่ร่วมกันของบรรดาครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามหน้าที่และให้สิทธิแก่คนในครอบครัวตามที่อิสลามได้สั่งไว้ แต่อาจจะมีบางครอบครัวที่ไม่สามารถใช้ชีวิตในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนอย่างมีความสุขได้ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดราชวิหาร ซึ่งจากการตั้งข้อสังเกตในพื้นที่ที่ผู้วิจัยอาศัยอยู่ จะมีบางครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนสามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุขได้ ในขณะที่บางครอบครัวนั้นก็ประสบกับปัญหา

ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “หิกมะหุของกรรมมีภรรยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดราชวิหาร”

1.2 อัลกรอأن อัลอะดีม เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องหิกมะหุของกรรมมีภรรยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดราชวิหารนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเนื้อหาจากแหล่งต่างๆดังต่อไปนี้

1.2.1 อัลกรอأن

อัลกรอأنที่บัญญัติให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคนมีอยู่ 2 อายะห์ด้วยกัน

1.2.1.1 อัลลอห์บัญญัติให้มีการแต่งงานกับผู้หญิง ได้ถึงสี่คนถ้าหากผู้ชายมีความสามารถ ดังที่ได้ตรัสไว้ในอัลกรอأن อายะห์ที่ 3 ในสูเราะห์อันนิสาร์

³ หิกมะห์ (حکم) หมายถึง วิทยาปัญญา, ผลลัพธ์, ประโยชน์

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَإِنْ حَفَّتُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْبَيْتَانِي فَإِنَّكُمْ حَمُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَشْئِي وَثَلَاثَ رَوْبَاعَ فَإِنْ حَفَّتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَمَانَتُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَا تَعْوَلُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “ดังนั้นพวกรักษาทั้งหลายจะแต่งงานกับผู้หญิงที่ดีแก่พวกรักษา ในหมู่สตรีเพื่อเป็นภรรยาสำหรับพวกรักษา สองคนหรือสามคนหรือสี่ คน แต่ถ้าพวกรักษาเกรงว่าพวกรักษาจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่ ภรรยาคนเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีของขวบของพวกรักษาครอบครองอยู่ (ทำาษะหญิงที่พวกรักษาครอบครองอยู่) นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่ พวกรักษาจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสา๙ : 3)

1.2.1.2 จากนั้นอัลลอห์ ﷻ ได้บอกกล่าวขึ้นว่า “ด้วยการปฏิเสธถึงความสามารถ ของผู้ชายในการจะทำให้ยุติธรรมระหว่างบรรดาสตรี พระองค์ได้ตรัสในอะyah อีก 129 สูราห์ชื่อ อันนิสา๙

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا يَمْلِوَا كُلَّ الْمَبْلِغِ فَتَذَرُّوهَا كَالْمُعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْنِلُوهَا وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء : 129)

ความว่า “และพวกรักษาทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมใน ระหว่างบรรดาภรรยาได้เลย และแม้ว่าพวกรักษาจะมีความประณาน อันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกรักษาจะอย่าเอียงไปทางด้านใดทางด้านใด ก็จะ ปล่อยให้บรรดาภรรยา (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้ และ หากพวกรักษาประนีประนอมกัน และมีความชำนาญแล้ว แท้จริงอัลลอห์ ﷻ เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสา๙ : 129)

1.2.1.3 หนึ่งในมาตรฐานของความยุติธรรมคือการเจตนา : การงานที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับเจตนาที่ดีและการปฏิบัติที่ดีด้วย อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِلْمٍ أَعْلَمُ ﴾

(النساء : 127)

ความว่า “และความดีใดๆที่พากเจ้ากระทำไปนั้น แท้จริงอัลลอห์ทรงรู้ในความดีนั้น”

(อันนิสาอ์ : 127)

1.2.1.4 ศาส็งแรกของมาตรฐานของความยุติธรรมได้ให้ความกระจ่างด้วยอาษะอัลกรูอานมหาบริสุทธิ์ คือการเจตนาที่ดีในการปฏิบัติย่อมเป็นที่รู้แก่อัลลอห์ ﷻ ซึ่งเจตนาที่ดีในที่นี้หมายถึง เจตนาที่มีเป้าหมายดี และความหลังด้วยการกระทำที่ดี ไม่สำคัญว่าหลังจากนั้นคนอื่นจะรู้หรือไม่รู้ว่ากำลังทำดี เพียงพอแค่อัลลอห์ ﷻ เท่านั้น เพราะอัลลอห์ ﷻ นั้นรับรู้เจตนาที่ดีของมวลมนุษย์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกรูอานว่า

﴿ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَقْوَىٰ فِي إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴾

(النساء : 128)

ความว่า “และหากพากเจ้ากระทำดีและมีความชำนาญแล้ว แท้จริงอัลลอห์อนุนั้นทรงรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พากเจ้ากระทำกัน”

(อันนิสาอ์ : 128)

1.2.1.5 อัลลอห์ ﷻ ได้สั่งให้มนุษย์ทุกคนให้มีความยุติธรรมต่อบรดาภาระในทุกเรื่องด้วยความพยายาม นอกจากสิ่งที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุม ซึ่งแน่นอนว่ามีมนุษย์บางคนปรารถนาที่จะภักดีต่อคำสั่งใช้ของอัลลอห์ ﷻ แม้ในความเป็นจริงแล้วมีบางสิ่งบางอย่างในจิตใจที่เกินความสามารถจะกระทำการตามได้ก็ตาม และแน่นอนอีกว่าอัลลอห์ ﷻ ไม่บังคับให้กระทำในสิ่งที่เกินความสามารถของบ่าวจะภักดีได้ อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกรูอานว่า

﴿ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا ﴾

(البقرة : 286)

ความว่า “อัลลอห์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิต ให้อกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น”

(อัลนาบะเกาะราาะห์ : 286)

1.2.1.6 อิมามชาฟีอิย์ (al-Shāfi'iyy) ได้กล่าวไว้ว่าความว่า การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูต้องพิจารณาจากสถานภาพและฐานะของสามีเท่านั้น ดังนั้นการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูจำเป็นต้องให้ท่าๆกัน (Muhammad Bin Idrīs al-Shāfi'iyy, 2001.:5/88)

โดยใช้หลักฐานจากอาษะอัลกุรอานมาสนับสนุนดังนี้

﴿ لِئِنْفَقَ ذُو سَعْةٍ مِّنْ سَعْيِهِ وَمَنْ فِدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَلَيُنْفِقْ بِمَا آتَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ ﴾

(الطلاق : 7)

ความว่า “ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเข้า ส่วนผู้ที่การยังชีพของเข้าเป็นที่คับแคนแก่เขาก็ให้เข้าจ่ายตามที่อัลลอห์ทรงประทานมาให้แก่เข้า...”

(อัลกุรอาน : 7)

1.2.1.7 มีขับะนะฟีย์ได้กล่าวไว้ว่าความว่า การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูพิจารณาจากสถานภาพและฐานะของภรรยา ดังนั้นการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูแก่บุตรภรรยาไม่จำเป็นจะต้องเท่าเทียมกัน เนื่องจากฐานะของภรรยาแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน (al-Shawkānī, Muhammad Alī al-Shaukānī, 1993.:7/130)

โดยใช้หลักฐานจากอัลกุรอานดังนี้

﴿ وَعَلَى الْمَوْلَدِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾

(البقرة : 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปั้นจั่งยั่งชีพของพวกร่างและเครื่องนุ่งห่มของพวกร่าง...”

(อัลบะเกาะเราะสุ : 233)

คำว่า มَعْرُوف (Ma'arūf) คือ ความพอดีและพอเพียง เนื่องจากการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาภรรยาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่าอุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกร่าง ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นางจะต้องใช้จ่ายด้วยเช่นกัน

1.2.1.8 สามีจำเป็นจะต้องให้ที่อยู่อาศัยแก่บรรดาภรรยา
อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُتُمْ مَنْ وُجِدُوكُمْ ﴾

(طلاق: 6)

ความว่า “จงให้พำนักของคู่偶 ที่พำนักเดิมตามฐานะ
ของพำนักเดิม”

(อัลกุรอาน : 6)

1.2.1.9 สามีจะต้องให้ความเท่าเทียมกันในเรื่องการแบ่งเวรค้างแรม
หนึ่งในสิทธิ์ของภรรยาที่ควรจะได้รับจากสามีของนางคือ ความเท่าเทียมของการ
แบ่งเวรค้างแรม (ถึงแม้ว่าสามีจะป่วยก็ตาม) เพื่อให้การแบ่งเวรค้างแรมนั้นมีความเท่าเทียมกันทุก
คนในบรรดาภรรยาทั้งหมด เนื่องจากเป้าหมายของการแบ่งเวรค้างแรมคือเพื่อเพิ่มพูนความรักใคร่
และความเมตตาต่อ กันระหว่างสามีภรรยา (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār. 1972.:216)

อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَتُسْكِنُوهُنَّا إِلَيْهَا وَجَعَلْنَاهَا
بَيْنَكُمْ مَوْدَةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾

(الروم : 21)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้าง
คู่ الزوجให้แก่พำนักเดิมจากตัวของพำนักเดิม เพื่อพำนักเดิมจะได้มีความสุข
อยู่กับบุตร และทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพำนักเดิม
แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หนุ่มนผู้ใจคร่าวๆ ”

(อัลกุรอาน : 21)

1.2.1.10 ภรรยาที่มีพฤติกรรมไม่เชื่อฟังสามี นักวิชาการมีความเห็นตรงกันว่า
ภรรยาที่ไม่เชื่อฟังสามีหรือทำให้สามีโกรธนั้นจะไม่มีสิทธิ์ได้การแบ่งเวรค้างแรมจากสามี
เช่นเดียวกันจะไม่มีสิทธิ์ในเรื่องของน้ำฟекาสีด้วย อัลลอห์ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِي تَخَافُونَ نُشَوَّهُنَّ فَعَظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ
فَإِنْ أَطْغَنُكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَيِّلًا... ﴾

(السَّاء : 34)

ความว่า “และบรรดาหุยิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความดื้อดึงของนางนั้น ก็จะกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจะเมี้ยนนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จะอยู่ทางเอารื่องแก่นาง...”

(อันนิสาอ์ : 34)

1.2.1.11 สามีควรให้การอบรมสั่งสอนสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ภรรยา เช่น สอนศัพท์ศรีอัลกรอานด้วยการทำะละ Kearah อัลกรอานเพื่อทำความเข้าใจคำสั่งใช้ของอัลลอห์ ซึ่ง สอนการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม และอื่นๆที่เป็นความรู้ที่ชั้นประโยชน์แก่นาง สามารถนำพานางให้อ่ายံในแนวทางของอิสลามและรอดพ้นจากไฟนรกได้ อัลลอห์ ซึ่ง ได้ตรัสไว้ในอัลกรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا قُوَّاً أَنفَسَكُمْ وَأَهْلِكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُمُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمِرُونَ ﴾

(التحرير : 6)

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาอ่อน จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครองครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน มีมีลาอิกะหุญแจงร้าวหาญโดยผู้รักยามันอยู่ พวกเขางจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขากลับพวกเขางจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัตตะอุรีม:6)

1.2.1.12 สามีควรขาดขันภรรยาในเรื่องการทำอิบادะ สามีควรประคับประคองภรรยาให้ดำรงอยู่ในหลักการอิสลาม สนับสนุนนางให้ทำความดี กวดขันให้ลงทะเบียนต่อเวลา และการปฏิบัติอิบادะอย่าง ๆ อัลลอห์ ซึ่ง ได้ตรัสในอัลกรอานว่า

﴿ وَأَمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا تَخْرُجُ نَرْزِقُكَ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴾

(طه : 132)

ความว่า “และเจ้าจะใช้ครอบครัวของเจ้าให้ทำละหมาด และจะ
อดทนในการปฏิบัติ เรามีได้ขอเครื่องขังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็น
ผู้ให้เครื่องขังชีพแก่เจ้า และนั้นปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความเข้มแกร่ง”

(ญอชา:132)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَادْعُنُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا
يَّا ، وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالرُّكُونَ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴾

(มريم : 55-54)

ความว่า “และจะกล่าวถึงเรื่องของอิสามอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขา
เป็นผู้ซึ่งสัตย์ด้วยสัญญา และเขาเป็นเราะสูล เป็นนบี, และเขาใช้หมู่
ญาติของเขากล่าวปฎิบัติละหมาดและจ้ำษะกາต และเขาเป็นที่โปรด
ปีน ณ ที่พระเจ้าของเขาก"

(มารบัน: 54-55)

1.2.1.13 ตามหลักการอิสลาม ผู้ชายคือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองคุณแล้วเดียงดู
ผู้หญิงด้วยการแสวงหาสิ่งดีๆ และให้ความคุ้มครองแก่นางจากสิ่งชั่วร้ายและห่างไกลจากพิคนะช
อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الرَّجَالُ قَوَامُونَ عَلَى النِّسَاءِ إِنَّ اللَّهَ يَعْصِمُهُمْ عَلَى بَعْضِهِ وَإِنَّمَا
أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَاتِلَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْعَيْبِ إِنَّمَا حَفِظَ اللَّهُ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُونَ شُوَّهَنَ نَعْظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ إِنَّمَا
أَطْغَنَكُمْ فَلَا تَبْعُدُوهُنَّ سَيِّلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ أَكْبَرًا ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเสี้ยงคุบบรรดาหญิง
เนื่องด้วยการที่อัลลอห์ได้ทรงให้บังคับของพวกเขามากกว่าอีกบ้าง
คน และด้วยการที่พวกเขามาได้จากทรัพย์ของพวกเขา บรรดา
กุลสตรีนั้นคือผู้จงรักภักดิ์ ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี
เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอห์ทรงรักษาไว้ และบรรดาหญิงที่พวกเข้าหาวนั้น
เกรงในความดื้อดึงของนางนั้น ก็จะกล่าวว่าตักเตือนนางและทอดทึ่ง
นางไว้แต่คำพังในที่นอน และจะเชี่ยนนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้า
แล้ว ก็จะอยู่อย่าง平安 เอาเรื่องแก่นาง แท้จริงอัลลอห์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้
ทรงเกรียงไกร”

(อันนิสาอ์: 34)

1.2.1.14 สามีควรดูแลภรรยาตามป่วยไป เพราะชีวิตคู่จะเป็นชีวิตที่มีความสุขและ
อนุ่มน้ำ ถ้าหันมองชีวิตอยู่ร่วมกับด้วยความอ่อนโยนกันและกัน มีความเข้าใจต่อกัน และถือข้อที่
ถือข้อสำคัญเมื่อพนักใจความลำบาก

อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَاشُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا ﴾
﴿ وَبَعْلَ اللَّهِ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพนักงานด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวก
นางก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกัน
อัลลอห์ก็ทรงให้มันในสิ่งนั้นซึ่งความดีอันมากมาก”

(อันนิสาอ์: 19)

1.2.2 อัลอะดีษ

จากการศึกษาหลักการ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการมีภารายาหลาຍคนใน
อิสลามจากอัลอะดีษ พนวัມตัวบทที่สามารถสนับสนุน หรือเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หลาຍบท
ด้วยกัน

1.2.2.1 อะดีษะสนับสนุนการมีภารยาหลาຍคน

รายงานจากเสาะหาบะอุ สืบดิ บิน ญูบีรุ ៥٥٦٩ กล่าวว่า

((عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ : قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ : هَلْ تَرَأَسْتَ حَتَّى قُلْتُ
لَا !! قَالَ : فَتَرَأَسْتَ ؛ فَإِنَّ خَيْرَهُ أَكْثَرُهَا نِسَاءٌ))

(أخرجه البخاري : 5069)

ความว่า “อินนุอับนาสตานฉันว่า “แต่งงานรึยัง?” ฉันตอบกลับไปว่า
“ยัง” อินนุอับนาสจึงตอบกลับมาว่า “จะแต่งงานเด็ด แท้จริงแล้วผู้ที่ได้
เลิศในประชาชนี้ คือผู้ที่มีภารยาหลาຍคน”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:5069)

1.2.2.2 เป็นที่รู้กันว่าการมีภารยาหลาຍคนนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยก่อนอิสลาม คือ
สมัยญาธิลียะ อีกต่างกันตรงที่สมัยก่อนอิสลามนั้นไม่มีการจำกัดจำนวนภารยา แต่เมื่ออิสลาม
มาถึง อัลลอห์จึงบัญญัติจำนวนที่จำกัดคงที่ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า ในอะดีษะนี้อย่าง

((عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، أَنَّ عَيْلَانَ بْنَ سَلَمَةَ الْقَفِيفِيَّ ، أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسَوَةٍ فِي
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَسْلَمَنَ مَعَهُ فَأَمْرَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَحَمِّلَ أَزْوَاجًا
يُنْهَى . . .))

(أخرجه الترمذี : 1128)

ความว่า “เมื่อخلาน บินสะละมะ อัษยะกาฟีซ เพิ่งเข้ารับอิสลาม
ในขณะที่เขามีภารยาสิบคนอยู่ก่อนแล้ว และพวกร่างทั้งหมดได้เข้า
รับอิสลามพร้อมกับเขา ท่านเราะสุล ﷺ จึงสั่งให้เขามีภารยาสี่คนจาก
พวกร่างทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy: 1128)

1.2.2.3 ท่านเราะสุล ﷺ มีความคุ้มครองต่อบรรคาภารยาในทุกสิ่งทุกอย่างที่
มองเห็นได้ แต่สิ่งที่เขียนขึ้นว่าท่านนั้นไม่มีความสามารถจะควบคุมหัวใจในเรื่องความรักคือ อะดีษะที่
ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวขอคุ้มครองต่ออัลลอห์ ﷺ ว่า (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

((اللَّهُمَّ هَذَا قَسْمِي فِيمَا أَمْلِكُ ، فَلَا تُلْمِنِي فِيمَا مَلَكْتُ وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داؤد : 2134)

ความว่า “โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์
มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ทำให้ข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก)
ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2134)

1.2.2.4 Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Atṭār ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความยุติธรรม
ระหว่างบรรดาครรภยา มีความว่า “กระทั้งอุลามาอีสلامได้กล่าวรวมถึงการจุนพิตด้วยเช่นกัน”
โดยใช้หลักฐานจากหนังษานบิร บิน ชัขด ได้กล่าวไว้ว่า

عن جابر بن زيد، أنه قال: ((كانت لي أمرتان فلقد كنت أعدل بينهما
حتى أعد القبل))

(أخرجه ابن أبي شيبة : 4/387)

ความว่า “จากญาบิร บิน ชัขด ได้กล่าวว่า ฉันเคยมีบรรดาสองคน และ
ฉันเป็นคนที่ยุติธรรมที่สุด แม้กระทั่งเรื่องของการจุนพิต”

(บันทึกโดย Ibn Abi Shaybah: 4/387)

1.2.2.5 บทลงโทษของผู้ที่ไม่มีความยุติธรรมต่อบรดาครรภยา
หากผู้เป็นสามีไม่มีความยุติธรรมในเรื่องของค่าอุปการะเดียงดู การปฏิสัมพันธ์ที่ดี
เรื่องที่อยู่อาศัย หรือเรื่องการแบ่งเวրก้างแรน (ยกเว้นเรื่องความรักที่หลังจากมีความพำยามอย่าง
ขึ้นขาดในการให้ความยุติธรรมแล้ว) เขาจะมีความผิด ถูกสอนสาวนและถูกลงโทษในโลกหน้าด้วย
บทลงโทษที่สาม ท่านราษฎร ﷺ ได้กล่าวว่า

หลักฐานจากอัลสุนนะห

((عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : من كانت له امرتان ،
فَمَا لِي إِخْدَاهُما: جاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِفْهَ مَائِلٍ))
(أخرجه أبو داود: 2133)

ความว่า “ผู้ใดมีบรรดา 2 คน แล้วเขาก็โอนอึยไปยังหนึ่งในสองคน
(ในอีกจำนวนหนึ่งระบุว่า แล้วเขาก็ไม่ให้ความเป็นธรรมระหว่าง
สองคนนั้น) ในวันกิยามะหุษาผู้นั้นจะมาในสภาพที่หนึ่งในสองซึ่ง
(ของร่างกาย) ของเขาก็อึยไป”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2133)

1.2.2.6 หะรอมการเอนเอียงไปทางกรรยาคนใดคนหนึ่งในเรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่าอุปภาระเลี้ยงคุ ให้เครื่องอุปโภคและบริโภค การปฏิสัมพันธ์ที่ดี เป็นต้น โดยใช้หลักฐานสนับสนุนค้างกับหนาดีม

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضِيهِ جَعَلَ يَكُورُ فِي نِسَائِهِ وَيَقُولُ: أَينَ أَنَا غَدَ؟ أَينَ أَنَا غَدَ؟ جَرْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي سَكَنَ))

(أخرج البخاري: 3774)

ความว่า: “ท่าน Reese ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเรื่องไปอยู่กับบรรดากรรยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประธานาธิชัยยะบ้านอาอิชาด, อาอิชาด ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเงยหน้าไม่ถูกมอง”

(บันทึกโดย al-Bukhariy: 3774)

1.2.2.7 ความเท่าเทียมของการจ่ายค่าอุปภาระในเรื่องของบริโภคระหว่างบรรดากรรยา

ท่าน Reese ได้กล่าวว่า

((أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعَمْتَ ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْسَبْتَ ، أَوْ اكْتَسَبْتَ ،
وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ ، وَلَا تُفْبَخْ ، وَلَا تَهْمُزْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ))
(رواه أبو داؤد: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหารให้เครื่องนุ่มห่มแก่นางเมื่อท่านสวมใส่เครื่องนุ่มห่ม อย่างหน้านางอย่างค่าท่อนาง และอย่าทิ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

ท่าน Reese บังได้กล่าวแก่สาวด ว่า

((وَلَسْتَ تُنْفِقُ ثَقْفَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجْرَتْ بِهَا، حَتَّىٰ اللُّفْتَةَ
تَجْعَلُهَا فِي امْرَأَتِكَ))

(أخرج البخاري : 5668)

ความว่า “และท่านมิได้จ่ายทรัพย์สินใด ๆ ที่หวังผลตอบแทนจากอัลลอห์ เว้นแต่ท่านจะได้รับผลบุญในการจ่ายนั้น แม้จะเป็นแค่อาหารเพียงคำหนึ่งที่ท่านป้อนให้บรรยายของท่าน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy: 5668)

1.2.2.8 สามีจำเป็นต้องให้ค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูแก่บุตรด้วยความเหมาะสมเพียงพอ ไม่ฟุ่มเฟือยหรือตระหนี่ใจจนเกินไป เพราะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่บรรดาบุตรพึงได้รับ และไม่สมควรที่จะแสดงความลำเอียงระหว่างบุตรที่ต่างมารดาภัน

ท่านเราะสูต ﷺ ได้กล่าวว่า

((اتقوا الله، واعدلوا بين أولادكم))

(أخرج البخاري : 2447)

ความว่า “พวกท่านจะนำเงินอัลลอห์ และจะนำความยุติธรรมระหว่างลูกๆของพวกท่าน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy :2447)

1.2.2.9 นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอนุญาตให้บรรดาคนได้คนหนึ่งมอบคืนและวันที่เป็นสิทธิของนางให้กับบรรดาคนอื่นๆ ด้วยเงื่อนไขว่าสามีจะต้องเห็นด้วยกับนาง มีหลักฐานทางน้ำดีจากอาอิชาอ

((عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ سَوْدَةَ بِنْتَ زَمْعَةَ وَبَقْتَ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ))

(أخرج البخاري: 5212)

ความหมาย “รายงานจากท่านหญิงอาอิชาอุว่า ท่านหญิงสาว cascade บินดุ ชัมอะห์ ได้มอบวัน(เรว)ของนางให้อาอิชาอุ และท่านเราะสูต ﷺ จึงได้แบ่งเรวให้กับอาอิชาอุในวันของนางเองและวันของสาว cascade อุ ด้วยเช่นกัน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:5212)

1.2.2.10 การมีเจตนาที่ดีในการปฏิสัมพันธ์ต่อบรดาบรรยา

ผู้เป็นสามีควรมีความพยาบาลที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดความยุติธรรมด้วยเจตนาที่ดี เพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจของบรรดาบรรยาจนกระทั้งไม่ทำให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งขึ้นภายในครอบครัวและสังคม และเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพระทัยของอัลลอห์ ﷺ ในที่สุด

อีกทั้งความดีที่ปฏิบัติต่อพากนางนั้นควรจะมีความสม่ำเสมอ ไม่ควรมีความคิดที่จะธรรมต่อคน
ใดคนหนึ่งเพียง เพราะไม่พึงพอใจต่อนาง

ท่านราษฎร ﷺ ได้กล่าวว่า

((لَا يَفْرُكْ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا حَلْفًا رَضِيَّ مِنْهَا آخِرٌ))

(أخرجه المسلم : 1469)

ความว่า “ชายผู้ศรัทธา (สามี) อุ่ย่าได้รังเกียจเดียดฉันท์หญิงผู้
ศรัทธา (ภรรยา) ถ้าหากเขาไม่ชอบลักษณะนิสัยข้อหนึ่งข้อใดในตัว
นาง ก็อาจจะมีข้ออื่นที่เขาชอบ”

(บันทึกโดย al-Muslim : 1469)

1.2.2.11 ผู้เป็นสามีควรมีความยินดีและเดิมใจในการทำดีและเอาใจใส่ภรรยาทุกคน และแน่นอนว่าทุกๆการงานนั้นอยู่ที่การเจตนา (นิยมละช) ท่านราษฎร ﷺ ได้กล่าวว่า

((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ أُمْرٍ وَمَا نَوَى فَمَنْ كَانَ هَاجِرَةً
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِيَ حِلٌّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَ هَاجِرَةً لِذُنُبِّهِ
أَوْ اتَّرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهِيَ حِلٌّ لِإِلَيْهِ))

(أخرجه البخاري : 1)

ความว่า “แท้จริงกิจการงานทั้งหลาย (ขึ้นอยู่) กับการเจตนา และ
แท้จริงสำหรับทุกคนนั้น (คือ) สิ่งที่เขาได้มีเจตนาไว้ ดังนั้นผู้ใดซึ่ง
การอพยพของเข้า (มีเจตนาเพื่อ) สุ่ออลอธและเราะสุลของพระองค์
ดังนั้นการอพยพของเขานั้นไปสู่ (ความพึงพอใจทั้งต่อ) อัลลอธ
และเราะสุลของพระองค์ และผู้ใดซึ่งการอพยพของเข้าเพื่อโลก
(ทรัพย์สมบัติเงินทองหรือเพื่อความสุขทางโลกอย่างเดียว) หรือเพื่อ
ผู้หญิงที่เขามาจะแต่งงานด้วย ดังนั้นการอพยพของเขานั้นไปสู่ที่เขามา
เนื่องด้วยไว้”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:1)

1.2.2.12 สามีจะต้องให้เกียรติภรรยาทุกคน

สามีจะต้องให้เกียรติภรรยา ชื่นชมต่อความดีของนาง เช่น การเป็นภรรยาที่ดีต่อสามี การดูแลรับใช้สามี การเลี้ยงดูอบรมลูกๆ เป็นต้น และความมองข้ามความผิดพลาดของนางท่านเราะสุล ﷺ กล่าวว่า

((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِنِي))

(أخرجه أبو داود: 4899)

ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พากท่านคือผู้ที่ประเสริฐที่สุดต่อครอบครัวของเข้า ส่วนฉันนั้นก็เป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พากท่านต่อครอบครัวของฉัน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 4899)

1.2.2.13 มุอาวีษะ อิบัน หัชชะด ได้ถามท่านเราะสุล ﷺ เกี่ยวกับสิทธิของภรรยาที่พึงได้รับจากสามี ท่านกล่าวว่า

عن حكيم بن معاوية القشيري عن أبيه قال : ((قلت : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا حَقُّ رَوْجَةِ أَخْدِنَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : أَنْ تُطْعَمَهَا إِذَا طَعِمْتَ ، وَتَكْسُبَهَا إِذَا أَكْسَبْتَ ، أَوْ أَكْسَبْتَ ، وَلَا تَضْرِبْ الْوَجْهَ ، وَلَا تُقْبَحْ ، وَلَا تَنْهَجْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ))

(رواه أبو داود: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหารให้เครื่องนุ่มน้ำแก่นางเมื่อท่านสวมใส่เครื่องนุ่มน้ำ อย่าดูหน้านาง อย่าค่าทอนาง และอย่าทึ่งนางไว้สำพั่นอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

1.2.2.14 สามีจะต้องให้การดูแลส่งสอนบุตรทุกคนที่ต่างมารดา กันท่านเราะสุล ﷺ ได้ระบุว่า การให้ความสำคัญแก่บุตรบางคนและละเลยอีกบางคนนั้น ถือเป็นการกระทำที่อธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในอิสลาม

ท่านeras สูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَعَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالمرْأَةُ فِي بَيْتٍ رَزِّجَهَا رَاعِيَّةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالٍ سَيِّدُهُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ))

(أخرجه البخاري : 853)

ความว่า “ทุกคนในหมู่พวกร้านเป็นผู้รับผิดชอบ และทุกคนในหมู่พวกร้านต้องถูกสอนส่วนต่อความรับผิดชอบของเข้า ผู้ชายเป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัวของเข้า และต้องถูกสอนส่วนในความรับผิดชอบของเข้า”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:853)

1.2.3 หนังสือ

1.2.3.2 Abu Abdu al-Rahman (أبو عبد الرحمن) ได้ร่วมรวมคำพัฟวาของ Abdu al-Aziz Bin Abdullah Bin Baz (شيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز) ที่ได้ตอบคำถามผ่านเวปไซต์ islamqa.info ซึ่งผู้เขียนได้ร่วมรวมเป็นเล่มหนังสือมีชื่อว่า “ความประเสริฐของการมีภาระทางกายคน” (فضل تعدد الزوجات) ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งส่วนเป็นหัวข้อดังนี้

- 1) การมีภาระทางคน
- 2) ข้ออกล่าวทางของผู้ปฏิเสธการมีภาระทางคน
- 3) ประเภทของกลุ่มคนที่ปฏิเสธการมีภาระทางคน
- 4) หิกมะหุของภาระทางคนในอิสลาม
- 5) การแก้ไขปัญหาของหญิงหน้ายและหญิงที่ถูกหย่าด้วยข้อบัญญัตินี้
- 6) บทส่งท้ายเป็นบทตักเตือนบรรดาศรีที่ปฏิเสธการมีภาระทางคน

และตักเตือนบรรดาบุรุษให้มีความเข้มงวดต่ออัลลอห์

1.2.3.3 Khalid Bin Abdu al-Rahman al-Jeraisiy (خالد بن عبد الرحمن) ได้เขียนหนังสือชื่อ “ความประเสริฐของการมีภาระทางคน” (الجرسيي) ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นการรวบรวมคำพัฟวาของอุลามาอ์ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและการมีภาระทางคน ประเภทของกลุ่มคนที่ปฏิเสธการมีภาระทางคน ข้ออกล่าวทางของผู้ปฏิเสธ

การมีภารยาหลาภคน ผลกระทบที่มามากสืบ คำรับรอง(เห็นด้วย)ของนักวิชาการตะวันตก คำรับรอง(เห็นด้วย)ของบรรดาศรี หิกมะ อุของ การบัญญัติการมีภารยาหลาภคน การได้ตอบต่อผู้ที่ต่อต้าน การแก้ไขบัญญาของหญิงสาวและหญิงที่อุกหน่ายด้วยข้อบัญญัตินี้ ความยุติธรรม วัยหนุ่มกับการมีภารยาหลาภคน และคำตัดสินใจในเรื่องของการสนับสนุนการมีภารยาหลาภคน เห็นได้จากหัวข้อที่สนับสนุนให้ผู้ชายมีภารยาหลาภคนตั้งแต่วัยหนุ่ม และหัวข้อการโน้มน้าวจิตใจของผู้หญิงให้ยอมรับในบทบัญญัตินี้ ทั้งยังมีการสนับสนุนค่าตอบรับของผู้ที่มีภารยามากกว่าหนึ่งคน เป็นกรณีตัวอย่างด้วย

1.2.3.4 Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawīl (محمد بن مسفر بن حسین التویل) ได้เขียนหนังสือ “การมีภารยาหลาภคนในอิสลาม” (تعدد الزوجات في الإسلام) ชี้แจง ในหนังสือเล่มนี้ได้ครอบคลุมด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้ การมีภารยาหลาภคนในอิสลาม การบัญญัติการมีภารยาหลาภคนในอิสลาม เงื่อนไขของการมีภารยาหลาภคนในอิสลาม จำนวนที่อนุญาต การจ่ายน้ำฟекاه สุภาพดี ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภรรยา เหตุผลของการมีภารยาคนในอิสลาม และจุดยืนของศัตรูอิสลามต่อการมีภารยาหลาภคน

1.2.3.5 Abdu al-Nasir Tawfiq al-Atār (عبدالناصر توفيق العطار) ได้เขียน “การมีภารยาหลาภคนในมุมมองของศาสตราจารย์ ตعدد الزوجات من النواحي” (الدينية والاجتماعية والقانونية) หนังสือเล่มนี้ได้เรียบเรียงขึ้นมาเนื่องจากมีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้หัวข้อการมีภารยาหลาภคนนั้นเป็นหัวข้อที่มีข้อขัดแย้งมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านศาสนา ด้านสังคม รวมไปถึงด้านเศรษฐกิจด้วย และทุกๆ ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้นล้วนมีฝ่ายตรงข้าม (ที่เห็นต่าง) กับผู้สนับสนุนของแต่ละฝ่าย ต่างฝ่ายก็มีหลักฐานมาสนับสนุนค้ำประกันอ้างของตนเพื่อให้มีน้ำหนักมากขึ้น ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงกล่าวถึงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรณีการมีภารยาหลาภคน ซึ่งในส่วนแรกพูดถึงสาเหตุของการมีภารยาหลาภคนและบัญญาของการมีภารยาหลาภคน ในส่วนที่สอง เป็นการอธิบายถึงทุกมิติของการมีภารยาหลาภคนในศาสนาที่มามากมาย อาทิ ศาสนาคริสต์และอิสลาม ในส่วนที่สามนั้นจะเป็นความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีการมีภารยาหลาภคนของประเทศอาหรับและกฎหมายของต่างชาติ พร้อมทั้งศึกษาเกี่ยวกับข้อจำกัดในการมีภารยาหลาภคน(เฉพาะกฎหมายในอียิปต์) ซึ่งผู้เขียนมีความหวังว่า หากเริ่มเผยแพร่หน้าเพื่อหารือเกี่ยวกับบัญญานี้ตั้งแต่วันนี้ อาจจะทำให้การขัดแย้งในเรื่องการมีภารยาหลาภคนอาจจะสิ้นสุดลงได้ ณ. วันได้วันหนึ่งข้างหน้า

1.2.3.6 Abdu al-Tawwab Haykal (عبدالتواب هيكل) ได้เรียนเรียงหนังสือ “การมีภารยาหลาภคนในอิสลามและหิกมะฮุของภารมีภารยาหลาภคนของท่านนบี ﷺ การลบล้างข้อสงสัยและโต้ตอบแนวคิดนักบูรพาคดี” (عدد الزوجات في الإسلام وحكمة التعدد في أزواج النبي) หนังสือนี้เขียนขึ้นมาเพื่อให้ผู้อ่านได้เลือกเห็นถึงความสมบูรณ์ของชาเราะหุอิسلامและความรอบรู้ขึ้นของผู้สร้าง อีกทั้งยังเป็นการตอบโต้นักบูรพาคดี ผู้ที่พยายามปกปิดความจริงที่ถูกต้องและให้ร้ายในเรื่องของบทบัญญัติภารมีภารยาหลาภคนในอิสลามและกล่าวร้ายภารมีภารยาเก้ากวนของท่านเราเราะสุล ﷺ

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ดังนี้

- 1) ความหมายของการอบครัวในอิสลาม
- 2) หุกมของภารมีภารยาหลาภคนในอิสลาม (รวมไปถึงทรรศนะต่างๆ ของอุละมาอ')
- 3) อิสลามเป็นศาสนาแรกที่บัญญัติภารมีภารยาหลาภคนหรือไม่
- 4) แรงจูงใจที่ทำให้ศาสนาอิสลามบัญญัติและอนุญาตให้มีภารยาหลาภ คน
- 5) ชุมชาติที่เกิดขึ้นโดยการใส่ความของนักบูรพาคดีเกี่ยวกับภารมีภารยาหลาภคนในอิสลาม
- 6) หิกมะฮุของภารมีภารยาหลาภคนของท่านนบี ﷺ
- 7) โต้ตอบต่อคำกล่าวหาของนักบูรพาคดีที่มีต่อนบทบัญญัติของการภารมีภารยาหลาภคนในอิสลาม

สรุปเนื้อหาโดยรวมของหนังสือเล่มนี้จะเน้นสร้างความเข้าใจของข้อเท็จจริงและเนื้อหาเพื่อโต้แย้งนักบูรพาคดีและศัตรูอิسلام แต่ไม่ได้พูดถึงการนำไปใช้จริงของมุสลิม

1.2.3.7 Abdullah Nasih Elwan (عبدالله ناصح علوان) ได้เรียนเรียงหนังสือ “การมีภารยาหลาภคนในอิสลามและหิกมะฮุของภารมีภารยาหลาภคนของท่านนบี ﷺ” (عدد الزوجات في الإسلام وحكمة تعدد زوجات النبي ﷺ) หนังสือเล่มนี้ได้ถูกเรียบเรียงขึ้นมาเพื่อเป็นหัวข้อสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชีวิตครอบครัวและเป็นประเด็นปัญหาทางสังคม อีกทั้งหนังสือยังเป็นประโยชน์ในการป้องกันการโจนตีของศัตรูอิسلامที่พยายามจะกล่าวหาและสร้างความคลุ่มเครือเพื่อให้บทบัญญัติในข้อนี้เป็นที่สงสัยคล่องใจจนนำพาสู่การปฏิเสธในที่สุด หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้นำเสนอในเรื่องการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบโดยรวมของการมีภารยาหลาภคนเพื่อการแก้ปัญหาสังคมและการแก้ปัญหาจำนวนผู้หญิงที่มีมากกว่าผู้ชาย และที่สำคัญในหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการบัญญัติให้ท่านนบี ﷺ มีภารยามากกว่าหนึ่งคน

๑๕๐๕
๒๖๑

หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้เน้นในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบโดยรวมของการมีภารยาหลายคนเพื่อการแก้ปัญหาสังคมและการแก้ปัญหาจำนวนผู้หญิงที่มีมากกว่าผู้ชาย แต่ผู้เขียนไม่ได้พูดถึงการนำไปใช้จริงของครอบครัวมุสลิมเพื่อการแก้ปัญหาสังคมจริง

1.2.3.8 Musṭafa al-Siba'iyy (مصطفى السباعي) ได้เรียนรีบงหนังสือ “ศตรีระหว่างกฎหมายอิสลามและกฎหมายบ้านเมือง” (المرأة بين الفقه والقانون) หนังสือเล่มนี้ได้พูดถึงสิทธิของศตรีในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ก่อนอิสลาม และสิทธิของศตรีในศาสนาอื่นๆ และท่าทีของอิสลามค่อสิทธิและความเท่าเทียมของศตรี รวมไปถึงบทบัญญัติ หลักการและปัญหาของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น เรื่องการแต่งงาน การมีภารยาหลายคน การหย่าและการเยียวยาฯลฯ ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง คือหัวข้อการมีภารยาหลายคน ซึ่งครอบคลุมประเด็นข้อปฏิบัติ ประเด็น เช่น ความจำเป็นของการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน ในสังคม สาเหตุที่ทำให้ผู้ชายมีความจำเป็นจะต้องมีภารยามากกว่าหนึ่งคน ความเท่าเทียมระหว่างบรรดาภรรยา หิกมะฮุของ การบัญญัติ การมีภารยามากกว่าหนึ่งคน บทบัญญัติการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน ในอัลกรอาน ความคิดเห็นของตะวันตกต่อเรื่องการมีภารยาหลายคน ทัศนคติที่ไม่ถูกต้องที่มีต่อการมีภารยาหลายคน การมีภารยามากกว่าหนึ่งของมุสลิม ในปัจจุบัน การพยายามต่อต้านและจำกัดการมีภารยาหลายคน ในบางประเทศ โดยตอบผู้ที่ต่อต้านกฎหมายข้อนับัญญัตินี้

1.2.3.9 Bunaydir Bin Muqbil al-Haysuniy (بندر بن مقبل الحسوني) ได้เขียนหนังสือ “เชิญชวนสู่การมีภารยาหลายคน” (دعوة الى تعدد الزوجات) หนังสือเล่มนี้ได้เขียนขึ้นมาเนื่องจากมีเหตุผลหลายประการ ด้วยกัน ส่วนหนึ่งคือ บุรุษเพศจำนวนมากมีความพร้อมหลายด้านในการมีภารยาหลายคน จำนวนผู้หญิงมีมากกว่าจำนวนผู้ชาย และที่สำคัญนั้น เพราะมีกระแสการเชิญชวนให้ต่อต้านการมีภารยาหลายคนอย่างรุนแรง ซึ่งมีความร้ายแรงกระแทกทั่วโลก ได้เพื่อป้องกันไม่ให้สามีมีภารยาหลายคนอย่างถูกต้องหนังสือเล่มนี้ได้พูดถึงการมีภารยาหลายคน ในประวัติศาสตร์ หลักฐานของการมีภารยาหลายคนจากอัลกรอานและอัลกุรอาน และพูดถึงคำชี้แจงของชาวคนกีรต์ต่อหิกมะฮุของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม ซึ่งมีความแตกต่างจากศาสนาของพวกเจ้า

1.2.3.10 Ahmad al-Husayni (أحمد الحسيني) ได้เขียนหนังสือ “เหตุใดถึงโภมี การมีภารยาหลายคน” (لماذا المجموع على تعدد الزوجات) เรียนรีบงขึ้นมาเนื่องจากการพยาบาลของเหล่าศักดิ์อิสลามในการให้ร้ายและปรักปรำในเรื่องของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม ซึ่งนับได้ว่า เป็นประเด็นสำคัญในการโภมี โดยการใช้สื่อทุกด้านประกอบการโภมี ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง

การทุนล้อเลียนการมีภารยาหลักคนของท่านนี้ ฉะ ลงในหนังสือพิมพ์ หรือสร้างหนังล้อเลียนฯ เพื่อหวังที่จะล้างสมองและสร้างความอดดิต่อการมีภารยาหลักคนในอิสลาม

ซึ่งความพยายามเหล่านี้บังคับรั่มมาจากคนต่างศาสนิก บางครั้งก็มาจากมุสลิมที่รู้ข้อเท็จจริงของบทบัญญัตินี้ แต่พยายามหาหลักฐานและเหตุผลนำมาอ้างเพื่อห้ามการมีภารยาหลักคน หนังสือเล่มนี้ได้พูดถึงประวัติศาสตร์ของการมีภารยาหลักคนของชนชาติในอดีตของประเทศเจน อินเดีย เปอร์เซีย อิหริปต์ โรม กรีซ และพูดถึงประวัติศาสตร์ของการมีภารยาหลักคนของชาวอาหรับก่อนอิสลาม การมีภารยาหลักคนของชาวคัมภีร์(ヒュ คริสต์และอิสลาม) การมีภารยาหลักคนในอิสลาม หลักฐานการมีภารยาหลักคนจากอัลกุรอานและอัลสุนนะห์และอิจญูมาอุ⁴ ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภารยา ทิกมะอุของการมีภารยาหลักคน และพูดถึงบรรดาภารยาของท่านนี้ ฉะ กับหิกมะอุของการมีภารยาหลักคนของท่านนี้ ฉะ

1.2.3.11 มุ罕หมัดชาเก๊ เจ๊ะหะ ได้เขียนหนังสือ “บทบัญญัติเกี่ยวกับศตวรรษในอิสลาม” หนังสือเล่มนี้ได้ถูกเรียบเรียงขึ้นมาเพื่อศึกษาบทบัญญัติของอิสลามที่เกี่ยวข้องกับศตวรรษโดยเฉพาะ ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศตวรรษในสังคม เช่น ครอบครัว เครื่องประดับ การไปมัสยิด เป็นต้น และศึกษาเกี่ยวกับสมรส การหย่า การแต่งงานกับศตวรรษชาวคัมภีร์ ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ก็อการกล่าวถึงการมีภารยาหลักคนและปรากฏการณ์ของความเชื่อใจผิด ซึ่งผู้เขียนได้พูดถึงข้อจำกัดของการมีภารยาหลักคน เมื่อจากมีอุลามาอသนงท่าม ได้ตีความอาะอุลกุรอานไม่ถูกต้อง (อายะอุที่ 3 ของสูเราะห์อันนิสาอ์) และผู้เขียนยังได้พูดถึงวิธีการ(ของนักวิชาการ)สมัยใหม่ที่มีต่อการมีภารยาหลักคนซึ่งพวกเขายังได้อธิบายอัลกุรอานให้ตรงกับแนวทางที่พวกเขาร้องขอให้เป็น แล้วนำไปเป็นเงื่อนไขทางกฎหมายสำหรับการมีภารยาหลักคน และหนังสือเล่มนี้ยังพูดถึงการมีภารยาหลักคนของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม และทัศนคติของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมที่มีต่อการมีภารยาหลักคน และทัศนคติของนักวิชาการมุสลิมที่ต่อการมีภารยาหลักคน

1.2.2 งานวิจัย

1.2.2.1 Hasan Suhayl al-Jamiliy (حسن سهيل الجميلى) ได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขากฎหมายอิสลาม มหาวิทยาลัย Saddam Li idād al-Aimmah Wa al-khutobāa Wa al-Dīlah al-qādiyah (كلية صدام لاعداد الأئمة والخطباء والدعاة القاضية) ประจำปี พ.ศ. 2554 หัวข้อ “การแบ่งส่วนระหว่างบรรดาภารยาในกฎหมายอิสลาม” (القسم بين الزوجات في الشريعة الإسلامية) เนื้อจากผู้เขียนเห็นว่าชั้งไม่เคยมีนักวิจัยคนไหนศึกษาในเรื่องนี้เป็น

⁴ อัลอิจญูมาอุ หมายถึง การเห็นพ้องกันของบรรดาอัลฟะฎีห์ทางศาสนาจากประชาชาติของท่านนับมุ罕หมัด ฉะ ในข้อบัญญัติทางศาสนา ภาคหลังการเสียชีวิตของท่านนี้ ฉะ ในบุคคลหนึ่ง

หัวข้อจะลงมา ก่อนเลข ซึ่งผู้เขียนมองว่าเรื่องนี้มีความสำคัญมากต่ออุณหภูมิอิสลาม เนื่องจากการมีการขยายลากคนนั้นเป็นที่อนุญาตในอิสลาม แต่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะบริหารจัดการให้ถูกต้องได้ จึงทำให้เกิดช่องว่าง เปิดโอกาสแก่ศัตรูอิสลามหรือผู้ที่ต่อต้านการมีการขยายคน ปรักปรำหรือโอมตืออิสลามในทางเดียว ทำได้ดังนั้น ผู้เขียนจึงเลือกหัวข้อนี้ในการทำวิจัยปริญญาเอก เพื่อแสดงให้เห็นข้อคิดภายใน การมีการขยายคนในอิสลาม และเช่นเดียวกันเพื่อให้ เป็นทางออกที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาของชีวิตการเด่งงาน และบรรลุถึงความยุติธรรมระหว่าง บรรดาครรภยา และสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยของขั้นตอนในการสร้างครอบครัวให้มีสุข และเป็นครอบครัวที่อยู่ในแนวทางของอิสลาม

1.2.2.2 รุดียะ หะ (2556) ได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการในครอบครัวมุสลิมที่มีการขยายลากคนในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี” เป็นลักษณะการวิจัยเชิงเอกสารและการวิจัยเชิง คุณภาพ เพื่อศึกษาครอบครัวในอิสลามและบทบัญญัติที่ว่าด้วยการมีการขยายลากคนจากอัลกุรอาน อัลહะดีษ หนังสือและตำราที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาการบริหารจัดการในครอบครัวมุสลิมที่มี การขยายลากคนจากสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ในสังคม โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่ ภาคสนาม และประยุกต์ใช้การวิจัยแนวปراกฏิการณ์วิทยาเป็นเครื่องมือในการศึกษา เป็นลักษณะ การวิจัยที่มุ่งทำความเข้าใจประสบการณ์ชีวิตที่บุคคลได้ประสบจากการเป็นส่วนหนึ่งของ ปรากฏการณ์ บทสรุปของวิจัยนี้ ผู้เขียนได้ถึงความเห็นว่า หากผู้ชายขุบปัจจุบันมีความจำเป็นต้อง เข้ามามีส่วนรับผิดชอบต่อการช่วยเหลือผู้หญิงในสังคมผ่านรูปแบบการเด่งงานจริงแล้ว สมควรที่ จะต้องมีการตรวจสอบความพร้อมและความเหมาะสมในการมีการขยายลากคนจากองค์กรอิสลาม ระดับจังหวัดหรือภูมิภาค รวมไปถึงการมีเอกสารยินยอมจากบรรดาคนที่หนึ่งดังที่ปรากฏใน กฎหมายประเทศไทย

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาหลักการและหิกมะชุของมีการขยายลากคนตามหลักกฎหมาย อิสลาม

1.3.2 เพื่อศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีการขยายลากคนตามหลักกฎหมายอิสลามในจังหวัดราชวิถี

1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีการขยาย ลากคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1.4.1 สามารถเข้าใจหลักการและทิigmะหุของมีการขยายหาข้อมูลตามหลักกฎหมายอิสลาม

1.4.2 สามารถนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของครอบครัวที่มีการขยายหาข้อมูลต้องสอดคล้องกับหลักกฎหมายอิสลาม

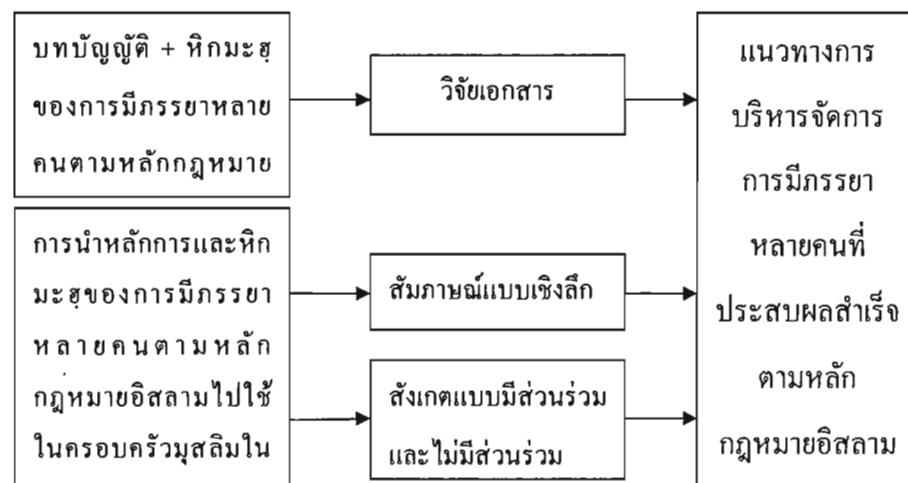
1.4.3 ผลวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่ประสงค์จะนิยมกฎหมายอิสลามมากกว่าหนึ่งคน หรือสำหรับผู้ที่จะตัดสินใจเป็นกรรมของชาชีวที่มีการขยายแล้ว และเพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอถึงความสมบูรณ์ของกฎหมายอิสลามในด้านการบัญญัติที่สามารถรองรับความจำเป็นของมนุษย์ได้ในทุกยุคทุกสมัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ด้านเนื้อหา: ผู้วิจัยศึกษาหลักการและทิigmะหุของมีการขยายหาข้อมูลตามหลักกฎหมายอิสลามและบทบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งจากอัลกุรอาน อัลอะดีน ตาราฟิกุ หนังสือวิทยานิพนธ์ บทความและเอกสารวิจัยจากหลายสถาบันทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

1.5.2 ด้านสถานที่: ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลจริงจากผู้ให้ข้อมูลที่มาจากการครอบครัวที่มีการขยายหาข้อมูลในจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นลักษณะการวิจัยที่ทำความเข้าใจกับบุคคลที่มีประสบการณ์จริงจากการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น

1.5.3 ใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดพื้นฐานในการวิจัยเพื่อศึกษา“ทิigmะหุของการมีการขยายหาข้อมูลตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส”ดังนี้

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1.6.1 แบบแผนการวิจัย : การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Indepth Interview) พร้อมด้วยการสังเกต (observation)

1.6.2 แหล่งข้อมูล : ครอบครัวที่มีภารยาหาลัยคนในจังหวัดนราธิวาส โดยเลือกสัมภาษณ์ภารยาคนใดคนหนึ่ง จากครอบครัวนั้นๆ จำนวนหกครอบครัว (ที่มีคุณลักษณะตามที่ผู้วิจัยกำหนด)

1.6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสังเกต

1.6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและขั้นตอนดังนี้

1.6.4.1 วิจัยเอกสาร : ผู้วิจัยได้รวบรวมอาชญาที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหาลัยคนตามหลักกฎหมายอิสลามในคัมภีร อัลกรอาน และตัวบทอัลอะดีษที่เกี่ยวข้อง และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับบทอัล-qur'aan และหิกมะฮุของกรณีภารยาหาลัยคนในอิสลาม พร้อมด้วยกรณีศึกษาต่างๆ ของอุตสาหกรรมด้านงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหิกมะฮุของการมีภารยาหาลัยคนในอิสลามด้วยเช่นกัน

ประเภทของเอกสารที่เลือก

1.6.4.1.1 เอกสารขั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) มีดังนี้

1) คัมภีร อัลกรอาน และหนังสือตัฟซีร อัลกรอาน เช่น al-Jāmi‘i Li Ahkām al-Quraān ของ al-Qurtubiy และ Tafsīr al-Jalālīn ของ Jalālu al-Dīn Muhammad Bin Ahmad al-Mahallī - Jalālu al-Dīn Abdu al-Rahmān Bin Abī Bakr al-Sayūbi, และ Tafsīr al-Qurāān al-Azīm ของ Ibn Kathīr เป็นต้น

2) หนังสืออัลอะดีษ เช่น Sohīh al-Bukhariy, Muhammad Ibn Ismā‘il และ Sohīh al-Muslim ของ Muslim และ Sunan Abi Daud ของ Abu Daūd เป็นต้น

3) หนังสือต่างๆ ของนักวิชาการอิสลามที่เกี่ยวข้องกับบทอัล-qur'aan และหิกมะฮุของการมีภารยาหาลัยคนในอิสลาม เช่น Ta‘addadu al-Zawjat Fi al-Islam Wa Hikmah Ta‘addadu Fi al-Nabiy ของ Abdullah Nasib Elwan และ Faḍlu Ta‘addadu al-Zawjat ของ Khālid al-Jeraisiy เป็นต้น

1.6.4.1.2 เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources) มีดังนี้

1) เอกสาร วิทยานิพนธ์ วิจัย บทความ และวารสารที่เกี่ยวข้องกับหิกมะฮุและหลักการของกรณีภารยาหาลัยคนในอิสลามทั้งในและต่างประเทศ เช่น al-Qasam Bayna al-Zawjāt Fī al-Sharī‘ah al-Islamiyah ของ Hasan Suhayl al-Jamiliy เป็นต้น

2) หนังสือพจนานุกรมอิบناฮัศษ์พท เช่น Mu‘ajam al-Wasīt เป็นต้น

1.6.4.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

1.6.4.2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย จากวิทยาลัย อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

1.6.4.2.2 ดิตต่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลกับหนึ่งในภารยาทั้งหมดของ
ครอบครัวที่มีภารยาหลักคนในจังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามเกี่ยวกับการนำ
หลักการที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหลักคนในอิสลามไปใช้ในครอบครัวลักษณะนี้ สัมภาษณ์แบบ
เชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงจากภารยาคนใดคนหนึ่ง(ตามคุณลักษณะที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้)ใน
ครอบครัวที่มีภารยาหลักคน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการเลือก
สัมภาษณ์ครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนจำนวนหนึ่งครอบครัวเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือ
ข้อเท็จจริงในการอยู่ร่วมกันของครอบครัวในลักษณะที่มีภารยาหลักคนได้อย่างครอบคลุมในทุก
รูปแบบ ผู้วิจัยจึงกำหนดครอบครัวที่มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกันดังนี้

ลักษณะเด่นของครอบครัวที่มีภารยาหลักคน ผู้วิจัยพิจารณาจาก :

- 1) มีความรู้ศาสนา
- 2) ฐานะทางเศรษฐกิจ (ดี,ปานกลาง,น้อย)
- 3) ฐานะทางสังคม (ผู้นำศาสนา)
- 4) แนวทางการอบรมสั่งสอนที่มีเอกลักษณ์

ซึ่งลักษณะที่แตกต่างดังกล่าวจะเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการภายใน
ครอบครัวที่มีภารยาหลักคนได้ และเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการบริหารจัดการครอบครัวที่ถูกต้อง¹
และประสบความสำเร็จมากที่สุด แล้วนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการครอบครัวที่
มีภารยาหลักคนให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

1.6.4.2.3 ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต โดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มี ส่วนร่วม กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมด้วยการสร้างความสัมพันธ์ด้วยคำพูดที่ดี และการคุยกันอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ได้ความไว้วางใจจากผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อผู้วิจัยจะได้เข้าถึงข้อมูลเชิง ลึกได้ง่ายขึ้น ส่วนการสังเกตที่ไม่มีส่วนร่วมคือ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตจากปฏิบัติของผู้ให้ข้อมูลใน ขณะที่กำลังให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย เช่น เมื่อสัมภาษณ์ถึงการแบ่งเวลาค้างแรมของเธอ ผู้วิจัยสังเกตเห็น น้ำตาของเธอไหลลงอกมา ซึ่งอาจเป็นสัญญาณที่สามารถที่จะบ่งบอกถึงสภาพความอธรรมที่มีต่อเธอ ได้

1.6.4.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการนำข้อมูลดิบที่ได้จากการ สัมภาษณ์ ถอดเทปมาแยกเป็นทีละครอบครัว แยกข้อมูลของแต่ละครอบครัวเป็นส่วนๆตาม ประเด็นที่ออกหมาย และหลักการที่ได้จากการวิจัยเอกสาร แล้วนำมาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น

ภายในครอบครัวกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร เพื่อหาแนวทางการนำหลักการไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริงคือไป

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1.7.1 การอ้างอิงอัลกรوان ผู้วิจัยจะใช้การอ้างอิงโดยระบุชื่อสูเราะหุ และลำดับอายะหะ เช่น (อัล-นากอเราะหุ:25) หมายถึง สูเราะหุอัลนากอเราะหุ อายะหุที่ 25

1.7.2 การอ้างอิงอัลહะดีษ ผู้วิจัยระบุชื่อผู้บันทึกหะดีษ และหมายเลขหะดีษ เช่น (บันทึกหะดีษ โดย al-Bukhāriy: 100)

1.7.3 การแปลความหมายอายะหุอัลกรوانเป็นภาษาไทยผู้วิจัยยึดคัมภีร์อัลกรوان พัฒนาความหมายของสมาคมนักเรียนเก่าอาหารนประเทศาไทย ซึ่งจัดพิมพ์และเผยแพร่โดยกลยุทธ์ ประจำเพื่อการพิมพ์อัลกรوانแห่งกรรมการดินะหุ ประเทศไทย อุดิอาระเบียบ

1.7.4 การแปลคำหนังสือและเอกสารต่างๆที่เป็นภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจะแปลความหมายโดยรวม และจะคงรักษารากฐานความหมายของข้อความเดิมอย่างสมบูรณ์ที่สุด

1.7.5 การปริวรรตอักษรอาหารน – ไทย และ อาหารน – อังกฤษ ผู้วิจัยจะใช้อักษรที่เกี่ยวกับวิทยาลัยอิสลามศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และตารางปริวรรตอักษรของห้องสมุดรัฐสภาพรมริการ

1.7.6 การอ้างอิงผู้วิจัยจะใช้การอ้างอิงแบบนาม – ปี (Author – Date) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าที่ใช้อ้างอิงในวงเล็บ (....)

1.7.7 รูปแบบการพิมพ์งานวิจัย ผู้วิจัยใช้คู่มือการเขียนและการพิมพ์วิทยานิพนธ์ ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ปี 2535 และคู่มือการวิจัยเพื่ออิسلامศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ปี 2548

1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

1.8.1 หลังจากคำว่า “อัลลอหุ” ใช้สัญลักษณ์ ﷺ อ่านว่า สุบ้านะฮุวะตะอาลา เป็นคำสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอห์แปลว่า อัลลอหุผู้มหาริสุทธิ์

1.8.2 หลังจากคำว่า “เราะสูด” ใช้สัญลักษณ์ ﷺ อ่านว่า ศีอลลัลลอหุ อะลัยหิ อะสัลลัมเป็นพրกาวาทีชามุสลิม กล่าวแต่ท่านบีญำน้ำดื่มน้ำที่มีความหมายว่าขออัลลอห์โปรดประทานพรและความสันติสุขแด่ท่านด้วยเท矜

1.8.3 ៥᳚ ย่านว่าเราภูมิคติอุปันธ เป็นพրกานาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่บรรดาเศาะหานะจะเปล่าว ขออัลลอห์ ทรงยอมรับในตัวของเขางเดิด

1.8.4 ใช้วงเล็บบอกไม่ถูก....) ใช้สำหรับอาจะอัลกุรอาน

1.8.5 ใช้วงเล็บกู่ ((....)) ใช้สำหรับตัวบทอัลહะดีษ

1.8.6 (.....) วงเดือนเดียวกะใช้สำหรับการเขียนอ้างอิง และการอธิบายศัพท์ที่สำคัญ

1.8.7 “.....” อัญประกาศจะใช้สำหรับการแปลอัลกุรอาน อัลહะดีษ ชื่อหนังสือ และคำพูดของอุลามาอ'

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของคำเฉพาะ ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เพื่ออธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจหัวข้อและเนื้อหามากยิ่งขึ้น

1.9.1 หิกมะอุ(حكمة) หมายถึง วิทยปัญญา ผลดี ประโยชน์

1.9.2 ภารยาหาลายคน หมายถึง การที่ชายคนหนึ่งแต่งงานกับหญิงมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสี่คน

1.9.3 กฎหมายอิสลาม (الفقه الإسلامي) หมายถึง หลักกฎหมายอิสลามว่าด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหาลายคน

1.9.4 การนำไปใช้ หมายถึง การนำหลักการ หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหาลายคนในอิสลามไปใช้ในการบริหารจัดการครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหาลายคน

1.9.5 ครอบครัวมุสลิม หมายถึง ครอบครัวของมุสลิมที่มีภารยาหาลายคน ในพื้นที่จังหวัดที่ผู้วิจัยเลือก样本ภาษาณ

บทที่ 2

บทบัญญัติและหิกมະอุของมีการมีภารยาหาลัยคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางของการดำเนินชีวิตในการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่มีภารยาหาลัยคนที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายอิสลามและมีหิกมະอุในการบริหารจัดการครอบครัวในลักษณะนี้ ผู้วัยรุ่น ได้ทำการศึกษาหลักการ บทบัญญัติ และหิกมະอุของการมีภารยาหาลัยคนในอิสลามจากคัมภีร์อัลกุรอาน อัลહะดีษ อเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 บทบัญญัติของการมีภารยาหาลัยคนในอิสลาม

2.1.1 บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการมีภารยาหาลัยคนในอัลกุรอานมีอยู่ 2 อายะอุ

อัลลอหุบัญญัติให้มีการแต่งงานกับผู้หญิง ได้ถึงสี่คนถ้าหากผู้ชายมีความสามารถดังที่ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอาน อายะอุที่ 3 ในสูเราะหุอันนิสาอ์

อัลลอหุบัญญัติได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَإِنْ حِقُّهُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ
مَئْتَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ حِقُّهُمْ أَلَا تَعْدِلُوا بِوَاجْدَةٍ أُوْ مَا مَلَكُتُ لَهُنَّا كُنْ
ذُلِّكَ أَذْنَىٰ أَلَا تَعْوَلُوا ﴾

(آلية: 3)

ความว่า “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้⁵ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้า⁶ ในหมู่สตรีสองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หนึ่งเดียว หรือไม่ก็หนึ่งที่มีอ้อของพวกเจ้าครอบครองอยู่⁷ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ์: 3)

⁵ ถ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้าได้ เป็นด้านว่า ไม่สามารถที่จะเลือกเชื้อชาติหรือไม่อ่อนเป็นเชื้อชาติอีกด้วยแล้ว ใช่ร ก็จงอย่าแต่งงานกับหญิงกำพร้า เพราะการไม่ให้ความยุติธรรมแก่เชื้อชาติหรือเชื้อชาติอื่นเป็นบาปใหญ่

⁶ ให้แต่งงานกับหญิงที่มิใช่เป็นกำพร้า ที่พวกเจ้าเห็นดีเห็นชอบ จะเป็นสองคน หรือสามคนหรือสี่คนก็ได้ ถ้าสามารถที่จะเลือกนางเหล่านั้นด้วยความเป็นธรรม

⁷ หมายถึงหญิงทางสองพวกเจ้า

นักวิชาการได้มีความเห็นต่างกันในเรื่องการให้ความหมายของคำว่า “กลัว” ในอาيةอุษบางต้นดังต่อไปนี้

1) อะบูอุบaidah (Abu ʿUbaidah) ได้กล่าวไว้มีใจความว่า “Khiftum” (خفتوم) หมายถึง “أيقتسم (I-Qantum)” เชื่อมั่น

2) อุลามาร์บังคนได้กล่าวไว้มีใจความว่า “Khiftum” (خفتوم) หมายถึง “ظنتم (Zanatum)” สงสัย

3) อินบุอะภิยะห์ (Ibn Atiyyah) ได้กล่าวไว้มีใจความว่า หุழماก (Huzzāk) ได้เลือกใช้คำว่า ” (Zanatum) สงสัย“ เนื่องจากความกลัวในอาيةอุษนี้อยู่ในข่ายของความสงสัย มิใช่ความมั่นใจ ซึ่งความหมายโดยรวมของอาيةอุษนี้จึงหมายถึง (การที่เกิดความสงสัยในใจของเขาว่าจะมีความบกพร่องในการให้ความยุติธรรม ที่มารากสามัญสำนึก) ต่อเด็กผู้หญิงกำพร้าก็จะหลีกห่างจากพากเชอ (al-Qurtubiy, 1964.: 5/12)

ดังนั้นหากผู้ชี้ชัยมีความกลัวในใจว่าเขาน่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมต่อเด็กกำพร้าหรือบรรดาครรภ์ได้ เขาที่ไม่สามารถที่จะทำการแต่งงานกับศตรีหลาຍคน เพื่อหลีกเลี่ยงหรือห่างไกลจากการลำเอียงหรืออธรรมต่อเด็กผู้หญิงกำพร้าหรือบรรดาครรภ์ แต่ควรเลือกทางหลบภัยที่อยู่ในครอบครองอยู่แทนการแต่งงานใหม่กับศตรีที่เป็นไท เพื่อหลีกห่างจากการอธรรมต่อบรรดาครรภ์ของท่าน

คำคำรัส ﴿ وَإِنْ خَفْتُمْ ﴾ “และหากพวกเจ้ากลัว” เป็นประโยคเงื่อนไข (شرط) ที่ส่วน ﴿ فَانكحوا ﴾ เป็นคำตอบของเงื่อนไขนี้ ดังนั้นาอาษะนี้จึงหมายถึง “หากพวกเจ้ากลัวว่าจะไม่มีความยุติธรรมในค่าสินสอดและค่าอุปการะเดียงคุณแก่พวกร่าง ก็จึงแต่งงานกับหญิงอื่นที่พวกเจ้าพอใจ” (al-Qurtubiy, 1964.: 5/12)

คำคำรัส ﴿ وَإِنْ خَفْتُمْ لَا تُقْسِطُوا فِي الْبَيْعِ ﴾ “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้” อาษะนี้มีได้มาเป็นคำตอบ (เพื่อบอกหุกม) แก่ผู้ที่ไม่มีความกลัวว่าจะไม่ยุติธรรมสามารถมีบรรดาสองคน สามคน หรือสี่คน ได้ แท้จริงแล้วมุสลิมทุกคนเห็นพ้องกันว่าผู้ชายที่ไม่มีความกลัวในใจว่าเขาจะไม่มีความยุติธรรมต่อเด็กผู้หญิงกำพร้านั้นสามารถมีบรรดาได้มากกว่าหนึ่งคนอยู่แล้ว แต่อาษะนี้ถูกประทานลงมาเพื่อเป็นคำตอบให้แก่ผู้ที่มีความกลัวในหัวใจว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อเด็กผู้หญิงกำพร้า ((al-Shanqiti, nd.: 360)

คำคำรัส ﴿ فَإِنْ خَفْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً ﴾ “แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จึงมีแต่หนึ่งเดียว” หมายถึง เมื่อพวกเจ้ามีความกลัวว่าจะไม่มีความยุติธรรม

ระหว่างภรรยาทั้งสี่ในเรื่องการเม่งเวลาและการให้ค่าอุปการะ ก็จงแต่งงานกับผู้หญิงที่เป็นไทยแค่หนึ่งคนเท่านั้น

เกาะตาดะห์ (Qatādah) ได้กล่าวไว้มีใจความว่า “ความหมายโดยรวมของอายะห์ ﴿فَإِنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَشْيَ وَثُلَاثَ وَرْبَاعٍ﴾ “ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้าในหมู่สตรีสองคน หรือสามคน หรือสี่คน” หมายถึง หากพวกเจ้ากล่าวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อสตรีที่คนก็จงแต่งสามคน และหากพวกเจ้ากล่าวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อสตรีสามคนก็จงแต่งงานกับสตรีสองคน และหากพวกเจ้ากล่าวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อสตรีสองคนก็จงแต่งงานกับสตรีเพียงคนเดียวเท่านั้น หรือหญิงที่เป็นพากษาของพวกเจ้าก็ตามแต่ใจของพวกเจ้า (al-Izzu Bin Abdu al-Azīz Abu Zamanīn, nd.:345-346)

ในคำคำรัส ﴿فَإِنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَشْيَ وَثُلَاثَ وَرْبَاعٍ﴾ “ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน” อัลลอห์ ﷺ ได้ใช้คำว่า ๒ (Mā) (หมายถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิต) แทนการใช้ مِنْ (Man) (หมายถึงสิ่งมีชีวิต มีสติปัญญา) เนื่องจากอัลลอห์ ﷺ ใช้ ๒ (Mā) แทนคุณลักษณะของสตรี มิได้หมายถึงตัวตนของสตรี ดังนั้นาจะอนุสืบถึงหมายถึง “จะแต่งงานกับสิ่งที่เจ้าพอใจจากสามีสุทธิ์ หรือที่เจ้าพอใจจากแม่หม้าย หรือสิ่งที่เจ้าพอใจเนื่องจากมันเป็นสิ่งที่จะสามารถแก่เจ้า เป็นต้น” (al-Shanqītī, nd.: 362)

จากนี้อัลลอห์ ﷺ ได้นอกกล่าวชี้แจงด้วยการปฏิเสธถึงความสามารถของผู้ชายในการจะทำให้ยุติธรรมระหว่างบรรดาสตรี พระองค์ได้ตรัสในอายะห์ที่ 129 สูราห์อันนิสาห์

อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَغْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا مَيْلُوا كُلُّ الْمَئِلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوهَا وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا﴾

(النساء: 129)

ความว่า “และพวกเจ้าทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหุ้นส่วนได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความประารณานอันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอ้างไปหมด” แล้วพวกเจ้าก็จะปลดปล่อยให้บรรดาคนงาน (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกขายไว้⁸ และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอห์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยไทย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสาอ์: 129)

﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ يَغْلِبُوكُمْ إِذَا دَرَسُوكُمْ وَلَنْ تَعْلَمُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَنْ يَحْرُصُنَّ فَلَا مَيْلُوا كُلُّ الْمَيْلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ﴾
 อิมามอชชาพีอีย (al-Shāfiīiy) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับคำคำรัส ﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ يَغْلِبُوكُمْ إِذَا دَرَسُوكُمْ وَلَنْ تَعْلَمُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَنْ يَحْرُصُنَّ فَلَا مَيْلُوا كُلُّ الْمَيْلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ﴾ ว่า “มีใจความว่า “ฉันเคยได้ยินนักวิชาการบางท่านได้กล่าวเกี่ยวกับความหมายของคำคำรัส ﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ يَغْلِبُوكُمْ﴾ “และพวกเจ้าทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรม” แท้จริงแล้วมันหมายถึง สิ่งที่อยู่ในหัวใจ และคำคำรัส ﴿فَلَا مَيْلُوا كُلُّ الْمَيْلِ﴾ “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอ้างไปหมด” หมายถึง อย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ไฟต์ต่างของพวกเจ้านั่นนำไปสู่การกระทำที่เอนเอียงซึ่งมิได้มามากความตั้งใจของพวกเจ้าเอง (ความลำเอียงที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ) แล้วพวกเจ้าก็จะทดสอบทิ้งพวกนางอยู่ลำพังดังถูกขายไว้” (al-Mawardi, 1994.:9/572)

นาوارตี (al-Māwardī) ได้กล่าวไว้ ใจความว่า “จากคำคำรัสนี้ทำให้ผู้เป็นสามีนั้นจำเป็นต้องแบ่งเวลาค้างแรมแก่บรรดาภรรยาของเข้า” (al-Mawardi, 1994.:9/572)

อัฎฐาหก (al- Dhuḥāk) ได้กล่าวไว้ มีใจความว่า “ในที่นี้หมายถึงเรื่องของความรักและการร่วมหลับนอน (al- Dhuḥāk, 1999.: 273)

ดังนั้นความหมายโดยรวมของอะยะฮุนีจึงหมายถึง “พวกเจ้าไม่มีความสามารถที่จะทำให้เท่าเทียมกันระหว่างบรรดาภรรยาในเรื่องของการให้ความรัก ถึงแม้ว่าพวกเจ้าพยายามจะทำให้ยุติธรรมแล้วก็ตาม ดังนั้นก็จงอย่าดำเนินไปทางภรรยาที่เด็กกว่า สาวกว่า หรือคนที่พวกท่านรักมากกว่า ไปเสียทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ค่าอุปการะ การแบ่งเวลาค้างแรม หรือเอาใจใส่อยู่เพียงคนเดียวจนทั้งภรรยาอื่น ทำเหมือนพวกนางถูกทอดทิ้ง จะห่างกันไม่ใช่ จะเป็นภรรยาที่ไม่เชิง”

⁸ บรรดาภรรยา

⁹ อย่าได้ทุ่มเทความรักให้แก่คนใดคนหนึ่งจนหมดหัวใจ หรือหลงจนขาดสติ แล้วทดสอบทิ้งอีกคนหนึ่งไว้โดยไม่อาจไส่คุ้มแล้ว

¹⁰ จะอยู่ในฐานะภรรยาที่ไม่เชิง จะเป็นผู้ถูกห่างกันไม่ใช่

อิมานชาฟีอีย์ (al-Shāfiīiy) ได้กล่าวเกี่ยวกับคำดำรัส ﴿فَلَا تَمْبُلُوا كُلُّ الْمَيْلٍ﴾ “ดังนั้นพากเจ้าจะอยู่ในปีหนึ่ง” มีใจความว่า “อาจะชุนี้หมายถึง ดังนั้นพากเจ้าก็จะอยู่ในปีหนึ่งเช่นเดียวกับการกระทำการท่าน และปฏิบัติต่อผู้คนตามอารมณ์เสนอหานั้นเอง และคำดำรัส ﴿فَتَذَرُّو هَا﴾ ﴿كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ “แล้วพากเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดาคน (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแบนไว้” อาจะชุนี้หมายถึง เมื่อฉันนี้ได้เกี่ยวข้องอะไรต่อกัน หรือฉันได้เป็นสามีภรรยา กัน” (al-Mawardi, 1994.: 9/573)

อับดุลหัก (Abdulhaq Bin Ghālib Bin Atiyyah al-Āndalusiy) ได้กล่าวไว้ เกี่ยวกับคำดำรัส ﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ “และพากเจ้าทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาภรรยาได้เลย และแม้ว่าพากเจ้าจะมีความปรารถนา อันแรงกล้าก็ตาม” ในที่นี้หมายถึง ความยุติธรรมที่สมบูรณ์แบบ (عدل التام) ในเรื่องของการ กระทำ คำพูด ความรัก การร่วมหลับนอน เป็นต้น ท่านเราะสุล ﷺ ที่ได้มีความพยากรณ์ในเรื่องนี้ อย่างที่สุด แต่ก็ขอคุณอ้อต่ออัลลอห์ ﷻ เพื่อให้พระองค์ให้อภัยต่อสิ่งที่ท่านนั้นไม่สามารถจะปฏิบัติ ได้ เช่นเดียวกับท่านอุมาร อินน อัลคอญญาอน (Umar Ibn al-Khattab) (Abdulhaq Bin Ghālib Bin Atiyyah al-Āndalusiy, 2001.:120-121) ได้กล่าวไว้

عن ابن الخطاب يقول : "اللهم قلبي فلا أملكة وأمسوئ ذلك فارجوان
"عدل"

ความว่า “โไอ้อัลลอห์ หัวใจของฉันนี้ได้เป็นของฉัน แต่นอกเหนือจาก หัวใจแล้ว ฉันหวังว่าฉันจะยุติธรรมที่สุด”

อัลลอห์ ﷻ ได้ชี้แจงถึงการไม่มีความสามารถในการที่จะยุติธรรมด้วยการปฏิเสธ เพื่อมิให้เกิดการลำเอียงขึ้นมาแม้แต่นิดเดียวหนึ่งเอง และเพื่อมิให้มีเพิ่มขึ้นหรือลดลง(ความไม่ เท่ากัน)ในสิ่งที่ผู้ชายจำเป็นต้องปฏิบัติต่อบรรดาภรรยาของเขา สำหรับเรื่องของใจนั้นແเนื่องอนวั่นน เกินความสามารถของผู้ชายที่จะควบคุมสิ่งที่เกิดความไม่เท่ากันได้ เช่น การสัญญา การมองกัน อย่างลึกซึ้ง การหัวเราะหักกล้อ เป็นต้น แท้จริงแล้วความเท่าเทียมในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ เป็นไปได้ยากต่อการกำหนดความสามารถ อัลลอห์ ﷻ จึงผูกคำปฏิเสธไว้ด้วยกับความสามารถ ในการให้ความเท่าเทียม เพื่อให้ผู้ชายนั้นมีความระมัดระวังในเรื่องดังกล่าว นั่นเอง (Muhammad Bin Yūsuf Bin Alī Bin Yūsuf Bin Hyān al-Shāhīr, 1993.: 380)

คำดำรัส ﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ “และพากเจ้า ทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาภรรยาได้เลย และแม้ว่าพากเจ้าจะมี

ความประณญาณแรงกล้าก์ตาม” ในที่นี้หมายถึง มนุษย์นั้นไม่มีความสามารถจะให้ความเท่าเทียมแก่สตรีได้ในทุกด้าน แม้ว่าเขาจะมีความยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเงินแล้วก็ตาม เพราะในหัวใจของเขารืออารมณ์เสนอห้าที่มีต่อบรรดาภารยานั้นต่างกันอยู่แล้ว ดังที่อิน อับบาส (Ibn Abbās) อุบัยยะ อัสสัลามานีย์ (Ubaidah al-Salmāniy) และมุจยาหิด (Mujahid) และหลาน อัลลับะเคาะรีย์ (Hasan al-Basoriy) และอัฎฐาก บิน มุชาหิม (al-Duhhāk Bin Muzāhim) อินมุอะบีหาติม (Ibn Abi Hatim) ได้กล่าวไว้ อะบูซูราหะ (Abu Zurāah) ได้รายงานแก่พวกรา อินน อะบี ชัยยะ (Ibn Abi Shaibah) ได้รายงานแก่พวกรา หุสัยน อัลจุอา菲ย์ (Husain al-Juāfiy) ได้รายงานแก่พวกรา ชาอิคะ (Zaidah) จากอั้นดูละซีซ บิน รุฟายด (Abdu al-Āzīz Bin Rufayy) จากอิน อะบีมุลัยยะ (Ibn Abi Mulaikah) ได้กล่าวว่า “อัลลอห์ ﷺ ได้ประทานอาษา นี้ลงมาเนื่องด้วยเรื่องของท่านหญิงอาอิชาหุนน คือท่านเราะสุล ﷺ มีความรักต่อเรือนภาคกว่าภรรยา กันอีนๆ

وَلَنْ سَتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَنْ حَرِصُوكُمْ ﴿٩﴾ “และพวกรเจ้า ทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาภารยาได้เลย และแม้ว่าพวกรเจ้าจะมี ความประณญาณแรงกล้าก์ตาม” ความยุติธรรมที่อัลลอห์ ﷺ ผุดถึงในอาษาอุนนี้คือความยุติธรรม ในเรื่องของการให้ความรักและความเสน่ห์ หรือความลำเอียงที่เป็นไปโดยธรรมชาติ เพราะเป็นสิ่ง ที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมมันได้ ซึ่งต่างจากความยุติธรรมในเรื่องของการให้สิทธิ ทางด้านหลักกฎหมายอิสลาม เพราะสิ่งนี้สามารถที่จะกระทำให้บุคคลได้ (al-Allamah Muhammad al-Amīn Bin Muhammad al-Mukhtār, nd.:317)

ตามความเข้าใจของนักวิชาการส่วนใหญ่ (جمهور العلماء) ของทั้งสองอาษาข้างต้น นี้ทำให้ได้มาซึ่งทุกนั่งๆ ดังนี้

- 1) อนุญาตให้มีภรรยาหลายคน ได้สูงสุดจำนวน 4 คน
- 2) การมีภรรยาหลายคนนั้นมีเงื่อนไขคือ ต้องมีความยุติธรรมระหว่างบรรดา ภารยาทั้งหมด หากผู้ชายมีความไม่แน่ใจว่าจะสามารถให้ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภารยาแล้ว ไม่เป็นที่อนุญาตให้มีภรรยามากกว่าหนึ่งคน
- 3) ความยุติธรรมในอาษาที่ 3 ของสุเราะอุนนิสาอันนี้หมายถึง ความยุติธรรม ในสิ่งที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ เช่น การให้ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค การร่วม หลับนอนและการดูแลเอาใจใส่ เป็นต้น
- 4) จากข้อ 3 ทำให้มีเงื่อนไขในข้อนี้คือ มีความสามารถในการจ่ายค่าอุปการะ เเลี้ยงคุนรดาภารยาและบรรดาลูกๆ

5) ความยุติธรรมในอาชีวะสุ 129 ของสุเราะหุอันนิสาอ์หมายถึง ความยุติธรรมในเรื่องของความรักที่สามีให้ระหว่างบรรดาภรรยา แม้ว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากที่จะแบ่งความรักให้เท่าๆ กันระหว่างบรรดาภรรยา (Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawfi, 2004.:6) แต่สามีจะต้องมีความพยายามอย่างยิ่งขึ้นหากที่จะทำให้เท่าเทียมมากที่สุด นอกจากความรู้สึกที่มั่นใจเชิงไปโศกไม่ได้ดังใจหรือเป็นไปโศกธรรมชาติ แนะนำอน่าว่าอัลลอห์ ﷺ ไม่บังคับในสิ่งที่เกินความสามารถของบ่าวงภักดีได้ อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾

(القرة : 286)

ความว่า “อัลลอห์ จะ ไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิต ใดนอกจากความ
ความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะสุ : 286)

แต่ทั้งนี้พึ่งนั้นสามีต้องไม่ทำให้เห็นว่าความรักทั้งหมดที่มี มีให้แค่คนเดียวเท่านั้น จนทำให้ภรรยาที่เหลืออันนักลายเป็นเหมือนคนที่ถูกทอดทิ้ง สถานะของเธอเหมือนว่าไม่ได้เป็นภรรยาแล้วแต่ก็ไม่ได้ถูกหลง弃 (คล้ายว่าข้างเชือให้ทราบ ไม่รักแต่ไม่ปล่อย) แต่สิ่งที่สามีควรทำคือ ดูแลเอาใจใส่ทุกคนด้วยดีจนทำให้เธอันนั้นรู้สึกผูกพันกับสามีและไม่รู้สึกโศกเดียว (Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawfi, 2004.:6)

ดังนั้น ความยุติธรรมในอาชีวะสุแรกนั้นหมายถึง ความยุติธรรมในเรื่องที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกระทำได้ ส่วนความยุติธรรมในอาชีวะสุที่สองนั้นหมายถึง ความยุติธรรมในเรื่องที่เป็นนามธรรมนั่นคือความรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ธรรมชาติไม่สามารถจะควบคุมมันได้

แท้จริงแล้วท่านเราสุลตัน ﷺ มีความยุติธรรมต่อบรดาภรรยาในทุกสิ่งทุกอย่างที่มองเห็นได้ แต่สิ่งที่บันท่านนั้นไม่มีความสามารถจะควบคุมหัวใจในเรื่องความรักคือ หัวใจที่ท่านเราสุลตัน ﷺ ได้กล่าวขอคุਆอุต้ออัลลอห์ ﷺ ว่า (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

((اللَّهُمَّ هَذَا قَسْبِيٌّ فِيمَا أَنْتَكُنُ ، فَلَا تَلْمِنِي فِيمَا مَنَّاكُنُ وَلَا أَنْتَكُنُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์ มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ตำหนิข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2134)

2.1.2 หลักฐานสนับสนุนการมีภารายาหลายคนจากอัลสุนนะห์

รายงานจากเศาะฮานะห์ สืบต่อ บิน ญูบียะห์ ๔๖๕ กล่าวว่า

((عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ : قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ : هَلْ تَرَوْجُتْ ؟ قَلَّتْ : لَا !! قَالَ : فَتَرَوْجْ ؛ فَإِنَّ حَيْثَرَ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَكْثَرُهُمَا نِسَاءٌ))

(أخرجه البخاري: 5069)

ความว่า “อิน奴อันบานาสถานผันว่า “แต่งงานรึยัง?” ผันตอบกลับไปว่า “ยัง” อิน奴อันบานาสึงตอบกลับมาว่า “จะแต่งงานเกิด แท้จริงแล้วสู้ที่เดิมในประชาตินี้ คือผู้ที่มีภารายาหลายคน”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:5069)

2.1.3 หุกม^{๑๑} ของการมีภารายาหลายคนในอิสลาม

อัลลอห์ ๔๖๕ ได้ครั้งไว้ในอัลกรุอานว่า

((وَإِنْ جِئْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرِبَاعٍ إِنْ جِئْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاجِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذُلِّكَ أَدْنَى أَلَّا تَمُولُوا))

(النساء: 3)

ความว่า “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าให้ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ตีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สอง คน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญาติเดียว หรือไม่ก็หญาติที่มีอุปนิชด์ในความของพวกเจ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ดำเนินยึด”

(อันนิสา๊ : 3)

^{๑๑} หุกม หมายถึงการตัดสินหรือการชี้ขาดในเรื่องต่างๆตามแนวทางศาสนา ได้บัญญัติไว้ช่วง大臣หลักศาสนาอิสลามนั้น ได้บัญญัติกฎหมายไว้ให้เข้าข้อ พิธี วาณิช สุนนะห์ ชารอม มักรุหและมุนาห

وَإِنْ كُنْتُمْ بِهِ حَفِظُمْ (Wa In Khiftum) อัลกรุญีบีได้กล่าวไว้โดยมีใจความว่า “แท้จริงแล้วความหมายของคำว่า “กลัว” ในอาจะอนี คือการคาดการณ์” (al-Qurtubiy, 1964.:5/12)

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ (Mā Tābalakum Min al-Nisaá) หมายถึง ผู้หญิงที่皓ล้าลต่อเจ้า หรือผู้ที่ถูกอนุญาตให้แต่งงานด้วย (al-Qurtubiy, 1964.:5/15)

مَنْتَقَى وَثُلَاثَ وَرْبَاعَ (Mathnā Wa Thulātha Wa Rubā‘a) นักวิชาการวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องกันในอาจะอนีว่า สำหรับใครที่ไม่มีความกลัวว่าตัวเองจะก่ออธรรมต่อเด็กผู้หญิงกำพร้าแล้ว เขายังสามารถที่จะทำการแต่งงานกับสาวรีมากกว่าหนึ่งคน สองคน สามคน หรือสี่คน (al-Qurtubiy, 1964.:5/19)

فَإِنْ خَفِقْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً (Fa In Khiftum Állā Taàdilū Fa Wāhidah) อัฎฐากได้กล่าวไว้โดยมีใจความว่า “เกรงกลัวในที่นี้หมายถึง กลัวว่าจะลำเอียงในเรื่องความรัก การหลับนอน การอยู่ร่วมกัน และการแบ่งเวลาค้างแรมระหว่างบรรดาภราห์ทั้งสี่คน หรือสามคน หรือสองคน ก็ห้ามนี้เพิ่มจากหนึ่งคน ซึ่งจะทำให้ไม่มีความสามารถในการแบ่งความเท่าเทียมในเรื่องของเวลา หรือการอยู่ร่วมกันด้วยดีได้ ดังกล่าวมีเป็นหลักฐานว่า สามีจำเป็นจะต้องยุติธรรมในเรื่องที่กล่าวมาข้างต้น” (al-Qurtubiy, 1964.:5/20)

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ (Áau Mā Malakat Ímānukum) หมายถึง ทางผู้หญิงที่อยู่ในครอบครอง

دَلِيلُكُمْ لَا تَرْدِلُكُمْ (Dhālika Ádnā Állā Tuàdilū) หมายถึง สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สามารถจะสักดิหรือขับขึ้นจากการกระทำที่จะนำไปสู่การลำเอียงหรือการอธรรม

أَبْنُوكَاهِيرَ (Ibn Kathīr) ได้กล่าวไว้ในใจความว่า “...Fa In Khiftum Állā Taàdilū...” หมายถึง หากพวกเจ้าเกรงกลัวจากการมีภารยาหลายคนว่าจะไม่มีความยุติธรรมระหว่างพวงกานงทั้งหลาย...” (Ibn Kathīr, 1999.:2/212)

شَكُونُ مُحَمَّدٍ سُلَيْحٍ الْمُنَاجِي (Muhammad Solih al-Munajjid) ได้กล่าวไว้ในใจความว่า “ด้วยทบทองอาจะอนีได้ให้ความเข้าใจว่าอิสลามอนุญาตให้ผู้ชายสามารถมีภารยาหลายคนได้ ดังนั้น ตามหลักนัยดีของอิสลามแล้ว ผู้ชายสามารถแต่งงานหนึ่งคน สองคน สามคน หรือสี่คน ในเวลาเดียวกัน และไม่อนุญาตให้เกินสี่คน และสิ่งนี้คือคำกล่าวของนักวิชาการด้วย Fatawa Muhammad Solih al-Munajjid 14022.Islamqa.info)

หลังจากนั้นอัลลอห์ บีบี ได้บอกกล่าวชี้แจงด้วยการปฏิเสธถึงความสามารถของผู้ชายในการจะทำให้ยุติธรรมระหว่างบรรดาภรรยา พระองค์ได้ตรัสในอาจะอนีที่ 129 สูเราะฮุนนิสาอ์

อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِوْكُلَّ الْمَيْنِ ﴾
 ﴿ فَتَذَرُّهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْبِلُهُوَا وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิงได้เลยและแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความประดานอันแรงกล้าก็ตามดังนั้นพวกเจ้าจะง่ายเอียงไปทางด้วยพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรданาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั่นประหนึ่งผู้ที่ถูกข่วนไว้และหากพวกเจ้าประนีประนอมกันและมีความเข้มแข็งแล้วแท้จริงอัลลอห์นั้นเป็นผู้ทรงอักษัยทุกผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสาอ์ : 129)

Wa Lan TasTaทีนัน Án Taàdilní Baina al-Nisaá) อัลลอห์ ได้บัญญัติการปฏิเสธถึงความสามารถของผู้ชายในการจะทำให้ยุติธรรมระหว่างบรรดาหญิงนั่นคือธรรมชาติของหัวใจในการที่จะลำเอียงในการให้ความรัก การหลับนอน และความเส้นหัวใจ ซึ่งอัลลอห์ ได้บันยันถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่สามารถจะควบคุมจิตใจให้เอ็นไปทางใดทางหนึ่งได้ (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

Fa Lâ Tamíl Kulla al-Mayl) มุญาหิด (Mujâhid) ได้กล่าวไว้ว่าความว่า “หมายถึง พวกร้านอย่างเดียวที่ทำร้ายหรือทำไม่ดีต่อนาง แต่จะให้ความเท่าเทียมในเรื่องของการแบ่งเวลา และเรื่องน้ำทุกหยด เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ไม่เกินความสามารถที่จะกระทำได้” (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

Fa Tadharûhâ Ka al-Muàllaqah) หมายถึง ปลดธนางให้อยู่ เมื่อนถูกข่วนไว้ จะหัวใจไม่ใช่ แต่ก็เมื่อนไม่ได้เป็นภารษาด้วยเช่นกัน (al-Qurtubiy, 1964.:5/408)

อะสัน (Hasan) ได้กล่าวไว้ว่าความว่า “เบริกเนื่องสิ่งหนึ่งที่ถูกข่วนไว้ด้วยสิ่งหนึ่ง” (al-Qurtubiy, 1964.:5/408)

qaatâdah) ได้กล่าวไว้ว่าความว่า “คล้ายกับว่าถูกคุมขัง” (al-Qurtubiy, 1964.:5/408)

Abdu al-taowab Haikal (Abdu al-taowab Haikal. n.d.: 24- 54) ได้กล่าวไว้ว่าความว่า จากอาจะอัลกุรอานทั้งสองอาจะสุน้ำทำให้อุลามาอีกความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปทางที่ต่างกันดังนี้¹²

1- ที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคนอย่างเดียวขาด

เนื่องจากที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคนอย่างเดียวขาด เนื่องจากอาจะสุน้ำที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคนอย่างเดียวขาด ทำให้มีความบุติธรรมต่อบรดากรรยาในอาจะสุน้ำที่ 129 สุเราะอันนิสาอันนี้เป็นการปฏิเสธ ความสามารถ (ของผู้ชาย) อย่างสิ้นเชิง (หมายความว่าไม่มีทางใดเลยที่ผู้ชายสามารถจะให้ความบุติธรรมต่อบรดาสตรีได้) ดังนั้นที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคนอย่างเดียวขาด

2- ที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน นอกจานมีความจำเป็นบางอย่าง

ซึ่งความจำเป็นครั้งนี้หมายถึง การเกิดประกายการณ์ปัญหา หรือข้อนกพร่อง บางอย่างที่ทำให้สามีจำเป็นจะต้องมีภารยาเพิ่ม (แทนการหย่าภารยานแล้วไปแต่งงานใหม่) เพื่อทดสอบหรือแก้ไขปัญหาและข้อนกพร่องที่เกิดขึ้น เช่น ภารยาเป็นหมันไม่สามารถมีลูกให้สามีได้ ภารยาป่วยหนักที่ไม่สามารถจะลับนอนกับสามีได้ หรือเพื่อช่วยเหลือแม่หลัก เป็นต้น

3- อนุญาตให้มีภารยามากกว่าหนึ่งคน โดยจำกัดให้มีได้สักคนเท่านั้น

จากอาจะสุน้ำที่เกี่ยวข้องในสุเราะอันนิสาอ์ (อาจะสุน้ำ 3) นั้น อิสลามได้อนุญาตให้ผู้ชายมีภารยาได้หนึ่งคน สองคน สามคน และสักคน โดยมิเงื่อนไขว่าจะต้องไม่มีความกลัวในใจว่า จะก่ออธรรมต่อบรดากรรยาในทุกเรื่อง นอกจานกเรื่องที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์จะควบคุมได้ (หลังจากพายานมอย่างขึ้นชุดแล้ว)

หลักฐานสนับสนุนพร้อมข้ออภิปราย และที่ต้องการมีภารยา

ที่ตั้งที่ 1 : ได้รวมทั้งสองอาจะสุน้ำเข้าด้วยกัน จนได้ความหมายตามความเข้าใจของพวกเขารวมกัน

อาจะสุน้ำที่ 1

อัลลลอห์ ได้ตรัสไว้ว่าในอัลกุรอานว่า

¹² นี่อุลามาอีบานะที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน ได้อ้างว่าอาจะสุน้ำที่ 129 (فَإِن كُحْرَا نَمَ طَبَ لَكُم مِّنَ النَّسَاءِ مُتْلِقٍ وَنُلْأَثٍ وَنَعْلَى) หมายถึง อนุญาตให้ผู้ชายมีภารยาได้ 18 คน และบางที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน อนุญาตให้มีภารยาได้ 9 คน และอีกที่ตั้งที่ต้องการมีภารยามากกว่าหนึ่งคน อนุญาตให้มีภารยาได้ไม่จำกัดจำนวน

﴿ وَإِنْ حِفْظُهُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْبَيْتَانِي فَإِنْ كِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
مَئِيْزَيْنَ وَثَلَاثَ وَرِبَاعَ فَإِنْ حِفْظُهُمْ أَلَا تَعْدِلُوْهُمْ وَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَانُكُمْ
ذَلِكَ أَدَى أَلَا تَعْوُلُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “และหากพากเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พากเจ้า ในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพากเจ้าเกรงว่าพากเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หงิ่นเดียว หรือไม่ก็หงิ่นที่มีอขวาของพากเจ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชึ้นกว่าในการที่พากเจ้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ' : 3)

อาษาอ' 2

อัลลอห์ ﷻ ได้ครั้งไว้ในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِعُوْا أَنْ تَعْدِلُوْهُمْ بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِئُوْا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوْهُمْ وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء : 129)

ความว่า “และพากเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิงได้เลยและเมื่อพากเจ้าจะมีความประданาอันแรงกล้ากี ตามดังนั้นพากเจ้าจะงอย่าอึบงไปหมุดแล้วพากเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดา娘 (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้และหากพากเจ้าประนีประนอมกันและมีความชำนาญแล้วเท่านั้นจึงอัลลอห์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสาอ' : 129)

จากอาษาอ'ทั้งสอง(อันนิสาอ' : 3) และ (อันนิสาอ' : 129) นักวิชาการ(อุละมาอ')ในทศวรรษที่ 1 ได้อธิบายความเข้าใจของพากเจาว่า
อาษาอ' 1 ทำให้เข้าใจว่า เงื่อนไขในการอนุญาตการมีภรรยาหลักคนนั้นก็คือ “การมีความยุติธรรม” (ระหว่างพากนาง)

อายุที่ 2 ทำให้เข้าใจว่า ความยุติธรรมของผู้ชายที่จะมีค่าบรรดาภารานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ หรือเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้ชาย หากแม่นเขางพยายามอย่างมากก็ตาม ดังนั้นทรรศนะนี้จึงมองว่า การมีภารยาหาลางคนนั้นหารอมด้วยกันด้วยท่องสอง

อายุนี้

ข้ออภิปรายและหลักฐานสนับสนุน

แท้จริงแล้วคำว่า “ยุติธรรม” ที่เป็นเงื่อนไขในการอนุญาตให้มีภารยาหาลางคนในอายุแรกนั้นไม่ได้หมายถึง “ความยุติธรรม” ที่จะมาปฏิเสธ “ความสามารถ” ที่พูดถึงในอายุที่สองเลข แต่ “ความยุติธรรม” ที่พูดถึงในอายุแรก หมายถึง ความยุติธรรมที่คนๆ หนึ่งมีความสามารถจะกระทำได้นั่นคือความยุติธรรมที่เป็นรูปธรรม เช่น การให้ที่อยู่อาศัย การให้น้ำฟекา เช่น การแบ่งเวลาในการค้างแรม ฯลฯ ซึ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ชายจะต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ส่วน “ความยุติธรรม” ที่พูดถึงในอายุที่สองนั้น หมายถึงความยุติธรรมที่เป็นนามธรรม เกี่ยวกับความรู้สึกที่ออกมากจากเบื้องลึกของจิตใจ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะควบคุมมันได้ ดังนั้น “ความยุติธรรม” ในรูปแบบนี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบที่จำเป็น เพราะใจมิใช่สิ่งที่มนุษย์สามารถควบคุมได้ หากแต่มันอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

แท้จริงแล้วอัลลอห์ ﷻ ได้บัญญัติว่า...

﴿فَلَا تَمْلِوْكُنَّ الْبَيْلِ فَتَدْرُوْهَا كَالْمَعْلُمَةِ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “พวกเจ้าจะอย่าเอียงไปหมดแล้วพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดา
นาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขนไว้”

(อันนิสา อ: 129)

การลงท้ายในลักษณะนี้ทำให้เข้าใจความหมายของคำว่า “ยุติธรรม” ที่มนุษย์ไม่สามารถจะกระทำได้นั่นคือ ความยุติธรรมในเรื่องของความรัก(จิตใจ) เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมมันได้ แต่ก็ไม่ควรที่จะถอนเอียงความรักทั้งหมดไปให้คนๆ เดียว จนอีกคนรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งประหนึ่งผู้ที่ถูกแขนไว้ คืออยู่ในฐานะภารยาที่ไม่เชิง จะเป็นผู้ถูกหย่าก็ไม่ใช่

สรุปความเข้าใจที่ได้จากอายุนี้ก็คือ อัลลอห์ห้ามสามนิ้วให้หุ่มเหทั้งหัวใจให้ใคร คนใดคนหนึ่งจากบรรดาภารยาทั้งหมดคนทำให้ภารยาอื่นๆ นั้นมีความรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง แต่ก็เป็นสิ่งที่ให้อภัยได้ หากเป็นกรณีจะไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของการให้ความรัก

ท่านเราสุล ﷺ มีความยุติธรรมระหว่างบรรดาภารยาของท่านในทุกเรื่องยกเว้น
เรื่องของความรัก ดังคำกล่าวของท่านในหะดีษ...

((اللَّهُمَّ هَذَا قَسْمِي فِيمَا أَمْلَكَ ، فَلَا تُلْنِنِي فِيمَا تَمَلَّكَ وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์
มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ดำเนินข้าพระองค์เลขในการแบ่ง (ความรัก)
ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2134)

เป็นเรื่องที่มิอาจเป็นไปได้ที่อัลลอห์อนุญาตให้มีกรรยาได้หลาຍคนด้วยเงื่อนไข
ต้องมีความยุติธรรมในอาษาที่หนึ่ง และอัลลอห์ก็ปฏิเสธถึงความสามารถในการให้ความยุติธรรม
(ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตให้มีกรรยาหลาຍคนในอาษาแรก) ในอาษาที่สอง แล้วจะมี
ประโยชน์อันใดเล่าที่อัลลอห์จะกล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า (จงแต่งงาน...2 หรือ 3 หรือ 4)...หรือมันจะ
เป็นบทบัญญัติที่ไม่สามารถจะกระทำได้จริง?

อัลลอห์ ﷻ ได้บัญญัติในอัลกุรอานว่าห้ามผู้ชายหนึ่งคนแต่งงานกับหญิงสาวที่
เป็นพี่น้องกันในเวลาเดียวกันห้ามด อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَأَنْ يَحْمِمُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْرِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ... ﴾

(النساء : 23)

ความว่า “และการที่พวกเขารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน
นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น”

(อันนิสา อ': 23)

บทบัญญัตินี้จะมีความหมายอันใดเล่า หากว่าการมีกรรยาหลาຍคนเป็นเรื่องหะ
รอม??

ท่านเราสุล ﷺ เป็นทุกดงอัลลอห์ ﷻ ที่อุกสั่งมาเพื่อบรรยายอัลกุรอานให้
ประจักษ์ชัดแจ้งด้วยกับการกระทำและคำพูด ทั้งซึ่งเป็นผู้เผยแพร่สิ่งเหลาລາຍและหะรอม ใน
ขณะเดียวกันท่านเราสุล ﷺ ก็มีกรรยาหลาຍคน หากว่าการมีกรรยาหลาຍคนเป็นสิ่งที่ไม่อนุญาต
ในอิสลาม แน่นอนว่ากฎของอัลลอห์จะไม่กระทำสิ่งนี้ แล้วไyi เล่าที่รรศน์นี้จึงพูดว่าการมีกรรยา
หลาຍคนนั้นหะรอม? หรือว่าท่านเราสุล ﷺ ได้กระทำในสิ่งที่ตรงข้ามกับบทบัญญัติของอัลลอห์

﴿ إِنِّي سَوْجِدُ أَبْشَرُهُمْ بِأَنِّي أَسْوَجُهُمْ إِنِّي هُنْ مَا يُحِبُّونَ ﴾
 ทั้งๆที่อัลลอห์ ﷻ บัญญัติว่า ระหว่าง แต่ท่านเราสูล ﷻ ละลาลให้กับตัวเองกระนั้นหรือ? หรือ
 ท่านเราสูล ﷻ ไม่เข้าใจความหมายของทั้งสองอาษะห้ามดังที่บรรคนะนี้เข้าใจ? หากเราเดียง
 บรรคนะนี้ไป แน่นอนว่าพวกเขาก็ตอบว่า “แท้จริงแล้วการมีภารษาหาดใหญ่นั้นเป็นสิทธิเฉพาะ
 สำหรับท่านเราสูล ﷻ เท่านั้น” ซึ่งในความเป็นจริงแล้วสิทธิเฉพาะของท่านเราสูล ﷻ นั้นคือ
 สิทธิของการมีภารษามากกว่าสีคันต่างหาก ขณะเดียวกันในสมัยเหาะหานะอุ ﷻ ก็มีเหาะหานะอุ
 บางคนที่มีภารษาหาดใหญ่นั้นกระทำการห้ามดังที่ท่านเราสูล ﷻ มีคำสั่งให้เศาะหานะอุบางคนที่มีภารษา
 มา กว่าสีคันเลือกเอาแค่สี่และห้าส่วนที่เหลือ แล้วทำไม่ห้ามเราสูล ﷻ ไม่สั่งให้เศาะหานะอุที่มี
 ภารษามากกว่าสีคันเลือกภารษาให้เหลือแค่คันเดียว ทำไม่ห้ามเราสูล ﷻ จำกัดให้เศาะหานะอุ
 เลือกให้เหลือสีคันหากว่าการมีภารษาสีคันเป็นสิ่งที่ห้าม?

บรรคนะที่ 2 : “ได้กล่าวว่าการมีภารษาหาดใหญ่นั้นเป็นสิ่งที่ถูกห้ามดังแต่เดิมและ
 ไม่เป็นท่อนุญาต nok จากเพื่อความจำเป็นส่วนตัว เช่น ภารษาป่วยหนัก ภารษาเป็นหมัน หรือภารษา
 สุขภาพไม่ดีที่ทำให้สามีไม่สามารถจะหลับนอนกันนาง ได้ หรือเพื่อความจำเป็นในด้านสังคม เช่น
 เพื่อช่วยเด็กหญิงกำพร้า เพื่อช่วยเหลือหญิงหม้าย ฯลฯ

หลักฐานที่ใช้สนับสนุน

1- อัลลอห์ ﷻ ได้ผูกเงื่อนไว้การอนุญาตด้วยกับคำว่า “กลัว” (Khauf) (حُوف)

ในอาษะ

وَإِنْ حَفِظْتُمْ لَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ
 مَثْئَىٰ وَنُكَاثَ وَرِبَاعَ فَإِنْ حَفِظْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَمَانَتُكُمْ
 ذُلِّكَ أَذْنَى لَا تَعُولُ ﴿٣﴾

(النساء: 3)

ความว่า “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมใน
 บรรดาเด็กกำพร้า ได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่คีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สอง
 คน หรือสามคน หรือสีคัน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความ
 ยุติธรรมไม่ได้ ก็จึงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีอขวาของพวกเจ้า
 ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ': 3)

ทรงคนหนึ่งได้อธิบายอ้างอิงด้วยว่า “แต่ที่จริงแล้วอัลลอห์ได้สั่งให้ญาติผู้ไกลัชิกของเด็กหญิงที่กำพร้าที่มีเด็กหญิงกำพร้าอยู่ในความดูแล ที่มีอุปสรรคหรือความลำบากบางอย่างในการปกคล้องดูแลพวกร่าง ดังนั้นอ้างอิงนี้จึงเป็นโอกาสและให้ความง่ายดายแก่ผู้ปักครองในการที่จะดูแลพวกร่างด้วยการแต่งงานสองคน สามคน หรือสี่คน”

2- การแต่งงานเพียงหนึ่งคนนั้นเป็นหุกมัดดั่งเดิมในอิสลาม การแต่งงานหลายคนนั้นเป็นเรื่องที่ยกเว้นได้ในบางกรณี ดังนั้นการยกเว้นจะไม่ถูกนำมาใช้ออกจากความจำเป็นเท่านั้น และความจำเป็นจะขัดเจนก็ต่อเมื่อมีเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ต้องแต่งหลายคน

3- เมื่อการมีภาระหลายคนมิได้บัญญัติไว้ให้สำหรับผู้ที่มีรสนิยมการมีภาระหลายคนดังที่อัลลอห์ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานความว่า “การแต่งงานหลายคนนั้นหaramสำหรับคนที่ไม่มีความยุติธรรม หรือควรหลีกเลี่ยงหากคิดว่าความอธรรมจะต้องเกิดขึ้นแน่นอน” ดังนั้นการแต่งงานหลายคนนั้นจึงอนุญาตบรรเทาที่มีความจำเป็นเท่านั้น

4- แม้ว่าการตั้งเงื่อนไข “ความจำเป็น” นั้นใช้ได้แต่การมีภาระหลายคนนั้นก็ไม่วายที่จะนำมาซึ่งความโกลาหลเกิดขึ้นในครอบครัวแน่นอน

ข้ออภิปรายและหลักฐานสนับสนุน

1- ทรงคนหนึ่งได้อ้างว่า อายะที่กล่าวถึงการอนุญาตให้มีภาระหลายคนนั้น เนื่องจากเพื่อแก้ปัญหากรณีญาติผู้ไกลัชิกของเด็กหญิงกำพร้าที่มีเด็กหญิงกำพร้าอยู่ในความดูแล ที่มีอุปสรรคหรือความลำบากบางอย่างในการปกคล้องดูแล ทั้งๆที่อ้างอิงนี้ในกรณีเด็กกำพร้า(นี้)คือหัวข้อดั่งเดิมของการอนุญาตให้มีภาระหลายคนอย่างขัดเจน และไม่มีการกล่าวอนุญาตให้มีภาระหลายคนในอ้างอิงอีกด้วย

ขั้คุ คือลลาฟ (khollāf) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “Nur Min al-karīm” หน้า 107-111 คัดลอกจากหนังสือ Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām Wa Hikmah Ta‘addadu Fī al-Nabiyy. หน้า 30) ว่า นักอรรถาธินายอัลกุรอานได้อธิบายความหมายของการเชื่อมโยงระหว่างสองอายะอุ(อันนิสा�อ์ : 129 และอันนิสा�อ์ : 3) ไว้หลายประเด็น แต่ก็ประเด็นที่สำคัญดังนี้

1) นักอรรถาธินายอัลกุรอานได้กล่าวว่า ในสมัยก่อนนั้นผู้ปักครองหรือญาติผู้ไกลัชิกของเด็กหญิงกำพร้าที่มีเด็กหญิงกำพร้าอยู่ในความดูแล ได้ทำการแต่งงานกับเด็กหญิงกำพร้าเหล่านั้นและได้กระทำการเอาเปรียบ ไม่มีความยุติธรรมกับพวกร่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมะสร หรือเรื่องชุมชนบัตรของพวกร่าง อัลลอห์ ﷻ จึงสั่งห้ามพวกร่างด้วยอ้างอิงความว่า “ และหากพวกร่าง เกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกร่าง ในหมู่สตรี ส่องคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกร่างเกรงว่าพวกร่างจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จะมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีขอวของพวกร่างเข้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่

พวกรเข้าจะไม่ลำเอียง(อันนิสาอ์ : 3)" หรืออาจจะอธิบายด้วยความเข้าใจคือ "หากพวกรท่านเกรง(กลัว)ว่าจะให้ความยุติธรรมในการแต่งงานกับเด็กหญิงกำพร้าเนื่องจากพวกรนางอยู่ในความดูแลของท่าน ดังนั้นพวกรท่านจึงแต่งงานกับหญิงอื่นที่ท่านพอใจที่ไม่ใช่เด็กหญิงกำพร้าที่ในความดูแลของท่านสองคนหรือสามคนหรือสี่คนหากท่านต้องการ และคนที่มีปัญญาและสตินั้นย่อมลงทะเบ่งการแต่งงานที่จะนำพาสู่การอธรรม"

ข้างต้นนี้คือเป็นการอธิบายที่ถูกเล่ามาจากท่านหญิงอาชีชา ^{๒๔๙}

2) นักอธิบายอัลกุรอานได้กล่าวว่า ในสมัยก่อนนั้นผู้ปกครองหรือญาติผู้ใกล้ชิดของเด็กหญิงกำพร้าที่มีเด็กหญิงกำพร้าอยู่ในความดูแลได้ทำการสูบสมบัติของพวกรนางด้วยการรวมสมบัติของพวกรนางกับสมบัติของพวกรเขาเพื่อทำการแต่งงานกับหญิงอื่นด้วย อัลลอห์ ^{๒๕๐} จึงตรัสความว่า "หากพวกรท่านเกรงกลัวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อบรรดาเด็กหญิงกำพร้า ดังนั้นจงป้องกันตัวเองในการที่จะละเมิดสิทธิของพวกรนาง(อุบสมบัติของพวกรนาง)ด้วยการแต่งงานแค่สองหรือสาม หรือสี่คน แต่หากกลัวว่าจะให้ความยุติธรรมระหว่างพวกรนางทั้งหมดไม่ได้ ก็จงจำกัดเพียงแค่หนึ่งคนก็พอ"

ข้างต้นนี้คือเป็นการอธิบายของอินุ อับนาส ^{๒๕๑}

3) ในเมื่ออัลลอห์ ^{๒๕๒} ห้ามนิให้ละเมิดสิทธิของเด็กหญิงกำพร้าด้วยการสูบสมบัติของพวกราง และได้สัญญาคาดโทษด้วยบทลงโทษที่รุนแรงในวันอาทิตย์สำหรับผู้ที่ละเมิด เพื่อเตือนผู้ปกครองที่มีเด็กหญิงกำพร้าอยู่ในความดูแลให้ระวังนิให้ละเมิดหรือธรรมต่อเด็กหญิงกำพร้า ดังนั้นอัลลอห์ ^{๒๕๓} จึงตรัสความว่า "หากพวกรท่านกลัวว่าจะให้ความยุติธรรมต่อเด็กหญิงกำพร้าและภรรยาอีนๆ ไม่ได้ก็จงแต่งงานกับหญิงที่พวกรท่านชอบจากพวกรางทั้งหมดนั้นแค่สองหรือสามหรือสี่คน และหากพวกรท่านกลัวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อพวกรางได้ ก็จงแต่งงานเพียงแค่หนึ่งเท่านั้น เนื่องจากมันสามารถที่จะขยับความอธรรมที่จะเกิดขึ้นต่อพวกรางได้ ซึ่งว่ากันที่ท่านจะต้องขยับทุกๆสิ่งที่จะนำพาสู่ความอธรรมต่อพวกราง"

ข้างต้นนี้คือการอธิบายของสะอีด บิน ญูบัหร อัสสະดีบ แลกเกะตาตะห์

ขัค อินุ ญูรี (Ibn Jarīr) ได้กล่าวว่า บรรคนะการอธิบายของสะอีดเป็นบรรคนะที่ควรยอมรับมากที่สุดในทั้งสามบรรคนะ และขัค คือลาฟ (khollāf) ก็ได้เลือกบรรคนะสุดท้ายเข่นกัน และได้ให้เหตุผลว่า "เนื่องจากช่วงแรกของญูเราะห์อันนิสาอ์ได้กล่าวถึงความยุติธรรมที่ควรมีต่อผู้อ่อนแอดห้องสาม คือ เด็กกำพร้า ศศรี และผู้ที่ไม่สมประกอบในทางปัญญา เมื่ออัลลอห์สั่งให้มีความยุติธรรมต่อบรรดาเด็กกำพร้าและได้สัญญาคาดโทษไว้สำหรับผู้ที่ละเมิดด้วยบทลงโทษที่รุนแรงจะทำให้ใจของผู้รับคำสั่งใช้น้อมรับและระวังต่อการกระทำอันจะนำพา

ไปสู่การอธรรมต่อพวกราได้ ดังนั้นการระงับในเรื่องนี้จะนำไปสู่การระงับในการอธรรมต่อบรดา
ภารยาสำหรับผู้ที่มีภารยาหล่ายคน

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้แก่บรรดาผู้ที่มีภารยาหล่ายคน(ซึ่งในสมัยก่อนนั้นมีไม่
จำกัดจำนวน)ที่ไม่มีความยุติธรรมต่อพวกรา ความว่า “หากพวกราเข้าเกรงว่าจะไม่มีความยุติธรรม
ต่อบรดาลูกกำพร้าที่อยู่ในความดูแล เขายังเดียวกันหากพวกราเข้าเกรงกลัวว่าจะไม่มีความยุติธรรมต่อ
บรรดาภารยาทั้งหล่ายของเจ้า ก็จงแต่งงานจากพวกราทั้งหมดแค่จำนวนที่พวกราเข้าคิดว่าจะ
สามารถให้ความยุติธรรมได้ เช่น ส่อง สามคน หรือสี่คน แต่หากพวกราเข้าขังเกรงว่าการมีภารยา
มากกว่าหนึ่งคนแล้วจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมแก่พวกราได้ ก็จงแต่งงานแค่หนึ่งคนหรือแต่ง
กับทาง(สมัยนั้นอิسلامอนุญาตให้มีทางในครอบครองได้)ที่พวกราเข้าครอบครองอยู่เท่านั้น
เนื่องจากมันสามารถปกป้องพวกราจากการอธรรมต่อพวกราได้

จากการอธิบายของเกาะตาดะห์ (Qatādah) และสะอีด บิน ญบัชร (Saīd Bin Jubayr) สามารถจะอธิบายความหมายของคำว่า “البيتامي” (al-Yatāma) ในอาษะ (وَإِنْ حِقْفُنْ لَاَلْيَتَامَى) ว่าหมายถึง เด็กกำพร้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง เมื่อันกับคำว่า “البيتامي” (al-Yatāma) ในอาษะ (وَأَتُوا الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ) ซึ่งมีได้เจาะจงเฉพาะกำพร้าที่เป็นเพศหญิงเท่านั้น
ความหมายของอาษะอื่น (مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاء) จึงหมายถึง “ที่พวกราชอบใจจากผู้หญิงใดก็
ได้(มิใช่แค่เด็กผู้หญิงกำพร้า) ดังนั้นอาษะอื่น (وَأَتُوا الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ) ดังนั้นอาษะอื่น
(وَإِنْ حِقْفُنْ لَاَلْيَتَامَى فَانكِحُوهَا...) อีกด้วย

ดังนั้นจากการอธิบายอาษะทั้ง 3 ข้อนี้สามารถกลบล้างหลักฐานสนับสนุนใน
ข้อ 1 ของทรอรคนะที่ 2 ได้

2- เรากำสามารถโดยเบื้องพวกราว่า การกล่าวแบบนี้เป็นการอ้างอย่างไรหลักฐาน
เนื่องจากว่าไม่มีส่วนไหนเลขของอาษะ (تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً) ที่บ่งบอกว่าการแต่งงาน
เพียงหนึ่งคน หรือหล่ายคนนั้นเป็นทุกมณฑล ตามตัวบทอาษะอื่นได้บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าอนุญาตให้
แต่งงานได้สองคน สามคน หรือสี่คน และหากเกรงว่าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ก็จงแต่งงานแค่
เพียงหนึ่งคน ดังนั้นจึงถือว่าพวกราไม่มีหลักฐานสนับสนุน ว่าการมีภารยาคนเดียวเป็นทุกมณฑล
เดิมและการมีภารยาหล่ายคนนั้นเป็นทุกมณฑล(อนุญาตให้ใช้เมื่อจำเป็น)

3- จากคำพูดที่พวกราได้อ้างไว้... ถ้าหากว่ามีผู้ชายคนหนึ่งได้ตกหลุมรักผู้หญิง
อีกคนหลังจากที่เขามีภารยาแล้ว และอย่างจะแต่งงานกับผู้หญิงที่เขาตกหลุมรักให้ถูกต้องตามหลัก
ศาสนา (เป็นภารยาคนที่๒) เพื่อป้องกันฟิตนะอุท่องจะเกิดขึ้นได้ หมายถึงว่าเขาได้กระทำการหะ
รอมหรือ?? แน่นอนว่าการแต่งงานหล่ายคนในลักษณะนี้(เพื่อป้องกันสิ่งไม่ดีที่จะเกิดขึ้นหากไม่ทำ

การแต่งงาน) เป็นที่อนุญาตอย่างแน่นอน เพื่อสักดิ้นการทำผิดที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งการป้องกันในรูปแบบนี้อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์อาชีวภาพิกฤต “อันตรายที่รุนแรงนั้นสามารถปัดเป่าได้ด้วยอันตรายที่น้อยกว่า” (الضرر الأشد يُزال بالضرر الأخف) (al-Dharar al-Ashad Yuzālu Bi Dharar al-Akhaf)

4- พวกราได้กล่าวว่า ถึงแม้การตั้งเงื่อนไข “มีความจำเป็น” นั้นใช้ได้ แต่ก็ยังไม่away ที่จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ดังนั้นการตั้งเงื่อนไขหรือไม่ค้างเงื่อนไขก็ยังนำมาซึ่งอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่นการทะเลาะเบาะแส่งของลูกๆ

ทรงนะที่ 3 : อิสลามอนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาได้สืบทอดคัวขหลักฐานจากอัลกุรอาน และอัลสุนนะหุ โดยมีเงื่อนไข 2 ข้อดังต่อไปนี้

1) จำนวนจะต้องไม่เกินสี่คน ซึ่งเป็นเงื่อนไขในเรื่องของการอะกัณิกาหุ(สัญญาการแต่งงาน) หากใครแต่งงานห้าคน จำเป็นจะต้องยกเลิกหรืออะกัณนถือว่าเป็นโน้มน้าว

2) ต้องไม่มีความกลัวในหัวใจว่าจะต้องเกิดความไม่ยุติธรรม ซึ่งเงื่อนไขนี้เป็นเงื่อนไขของการอนุญาตให้แต่งงานที่สอง คนที่สามและคนที่สี่ มิใช่เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการอะกัณิกาหุ(สัญญาการแต่งงาน) ดังนั้นหากใครแต่งงานสองคน สามคนหรือสี่คน โดยที่เขามีความรู้สึกกลัวในใจว่าจะไม่ยุติธรรม การแต่งงานของเขาวิชาได้ แต่ถือว่าเขานั้นกระทำการประทำ การ อยุติธรรมขึ้นมาจริง และหากเขากลัวว่าจะไม่ยุติธรรมแต่เขามิได้กระทำการ อยุติธรรม หรือได้กระทำการอยุติธรรมแต่เขาเตาบัตตัว(กลับตัวกลับไปและขอภัยโดยต่ออัลลอห์)แล้วกระทำการอยุติธรรม อัลลอห์จึงบอกไทยและอภัยให้เขา

ซึ่งทรงนะนี้ได้สนับสนุนด้วยหลักฐานต่างๆดังนี้

1- หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿ وَإِنْ حِفْتُمُ الْأَلَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ
مَشْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرِبَاعَ فَإِنْ حِفْتُمُ الْأَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُمْ إِنْ يَأْتِكُمْ
ذَلِكَ أَدْنَى الْأَلَا تَعْوُلُوا ﴾

(النساء: 3)

ความว่า “และหากพวกร้าวร้าวจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้า ได้ ก็จะแต่งงานกับผู้ที่ดีกว่าพวกร้าว ในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกร้าวร้าวว่าพวกร้าวจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จะมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีขอของพวกร้าว ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกร้าวจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ์ : 3)

2- หลักฐานจากอัลกุรอาน

จะดีมีเศษหิทุที่ทำนนบี ﷺ สั่งให้เศษหิทุของท่านที่มีภาราทลายคนเลือกภาราให้เหลือแค่สี่คนหลังจากที่อาษะห้อลกรุานเกี่ยวกับการจำกัดภาราแค่สี่ได้ประทานลงมา

((عَنْ أَبْنَىْ عُمَرَ، أَنَّ عَبْلَيَّاً بْنَ سَلَمَةَ التَّقِيِّ، أَسْنَمَ وَأَنَّ عَشْرَ نِسْوَةً فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَأَسْلَمْنَ مَعَهُ فَأُمَّرَةُ الْبَيْتِ صَلَىَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَحِيرَ أَزْوَاجُهُنَّ .))

(أخرجه الترمذى: 1128)

ความว่า “มีอย่างนั้นในอัลกุรอาน บินสาลีนะสุ อัษยะกาฟีย์ เพิ่งเข้ารับอิสลามในขณะที่เขามีภาราสิบคนอยู่ก่อนแล้ว และพากนางทั้งหมดได้เข้ารับอิสลามพร้อมกันเขา ท่านเราะสุล ﷺ จึงสั่งให้เขามีภาราสี่คนจากพากนางทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy: 1128)

3- อัลจุญญาอุ¹³ อุลามาอ์สะลัฟ¹⁴ และเคาะลัฟ¹⁵ ได้เห็นพ้องต้องกันว่าผู้ชายสามารถมีภาราได้ถึงสี่คน โดยจะต้องคำนึงถึงความชุติธรรมและสิทธิของกันและกันยกเว้นเรื่องความรักเนื่องจากว่ามันเป็นเรื่องที่เกินความสามารถของมนุษย์ที่จะควบคุมมันได้

หลังจากที่ได้กล่าวถึงทรงคนของอุลามาอ์ในเรื่องของความเห็นดังที่อ้างอิงด้วยหลักฐานของแต่ละฝ่ายและได้มีการอภิปรายแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทรงคนที่ 3 ที่อนุญาตให้ผู้ชายมีภาราได้หากายคนแต่จำกัดจำนวนแค่สี่คนนั้นเป็นทรงคนที่ถูกต้องและมีน้ำหนักมากที่สุด เนื่องจากความเห็นของทรงคนนี้ตรงกับเป้าหมายของอาษะห้อลกรุานที่อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอาษะหุที่ 3 จากสูเราะห์อันนิศาอ์มากที่สุด ซึ่งในอาษะหุนี้มีความชัดเจนว่าเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการมีภาราทลายคน ถ้าหากว่าการมีภาราทลายคนนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลามแล้วจะมี ﴿ قَاتِلُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مُشْرِكِيْا ﴾ ใจทั้ง๔ ข้อ “จงแต่งงานกับผู้ที่คิดแก่พวกเจ้า ในหมู่ศรี ส่องคน หรือสามคน หรือสี่คน” อีกทั้งขึ้นมาหัวดีมีที่มาสนับสนุนการอนุญาตให้มีภาราทลายคนแต่จำกัดจำนวนแค่สี่คนอีกด้วย ทั้งนี้

¹³ ถ้างแล้วในหน้า 12

¹⁴ สะลัฟ คือกลุ่มชนมุสลิมที่อยู่ในช่วง 300 ปี หลังจากที่ท่านเราะสุล ﷺ ได้เสียชีวิตไปแล้ว

¹⁵ เคาะลัฟ คือกลุ่มชนมุสลิมที่อยู่ในช่วงหลังจาก 300 ปีเรื่องมา

ทั้งนี้การออกห่างจากการขัดแย้งและเห็นด้วยกันเป็นสิ่งที่พึงกระทำ อิมามอัลซูบกีย์ (Tāju al-Dīn al-Subkīy) ได้กล่าวไว้มีความว่า “อุลามา’และนักวิชาการพิกษ่มีความเห็นตรงกันว่า การออกห่างจากการขัดแย้งเป็นสิ่งดีกว่าและประเสริฐกว่า” (Ibn al-Subkiy, nd.:1/127) ซึ่งการป้องกันในรูปแบบนี้อยู่ภายใต้หลักเก้าะ瓦اอิดฟิกหุที่จะป้องกันมิให้เกิดการก่อชุบชาต(ความคุกคามเครื่อง)นั่นเอง

2.2 หิกมะอุของกรรมภัยอาളคนในอิสลาม

2.2.1 ความหมายของคำว่า“หิกมะอุ”เชิงภาษา

2.2.1.1 คือ ความยุติธรรม ความรู้ ความฝัน การเป็นศาสดา อัลกรอาน คัมภีร์ ในเบ็ด (Majdu al-Dīn Muhammad Bin Yaiqūb al-Fairūz Abādī, nd.:1415)

2.2.1.2 คือ ความยุติธรรม ความรู้ ความฝัน (Luis Maalūf, nd.:146)

2.2.2 ความหมายของคำว่า“หิกมะอุ”เชิงวิชาการ

2.2.2.1 معرفة فضل الأشياء بأفضل العلوم (Maàrifah Fadhlū al-Ashyaá Bi Afdhal al-Ùlum) หมายถึง การรู้ถึงความประเสริฐของสิ่งๆหนึ่ง ด้วยความรู้ที่ประเสริฐที่สุด (Mujammai al-Lughotu al-Arabiyyah, nd.:1/190)

2.2.2.2 إتقان الفعل والقول وإحكامها (Itqān al-Fii'l Wa al-Qaul Wa Ihkāmuhā) หมายถึง การรู้ลึก รู้จริง (อย่างเชี่ยวชาญ) ในการกระทำ คำพูด และความละเอียดอ่อนที่เกี่ยวข้องกับวิทยปัญญา (Muhammad Amīmu al-Ehsān, 1986.:81)

علم يبحث فيه عن حقائق الأشياء على ماهي عليه في الوجود بقدر الطاقة 2.2.2.3 (Ilmu Yabhath Fihi Ùan Haqāiq al-Ashyaá Ala Mā Hia Alaihi Fī al-Wujūh Bi Qadr al-Taqah) หมายถึง ศาสตร์ที่ค้นหาข้อเท็จจริงจากการมีของสิ่งๆหนึ่งว่ามันคืออะไร เท่าที่มนุษย์มีความสามารถจะกระทำได้ (Alī Bin Muhammad al-Jarjānī, 1983/1403.:81)

2.2.2.4 الكلام الموقف للحق (al-Kalām al-Muafiq Lilhaq) หมายถึง คำพูดที่ถอดคล้องกับความจริง (Louis Maalūf, nd.:146)

2.2.3 หิกมะอุของการมีภารยาได้อาളคนในมุน年由ของอิสลาม

อัลลอห์ได้กล่าวไว้ความว่า “แท้จริงศาสนาน ณ.อัลลอหันนี้คือ อัลอิสลาม” (อะลอมรอน: 19) และยังกล่าวอีกด้วยว่า “และผู้ใดแสร้งหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในวันอาทิตย์เราจะขอรับในหมู่ผู้ขาดทุน” (อะลอมรอน: 85) เป็นที่รู้กันว่าทุกๆงานทบทวนญัตติในศาสนาอิสลามนั้นอัลลอห์ได้บัญญัติขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้ามแล้วเพื่อผลประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าสิ่ง

ไหนที่เป็นผลดีหรือสิ่งไหนที่เป็นผลเสียต่อสรรพสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นว่าญี่บุทมุสลิมทุกคน จะต้องขอมรับในทุกๆ การบัญญัติของอัลลอห์ ไม่ว่าจะรู้ดึงหิกมะอุของ การบัญญัติน้ำหนึ่หรือไม่กี ตาม เพราะนุสลิมต้องศรัทธาว่าพระองค์กำหนดแต่สิ่งที่ทำให้มุญญนั้นดี (Khālid Bin Abdu al-Rahmān al-Jeraisy, nd.:56-60)

สำหรับการบัญญัติของการมีภารยาหลาຍคนในอิสลามนั้นมีหิกมะอุอยู่หลาຍข้อ ด้วยกัน ซึ่งล้วนแล้วเป็นสิ่งที่ชัดเจน ไม่ว่าจะมองด้วยสายตาหรือมองด้วยความเข้าใจ

2.2.3.1 การมีภารยาหลาຍคนของผู้ชายเป็นการสร้างหลักประกันให้กับผู้หญิง เนื่องจากอัลลอห์ ﷻ ได้กำหนดให้สามีจ่ายน้ำภาระให้กับภารยา

2.2.3.2 มีการยืนยันว่าหารกษายมักจะเสียชีวิตมากกว่าหารกหญิง และจำนวนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

2.2.3.3 การอนุญาตให้มีภารยาได้ถึงสี่คนนั้น เป็นการแก้ปัญหาของสาวโสดอายุมาก

2.2.3.4 ภารยาเป็นหมันหรือป่วยเรื้อรัง สามีมีส่องทางเลือกคือ หย่าภารยาที่เป็นหมันหรือเป็นโรคเรื้อรัง หรือเก็บภารยานี้ไว้และแต่งงานเพิ่ม

2.2.3.5 ทำให้จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น การเพิ่มของจำนวนประชากรนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้ประเทศชาติมีความเข้มแข็ง การเพิ่มจำนวนคนเพื่อมาสนองตอบแรงงานและเป็นการเพิ่มพูนจำนวนผู้เผยแพร่อิสลาม และจำนวนผู้ที่จะปฏิชาด¹⁶ ในหนทางของอัลลอห์ ﷻ

2.2.3.6 เพิ่มพูนจำนวนประชาชาติของท่านเราะสูด ﷻ ในวันกิยานะ อุ ดังที่ท่านเราะสูด ﷻ ได้กล่าวไว้ว่าความว่า “พวกท่านทั้งหลายจะแต่งงานกับคนที่รักและคนที่มีบุตรมาก เพื่อว่าฉันจะได้นำพวกท่านไปปอัดกับบรรดาประชาชาติอื่น”

2.2.3.7 ทำให้ผู้ชายสามารถมีลูกได้ด้วยแต่ัยแรกรุ่นจนถึงอายุร้อยปีโดยประมาณ และผู้หญิงสามารถมีลูกได้จนถึงอายุ 50 ปีโดยประมาณ ถ้าหากไม่อนุญาตให้ผู้ชายมีภารยาเพิ่มแล้ว จะทำให้เขาเสียโอกาสในการมีลูกทั้งๆ ที่ยังมีเวลาอีกหลาຍปี ซึ่งมันขัดกับเป้าหมายของการแต่งงาน เนื่องจากหนึ่งในเป้าหมายของการแต่งงาน คือเพิ่มพูนอุณมนະอุ และรักษาซึ่งแผ่นธูນบุญ

2.2.3.8 ผู้หญิงที่มีความพร้อมจะแต่งงานมีจำนวนมากกว่าผู้ชายที่มีความพร้อมจะแต่งงาน เนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านการเงิน ดังนั้นจึงเหลือจำนวนผู้ชายที่มีความพร้อมจะแต่งงานน้อยมาก ซึ่งไม่เพียงพอต่อจำนวนของผู้หญิงที่มีความพร้อมจะแต่งงาน ถ้าหากไม่อนุญาต

¹⁶ ปฏิชาด คือการต่อสู้ทุกอย่างในวิถีทางของอัลลอห์ เช่น การต่อสู้กับอารมณ์ ไฟต์ของดัว่องการต่อสู้กับมารร้าย การต่อสู้กับภัยบ้าติ การต่อสู้กับความขากชน การต่อสู้กับความโน้มคลา การต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บ การต่อสู้ต่อความไม่เป็นธรรมในสังคม การต่อสู้กับ พลังความร้ายร้ายในโลกทั้งหมด และการท่าทางรวมในวิถีทางของอัลลอห์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิชาด

ให้ผู้ชายมีภารยาสี่คนแล้วจำนวนของผู้หญิงที่พร้อมจะแต่งงานนั้นไม่มีที่พิจารณาให้เกิดการเสื่อมเสียเกิดขึ้นในสังคม

2.2.3.9 ผู้ชายบาง คนมีความต้องการทางเพศสูงเกินพอต่อการมีภารยานเดียว หรือภารยามีอ่อนโยนมาก ไม่สามารถให้ความพอดีกับสามีได้ หรือภารยาที่มีประจำเดือนนานเกินไป อาจดังนั้นการอนุญาตให้ผู้ชายแต่งงานได้สี่คนนั้นเป็นการป้องกันการสมสู่ที่เป็นห่วงร้อนเพื่อ ปลดปล่อยความต้องการที่มีมากของผู้ชายได้

2.2.3.10 การแต่งงานเป็นสาเหตุทำให้มีการเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ด้วยกัน สายเลือดดังที่อัลลอห์ บู๊ธ ได้กล่าวไว้ความว่า “และพระองค์ คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ(อสุจิ)และ ทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอาณานิคม” (อัลฟุรอกอน : 54)

2.2.3.11 ผู้ชายต้องเดินทางไกลบ่อยๆเพื่อการทำงาน ทำให้บ้างครั้งต้องทิ้งภรรยา อยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานาน สำหรับเขามีสองทางเลือก คือ ชีนา นิกาหมุดอะซุ หรือแต่งงานใหม่ เพื่อป้องกันพิตนะอะหุที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2.2.3.12 สำหรับผู้ชายโดยส่วนใหญ่แล้วยุ่งอยู่กับการทำงานนอกบ้านจึงต้องการผู้ ที่จะมาดูแลจัดการเรื่องในบ้านและดูแลลูกๆ ดังนั้นการมีหลายภรรยาเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของ กันและกัน เช่น คนนี้ช่วยดูแลลูก อีกคนช่วยปรนนิบัติตามี ซึ่งโดยรวมแล้วเป็นการแก้ปัญหาใน ครอบครัวได้อย่างดี

2.2.4 หิกมะอุการมีภารยาหลายคนของท่านราษฎร์ แบบ

2.2.4.1 เพื่อช่วยเหลือศาสนาอิสลาม (ท่านหญิงคอตีญา)

2.2.4.2 เพื่อปกป้องศศรีมุตินะอะหุ(ศศรีที่มีศรัทธา)ให้พ้นเงื่อนนื้อพิตนะอะหุของ นุชริก (ท่านหญิงสาวอะหุ บินติ ชัมอะหุ)

2.2.4.3 เพื่อเผยแพร่ความรู้และหุกมคติที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และเพื่อยกระดับ ชั้นความเป็นเศษหายาเบะอุของอนุบัตรให้เป็นที่หนึ่ง (ท่านหญิงอาอิชา)

2.2.4.4 เพื่อยกย่องศศรี และเพื่อยกระดับความเป็นเศษหายาเบะอุของอุนาร์ให้เป็นที่ ส่อง (ท่านหญิงอัฟเศาะ)

2.2.4.5 เพื่อเปลี่ยนแปลงหุกมุตุธรรมในอิสลามให้เป็นโนยะ เนื่องจากอา บะอุที่เกี่ยวข้องได้ถูกประทานลงมา ซึ่งท่านได้แต่งกับศศรีท่านนี้หลังจากที่ ซับดุ บิน หาริยะหุ (ซึ่ง เคยเป็นลูกบุญธรรมของท่านราษฎร์) ได้หายานาง (ท่านหญิงไชนับ บินตุ ญาห์หุ)

2.2.4.6 เพื่อปลดปล่อยจากการเป็นทาสรหรือผ่านรอรั้วระหว่างผ่านบานมุศ្សูด ลิกที่เป็นศัตรูกับอิสลามและต่อสู้กับมุสลิมจนกระทั่งครั้งหนึ่งอิสลามชนะแล้วจับเชลยมา ซึ่งท่าน หญิงอุลวัชรีบะอุและครอบครัวถูกจับเป็นเชลย มีการขอเข้าพำนท่านราษฎร์ สำหรับพยลินเป็น

ค่าไถ่ ท่านเราะสูล ﷺ จึงขึ้นข้อเสนอที่ดีแก่นางในการจ่ายค่าไถ่ พร้อมทั้งเสนอให้แต่งงานกับท่าน อีกทั้งยังปลดปล่อยอิสรภาพให้แก่บรรดาญาติพี่น้องของนางที่เป็นเชลย จนกระทั่งทั้งหมดครองราช และเข้ารับอิสลาม (ท่านหญิงญวิษิษฐ)

2.2.4.7 เพื่อช่วยเหลือหญิงหน้าyxและลูกกำพร้าที่ไร้ญาติอื่นในมະดีນะหุ เนื่องจาก สามีของนางตายหรือเสียชีวิตในสังคมอุทุก (ท่านหญิงอุนมูละมะหุ บินดุ อะบีอุมัยยะหุ)

2.2.4.8 เพื่อสนับสนุนให้ศตรีนี้คุณธรรมอันดีงาม สาเหตุที่ท่านเราะสูล ﷺ แต่งงานกับศตรีท่านนี้หลังจากสามีของนางตายหรือเสียชีวิตในสังคมอุทุก เพื่อเป็นรางวัลแก่นางที่นา เป็นผู้ใจบุญสุนทาน ขอบช่วยเหลือเพื่อกำหวังและคนยากจนตั้งแต่สามีก่อนรับอิสลามจนกระทั่ง นางได้ตายawa “อุนมูละสากิน” (ท่านหญิงไซนัน บินดุ คุไชนะหุ)

2.2.4.9 เพื่อให้รอดพ้นจากสิ่ง Leweraiy ที่อาจจะเกิดขึ้น สาเหตุที่ท่านเราะสูล ﷺ แต่งงานกับศตรีท่านนี้เพื่อช่วยเหลือนางให้รอดพ้นจากความ Leweraiy ที่นา ดังต่อไปนี้เพียงผู้เดียว เนื่องจากนางเข้ารับอิสลามโดยที่ผู้เป็นบิดาคือหัวหน้าศัตรูอิสลาม(อบีชุฟายาน)ทั้งสามีที่เข้ารับ อิสลามพร้อมนางก็ยังได้ทึ่งอิสลามเพื่อเลอกันดุนยาไปเป็นคริสต์ ท่านเราะสูล ﷺ จึงเกรงว่าหากไม่ รับช่วยนางก็อาจจะทำให้ความลำบากที่นา เพชชิญอยู่จะทำให้อีمانของนางอ่อนแส้ความ Leweraiy อาจจะเกิดขึ้นได้ (ท่านหญิงอุนมูละบีนนะหุ รอมละหุ บินดุ อบีชุฟายาน)

2.2.4.10 เพื่อลดหย่อนความตึงเครียดของศัตรูจนอาจนำมารชีกการเข้ารับอิสลาม และเพื่อปลดปล่อยเป็นอิสรภาพจากการเป็นทาสเชลย และชุบชีวิตที่หมดสื้นแล้วทุกอย่างจากการ สูญเสียบิดาและสามีในสังคม ซึ่งนางมาจากตะกูลบิว (ท่านหญิงเศาะฟิยยะหุ บินดุ หุยัห์ บิน อัคญ อบ)

2.2.4.11 เพื่อสามารถจิตใจจากการสูญเสียสามี และเพื่อเชื่อมสัมพันธ์กับตะกูลของ นางให้แนบแน่นยิ่งขึ้น (ท่านหญิงไมบุนนะหุ บินดุ อัลหาริย) และท่านคือศตรีคนสุดท้ายที่ท่านเราะ สูล ﷺ แต่งงานด้วย (Abdu al-Taowab Haikal, n.d.: 128-141)

2.2.5 หิกมะอุของกรรมจำกัดจำนานวภรรยาแคสีกน

เมื่อหมายของการจำกัดภรรยาแคสีกนนั้นเนื่องจากส่วนหนึ่งของสิทธิภรรยาที่ควร จะได้รับจากสามีคือ การอยู่ด้วยกันกับนางอย่างน้อยหนึ่งคืนในสักวัน หรือเพื่อมิให้มีหญิงโสดหรือ ชายโสดในสังคมมากเกินไป หากว่าการแต่งงานต้องจำกัดภรรยาให้น้อยกว่าสักนั้นแล้ว แน่นอนว่า จะเหลือศตรีที่โสดในสังคมจำนวนมาก (Abdu al-Taowab Haikal, n.d.: 54)

2.2.6 สาเหตุของการมีภรรยาหลายคนในอิสลาม

2.2.6.1 สาเหตุจากทางด้านภรรยา เช่น ป่วยที่ทำให้ไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ ภรรยาได้ หรือพิการถาวรที่ทำให้ได้รับความเดือดร้อน หรือเมื่อหนัก หรือเป็นโรคติดต่อ หรือเป็น

คนที่ไม่มีมีอารมณ์โกรธ หรือประจารดื่นมาก หรือสาเหตุอื่นๆที่ทำให้สามีไม่สามารถหาความสุขจากนางได้ ซึ่งเหตุผลหล่านี้อาจจะทำให้สามีมีความคิดที่จะห่างบรรยายเนื่องจากชีวิตคู่จืดจาง ดังนั้นเพื่อการป้องกันมิให้เกิดการห่างร้างแล้วปัญหาสังคมตามมา อิสลามจึงอนุญาตให้แต่งงานได้ หากคนเพื่อเป็นทางออก

2.2.6.2 สาเหตุจากทางด้านสามี เช่น มีอารมณ์ทางเพศสูงกว่าคนปกติทั่วไป หรือต้องการมีลูกมากเพื่อเพิ่มพูนวงศ์ตระกูล ดังนั้นการสนองความเป็นธรรมชาติของเขาเป็นสิ่งที่ดีกว่าเพื่อป้องกันสิ่งชั่วร้ายหรือฟิดนะสุที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2.2.6.3 สาเหตุทางสังคม เช่น การมีจำนวนมากขึ้นของสตรีจนทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ หรือการช่วยเหลือห่วงโซ่และลูกๆด้วยการแต่งงานกันนาน

2.2.6.4 สาเหตุเฉพาะเจาะจงจากทางด้านญาติของสามี เช่น น้องชายสามีเสียชีวิตแล้วทึ่งลูกกำพร้าไว้ เขายาสามารถช่วยเหลือเด็กกำพร้าที่เป็นหลานตัวเองให้พ้นจากคนนอก(ซึ่งอาจจะทำไม่ดีต่อเด็กกำพร้านี้)ด้วยกับการแต่งงานกับอดีตหนังสะไภ้ หรือการช่วยเหลือญาติผู้หญิงที่มีอาชญากรรมด้วยการแต่งงานกันนาน

2.2.6.5 สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การมีภาระทางครอบครัวเพื่อร่วมมือช่วยเหลือกันทำงานหากินและสร้างฐานะ

2.2.6.6 สาเหตุอุดหนุน เช่น สามีเป็นจะต้องเดินทางไปต่างประเทศบ่อยๆ บางครั้งจะต้องพาภ้อยู่ต่างถิ่นเป็นเดือน ทำให้เขาจำเป็นจะต้องมีภารยาอีกคนเพื่อป้องกันมิให้เกิดฟิดนะสุ (Abdu al-Taowab Haikal, n.d.: 24- 54)

2.3 เงื่อนไขของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม

อัลลอห์ ﷻ ได้บัญญัติการมีภารยาหลายคนเพื่อนำร่องพระองค์ และได้จำกัดบทบัญญัตินี้ด้วยเงื่อนไขต่อๆไปดังนี้

2.3.1 จำกัดจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นที่รู้กันว่าการมีภารยาหลายคนนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยก่อนอิسلام คือสมัยญาธียะห์แทรกต่างกันตรงที่สมัยก่อนอิسلامนั้นไม่มีการจำกัดจำนวนภารยา แต่เมื่ออิسلامมาถึง อัลลอห์จึงบัญญัติจำนวนที่จำกัดดังที่ท่านเราะฐุล ﷻ ได้กล่าวไว้ในหนะดีษจือยกлан

((عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ عَيْلَانَ بْنَ سَلَمَةَ الْتَّقِيفِيَّ، أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسَوَةٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَأَسْلَمَنَ مَعَهُ فَأُمَّرَةَ التَّبَيِّنِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَحَبَّرَ أَرْبَعًا مِنْهُنَّ .))

(أخرجه الترمذى: 1128)

ความว่า “ผู้อิสลาม บินสะลามะหุ อั้ยยะเกาะฟีย์ เพิ่งเข้ารับอิสลาม ในขณะที่เขามีภารยาสืบคุณอยู่ก่อนแล้ว และพวกร่างทั้งหมดได้เข้ารับอิสลามพร้อมกับเขา ท่านเราะสูต ﷺ จึงสั่งให้เขาเลือกสี่คนจากพวกร่างทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy: 1128)

2.3.2 มีความสามารถในค่าใช้จ่ายต่างๆ (น้ำฟекะอุ) หมายถึง ผู้ชายมีความสามารถที่จะให้ค่ามีสาระ ค่าอุปการะเลี้ยงคุณและปัจจัยชีพ ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค และของใช้ที่จำเป็น แก่บรรดาภราษฎรทั้งหมด

2.3.3 ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภราษฎร หมายถึง สามีต้องให้ความยุติธรรมแก่บรรดาภราษฎรในสิ่งที่มีของเห็นแก่ตัวต้องได้ เช่น ค่าอุปการะเลี้ยงคุณ ค่าอุปโภคบริโภค เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงความยุติธรรมในเรื่องของความรัก เนื่องจากเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้

al- Jarjawi ได้กล่าวว่า “อนุญาตให้บุรุษมีภารยาสองคนหากเขามีความยุติธรรม และหากเขามีความสามารถที่จะให้ความยุติธรรมได้ ก็จะรองที่เขามีสามาหรือสี่ ส่วนความยุติธรรมที่หมายถึงคือ เรื่องทั่วไปที่ไม่ได้หมายถึงเรื่องของความรัก เช่น เรื่องของการให้น้ำฟекะอุ ตามความสามารถของสามี เรื่องการค้างแรมที่ต้องให้ความเท่าเทียมกันได้หมายถึงการหลับนอน” (Bunaidir Bin Muqbil al-Haisaniyy. n.d. : 14)

ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภราษฎรนั้น เป็นสิ่งที่สามีจำเป็น(瓦ญูบ) จะต้องปฏิบัติ ด้วยกันหลักฐานสนับสนุนจากอัลกุรอาน อัลสุนนะหุ และความเห็นพ้องกันของนักวิชาการ(อิจญ์ มาอุอุลามาอ)

หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿... فَإِنْ حَفِظْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَيْمَانُكُمْ ذُلِّكَ أَذْنِي لَا تَعْولُوا ﴾

(آل سعود: 3)

ความว่า “...แต่ถ้าพวกรเข้าเกรงว่าพวกรเข้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จะมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีของขวัญของพวกรเข้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ไกลสั้งกว่าในการที่พวกรเข้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ์ : 3)

Muhammad al-Amīn al-shanqīti ได้กล่าวว่า “ความบุติธรรมที่ไม่สามารถจะกระทำได้ที่อัลลอห์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอะยะฮุนหนาห์ดีง ความบุติธรรมในเรื่องของความรักและการเอียงของจิตใจตามธรรมชาติดของมนุษย์ เมื่อจากมันเป็นความรู้สึกที่เกินกว่ามนุษย์จะควบคุมมันได้ ต่างจากความบุติธรรมในเรื่องของสิทธิ์(ที่ภาระควรจะได้ตามกฎหมายอิสลาม) ซึ่งมนุษย์สามารถจะปฏิบัติมันได้” (Bunaidir Bin Muqbil al-Haisāniy. n.d. :15)

แท้จริงแล้วอัลลอห์ ﷻ ได้กล่าวในอะยะฮุนหนาห์ดีงว่า “หากพากเจ้าทรงกลัวว่าจะไม่มีความบุติธรรม ก็จงเด่งงานคนเดียว” ก็เพียงพอแล้วต่อความสำคัญของคำว่า “บุติธรรม” แต่เพื่อให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพราความไม่รู้และไม่เข้าใจมาตรฐานที่ถูกต้องของความบุติธรรมที่อัลลอห์ ﷻ หมายถึงนั้นคืออะไร ดังนั้นจึงมีการพัฒนาและกระบวนการการก้นหาความกระจ่างแจ้งถึงความบุติธรรมที่อัลลอห์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอะยะฮุนหนาห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานที่ง่ายต่อการปฏิบัติตามและภาคีต่อพระองค์ (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār, 1972.: 164-166)

มาตรฐานของความบุติธรรม

1) เจตนา : การงานที่ดีบ่อมนีอยู่กับเจตนาที่ดี และการปฏิบัติที่ดีด้วย อัลลอห์ ﷻ

ได้ครับส่วน

﴿ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴾

(النساء : 127)

ความว่า “และความดีใดๆที่พากเจ้ากระทำไปนั้น แท้จริงอัลลอห์ทรงรู้ในความดีนั้น”

(อันนิสาอ์ : 127)

ชาชั่งแรกของมาตรฐานของความบุติธรรมได้ให้ความกระจ่างด้วยอะยะฮุลล์กรุอาณมหาริสุทธิ์ คือการเจตนาที่ดีในการปฏิบัติ บ่อมเป็นที่รู้แก้อัลลอห์ ﷻ ซึ่งเจตนาที่ดีในที่นี้หมายถึง เจตนาที่มีเป้าหมายดี แล้วความหลังด้วยการกระทำที่ดี ไม่สำคัญว่าหลังจากนั้นคนอื่นจะรู้หรือไม่รู้ว่ากำลังทำดี เพียงพอแค่อัลลอห์ ﷻ เท่านั้น เพราะอัลลอห์ ﷻ นั้นรับรู้เจตนาที่ดีของมวลมนุษย์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกรุอานว่า

﴿ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴾

(النساء : 128)

ความว่า “และหากพากเจ้ากระทำดีและมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอห์ทรงรู้อย่างดีว่าในสิ่งที่พากเจ้ากระทำกัน”

(อันนิสาอ์ : 128)

2) ความยุติธรรม : ความยุติธรรมในความหมายเดิมหมายถึง ความเท่าเทียมกัน ในทุกเรื่องระหว่างทุกคน ซึ่งมีความเป็นสามีภรรยาเป็นสาเหตุของความจำเป็นที่จะต้องยุติธรรม

ดังนั้นความยุติธรรมที่จำเป็นจะต้องเท่าเทียมกันระหว่างบรรดาภารรยา จึง ครอบคลุมไปถึงเรื่อง อาหาร เสื้อผ้า ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่อยู่อาศัย การให้เวลาค้างแรม(Jalālu al-Dīn Muhammad Bin Ahmad al-Mahallī - Jalālu al-Dīn Abdu al-Rahmān Bin Abī Bakr al-Sayūfī,2003:80) และการร่วมหลับนอน รวมถึงความรักความผูกพัน(Muhammad Bin Jarīr Bin Yazid Bin Kathīr Bin Ghālib al-Āmilī,2000: 8/548)

อับดุลนาศิร อัล-qayyūr (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār) ได้กล่าวไว้ว่า “ความ ว่า “กระทั่งอุณหะนาอ์สะลัฟ” ได้กล่าวรวมถึงการจุนพิตด้วยเช่นกัน” (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār,1972 : 166) โดยใช้หลักฐานจากหนังสือบخارี บิน ชัขด ได้กล่าวไว้ว่า

عن جابر بن زيد، أَنَّهُ قَالَ: ((كَانَتْ لِي امْرَأَتَانِ فَلَقِدْ كُنْتُ أَعْدُلَ
بَيْنَهُمَا حَتَّى أَعْدَ الْقَبْلَ))

(أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : 4/387)

ความว่า “จากญาณิร บิน ชัขด ได้กล่าวว่า ฉันเคยมีภารรยาสองคน และ ฉันเป็นคนที่ยุติธรรมที่สุด แม้กระทั่งรึ่งของ การจุนพิต”

(บันทึกโดย Ibn Abi Shaybah: 4/387)

แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้(การร่วมหลับนอน ความรัก และการจุนพิต) เป็นสิ่งที่เกิน ความสามารถของมนุษย์จะกระทำให้ยุติธรรมและเท่าเทียมระหว่างบรรดาภารรยาทั้งหมด ได้ ในขณะที่อาษะสุขังต้นนี้ ได้สั่งให้ตนนุยร์ทุกคนให้มีความยุติธรรม ซึ่งแน่นอนว่ามีมนุษย์บางคน ประณณานี้จะยากติดต่อคำสั่งให้ของอัลลอห์ ﷻ แม้ในความเป็นจริงแล้ว ไม่มีความสามารถจะกระทำ ตามได้ก็ตาม และแน่นอนอีกว่าอัลลอห์ ﷻ ไม่บังคับให้กระทำในสิ่งที่เกินความสามารถของบ่าว ะภักษีได้ อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَا يُكَلُّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

(آلburā : 286)

ความว่า “อัลลอห์ จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิต ใจนอกจากตาม ความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะฮ : 286)

หลักฐานจากอัลกุรอาน

((عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : من كاتَت لَهُ امْرَأَتُانِ،
فَمَا لِي إِنْدَاهُنَّا : حَاجَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِفَّهُ مِائِلٌ))

(أخرجه أبو داؤد: 2133)

ความว่า “ผู้ใดมีภรรยา 2 คน แล้วเขาก็เงยไปปั้งหนึ่งในสองคน (ในอีกสำนวนหนึ่งระบุว่า แล้วเขาก็ไม่ให้ความเป็นธรรมระหว่างสองคนนั้น) ในวันกิยามะหุญาผู้นั้นจะมาในสภาพที่หนึ่งในสองซีก (ของร่างกาย) ของเขายังไง”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2133)

นักวิชาการส่วนใหญ่ได้วางกฎเกณฑ์มากมาที่ที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรมที่สามีจะเป็นจะต้องปฏิบัติต่อภรรยาดังนี้

1- ความยุติธรรมเป็นสิทธิ์ของภรรยาทุกคน

ความยุติธรรมจากสามีนั้นเป็นสิทธิ์ของภรรยาทุกคนที่ควรจะได้รับ เนื่องด้วยความสัมพันธ์นั้นที่สามีภรรยา ดังนั้นผู้ที่เป็นสามีจำเป็นจะต้องให้ความยุติธรรมแก่พวกรนางโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำต่อ กัน จะไม่มีการแบ่งชั้นวรรหรือจัน สายหรือขี้เหร่ สาวหรือมีอาชญากรรมเก่า โสคหรือหม้าย เพราะภรรยาทุกคนมีความเท่าเทียมกันในฐานะที่มีความสัมพันธ์นั้นที่สามีภรรยา

2- ความยุติธรรมในเรื่องของค่าอุปการะเลี้ยงคุ (Hasan Suhayl al-Jamiliy, nd.:27)

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องกันว่าผู้เป็นสามีนั้นจำเป็นจะต้องจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงคุแก่ภรรยา แต่พวกราเมีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของปริมาณดังต่อไปนี้

มัชัยะนาบีลักษณะมัชัยะพิอิย์ได้กล่าวว่าสามีจำเป็นต้องให้ค่าอุปการะเลี้ยงคุโดยพิจารณาจากสถานภาพและฐานะของทั้งสองคู่ (ด้านสามีและด้านภรรยา) (Abdu al-Haq Bin Ghālib Bin Atiyyah al-Āndalusiy, 2001.:2/43)

อิมามชาฟิอิย์ (al-Shāfi'iyy) ได้กล่าวว่าการให้ค่าอุปการะเลี้ยงคุต้องพิจารณาจากสถานภาพและฐานะของสามีเท่านั้น ดังนั้นการให้ค่าอุปการะเลี้ยงคุจำเป็นต้องให้เท่าๆ กัน (Muhammad Bin Idrīs al-Shāfi'iyy, 2001.:5/88) โดยที่ครคนนี้ได้ใช้หลักฐานจากอาษะอัลกุรานมาสนับสนุนดังนี้

﴿ لَيُنْفِقُ ذُو سَعْيَةً مَّنْ سَعَيَهُ وَمَنْ فَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلَيُنْفِقْ مِمَّا أَتَاهُ اللَّهُ ﴾
 (الطلاق: 7)

ความว่า “ควรให้สูญเสียของร้ายจากความฐานะของเข้า ส่วนผู้ที่การขังชีพของเข้าเป็นที่คับแค้นแก่เขาก็ให้เข้าจ่ายตามที่อัลลอห์ทรงประทานมาให้แก่เข้า...”

(อัลกุรอาน: 7)

นัยหักหันหนะพิษะอุ้ดได้กล่าวว่า การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูพิารณาจากสถานภาพและฐานะของบรรดาศรัทธา ดังนั้นการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูแก่บรรดาบรรดาไม่นี่เป็นจะต้องเท่าเทียมกันเนื่องจากฐานะของบรรดาแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน (al-Shawkānī, Muhammad Alī al-Shaukānī, 1993.:7/130) โดยใช้หลักฐานจากอัลกุรอานดังนี้

﴿ وَعَلَى الْمَؤْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْنُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾
 (آلburā: 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือป้องจัยบังชีพของพวกราษฎรและเครื่องนุ่งห่มของพวกราษฎร...”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 233)

คำว่า معروف (Maārūf) คือ ความพอตีและพอเพียง เนื่องจากการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาบรรดาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่าอุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกราษฎร

2.1 ความเท่าเทียมในเรื่องของเครื่องอุปโภค

นักวิชาการ ได้มีความเห็นแตกต่างกัน ในเรื่องนี้สองทฤษฎนคือ

2.1.1 สามีจำเป็นต้องให้เครื่องอุปโภคแก่บรรดาบรรดาท่าๆกัน (Abū Bakr Bin Masānīd al-Kāṣāniy al-Hanafiy Alāluddīn, 2003.:2/232)

2.1.2 สามีไม่จำเป็นจะต้องให้ความเท่าเทียมในเรื่องของเครื่องอุปโภค เพราะสิ่งที่เกินความสามารถของสามีจะกระทำได้ ดังนั้นสำคัญแค่ให้เท่านั้น (al-Khaṭīb al-Sharbīniy, 1997.: 3/426)

2.2 ความเท่าเทียมในเรื่องของบริโภค

ท่านราษฎร ๔ ได้กล่าวว่า

((أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا أَكْسَيْتَ ، أَوْ أَكْسَبْتَ ،

وَلَا تَصْرِبُ الْوِجْدَةَ ، وَلَا تُقْبَحْ ، وَلَا تَهْجُزْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ))

(رواه أبو داؤد: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
ให้เครื่องนุ่มนิ่มแก่นางเมื่อท่านสูบไส่เครื่องนุ่มนิ่ม อย่าตอบหน้านาง
อย่าค่าทอนนาง และอย่าทิ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

และท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวแก่สะอัด ﷺ ว่า

((وَلَكُنْتَ تُفْقِئُ نَفَقَةً تَبَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجْرَيْتَ بِهَا، حَتَّى الْلُّفْمَةَ
بَخْعَلُهَا فِي اثْرَابِكَ))

(أخرجه البخاري : 5668)

ความว่า “และท่านมีได้จ่ายทรัพย์สินใด ๆ ที่หัวงผลตอบแทน
จากอัลลอห์ เว้นแต่ท่านจะได้รับผลประโยชน์ในการจ่ายนั้น แม้จะเป็นแค่
อาหารเพียงคำหนึ่งที่ท่านป้อนให้กระษากองท่าน”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy: 5668)

2.3 คำเลี้ยงคุณตร

สามีจำเป็นต้องให้คำใช้จ่ายเลี้ยงคุณตรด้วยความเหณะสมเพียงพอ ไม่ฟุ่มเฟือย
หรือตระหนั่นเกินไป เพราะนั่นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่บรรดาบุตรพึงได้รับ และไม่สมควรที่จะแสดง
ความลำเอียงระหว่างบุตรที่ต่างมารดา กัน ไม่อนุญาตให้มอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่ลูกสาวของคนในขณะที่
ลูกๆ คนอื่นไม่ได้รับสิ่งนั้นด้วยความลำเอียง แท้จริงแล้วอัลลอห์ไม่ทรงรักผู้ที่ธรรมเนียมจาก
พฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้เกิดความชั่งใจและเกิดความบาดหมางใจระหว่างลูกๆ ผู้ที่ได้รับและผู้
ที่ไม่มีสิทธิ ซึ่ร้ายอาจจะทำให้เกิดความบาดหมaise ใจระหว่างบิดามารดา กับบุตรที่ไม่ได้รับสิทธิ
ดังกล่าวด้วย (สิทธิโดยธรรมชาติของมนุษย์ ที่อิสลามยืนยันรับรอง เช่น บุพเพมัต บิน หลิลัยล-อุยย
มีน แปลโดย: อันวา สะอุ และ อุยมาน อิครีส :19-20)

ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((اتَّقُوا اللَّهَ، وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ))

(أخرجه البخاري : 2447)

ความว่า “พวกร้านจะนำเงินขั้ลลอห์ และจะให้ความยุติธรรมระหว่าง
ลูกๆของพวกร้าน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy : 2447)

2.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกรอานว่า

﴿ وَعَلَى الْمُؤْمِنِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾

(آلbulletin: 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยชีพของพวกร้านและ
เครื่องนุ่งห่มของพวกร้าน...”

(อัลนะเกาะเราะสุ : 233)

คำว่า **معروف** (Maârûf) คือ ความพอดีและพอเพียง เนื่องจากการให้ต่าอุปการะ
เลี้ยงดูนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาภารยาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่า
อุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกร้าน ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นางจะต้องใช้จ่าย
ด้วยเช่นกัน

3- การให้ที่อยู่อาศัย

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกรอานว่า

﴿ أَنْكِثُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُوكُمْ مَنْ وُجِدُوكُمْ ﴾

(الطلاق : 6)

ความว่า “จงให้พวกร้านพำนักอยู่ ณ ที่พวกรเข้าพำนักอยู่ตามฐานะ
ของพวกรเข้า”

(อัลฎูษะลาภ : 6)

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า สู้เป็นสามีจำเป็นจะต้องจัดหาที่อยู่ให้
บรรดาทุกคน เพื่อให้ภารยาแต่ละคนกับลูกๆของนาง ได้อาศัย เนื่องจากอิสลามได้ให้สิทธิ์แก่สตรีที่
แต่งงานแล้วต้องมีที่อยู่อาศัย ไม่ว่านางจะแต่งงานกับสามีที่มีภารยาเดียวหรือมีภารยาหลายคนก็
ตาม ซึ่งความรับผิดชอบในเรื่องนี้อยู่ที่สามีเท่านั้นที่มีความสามารถ แต่จะต้องเป็นที่อยู่อาศัยที่แยก
ต่างหากระหว่างบรรดาภารยาแต่ละคน เพื่อป้องกันนิให้เกิดปัญหาตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหา
ระหว่างภารยาด้วยกัน หรือปัญหาระหว่างลูกๆ แต่ถ้าสามียืนยันที่จะให้ภารยาทุกคนอยู่ด้วยกัน

สามีจะต้องแยก กันหรือแบ่งส่วนให้ชัดเจน และจะต้องได้รับการยินยอมจากบรรยาด้วย ในขณะเดียวกันสามีไม่สามารถที่จะนำบรรยาคนใหม่เข้ามาอยู่ในบ้านบรรยาคนเก่า ถึงแม้จะเป็นการยินยอมจากบรรยาภีก์ตาม หรือจะแยกส่วนให้แล้วแต่บรรยาคนเก่าไม่ยินยอม ตามหลักกฎหมายอิสลามแล้วบรรยาคนเก่าสามารถที่จะฟ้องต่อกองฎี(ผู้พิพากษา)ให้ทำการไล่บรรยาคนใหม่ออกจากบ้านของนาง และก่อภัยจะต้องบังคับให้สามีห้ามอยู่ใหม่แก่บรรยาใหม่ของเขา (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār, 1972, :220)

3.1 ความเท่าเทียมในเรื่องของการให้ท่อผู้อาศัย

นักวิชาการได้มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องนี้สองทัศนะด้วยกัน

3.1.1 มัชับะนนะพิยะอุกค่าว่าว สามีจำเป็นต้องให้ความเท่าเทียมกันแก่บรรดาบรรยาในเรื่องของการแบ่งเวลาค้างแรม ค่าอุปการะเลี้งดู ท่อผู้อาศัยและเครื่องอุปโภคบริโภค Abū Bakr Bin Mas'ūd al-Kāṣāniy al-Hanafiy Alālānuddīn, 2003.:2/232)

3.1.2 อินามชาฟิอียและอินามอะหุนดักค่าว่าว สามีไม่จำเป็นต้องให้ความเท่าเทียมแก่บรรดาบรรยาทั้งในเรื่องของการแบ่งเวลาค้างแรม ท่อผู้อาศัยและเครื่องอุปโภคบริโภคแต่เป็นเรื่องที่สนับสนุนให้กระทำ (มุสตะหับ) เพราะมันเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถของมนุษย์ที่จะกระทำได้ (เหมือนกับเรื่องของการให้ความรักและการมีเพศสัมพันธ์) (al-Khafīb al-Sharbīniy, 1997.: 3/426)

3.2 ไม่อนุญาตร่วมบรรยาอยู่ด้วยกัน (หารอม)

มัชับะนชาฟิอียและมัชับะนนะพิยะมีความคิดเห็นว่า สามีห้ามนำบรรยาที่ไม่ถูกคงกันหรือโกรก กัน หรือบรรยาที่สามีคิดว่าพวกเรอเข้ากันไม่ได้ ถ้าอยู่ด้วยกันแล้วอาจสร้างความแตกแยกหรือกบขันตราขต่อครอบครัวได้ นอกเสียจากว่าพวกเรอขึ้นยอนที่จะอยู่ร่วมกัน (Hasan Subayl al-Jamīliy :32)

4- ความเท่าเทียมกันในเรื่องการแบ่งเวรค้างแรม

หนึ่งในสิทธิ์ของบรรยาที่ควรจะได้รับจากสามีของนางคือ ความเท่าเทียมของการแบ่งเวรค้างแรม(ถึงแม้ว่าสามีจะป่วยก็ตาม) เพื่อให้การแบ่งเวรค้างแรมนั้นมีความเท่าเทียมกันทุกคนในบรรดาบรรยาทั้งหมด สามีควรแบ่งเวลาให้คุณละคืน หรือคุณละสามคืน หรือคุณละสักดาห์ หรืออาจจะสลับกันไปมาระหว่างระยะเวลาดังกล่าววน และสามีไม่สมควรที่จะค้างแรมบ้านใดบ้านหนึ่งหลายวัน จนกระทั่งบรรยาที่เหลือจะต้องนอนจันเกินไป ซึ่งนักวิชาการพิสูจน์ท่านได้มีความเห็นว่าสามีไม่ควรค้างแรมมากกว่าสามวันต่อหนึ่งบ้าน แต่นักวิชาการส่วนใหญ่ยุ่งอยู่ว่า สามีสามารถที่จะค้างแรมมากกว่าสามวันได้ แต่ห้ามเกินหนึ่งสักดาห์(สำหรับสามีที่มีบรรยาอยู่ในประเทศเดียวกันทั้งหมด) แต่สำหรับสามีที่มีบรรยานางคนอยู่คนละประเทศ เขาสามารถที่จะแบ่งเวลาค้างแรมคนละเดือน ส่องเดือน หรือสามเดือนได้ แต่ห้ามเกินสี่หรือหกเดือน และความเท่า

เที่ยวนในการแบ่งเวرنั้นจะยังเป็นสิทธิ์ของบรรทายที่ควรจะได้จากสามีถึงแม้ว่านางจะมีเมนส์นิฟ่าสหรือจะอิหรอม เนื่องจากเป้าหมายของการแบ่งเวรค้างแรมคือเพื่อเพิ่มพูนความรักใคร่และความเมตตาต่อ กันระหว่างสามีบรรทาย (Abdu al-Nâṣir Tawâfiq al-Atṭâr. 1972:216)

อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ زِمْنٌ آتَيْهُ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَرْوَاحًا لَّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقُونَ يَتَعَكَّرُونَ ﴾

(الروم : 21)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคุครองให้แก่พวากเจ้าจากตัวของพวากเจ้า เพื่อพวากเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กันนาน และทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวากเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนศูนย์ครรภ์”

(อัรรูม : 21)

อะสัน ซุหายล (Hasan Suhayl al-Jamiliy, nd.: 9-72) ได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งส่วนแก่บรรทายดังนี้

ภาษาอาหรับเรียกว่า (القسم) คือ การแบ่ง หมายถึงการค้างแรมของสามีแก่บรรทายของเขามิ่งจะมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือไม่ก็ตาม

การแบ่งเวลาจะระหว่างบรรดาบรรทายนั้น ได้ยกนับสัญญาด้วยกับหลักฐานจากอัลกุรอานและอัชสุนนะห์และอัลอิจญ์มาอ

1) หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿ وَإِنْ جِفْتَنْمَ أَلَا تُقْسِطُوا إِنَّ الْبَشَرَ مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مُشَنَّى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ جِفْتَنْمَ أَلَا تَعْذِلُوا فَوَاجِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَى أَلَا تَعُولُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “แล้วหากพวกลเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกลเจ้า ในหมู่สตรี ส่องคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกลเจ้าเกรงว่าพวกลเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีอขวาของพวกลเจ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ไกลตั้งกว่า ในการที่พวกลเจ้าจะไม่ดำเนิน”

(อันนิสาอ์ : 3)

อินนุกะษีร (Ibn Kathīr) ได้ให้คำอธิบายอย่างอธิบายว่า “หากพวกลเจ้าได้กระทำในการงานที่พวกลเจ้าจำเป็นต้องกระทำ(ต่อพวกร่าง)แล้ว และได้แบ่งเวลาด้วยความยุติธรรมแล้ว และได้ขับเกรงต่ออัลลอห์ในสิ่งที่พวกลเจ้าสามารถกระทำได้แล้ว อัลลอห์ก็จะยกให้พวกลเจ้าในสิ่งที่พวกลเจ้าดำเนินไปทางภาระคนใดคนหนึ่ง(ในเรื่องของใจ)” (Ibn Kathīr, Ismā'īl Bin Umar Bin Kathīr, 1999.:1/534)

กรุณายืนยันว่า “อัลลอห์ได้นอกกับพวกลเจ้าว่าไม่มีความสามารถที่จะให้ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภาระได้หรอก นั่นคือในเรื่องของความรัก การหลับนอน แต่เรื่องของหัวใจนั้นอัลลอห์ได้นอกลักษณะของมันว่า ด้วยธรรมชาติของมนุษย์นั้นไม่มีความสามารถจะควบคุมการอนุมัติของมันได้” (al-Qurtubī, 1964.:5/261)

2) หลักฐานจากอัลฟุตูบ

((عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُسِّمُ فَيَعْدِلُ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذَا قَسْمِي، فِيمَا أَمْلَكَ فَلَا تَأْمُنِي، فِيمَا تَأْمُلُ، وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “จากท่านหญิงอาอิษะได้กล่าวว่า ท่านราศุต ได้มีการจัดแบ่ง(เรว)ด้วยความยุติธรรม ท่านได้กล่าวว่า โอ้อัลลอห์ นี้คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์มีอยู่ ดังนั้นโปรดอย่าได้ทำหนิข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2134)

((عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : من كاتَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ، فَعَالَ إِلَيْ إِخْدَاهُمَا: جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِفْعَهُ مائلٌ))

(أخرجه أبو داود: 2133)

ความว่า “ผู้ใดมีภรรยา 2 คน แล้วเข้าก่อนอีyang ไปบังหนึ่งในสองคน ในอีกสำนวนหนึ่งระบุว่า แล้วเข้าก่อนไม่ให้ความเป็นธรรมระหว่างสองคนนั้น ในวันกิยามะญาผู้นั้นจะมาในสภาพที่หนึ่งในสองซึ่ก (ของร่างกาย) ของเข้าอีyang ไป”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2133)

อิมามอัชชา坎านี (Shaukānī) ได้กล่าวว่า “การอนการ่อนอีyang ไปทางภรรยาคนใดคนหนึ่งในเรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูให้เครื่องอุปโภคและบริโภค เป็นต้น โดยใช้หลักฐานสนับสนุนด้วยกันแห่งเดียว (Muhammad Alī al-Shaukānī, 1993.:6/371)

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضِهِ جَعَلَ يَدُورُ فِي نَسَائِهِ وَقَوْلُ: أَيْنَ أَنَا غَدَ؟ أَيْنَ أَنَا غَدًا حِرْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي سَكَنٌ))

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า: “ท่านเราสูล ﷺ ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเวรไปอยู่กับบรรดาภารยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประคณ่าที่จะอยู่บ้านอาอิชาชุ, อาอิชาชุ ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเงยบ(ไม่ถูกอีกเดียว)”

(บันทึกโดย al-Bukhbāriy:3774)

จากแห่งเดียนนี้นักวิชาการ ได้กล่าวว่าสามีจำเป็นต้องแบ่งเวลาให้กับบรรดาภารยา เมื่อว่าจะป่วยก็ตาม หากบังมีความสามารถจะกระทำได้ แต่หากสามีมีความลำบากที่จะกระทำ เขายังต้องขออนุญาตภารยาทุกคนว่าจะขออยู่กับคนใดคนหนึ่ง ดังที่ท่านเราสูล ﷺ ได้ขออนุญาตจากภารยาของท่านทุกคนว่าท่านจะขออยู่กับอาอิชาชุ(ตอนที่ท่านป่วยหนัก) แล้วภารยาของท่านทุกคนอนุญาต ท่านก็อยู่กับอาอิชาชุจนกระทั่งท่านเสียชีวิต

ชัยคุ อัลอัลลามะห อิบนุ อะลูร อัลอัสเกาะลานีย ได้กำชับหลังจากจะเดินบนที่ว่า “เป้าหมายของจะเดินนี้ส่วนหนึ่งก็คือ การวางแผนแบ่งส่วนเรื่องของเวลาอันจะถูกยกเลิกไปด้วยกับการอนุญาตของบรรดาภารยา ซึ่งเปรียบเสมือนว่าพากนางได้ขอกืนและวันของพากนางให้กับภารยาที่สามีจะไปค้างคืนนั่นเอง” (Ahmad Bin Alī Bin Hārūt al-Asqalānī, nd.:9/228)

3) หลักฐานอัลอิจญ์ม่าอุ

นักวิชาการได้เห็นพ้องกันว่าสามีจำเป็นต้องให้ความเท่าเทียมในเรื่องการแบ่งเวลาระหว่างบรรดาภารยาทุกคน และเรื่องอื่นๆที่ไม่เกินความสามารถของมนุษย์จะกระทำได้ เพื่อมิให้เกิดการอธรรมหรือเป็นการทำร้ายภรรยาต่อพากนาง

4.1 ระยะเวลาการแบ่งเวรค้างแรม

นักวิชาการมีความคิดเห็นตรงกันว่าระยะเวลาการค้างแรมสำหรับสามีที่อยู่ในประเทศเดียวกัน คือ คนละคืน แต่นักวิชาการมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของสามีที่ต้องการเพิ่มเวลาให้มากกว่าหนึ่งคืนต่อหนึ่งบ้านดังนี้

4.1.1 อิมามนาลิกและอิมามอะหมัดได้กล่าวว่า ไม่่อนุญาตให้สามีเพิ่มเวลาหากกว่าหนึ่งคืนต่อหนึ่งบ้าน โดยใช้หลักฐานสนับสนุนคือจะเดินเราะสูต แปลงเวลาให้บรรดาภารยาของท่านคนละคืน และบรรคนะนี้ยังได้กล่าวอีกว่าหากสามีแบ่งเวลาให้ภารยาคนละสามคืนจะทำให้มีผลกระทบต่อภารยาคนสุดท้ายที่ต้องรอเก้าคืน ซึ่งมันมากเกินไปสำหรับระยะเวลาในการรอ ทั้งที่สามีมีความสามารถที่จะทำให้เร็วได้ (al-Khaṭīb al-Sharbīniy, 1997.:3/255)

4.1.2 อิมามชาฟิอิย์กล่าวว่า สามีสามารถที่จะแบ่งเวลาให้คนละคืน หรือคนละสองคืน หรือคนละสามคืน แต่ห้ามเกินมากกว่านี้นอกเสียจากว่าภารยาคนหนึ่งคนใดขยമให้กับอีกคน (Muhammad Bin Idrīs al-Shāfi'iyy, 2001.:5/190)

4.1.3 มัชับะนะฟี่ได้กล่าวว่า แล้วแต่สามีจะเลือกแบ่งเวลาให้กับบรรดาภารยาในรูปแบบไหน สำคัญว่าต้องแบ่งให้เท่าๆกัน (Muhammad al-Abyāniy, nd.:1/223)

4.2 ไม่่อนุญาตให้สามีเลือกอยู่บ้านใดบ้านหนึ่งจากบรรดาภารยาทั้งหมด แล้วร้องขอให้ภารยามาหาตนเพื่อเป็นการแบ่งเวรค้างแรม (al-Khaṭīb al-Sharbīniy, 1997.:3/203)

4.3 สิ่งที่ทำให้瓦ญีการแบ่งเวลาค้างแรมนั้นเป็นโมฆะ

นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมบางอย่างของภารยาทำให้ความจำเป็นของการแบ่งเวรของสามีนั้นได้ถูกยกเลิกไปโดยปริยาย

4.3.1 ภารยาที่มีพฤติกรรมไม่เชื่อฟังสามี นักวิชาการมีความเห็นตรงกันว่าภารยาที่ไม่เชื่อฟังสามีหรือทำให้สามีโกรธนั้นจะไม่มีสิทธิ์ได้การแบ่งเวรค้างแรมจากสามี เช่นเดียวกันจะไม่มีสิทธิ์ในเรื่องของน้ำฟекาจะด้วย (Muhammad Bin Idrīs al-Shāfi'iyy, 2001.:5/194)

อัลลอห์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِي تَخَافُونَ شُوَرْهُنَ فَعِظُوهُنَ وَاهْجُرُوهُنَ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَ قَبْ أَطْغَنْتُكُمْ فَلَا تَبْعُوا عَلَيْهِنَ سَبِيلًا... ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “และบรรดาหงษ์ที่พากเจ้าหัวนกรงในความดื้อดึงของนางนั้น ก็จะกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจะเขี่ยนนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพากเจ้าแล้ว ก็จะขอข่ายทางເօາร์องแก่นาง...”

(อันนิสาร์ : 34)

มัชชับนาลิกี ﷻ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สำหรับบรรดาที่ได้เพิกเฉยคือคำสั่งใช้ของอัลลอห์ ﷻ ก็คือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เชื่อฟังสามี เช่น การทิ้งภรรยา การไม่ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน เป็นต้น (Hasan Suhayl al-Jamiliy, nd. :37)

4.3.2 เดินทางในระบบไกล ซึ่งมีสองลักษณะด้วยกัน

4.3.2.1. สามีเดินทางในระบบทางที่สามารถจะทำการละหมาดรวมและละหมาดย่อได้ คือ เมื่อสามีเดินทางแล้วมิได้นำกรรยาคนหนึ่งคนใดไปด้วย ก็คือว่าความจำเป็นของสามีที่จะต้องแบ่งเวرنั้น ได้ถูกยกเลิกไปโดยปริยาย และหากสามีเดินทางแล้วนำกรรยาทุกคนไปด้วย เขา ก็จำเป็นที่จะต้องยุติธรรมในการแบ่งเวรค้างแรมเท่าที่สามารถจะยุติธรรมได้ และหากสามีเดินทางแล้วนำกรรยาคนหนึ่งคนใดไปด้วย นักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน คือ มัชชับนะฟี่ ﷻ ได้กล่าวว่า สามีไม่จำเป็นจะต้องแบ่งเวรให้กับบรรดาที่เหลือ มัชชับอะหลี ﷻ อัชชูอิรรีย์ กล่าวว่า การแบ่งเวรนั้นยังจำเป็นอยู่ สามีจะต้องกลับไปชุดใช้ให้กับบรรดาที่เหลือ มัชชับชาฟีอี ﷻ ได้กล่าวว่า หากสามีมีการคัดเลือกบรรดาที่จะนำไปในการเดินทางด้วยการจับสลากเขาก็ไม่จำเป็นจะต้องกลับมาชดเวลาให้กับบรรดาอื่นๆ แต่ถ้าไม่ เขาจะต้องกลับมาชดใช้ให้บรรดาอื่นๆ

4.3.2.2 บรรดาเดินทางไกล มี 3 กรณีด้วยกัน กรณีแรกคือบรรดาเดินทางซึ่งเป็นภาระของเรื่องเอง โดยที่สามีไม่อนุญาตให้เรื่อยไป ก็คือว่าเรื่องอยู่ในประเด็นของการไม่เชื่อฟังสามี ดังนั้นสามีไม่จำเป็นจะต้องแบ่งเวรค้างแรมให้กับเรื่อง กรณีที่สองคือบรรดาเดินทางด้วยภาระของเรื่องเอง และสามีได้อนุญาตให้เรื่อยไปแล้ว เช่น ไปอุณราษฎร์ไปทำหัจญ์ นักวิชาการได้มีความเห็นแตกต่างกัน ซึ่งมัชชับนาลิกี ﷻ ได้กล่าวว่า วาญูนนั้น ได้ถูกยกเลิกไป มัชชับอัศศอริย์ ﷻ ได้กล่าวว่า วาญูนจะต้องแบ่งเวรค้างแรม มัชชับหัมบารี ﷻ ได้กล่าวว่าสามีไม่จำเป็นจะต้องชดใช้ มัชชับชาฟีอี ﷻ กลุ่มใหม่ได้กล่าวว่าไม่ต้องชดใช้ กลุ่มก่อกล่าวว่าสามีจำเป็นจะต้องชดใช้ และกรณีที่สามคือบรรดา

เดินทางด้วยชูรของสามี นักวิชาการมีความเห็นว่าสามีจะต้องชดใช้เรื่องค้างแรมให้เชอ (Hasan Suhayl al-Jamīliy, nd. :38)

4.3.3 ภารยาขึ้นบ่อนบสิกทิชในการค้างแรมให้กับภรรยาคนอื่นๆ

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอนุญาตให้ภรรยาคนใดคนหนึ่งบ่อนบสิก และวันที่เป็นสิกขิของนางให้กับภรรยาคนอื่นๆ ด้วยเงื่อนไขว่าสามีจะต้องเห็นด้วยกับนาง (al-Shawkānī, Muhammad Alī al-Shaukānī, 1993.:6/373)

มีหลักฎีร่างงานโดยอาอิชาต

((عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ سَوْدَةَ بَنْتَ رَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ وَكَانَ الْيَوْمُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ بِيَوْمِهَا وَيَوْمِ سَوْدَةَ))

(أخرجه البخاري: 5212)

ความหมาย “รายงานจากท่านหญิงอาอิชาตว่า ท่านหญิงสาว cascade มีบันทึกชั้นอะซู ได้มอบวัน(เรื่อง)ของนางให้อาอิชาต และท่านเราะสูล จึงได้แบ่งเรื่องให้กับอาอิชาตในวันของนางเองและวันของสาว cascade ด้วยเช่นกัน”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:5212)

4.3.4 ภารยาตกค้าง

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ภารยาที่ตกค้างจะไม่มีสิทธิ์ได้รับการแบ่งเรื่องค้างแรมจากสามี และไม่มีสิทธิ์ในการที่จะได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูจากสามี เช่นเดียวกับการแต่งงานของเขากับภารยาที่ตกค้างนั้นเป็นโฉนด (Hasan Suhayl al-Jamīliy, nd. :41)

4.3.5 ภารยาถูกหัก

ภารยาที่ถูกหักในทุกรูปแบบจะไม่มีสิทธิ์ได้รับการแบ่งเรื่องค้างแรมของนางในช่วงอิดดุของนาง แต่มีสิทธิ์ได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูจากสามีของนาง (Hasan Suhayl al-Jamīliy, nd. :42)

5- ความเท่าเทียมในการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดาภรรยา

หนึ่งในสิทธิ์ของภารยาที่ควรจะได้รับจากสามีคือ ความเท่าเทียมกันในเรื่องของการปฏิสัมพันธ์หรือการปฏิบัติที่ดีต่อพวกร่าง ดังนั้นสามีจะต้องให้ความเท่าเทียมในเรื่องของการให้ค่าอุปการะ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องอุปโภคและบริโภค เช่นเดียวกันในเรื่องของค่าเลี้ยงดูบุตรก็ต้องให้ตามความเหมาะสมของวัย และเหมาะสมต่อความจำเป็นของลูกแต่ละคน เช่นเดียวกับสามี จะต้องทำการปรองดองภารยาที่มีปัญหาต่อกัน เพราะมันคือความรับผิดชอบของเข้า และสามี จะต้องให้การดูแลเอาใจใส่ในทุกรูปแบบที่สามารถจะทำให้พวกร่างนั้นเกิดความพึงพอใจในกระทั้ง

ไม่ทำให้พวกร่างมีความคิดว่าถูกต้องรอนสิทธิ์จากสามี (Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār, 1972:216)

6- การมีเจตนาที่ดีในการปฏิสัมพันธ์ต่อบรรดาภรรยา

ผู้เป็นสามีควรมีความพยายามที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดความยุติธรรมด้วยเจตนาที่ดี เพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจของบรรดาภรรยาจนกระทั่งไม่ทำให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งขึ้นภายในครอบครัวและสังคม และเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพระทัยของอัลลอห์ ﷻ ในที่สุด และความดีที่ปฎิบัติต่อพวกร่างนั้นควรจะมีความสม่ำเสมอ ไม่ควรมีความคิดที่จะอธรรมต่อคนใดคนหนึ่งเพียง เพราะไม่พึงพอใจต่อนาง

ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((لَا يَنْهِرُكُمْ مُؤْمِنَةٌ إِنْ كَرِهَتْ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَّ مِنْهَا آخَرٌ))

(أخرجه المسلم : 1469)

ความว่า “ชาชผู้ศรัทธา(สามี)อย่าได้รังเกียจเดียดฉันท์ที่ญิงผู้ศรัทธา (ภรรยา) ถ้าหากเขามีชอบลักษณะนิสัยข้อหนึ่งข้อใดในตัวนาง ก็อาจจะมีข้ออื่นที่เขาชอบ”

(บันทึกโดย al-Muslim : 1469)

ผู้เป็นสามีควรมีความยินดีและเตือนใจในการทำดีและเอาใจใส่ภรรยา และเน้นย้ำว่าทุกๆการงานนั้นอยู่ที่การเจตนา (นิยมยะหุ) ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((إِنَّمَا الْأَعْمَالَ بِاللَّيْنَاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ أُمَّرِيٍّ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِيَ حِجْرَةٌ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَةً لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٌ يُنْكِحُهَا فَهِيَ حِجْرَةٌ إِلَى مَا هَا جَرَ إِلَيْهِ))

(أخرجه البخاري : 1)

ความว่า “แท้จริงกิจการงานทั้งหลาย (จีนอูฐ) กับการเจตนา และแท้จริงสำหรับทุกคนนั้น (คือ) สิ่งที่เขาได้มีเจตนาไว้ ดังนั้นผู้ใดซึ่งการอพยพของเข้า (มีเจตนาเพื่อ) สู่อัลลอห์และเราะสุลของพระองค์ ดังนั้นการอพยพของเขานั้น ไปสู่ (ความพึงพอใจทั้งต่อ) อัลลอห์ และเราะสุลของพระองค์ และผู้ใดซึ่งการอพยพของเข้าเพื่อโลก (ทรัพย์สมบัติเงินทองหรือเพื่อความสุขทางโลกอย่างเดียว) หรือเพื่อผู้หลงที่เขาจะแต่งงานด้วย ดังนั้นการอพยพของเขานั้น ไปสู่ที่เขาเป็นหมายไว้”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:1)

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยกเว้นความบุติธรรมที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมได้นั่นคือเรื่องของความรัก แต่ก็ไม่ควรแสดงความรักต่ออีกคนจนออกหน้าอออกตา กระหั้งบรรยายที่เหลือ มีความรู้สึกว่าถูกกละเหลยและถูกทอดทิ้ง ดังนั้นความยำเกรงต่ออัลลอห์ ซึ่ง เก่านั้นที่สามารถจะประคับประคองการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดากรรยาให้อยู่รอดคือไปได้

ตัวอย่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดากรรยามีดังนี้

6.1 การให้ความรู้ศาสนา

สามีควรให้การอบรมสั่งสอนสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่บรรดา เช่น สอนตัวเองอัลกุรอานเพื่อให้เข้าใจคำสั่ง ใช้ของอัลลอห์ ซึ่ง ด้วยการทำสะอาด geleek อัลกุรอาน สอนการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม และอื่นๆที่เป็นความรู้ที่ชั้นประโยชน์แก่นาง สามารถเติมแจ้งแก่ร่วมให้กับจิตวิญญาณของนาง และสามารถนำพานางให้อยู่ในแนวทางของอิสลาม ให้รอดพ้นจากไฟนรกได้

อัลลอห์ ซึ่ง ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوْلُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شَدَادٌ لَا يَعْصُمُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمِرُونَ ﴾

(التحريم : 6)

ความว่า “โอ้บวรราคสุศรัทธาเอี่ย จงคุ้มครองด้วยของพากเจ้าและ
ครอบครัวของพากเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ
มนุษย์ และก้อนหิน มีมีลาอิภะสูญแท้แล้วหาญอย่างฝ่ารักยามันอยู่
พากเจ้าจะไม่ฝ่าสิ恩อัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พากเจ้า
และพากเจ้าจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัลอะซูร:6)

ท่านอะลี อิบุนุ อะมีญาลิน นarrator กล่าวอธิบายว่า “พากท่านจะอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีแก่
พากเจ้า”

6.2 กวดขันในเรื่องการทำอิบادะ

สามีควรประคับประคองภรรยาให้คำร้องอยู่ในหลักการอิสลาม สนับสนุนนางให้
ทำความดี กวดขันให้ละเอียดตรงต่อเวลา และการปฏิบัติอิบادะต่างๆ อัลลอห์ ศรีสุค ได้ตรัสในอัล
กุรอานว่า

﴿ وَأَمْرَ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا مُّخْنَ تَرْزُلُكَ ﴾

﴿ وَالْعَاقِبَةُ لِلْتَّقْوَىٰ ﴾

(๑๓๒ : طه)

ความว่า “และเจ้างใช้ครอบครัวของเจ้าให้ทำละหมาด และจะ
อดทนในการปฏิบัติ เราไม่ได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็น
ผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า และบันปลาญนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำแกรง”

(ภูษา: ๑๓๒)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا

﴿ بِئْ ، وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴾

(๕๕-๕๔ : มอริม)

ความว่า “และจะกล่าวถึงเรื่องของอิสماอิลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเจ้า
เป็นผู้ซึ่งสัตย์ต่อสัญญา และเจ้าเป็นเราะสูด เป็นนบี และเจ้าใช้หนู
ญาติของเจ้าให้ปฏิบัติละหมาดและจายazole และเจ้าเป็นที่โปรด
ปราน ณ ที่พระเจ้าของเจ้า”

(มารขัม: ๕๔-๕๕)

6.3 การให้เกียรติ

สามีจะต้องให้เกียรติภรรยา ชื่นชมในความดีงามของนาง เช่น การเป็นภรรยาที่ดี ต่อสามี การดูแลรับใช้สามี การเลี้ยงดูอบรมลูกๆ เป็นต้น และความมองข้ามความผิดพลาดของนาง ท่านเราะสุล ﷺ กล่าวว่า

((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِنِي))
(أخرجه أبو داود: 4899)

ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกร้านคือผู้ที่ประเสริฐที่สุดต่อ
ครอบครัวของเข้า ส่วนฉันนั้นก็เป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกร
ท่านต่อครอบครัวของฉัน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 4899)

สามีจะต้องไม่ทำร้ายและดูถูกภรรยาด้วยคำพูดและการกระทำที่ไม่ดี หรือด้วย
ถ้อยคำที่หยาบ coarse ได้ครั้งว่า

﴿ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حِينَ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ ﴾
(الطلاق: 6)

ความว่า “จะให้พวกรนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกรเจ้า และอย่าทำอันตราย
พวกรนางเพื่อให้เกิดการคับແเนี่นแก่พวกรนาง”

(อัจฉราลา ก: 6)

และเมื่อมุอาวีะซุ อิบัน หัชชะดุได้ถามท่านเราะสุล ﷺ เกี่ยวกับสิทธิของภรรยาที่
พึงได้รับ จากสามีท่านกล่าวว่า

عن حكيم بن معاوية القشيري عن أبيه قال : (قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا حَقُّ رِوْجَةٍ أَخْدِنَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ ، وَتَكْسِبُهَا إِذَا أَكْسَيْتَ ، أَوْ اكْسَبْتَ ، وَلَا تَنْصِبْ الْوَجْهَ ، وَلَا تُقْبِحْ ، وَلَا تَهْجُزْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ)

(رواه أبو داود: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
ให้เครื่องนุ่มห่ำแก่นางเมื่อท่านสวนใส่เครื่องนุ่มห่ำ อย่าดูหน้านาง
อย่าค่าท่อนาง และอย่าทิ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโอดี Abū Daūd: 2142)

6.4 การให้ความคุ้มครอง

ตามหลักการอิสลาม ผู้ชายคือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปักกรองคุ้มครองและเลี้ยงดูผู้หญิง
ด้วยการแสวงหาสิ่งดีๆ และให้ความคุ้มครองแก่นางจากสิ่งชั่วร้ายและห่างไกลจากพิษณะอุ
อัลลอห์ ได้ครับไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الرَّجُالُ قَوْمٌ عَلَى النِّسَاءِ إِنَّمَا يُعَذِّبُهُنَّ عَلَى بَعْضٍ وَإِنَّمَا
أَنْفَقُوا مِنْ أُمُولِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْعَيْبِ إِنَّمَا حَفِظَ لِلَّهِ
وَاللَّاهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْرِفُ إِنَّمَا يُنَزَّلُ مِنَ الْكِتَابِ مُبَارِكًا فَمَنِ اتَّقَى
أَطْعَنْكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَيِّلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْاً كَفِيرًا ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปักกรองเลี้ยงคุณบรรดาหญิง
เนื่องด้วยการที่อัลลอห์ได้ทรงให้บังคับของพวกเขางานนี้กว่าบังคับ
คน และด้วยการที่พวกเขายังไฉจ่ายไปจากการพัฒนาของพวกเขาก็
บรรดา ภูลาศตรีนั้นคือผู้จัดรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี
เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอห์ทรงรักษาไว้ และบรรดาหญิงที่พวกเข้าหัวนั้น
เกรงในความคื้อคึงของนางนั้น ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทดสอบทึ้ง
นางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจะเงี่ยนนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเข้า
แล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง แท้จริงอัลลอห์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้
ทรงเกรียงไกร”

(อันนิสาร์: 34)

และอัลลอห์ ได้ครับไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَّا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غَلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُمُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَكُمْ وَيَنْعَلُونَ
مَا يُؤْمِنُونَ ﴾

(التحریم : 6)

ความว่า “โอับರดาผู้ศรัทธาเอ็ง จงคุ้มครองด้วยของพากเจ้าและ
ครอบครัวของพากเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ
มนุษย์ และก้อนหิน มีมีลาอิยะสูญเสียแล้ว ท่านจะได้รักษาตนอยู่
พากเจาจะไม่ฝืนอัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พากเจา
และพากเจาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(ยัตตะชูรีม:6)

และเมื่อนมอาวิยะสุ อิบัน หัยดะสุ ได้ถามท่านเราะสุล ﷺ เกี่ยวกับสิทธิของบรรญาที่
พึงได้รับ จากสามีท่านกล่าวว่า

عن حكيم بن معاوية القشيري عن أبيه قال : ((قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا حَقُّ رَوْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعَمْتَ ، وَتَكْسُبُهَا إِذَا أَكْسَبْتَ ، أَوْ اكْتَسَبْتَ ، وَلَا تَضْرِبُ الْوِجْهَ ، وَلَا تَقْبَخْ ، وَلَا تَهْجُزْ إِلَّا فِي النِّبْتِ))

(رواہ أبو داؤد: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
ให้เครื่องนุ่มห่มแก่นางเมื่อท่านสูบใส่เครื่องนุ่มห่ม อย่าตอบหน้านาง
อย่าด่าทอนนาง และอย่าทึบหนังไว้สำาพั้งนอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

6.5 การดูแลเมื่อยามป่วยไข้

ชีวิตคุณจะเป็นชีวิตที่มีความสุขและความอบอุ่น ถ้าทั้งสองชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความ
เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจต่อกัน และถ้อยคำดีของอาศัยกันแม่พูนเรื่องความลำบาก
อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهُتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرُمُوا شَيْئًا وَبَنِعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพากนางด้วยดี หากพากเจ้าเกลี้ดพาก
นางก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พากเจ้าเกลี้ดสิ่งหนึ่งจะเป็นเดียว กัน
อัลลอห์ก็ทรงให้มันในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมาก many”

(อันนิสาอ์: 19)

6.6 การคุ้มครองบุตร

ท่านwaresuł ﷺ ได้ระบุว่า การให้ความสำคัญแก่บุตรของคนและละเลยกันของคนนั้น ถือเป็นการกระทำที่อธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในอิสลาม
ท่านwaresuł ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالإِنْامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ رَوْجَهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ))

(أخرجه البخاري : 853)

ความว่า “ทุกคนในหมู่พวกท่านเป็นผู้รับผิดชอบ และทุกคนในหมู่พวกท่านต้องถูกสอนส่วนต่อความรับผิดชอบของเข้า ผู้ชายเป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัวของเข้า และต้องถูกสอนส่วนในความรับผิดชอบของเข้า”

(มัณฑิกโภค al-Bukhāriy:853)

ลูกหลานคือะมานะะ(หน้าที่ต้องรับผิดชอบ)บนบ่าของบิดามารดาทุกคน ทั้งสองท่านจะถูกสอนส่วนดึงภาระหน้าที่ต่อลูกหลานในวันกิยานะ และตัวของการอบรมปลูกฝังศรัทธา และจริยธรรมแก่ ลูกหลานจะทำให้พวกเขากลายเป็นแก้วตัวดวงใจแก่พ่อแม่ ทำให้มีความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (สิทธิโภคธรรมชาติของมนุษย์ ที่อิสลามเขียนขึ้นรับรอง เช่น บุหัมมัด บิน ศอลิห์ อัล-อุษัยมีน แปลโดย: อันวา สะอุ และ อุษมาน อิครีส, nd.: 18)

ข้อคิดเห็น ๒ สรุปว่า

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعُتُهُمْ دُرْيَتُهُمْ يَأْمَانُ الْحَفْنَةُ إِيمَنُ دُرْيَتُهُمْ وَمَا أَتَنَاهُمْ مَنْ عَنَّهُمْ مَنْ شَيْءَ كُلُّ امْرٍ إِيمَانًا كَسْبٌ رَهِينٌ ﴾

(الطور : 21)

ความว่า “และบรรดาผู้ครรภ์ฯ บรรดาลูกหลานของพวกรเขาก็จะดำเนินตามพวกรเข้าด้วยการครรภ์ฯ เราจะให้ลูกหลานของพวกรเขารู้ร่วมกับพวกรเข้า และเราจะไม่ให้การงานของพวกรเขาลดหย่อนลงจากพวกรเขาแต่อย่างใดแต่ละคนย้อมได้รับการค้ำประกันในสิ่งที่เขางานขายๆ”

(อัษฎะ-ภูรุ : 21)

ท่านพระสูตร ﷺ ได้กล่าวอีกว่า

((إذا مات ابن آدم انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له))

(أخرجه المسلم : 1631)

ความว่า “เมื่อป่าวคนหนึ่ง (มนุษย์) ได้เสียชีวิตลง การงานของเขาก็จะถูกตัดขาด นอกจากการงานสาม ประการ คือการบริจาคทานที่ถาวร หรือความรู้ที่เป็นประโยชน์ หรือลูกที่ดีซึ่งขออุปการะให้กับเข้า”

(บันทึกโดย al-Muslim : 1631)

7- บทลงโทษของผู้ที่ไม่มีความยุติธรรมต่อบรادرภรยา

หากผู้เป็นสามีไม่มีความยุติธรรมในเรื่องของค่าอุปการะเลี้ยงดู การปฏิสัมพันธ์ที่ดี เรื่องที่อยู่อาศัย หรือเรื่องการแบ่งเวรค้างแรม (ยกเว้นเรื่องความรัก) เขายังจะมีความผิด ถูกสอนสวน และถูกลงโทษในโลกหน้าด้วยบทลงโทษที่สาม ท่านพระสูตร ﷺ ได้กล่าวว่า

((من كاتَ لَهُ اثْرَاتٍ، فَعَالَ إِلَيْ إِحْدَاهُنَا: بَحَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِفْعَةٌ مائِلٌ))

(أخرجه أبو داود: 2133)

ความว่า “ผู้ใดมีภรรยา 2 คน แล้วเขาก็โอนอีียงไปข้างหนึ่งในสองคน (ในอีกสำนวนหนึ่งระบุว่า แล้วเขาก็ไม่ให้ความเป็นธรรมระหว่างสองคนนั้น) ในวันกิยามะหุญาผู้นั้นจะมาในสภาพที่หนึ่งในสองซีก (ของร่างกาย) ของเขารีบไป”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2133)

จากหัวเดือนนี้บ่งบอกว่าสามีจำเป็นจะต้องให้ความเท่าเทียมระหว่างบรรดาภรรยา และห้ามลำเอียงแก่คนหนึ่งคนใดในจำนวนภรรยาทั้งหมดของเขา อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสว่า(และพวกเจ้าจะอ่านถูกทั้งหมด) ซึ่งหมายถึง ลำเอียงในเรื่องการแบ่งเงิน การให้ค่าอุปการะต่างๆ ไม่ว่าจะเรื่องของความรัก เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมได้ (Sharfu al-Haq al-Azīm Ābādī Abu Abdu al- Rahmān, 1994.:6/121)

ส่วนบทลงโทษในโลกนี้ เขายังคงก่ออาชญากรรม เพราะการที่สามีอธรรมต่อภรรยานั้นถือว่าเป็นการก่ออาชญากรรมที่รุนแรงในทางกฎหมายอิสลาม เป็นหน้าที่ของกฎหมาย(ผู้พิพากษา) ที่จะต้องทำการลงโทษด้วยบทลงโทษตามกฎหมาย ได้กำหนดไว้ที่ว่าด้วยการละเมียหน้าที่ของสามีต่อภรรยา เช่น การเรียกคืนของสามีมาปรับทัศนคติ หรือจำคุก หรือปรับเงิน เป็นต้น (Abdu al-Nasir Tawfiq al-Attār, 1972.:244)

บทที่ 3

การนำหลักการและทิ琨ะอุของมีภารยาหาลัยคนตามหลักกฎหมาย อิสลามไปใช้กับครอบครัวสุลิมในจังหวัดนราธิวาส

ในบทนี้ผู้วิจัยต้องการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และสังเกต โดยใช้แบบสัมภาษณ์และวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วมของครอบครัวที่มีภารยาหาลัยคนในการนำหลักการและทิ琨ะอุของการมีภารยาหาลัยคนตามหลักกฎหมายอิสลามไปใช้ ซึ่งข้อมูลที่ได้ได้ในแต่ละครอบครัวนั้นมีความแตกต่างในด้านการนำหลักการอิสลามไปใช้ด้วย เพราะปัจจัยที่แตกต่างกัน ทำให้มองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละครอบครัว ซึ่งปัญหาที่แตกต่างเหล่านี้คือประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการจะวิเคราะห์และกำหนดทุกมในบทที่ ไป

ครอบครัวที่ 1 : สัมภาษณ์ภารยาคนที่ 2¹⁷

1- ความเข้าใจในหลักการของมีภารยาหาลัยคนในอิสลาม

การมีความรู้ความเข้าใจในหลักการอิสลามย่อมส่งผลที่ดีต่อการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภารยาหาลัยคนให้อยู่ในครรลองอิสลาม ห่างไกลจากความแตกแยกและการสร้างปัญหาต่อ กัน

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นภารยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่มีภารยา 2 คน อายุ 34 ปี มีความรู้ สามัญต่ำกว่าปริญญาตรี ความรู้ศาสนามีพอประมาณจากสถาบันป่อนะในหมู่บ้าน อารีพเป็นแม่ค้าขายโทรศัพท์ แต่งงานนานแล้ว 6 ปี มีลูกด้วยกัน 2 คน (มีลูกติดจากสามีเก่า 2 คนด้วย)

เชื่อได้ถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นความเข้าใจในหลักการของมีภารยาหาลัยคนในอิสลามว่า “ฉันเป็นคนมีการศึกษาน้อยแต่ก็รู้ว่าการมีภารยาหาลัยคนเป็นสุนนะอุของท่านนี้ นูร์汗ัด ๔๖ เหตุผลที่ฉันแต่งงานกับสามีคนปัจจุบันเนื่องจากฉันเคยแต่งงานกับคนไม่เรียนศาสนามา ก่อน แล้วชีวิตการแต่งงานมีปัญหามาตลอดทั้งที่มีภารยาแค่คนเดียว ฉันก็เลยคิดว่าการเป็นภารยา คนที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 ของสามีที่มีศาสนาอยู่ก่อนกว่า เพราะฉันคิดว่าผู้นำครอบครัวก็ต้องมี ความรู้ศาสนาบ้าง ถึงเมจฉะไม่เรียนจนสูงๆก็ตาม อย่างน้อยก็พอให้เขารู้เขามีความยำเกรง (ตกลง) ต่ออัลลอห์ เขาจะได้ไม่ทำบาปด้วยการไม่ยุติธรรมต่อภารยาของเขารอย่างที่ไม่รู้ตัว เช่นเดียวกัน ทางด้านภารยา ก็ควรมีความรู้ความเข้าใจในหลักการศาสนาบ้าง ไม่นักก็น้อย จะได้มีความยำเกรง (ตกลง) และกลัวที่จะฝ่าฝืนบทบัญญัติของอัลลอห์และทำนาไปต่อสามี ก็ถือว่าซึ้งดีกว่าคนที่ไม่มี ความรู้ศาสนาเลยละค่ะ”

¹⁷ ผู้วิจัยขอสงวนเรื่องจริง(ทุกครอบครัว)และสถานที่ ด้วยความประสงค์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

2- การให้ความยุติธรรม

ความยุติธรรมเป็นหนึ่งในเงื่อนไขของการอนุญาตมีภารยาหาลูกคนตามหลักการอิสลาม ซึ่งอุลามาอีได้ให้ข้อจำกัดของคำว่า “ยุติธรรม” คือ ความเสมอภาค หรือความเท่าเทียมกันในเรื่องที่เป็นไปได้ เช่น ค่าอุปการะเลี้ยงดู (ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภค เครื่องบริโภค ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเลี้ยงคุนูบ) การแบ่งเวลาค้างแรม การเอาใจใส่ดูแล เป็นต้น ส่วนเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเท่าเทียมกัน นั่นคือเรื่องของความรัก

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลโดยแยกเป็นประเด็นปลีกย่อยของความยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้กล่าวเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “สำหรับฉัน ฉันคิดว่าความยุติธรรมที่สามีควรให้กับบรรดาภราทุกคนคือ เรื่องความรักและการเอาใจใส่ เรื่องที่อยู่อาศัย และเรื่องดูแลลูกๆ กะ”

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากะอุ)

อุปการะเลี้ยงดูคือ สิ่งที่สามีจะต้องให้ค่าเลี้ยงดูและปัจจัยชีพแก่บรรดาภราทั้งหมด ลูกๆ ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค และของใช้ที่จำเป็น แก่บรรดาภราทั้งหมด รวมถึงค่าเลี้ยงคุนูบด้วย

ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้กล่าวเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากะอุ) ว่า “สำหรับฉันค่าอุปการะเลี้ยงดูที่สามีให้ไม่เคยพอต่อค่าใช้จ่ายพื้นฐานเลข แต่ฉันก็เคยไม่เรียกร้องให้เข้าหานามาให้ เพราะฉันรู้ว่าสามีทำงานรับจ้าง รายได้ไม่แน่นอน บางทีก็ได้เงินมาเพียงพอแค่ค่าน้ำหน้าพระฉัน ต้องเช่าบ้านอยู่ แต่บรรดาภราอีกคนมีบ้านแล้ว ทุกวันนี้ฉันจึงต้องช่วยหารายได้เองด้วยการขายโทรศัพท์มือถือเพื่อจุนเงือกรอบครัวค่ะ ส่วนอีกบ้านหนึ่งเขาก็ให้เหมือนกัน เช่น เวลารายอ่อนจะให้เงินเท่ากันทั้งสองบ้านแล้วเราสองคนก็ไปซื้อกันเองทั้งของลูกและของตัวเองค่ะ”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

เธอได้กล่าวว่า “ส่วนใหญ่แล้วเราสองคน(หมายถึงบรรดาภราที่หนึ่งและคนที่สอง) จะใส่เสื้อผ้าเท่าที่มีและซื้อเอง แต่เราก็ไม่ได้ซื้อกันเท่าไหรัก เพราะเห็นว่ามันสิ่งเปลี่ยง ส่วนสามีจะซื้อให้ก็เป็นชุดร้ายค่ะ(เขาให้เงินเท่าๆ กันแล้วเราสองคนไปซื้อกันเอง)”

2.2.2 เครื่องบริโภค

เธอได้กล่าวว่า “โดยส่วนใหญ่แล้วเรื่องอาหารการกินในบ้านฉันจะเป็นคนออก เพราะฉันมีรายได้จากการขายโทรศัพท์ค่ะ แต่เวลาเขามีเขาก็ให้ค่ะ เพราะงานเขาไม่แน่นอนก็เลยได้เงินบ้างไม่ได้บ้าง แต่ฉันก็เข้าใจค่ะ”

2.2.3 ท้อญ้อาศัย

เชอได้กกล่าวว่า “ฉันอยู่บ้านเข้าค่ะ ส่วนภารยาคนที่หนึ่งอยู่บ้านดัวเองกับแม่ของเขามี ก่อนหน้านี้(ตอนแต่งงานใหม่ๆ)พวกราคายอยู่ด้วยกันทั้งหมดค่ะ”

2.2.4 ค่าเลี้ยงคุนูตร

เชอได้กกล่าวว่า “ก็เหมือนกันค่ะ ส่วนใหญ่แล้วฉันเป็นคนออกค่านม ค่าผ้าอ้อม สำเริงรูป ค่าขนมลูกๆ แต่เขาก็ให้ค่าเวลาที่เขามี”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

เชอได้กกล่าวว่า “ถ้าหมายถึงค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องสำอางค์จะ ไม่ใช่ อยู่แล้วค่ะ ส่วนใหญ่แล้วถ้าเขาให้ เขายังไงแบบรวมๆ เช่น ให้หนึ่งพันบาทก็หมายถึงค่าใช้จ่ายทุกอย่างในบ้านค่ะ รวมค่าไฟด้วย”

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

การแบ่งเวลาค้างแรม ระหว่างบรรดาภยานนี้เป็นสิ่งที่ถูกบัญญัติด้วยกัน หัดดีษหลายบทด้วยกัน เป็นสิ่งที่สามีจำเป็นต้องกระทำให้เท่าเทียมกันแม้กระถั่งภารยาที่ป่วย หรือมีประจำเดือน หรือนิฟัส เป็นต้น นอกเสียจากว่าภารยาคนใดคนหนึ่งอนุญาตยกให้ภารยาอื่นเมื่อสามีความจำเป็น เพราะการแบ่งเวลาให้เท่ากันนั้นเป็นสิทธิของภารยาทุกคนควรจะได้รับจากสามี

ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้กกล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมว่า “สามีฉันให้เวลาเท่ากันค่ะ คืนเว้นคืน เนื่องจากสามีฉันไม่ได้ทำงานประจำที่ไหน เขายังเลยมีเวลาให้พวกราโดยไม่มีขาดตกบกพร่อง ขนาดฉันมีประจำเดือน เขายังให้สิทธิ์ด้วยการมาอนบ้านฉันเลขค่ะ เพราะบ้านภารยานั้นแรกอยู่ใกล้กันด้วย ห่างกันแค่หันมือก็ไปทางไปทางของสามีค่ะ”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยา (การเอาใจใส่ดูแล)

การเอาใจใส่ดูแลคือหนึ่งในข้อจำกัดของความยุติธรรมที่สามีควรต้องให้ความเห็นใจกัน เช่น การให้ความรู้ศึกษาเพื่อช่วยประคับประครองให้บรรดาภารยาอยู่ในหนทางของศาสนา การกวดขันเรื่องการทำ อิบากะ อุบากะ การให้เกียรติและไม่ทำร้ายหรือดูถูก เป็นต้น

ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้กกล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่ดูแลว่า “เรื่องการเอาใจใส่จากสามีนั้น ใจร้ายก็ต้องการค่ะ ไม่ใช่ว่าอีกคนอ่อนแอทำอะไรไม่เป็นก็ดูแลแต่คนนั้น อย่างให้สามียุติธรรมในเรื่องนี้ อย่างน้อยก็อย่าให้รู้สึกว่าเหมือนโคนทึ่งค่ะ”

2.4.1 ให้ความรู้ศึกษา

เชอได้กกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “แนะนำอนอยู่แล้วค่ะ เหตุผลแรกที่ฉันตัดสินใจ แต่งงานกับเขาก็ เพราะเขามีความสามารถด้านศาสนาค่ะ แต่ละสัปดาห์ในบ้านเรา ก็จะมีการตะ奥ุถีม

(แลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถด้วยการอ่านหนังสือ) หรือบางเดือนเขาเก็บพัชันไปมั่งค่าและอุ่นหัวใจด้วยการเขียน “จดหมายความรัก”

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบราหิลล์

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “แน่นอนอยู่แล้วว่า เหตุผลแรกที่ฉันตัดสินใจแต่งงานกับเขาเป็นเพราะเขาคร่ำทางด้านศาสนาค่ะ”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “การที่สามีฉันเลือกแต่งงานกับฉันทั้งๆที่เป็นแม่หน้าชุดเดียวตั้งสองคนโดยที่เขาไม่ได้ปิดบังซ่อนเร้นต่อสังคมว่าฉันเป็นภารายของเขามันถือว่าเป็นเกียรติแก่ตัวฉันอย่างมากเลยค่ะ”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “สามีฉันไม่เคยปล่อยให้ไปไหนกันเองหรอกค่ะ ถ้าจะไปไหนไกลหน่อย เขายังจะพาพวกเราสองคนและลูกสาวนั่งมอเตอร์ไซค์พ่วงไปด้วยกันค่ะ ส่วนลูกๆ ไม่ว่าจะลูกบ้านใหม่ ลูกเข้าเองหรือลูกดิคของฉันเขาก็ดูแลไปรับไปส่งเรียนทุกคนค่ะ”

2.4.5 การดูแลในบ้านป่วยไข้

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ตอนฉันคลอดลูก ก็ได้เขานี่แหละค่ะดูแลเป็นห่วงอยู่ใกล้ๆ”

2.4.6 การดูแลส่งสอนบุตร

เชอได้กล่าวว่า “สามีดูแลส่งสอนลูกๆ และลูกเลี้ยงของเขายังดีและเท่าๆกันเลยค่ะ (ภรรยาไม่มีลูกดิคสองคน)”

2.5 ความรัก

เชอได้กล่าวความรักว่า “ฉันก็ขอให้สามีรักเท่าๆกันค่ะ ไม่ใช่รักอีกคนมากกว่าเพียง เพราะว่าอีกคนอ่อนแ้อย และรักอีกคนน้อยกว่าเพียง เพราะเห็นว่าอีกคนแกร่ง ทำอะไรได้ทุกอย่าง

ครอบครัวที่ 2 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 3

1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภาระหาลางคนในอิสลาม

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นภรรยาคนที่ 3 จากครอบครัวที่มีภรรยา 4 คน อายุ 67 ปี อาชีพชาวสวน มีลูกด้วยกัน 3 คน ไม่ได้เรียนศาสนาและสามัญเลย เพราะพ่อแม่มีลูกสาวคนเดียว อย่างให้อุ้ยบ้านเป็นแม่ครีเรือน เชอเป็นภรรยาคนที่ 3 ของโถวครุปองเนาะแห่งหนึ่ง (หรือคนที่ 2 เพื่อคนที่ 1 เสียชีวิตแล้ว)

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหาลัยคนในอิสลามว่า “ฉันรู้ว่าการมีภารยาหาลัยคนในอิสลามนั้นเป็นที่อนุญาต ที่ฉันตัดสินใจแต่งงานเป็นคนที่ 3 นั้นเป็น เพราะตอนนั้นฉันเพิ่งพ้นอิดดะห์จากสามีเก่าที่ฉันหนีเขามาฟ้องหย่ากับโต๊ะครุฑ์ทำงานอยู่สำนักงาน คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดคนราชวิสา (เพราะสามีเก่าหึงห่วงมากแบบไม่มีเหตุผล) ชั่งตอน นั้นฉันอายุ 17 ปี ยังสนับสนุนกับชีวิตการแต่งงานครั้งแรกที่ล้มเหลว พอมีโต๊ะครุฑ์มาขอ ฉันก็อกลง แต่งงาน เพราะเห็นว่าเขามีศาสนา แต่ไม่คิดว่าตอนหลังคนมีศาสนาอย่างเขา ก็อธรรมต่อภารยาได้ ฉันก็ไม่ได้เรียนศาสนาเลย แต่ฉันอยู่ด้วยความอดทนค่ะ”

2- การให้ความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์ ผู้วัยจังนำเสนอบัญชีโดยแยกเป็นประเด็นปเลิกข้อของความ ยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “ฉันว่าสามีต้องยุติธรรม ในทุกเรื่องค่ะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดู ค่าเลี้ยงดูบุตร ที่อยู่อาศัย ความเอาใจใส่ค่าเด และ การแบ่งเวรค่ะ”

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากะอุ)

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากะอุ) ว่า “ส่วนใหญ่แล้วรายได้ของ พากเราจะได้จากการซื้อขาย ทำนุบำรุงฯ เนื่องจากเราต้องดูแลลูกน้อย ดูแลลูกน้อย ให้ได้จากการ เขายังไม่ได้เรียน ไม่ค่อยสามารถดูแลตัวเองได้ดี แต่พอเรียนรู้แล้วก็สามารถดูแลตัวเองได้ดีขึ้น แต่หลังจากที่เขามีภารยาคนที่ 4 ฉันก็กลับไปอยู่กับพ่อแม่ตอนห้องลูกคนที่ 3 แล้วเขาก็ไม่ได้เงิน พากเราทั้งหมดทั้งลูกเลยค่ะ”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

เรอได้กล่าวว่า “ก็มีบ้างที่เข้าซื้อเสื้อผ้าให้ภารยาทุกคน บางทีเขาก็พาไปซื้อ แต่ ส่วนใหญ่ก็ใส่เท่าที่มีค่ะ”

2.2.2 เครื่องบริโภค

เรอได้กล่าวว่า “อาหารหารกินในบ้านส่วนมากจะใช้เงินที่ได้จากการทำงานขาย ก็ไม่ได้ซื้ออะไรมาก เพราะสามีก่อนทำงานเองมีข้าวคิน เลี้ยงเปิดไว้ ผัก ปลา ก็หาเอ้าข้างบ้าน อย่างมากก็ซื้อพากน้ำมัน น้ำตาล แป้งทำขนม อะไรมากนักนี่ค่ะ”

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

เรอได้กล่าวว่า “ตอนแต่งงานใหม่ๆภารยาทุกคนอาศัยอยู่ในบ้านญาภิการทั้งหมดค่ะ

รวมทั้งพ่อแม่เข้าด้วย แต่หลังจากมีลูกสองคนฉันก็ข้ายตามเขามาอยู่ที่สถาบันปอเนาะที่เขาพึ่งเปิด “ชั่งชาวบ้านสร้างให้ค่า”

2.2.4 ค่าเลี้ยงคุณครู

เชօได้กล่าวว่า “ลูกฉันสองคนแรกอยู่กับภรรยาคนที่หนึ่ง ฉันไม่รู้เหมือนกันว่า สามีให้ค่าเลี้ยงคุหรือเปล่า แต่ลูกอีกคนที่อยู่กับฉันนั้น เขาไม่เหลียวแลตั้งแต่ตอนห้องนอนกระหั้ง คลอด(เพราะตอนนั้นเข้าเพิ่งมีภรรยาใหม่อีกคน) แต่พอลูกโตขึ้นเรียนมัธยมแล้วเขาก็ส่งเสื้อบาจ เหมือนกันค่า”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

เชօได้กล่าวว่า “ถ้าเข้าให้ เขายังให้ค่าซื้ออาหารในบ้านเพื่อทุกคนค่า แต่ก็มีบางครั้ง ที่เข้าให้เงินแล้วบอกให้ฉันไปทำงานที่ร้านในตันหยงมัศค่า(คนสมัยก่อนนิยมทำงานลอนหรือขัดผน ตรง)

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมว่า “แรกๆสามีฉันเข้าแบ่งเวลาให้คุณละ กันค่า เพราะอยู่บ้านเดียวกันอยู่แล้ว ไม่มีปัญหารื่องระยะทาง แต่พอเข้าแต่งงานคนที่ 4 เขายังไม่แบ่ง เวลาให้ภรรยาคนอื่นๆเลย เขายังแต่บ้านของคนที่ 4 ค่า”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา (การเอาใจใส่คุ้哉)

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่คุ้哉แล้วว่า “ฉันอย่างให้สามียุติธรรมในเรื่องนี้ค่า อย่างน้อยเขาก็ต้องกลับมาดูแลคนอื่นๆบ้างว่าขาดเหลืออะไรในวันที่เขายังบ้านอื่น”

2.4.1 ให้ความรู้ศำนา

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ตั้งแต่เด็กฉันไม่เคยเรียนหนังสือเลยทั้งศำนาและ สามัญ ฉันเพิ่งมาเข้าใจศำนาบ้างก็ตอนอยู่กับเขานี่แหละค่า เพราะเขามีภาระสอน หนังสือลูกศิษย์เข้า ฉันก็จะไปนั่งฟังด้วยค่า”

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอินาดะ

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่า สามีจะคอยเตือนเรื่องการละหมาด การถือศีล อด โดยเฉพาะการถือศีลอดขอเขางจะเตือนเสมอค่า”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “เข้าให้เกียรติค่า ไม่เคยทำร้ายหรือตอบตีเลย”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชօได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ใช่ค่า เวลาจะไปไหนที่ต้องนั่งรถไฟ รถสองแถว เขายังพาไปค่า”

2.4.5 การคูแลในยามป่วยไข้

เช่นได้ก้าวเข้าไปในห้องเรียนนั่นว่า “เขานี่ไม่ค่อยจะฟังค่ะ เพราะเป็นโต๊ะครุ หรือเขาอาจจะไม่สนใจเรื่องดูแลด้วยค่ะ”

2.4.6 การดูแลสิ่งแวดล้อมบุตร

เชื่อได้กล่าวว่า “สามีไม่มีเวลาดูแลภารกิจค่า แต่ละวันของเขามาไปกับการสอนหนังสือเด็กปอนเนาะค่า”

2.5 ความรัก

เชอไดก่อถ่วงใจบวกกับความรักว่า “ฉันไม่รู้ว่าเขารักฉันหรือไม่รักกันแน่ เพราะบางครั้งเหมือนเขารักฉันอีกฉัน แต่สุดท้ายเขาเก็บทิ้งฉันให้ลำบากเลี้ยงลูกคนเดียวในบ้านที่เขาอยู่ สามาถกับภรรยาคนใหม่”

ครอบครัวที่ 3 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2

1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภาระทางด้วยคนในอิสลาม

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นภรรยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่มีภรรยา 2 คน อายุ 32 ปี มีความรู้ สามัญด้านภาษาไทย มีความรู้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีอาชีพเป็นครูอัตราจ้างในโรงเรียน เอกชนสอนภาษาแห่งหนึ่ง แต่งงานมาแล้ว 7 ปี กว่า มีลูกด้วยกัน 1 คน

เชื้อได้ก่อความเสียหายต่อสุขภาพของคนในครอบครัว ดังนั้นจึงเป็นภาระทางสังคมที่สำคัญยิ่ง ไม่ใช่แค่ภาระของบุคคลเดียว แต่เป็นภาระของครอบครัวและสังคมทั้งหมด ดังนั้น จึงต้องมีการดำเนินการร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาสุขภาพจิตของบุคคลในครอบครัวให้ดีที่สุด

2- การให้ความยติธรรม

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลโดยแยกเป็นประเด็นปกติข้อของความบุคคลเพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

เชื้อได้ก่อร้ายเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “ความยุติธรรมที่สามีควรให้ความเท่าเทียมกับภรรยา” ของการให้เวลา เรื่องค่าอุปการะเดียงดู เรื่องที่อยู่อาศัย และเรื่องลูกๆ กัน

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากาสุ)

เชօได้กล่าวว่าเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟากาสุ) ว่า “มือญี่ห่วงหนึ่งที่แต่งงานใหม่ฉันยังเป็นนักศึกษาอยู่ ค่าใช้จ่ายก็ต้องมากกว่าคนทั่วไป สามีก็ให้ค่าเลี้ยงดูรวมค่าหนังสือด้วย (นักเรียนทุนไม่ด้อยจ่ายค่าเทอม) แต่ถามว่าพอไหม นั้นไม่พ่อหรอกค่ะ เพราะไทยจะค่าเข้าบ้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ค่าผ้าอ้อมสำเร็จรูปของลูก ค่าของใช้ในครัวอีก พอดีบังเงาไม่ได้ให้แยกส่วนแม่ส่วนลูกค่ะ มันก็เลยไม่เหลือให้ใช้ส่วนตัวเลย จริงๆแล้วเราที่ไม่อยากจะเรียกร้องขอรอกค่ะถ้าเขาเป็นคนไม่มี แต่ด้วยฐานะเข้าแล้วสมควรที่เขาจะต้องให้มากกว่า นิดหนึ่งค่ะ แต่ฉันก็ไม่เคยถามหารอ ก็จะว่าเขาให้บ้านโน้นเท่าไร ยังไง เพราะมันจะเป็นการละล้างดูไม่มีมารยาทด้วย ขออย่างหนึ่งคือเข้าเป็นคนเรียนศาสนานุสวงเขาก็น่าจะรู้ว่าจะต้องบุติดธรรมในเรื่องใดบ้าง แต่ตอนนี้ฉันเรียนจบแล้ว มีงานทำ มีเงินเดือนของตัวเองแล้วก็เลยไม่ได้คิดมากเรื่องค่าเลี้ยงดูค่ะ ส่วนที่อยู่อาศัยตอนนี้ยังอยู่กับพ่อแม่ค่ะ”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

เชօได้กล่าวว่า “ต้องขอค่ะ เข่น ขอซื้อร่องเท้า เขาที่ซื้อให้ค่ะ เป็นบางครั้ง ถ้าเป็นเสื้อผ้าหากการรายจ่ายต้องขอเขาก่อนเขาก็จะซื้อให้ หรือไม่ก็ให้เงินมาแล้วฉันไปซื้อเอง แต่ถ้าไม่ขอเขาก็ไม่ให้ค่ะ แต่ก็มีบางครั้งถ้าเข้าไปไทย ใกล้ๆแล้วจะซื้อเสื้อผ้าเป็นของฝากค่ะ ส่วนเรื่องของใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกในบ้าน เช่น เครื่องซักผ้า หม้อ กระทะ รวมถึงยานพาหนะ หาอาช่องค่ะ”

2.2.2 เครื่องบริโภค

เชօได้กล่าวว่า “เขาให้รวมๆกันค่ะ ไม่ได้แยกค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า หรือค่านมนุษย์”

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

เชօได้กล่าวว่า “ตอนแต่งงานใหม่ๆเขาก็สัญญาค่าว่าหลังจากสร้างบ้านให้กรรมคนแรกแล้วอีกสองสามปีจะสร้างบ้านให้ฉันด้วย แต่สามีสี่ปีหลังจากนั้นฉันก็อยู่บ้านเข่า(เพราะต้องไปทำงานต่างจังหวัดตามที่สามีแนะนำซึ่งอยู่จังหวัดเดียวกันกับบ้านเดิมเขา) แต่ฉันทำงานอยู่ที่นั่นแค่ปีเดียวก็กลับมาอยู่ที่บ้านกับพ่อแม่ แล้วฉันก็อาศัยอยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นมา ก็เจ็ปปีค่ะ”

2.2.4 ค่าเลี้ยงดูบุตร

เชօได้กล่าวว่า “ตอนฉันเรียนอยู่ก็ไม่มีนะค่ะ เขาให้รวมๆกันค่ะ แต่พอฉันทำงานมีเงินเดือน เขายังให้ค่าเลี้ยงดูลูกแต่ตัดเงินส่วนอื่นหมดค่ะ”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

เชอได้กล่าวว่า “เขาให้รวมๆ กันค่ะ ทุกอย่างอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะค่ากิน ค่าของใช้ จำเป็นของลูก ของเรางอง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าบ้าน แต่พอเรามีเงินเดือน เขาเก็บให้แค่ค่าเช่าบ้านกัน ค่าใช้จ่ายจำเป็นของลูกค่ะ”

2.3 การแบ่งเวลาต้างแม่

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรกนี้ว่า “ไม่แน่นอนค่ะ บอกไม่ได้ว่าเขามาแบ่งเวลาแบบไหน เพราะด้วยระยะเวลาที่ใกล้และด้วยการทำงานที่เขาทำเกี่ยวข้องกับลูกค้า ทึ้งงานไม่ได้เราเก็บไม่ค่อยได้เจอกันค่ะ บางครั้งก็ขอเดือนละครึ่ง หรือบางครั้งฉันเป็นคนไปหาเขางองค่ะ”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา (การเอาใจใส่คุณแม่)

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่คุณแม่แล้วว่า “แน่นอนค่ะ อย่างให้เข้าเอาใจใส่คุณแม่บ้าง อย่างน้อยก็ไม่อย่างให้ตัวเองรู้สึกโศกเศร้า ฉันเองก็ทนได้เหละ แต่ก็หอบน้ำงเป็นบางครึ่ง เพราะต้องทำอะไรๆ ตามเดียวมาตลอด ต้องการทำลังออกจากสามีบ้าง บางทีฉันก็ต้องการคุยกับคุณใจน่า”

2.4.1 ให้ความรู้ศึกษา

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “เขามาไม่ค่อยแนะนำในเรื่องศึกษาค่ะ คงจะเห็นว่า ฉันเรียนศึกษาระดับเดียวกับเขามากแล้ว แต่ก็มีบางบางครึ่ง เช่น คำนวณคิดคูณ ที่เกี่ยวกับเรื่องครอบครัว ค่ะ”

2.4.2 คาดขึ้นในเรื่องการปฏิบัติอาชญากรรม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “เหมือนกันค่ะ เขายังไม่ค่อยแนะนำในเรื่องนี้ นอกจากจะบอกให้ฉันลงทะเบียนยา ดูยาอื่นๆ ก็ค่ะ”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ก็ให้เกียรติในบางเรื่องค่ะ แต่บางเรื่องฉันก็รู้สึกว่า เขายังไม่ให้เกียรติฉันเลย”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “เขาก็คุ้มครองฉันยังไงค่ะ ในเมื่ออยู่กันคนละที่ นานๆ ทีมาหา ส่วนใหญ่แล้วฉันที่ต้องเดินทางไปหาเขางอง และฉันก็เคยเช่าบ้านอยู่ต่างจังหวัดคนเดียวด้วยค่ะ”

2.4.5 การดูแลในยามป่วยไข้

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ก็อย่างที่บอกค่ะว่าเราสองคนไม่ได้อยู่ด้วยกัน เขายังดูแลฉันยังไง ขนาดตอนคลอดลูกเขาก็มาอยู่กับฉันแค่สี่วันเองค่ะ”

2.4.6 การคุ้มครองสั่งสอนบุตร

เชอได้กล่าวว่า “สามีมาหาเดือนละครั้ง หรือสองถึงสามเดือนครั้ง แต่ละครั้งมาอยู่สองถึงสามวัน ไม่มีเวลาจะดูแลลูกหรือค่า เศรษฐ์และตอนลูกเพียงคลอด 4 วันเท่านั้น”

2.5 ความรัก

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความรักว่า “ฉันก็ตอบไม่ถูกเหมือนกันค่าว่าเขารักหรือเปล่า เพราะเวลาเราเรื่อยกันทุกครั้งเราเรียกแสดงความรักต่อ กันอย่างถึกซึ้งด้วยความคิดถึง(นานๆ เจอที) แต่บางครั้งก็สงสัยว่าเขารักเราหรือเปล่า ทำไม่ไว้มาหา ไม่มาดูแลให้เหมือนๆ กับบ้านโน้นค่า แต่จากการกระทำของเขาก็เห็นชัดเจนอยู่แล้วค่าว่าเขารักใจมากกว่า ฉันก็เชยตามเขาร้องๆ ค่าว่า เคยรักฉันบ้างหรือเปล่า ที่จริงแล้วถ้าเขารักคนที่หนึ่งมากกว่าก็ไม่น่าจะทำให้เห็นชัดขนาดนี้ได้”

ครอบครัวที่ 4 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2

1- ความเข้าใจในหลักการของมีภรรยาหลาภคนในอิสลาม

ผู้หญิงสัมภาษณ์มาจากภูมิลำเนาสู่ทางภาคใต้เป็นภรรยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่มีภรรยา 2 คน อายุ 39 ปี มีความรู้ศาสนาอยู่ต่ำกว่าป.ตรี มีความรู้ศาสนาอยู่ในระดับต่ำกว่าจะน้ำวาย มีอาชีพค้าขาย แต่งงานมาแล้ว 2 ปี

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในหลักการของมีภรรยาหลาภคนในอิสลามว่า “การมีภรรยาหลาภคนนั้นเป็นสุนนะของท่านนี้ ฉันเลือกแต่งงานกับสามีด้วยเหตุผล เพราะเขามีศาสนา ละหมาดครบ และนำครอบครัวได้ สำหรับฉันแล้วผู้นำครอบครัวนั้นต้องมีศาสนา เพราะถ้าผู้นำครอบครัวเป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการศาสนาอย่างถูกต้อง ก็สามารถที่จะอบรมสั่งสอนและนำพาครอบครัวให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักศาสนาได้ค่ะ เหตุผลอีกอย่างคือ ฉันเห็นว่าเขานี่เป็นคนที่มีความรับผิดชอบค่ะ และใช่ว่าผู้นำครอบครัวข้างเดียวจะดีกว่าจะต้องมีศาสนา ค้านภรรยาเองก็ต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการศาสนาด้วย จะได้บริหารดูแลลูกๆ และมีความเข้าใจในตัวสามีในทางที่ถูกต้องตามที่ศาสนาอิสลามได้สอน”

2- การให้ความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูล โดยแยกเป็นประเด็นปเลิกข้อของความยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “ฉันคิดว่าคนที่เป็นสามีต้องมีความยุติธรรมในเรื่องการจ่ายค่าเดินทาง และการดูแลเอาใจใส่ค่ะ”

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (นพ��าจะ)

hero ได้กล่าวเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (นพ��าจะ) ว่า “สามีฉันเขารับผิดชอบ เขา
ดูแลค่าใช้จ่ายในบ้านทุกอย่าง ฉันคิดว่าเขาเป็นธรรมในเรื่องนี้ทั้งสองบ้านเลยค่ะ แต่ที่อยู่อาศัยฉันยัง
อยู่บ้านเดิมค่ะ”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

hero ได้กล่าวว่า “สามีฉันเขารับผิดชอบ เขายังดูแลค่าใช้จ่ายในบ้านทุกอย่างค่ะ”

2.2.2 เครื่องบริโภค

hero ได้กล่าวว่า “สามีฉันเขารับผิดชอบ เขายังดูแลค่าใช้จ่ายในบ้านทุกอย่างค่ะ”

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

hero ได้กล่าวว่า “ฉันยังอยู่บ้านเดิมค่ะ”

2.2.4 ค่าเลี้ยงดูบุตร

hero ได้กล่าวว่า “ฉันไม่มีลูกด้วยกันค่ะ แต่ฉันเอาหลามาเลี้ยงค่ะ”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

hero ได้กล่าวว่า “เขามาไม่ได้เจาะจงค่ะ ให้ก้อนหนึ่งในแต่ละเดือน ฉันก็จัดการแจก
แจงเองว่าค่าอะไร อะไรบ้าง”

2.3 การแบ่งเวลาทำงาน

hero ได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาทำงานว่า “สามีของฉันเขายังทำงานไกล เราก็
เลขไม่ได้ทำข้อทดสอบกันไว้ในส่วนนี้ แต่เขาจะมาสักป้าห์ละครั้ง ก่อตัวอยู่ในประเทศไทยเดียวกัน
(บางครั้งเราสองคนไปทำงานที่ประเทศไทยเดียวกัน) บางครั้งก็เชื่อเดือนละครั้ง(หากฉันกลับมา
เมืองไทยแล้วเข้าทำงานอยู่นานแลเช่น) ฉันก็เข้าใจค่า่ว่าเขามีความจำเป็น แต่ก็มีบ้างที่น้อยใจ
เหมือนกันค่ะ”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา (การเอาใจใส่ดูแล)

hero ได้กล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่ดูแลว่า “ใช่ค่ะ ต้องการการดูแลเอาใจใส่จากสามี
อย่างให้เขายุติธรรมในเรื่องนี้ เพราะแต่งงานกันมาเป็นคู่ชีวิตร้าก็อย่างได้ความรักความเอาใจใส่
ดูแลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะตอนเราลำบาก หรือเวลาปกติธรรมดาก็ตาม”

2.4.1 ให้ความรู้สึก安全

hero ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เนื่องผลส่วนหนึ่งที่ฉันแต่งงานกับเขาก็ เพราะเขามา
เป็นคนมีค่าสนาน ฉันได้ความรู้สึก安全จากเขามากเลยค่ะ”

2.4.2 กວດขันในเรื่องการปฏิบัติอิบราหิม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ใช่ค่ะ เขาจะขออนุญาตอย่างไรก็ตามมากๆ ดูอาจมากๆ อะ ໄรแบบนี้ค่ะ”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เขาให้เกียรติค่ะ”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เวลาเข้าอยู่บ้านนี้ ลักษณะไปไหนเขาก็พาไปค่ะ”

2.4.5 การดูแลในยามป่วยไข้

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เขายังดูแลค่ะ”

2.4.6 การดูแลสั่งสอนบุตร

เชอได้กล่าวว่า “ยังไม่มีลูกด้วยกันค่ะ แต่เอาหลานมาเลี้ยงค่ะ”

2.5 ความรัก

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความรักว่า “ก็อยากรักษาภรรยาในเรื่องนี้ค่ะ เพราะแหน่อนัวเราต้องการความรักจากภรรยา”

ครอบครัวที่ 5 : สัมภาษณ์ภรรยาคนที่ 2 (เคยเป็นภรรยาคนที่ 1)

1- ความเข้าใจในหลักการของภาระยาหาลัยคนในอิสลาม

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นภรรยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่มีภรรยา 2 คน (และเคยเป็นภรรยาคนที่ 1) อายุ 33 ปี มีความรู้สามัญต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ศาสนาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นครูอัตราจ้างในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาแห่งหนึ่ง แต่งงานมาแล้ว 2 เดือน

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในหลักการของภาระยาหาลัยคนในอิสลามว่า “การมีภาระยาหาลัยคนนั้น เป็นเรื่องที่อิสลามอนุญาต เหตุผลที่ฉันแต่งงานกับสามีคนนี้ก็คือ อยากได้ผู้นำครอบครัวที่ดี ที่สามารถช่วยเหลือ ได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศาสนา เรื่องเงิน เรื่องการคุ้มครอง เพราะฉันคิดว่าสามีที่มีศาสนาอยู่บ้านแล้วแก่ปัญหาด้วยวิธีการที่ถูกต้องความหลักการ ทางด้านภาระก็ต้องมีความเข้าใจศาสนาเข่นกัน เพราะการที่ภาระเข้าใจศาสนาจะทำให้มีความอดทนต่อปัญหา และแก้ปัญหาตามหลักการของศาสนา”

2- การให้ความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลโดยแยกเป็นประเด็นปเลิกย่อของความยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “ฉันว่าความยุติธรรมก็คือ สามีต้องให้เท่าเทียมกันระหว่างบรรดาภรรยาในเรื่องของเงินและเวลาค่ะ”

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟegraะอุ)

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟegraะอุ) ว่า “สามีฉันให้ค่าเลี้ยงดูอยู่ในระดับปานกลางค่ะ เพราะภารรยาทั้งสองคนมีงานทำและมีเงินเดือนเป็นของตัวเองอยู่แล้ว ส่วนที่อยู่อาศัยฉันอยู่แค่บ้านเช่า อาจจะเป็นเพาะเพิ่งแต่งงานค่ะ ต่อไปเขางงบัขบายที่อยู่ให้ฉันค่ะ”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

เชอได้กล่าวว่า “เขาซื้อเสื้อผ้าให้ค่ะ ส่วนเครื่องอำนวยความสะดวกในบ้านนั้น มันมีอยู่แล้วก่อนที่ฉันจะแต่งงานกับเขากลับ”

2.2.2 เครื่องบริโภค

เชอได้กล่าวว่า “เขาให้ค่ะ แต่เขาไม่ได้บอกชัดเจนว่าอันนี้เงินค่ากินนี่ อันนี้ค่าเสื้อผ้านะ แต่เขาให้เป็นก้อนในแต่ละเดือน แล้วให้ฉันจัดสรรเอาเองค่ะ”

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

เชอได้กล่าวว่า “ตอนนี้อยู่บ้านเช่าค่ะ เราเพิ่งแต่งงานกันแค่สองเดือนด้วย ต่อไปเขางจะบัขบายให้ฉันก็ได้ค่ะ”

2.2.4 ค่าเลี้ยงดูบุตร

เชอได้กล่าวว่า “ตอนนี้ฉันยังไม่มีลูกกับเขากลับ กีเลขไม่มีเงินส่วนนี้ แต่ฉันมีลูกติดสองคนจากสามีก่อน สามีคนปัจจุบันก็ให้เงินค่าขนมเดือนบ่อบากค่ะ”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

เชอได้กล่าวว่า “กีจัดสรรจากเงินที่เขาให้ฉันเหลือค่ะ”

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมว่า “ภรรยาคนแรกได้เวลามากกว่าค่ะ ตัวขี้ขอจำกัดด้านเวลาและระยะทางที่อยู่คนละจังหวัดแล้วทำให้สามียังไม่มีการแบ่งเวรค่ะ เขายังมาหาเฉพาะวันหยุดค่ะ”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา (การเอาใจใส่ดูแล)

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่ดูแลว่า “ใช่แน่นอนค่ะ ต้องการคนดูแลเอาใจใส่ บางครั้งกรุ๊สิก โอดดีเขียวเพราสามียังไม่มีความพร้อมในด้านเวลา อย่างให้สามีมีความยุติธรรมในเรื่องนี้ค่ะ”

2.4.1 ให้ความรู้ศ่าสนา

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ก็มีคำนະศีะ อยู่บ้างค่ะ เพราะทำจะละเกะห์เกือนทุกสัปดาห์”

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบادะอุ

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เขาเก็บอกให้ฉันขันละหมาดตะชัจญุมากราบอาอ์มากๆ”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ค่ะ เขายังให้เกียรติฉันมากๆ ขนาดว่าฉันเป็นแม่หน้าบลูกติดสองคน แต่เขายังรังเกียจ เขายังให้เกียรติตัวยการจัดงานแต่งให้ฉันเพื่อประกาศให้คนรู้ว่าฉันคือภารยาอีกคนของเขาด้วยค่ะ”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ก็เวลาเขามาบ้านนี้เขาก็จะให้ความคุ้มครองค่าเวลาไปไหนมาไหน แต่ปัญหาคือเวลาเขาไม่มีอยู่ฉันก็ต้องการความคุ้มครองจากเขาก็จะ”

2.4.5 การดูแลในยามป่วยไข้

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ยังบอกไม่ได้ค่ะ เพราะเราพึ่งแต่งงานกัน ตั้งแต่แต่งงานกันมาฉันยังไม่เคยป่วยค่ะ”

2.4.6 การดูแลสั่งสอนบุตร

เชอได้กล่าวว่า “ยังไม่มีถูกด้วยกันค่ะ(พึ่งแต่งงาน)”

2.5 ความรัก

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความรักว่า “ฉันก็ไม่รู้ว่าความรักเป็นแบบไหนนะค่ะ แต่ที่รู้คือสามีในอดีต(ซึ่งตอนนั้นเป็นภารยาคนที่หนึ่ง)กับสามีปัจจุบัน(เป็นภารยาคนที่สอง) มีความแตกต่างกันมาก ฉันรู้สึกว่าสามีคนปัจจุบันเขารักและทุกน้อมฉันมาก เขายังไส้และดูแลฉันอย่างดี แม้แต่เรื่องในครัวเขายังช่วยฉันเลยค่ะ”

ครอบครัวที่ 6 : สัมภาษณ์ภารยาคนที่ 2

1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลาภคนในอิสลาม

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นภารยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่มีภารยา 3 คน อายุ 32 ปี อาชีพแม่บ้าน (เคยเป็นครูสอนหนังสือมา 8 ปี) มีลูกด้วยกัน 3 คน (กำลังจะเข้า 4 คน) จบปริญญาตรี อิสลามศึกษา สาขาวิชาธิษฐ์ แต่งงานมาแล้ว 9 ปี

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลาภคนในอิสลามว่า “ปัจจุบัน ถ้าพูดถึงการมีภารยาหลาภคน จะเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยยอมรับมากนัก เพราะสังคมไได้สภาพเห็น

ความไม่ยุติธรรมของบุคคลที่มีภารยาหล่ายคน นั้นคือมีภารยาหล่ายคนแล้วไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบัญญัติที่อัลลอห์ได้กำหนดไว้ จริงๆแล้วการที่อิสลามอนุญาตให้มีภารยาหล่ายคนนั้น พระองค์อนุญาตสำหรับบุคคลที่มีความสามารถเท่านั้น นั่นคือ มีความสามารถที่จะให้ความยุติธรรม มีความสามารถที่จะคุ้มครอง และมีความสามารถที่จะปกป้องคุ้มครอง ได้ เรยก็ได้ว่ากฎหมายข้อบัญญัติในอิสลามมีแต่สิ่งที่ดี ซึ่งอัลลอห์ได้ทรงกำหนดกฎหมายและเงื่อนไขดังกล่าวข้างตน พอวันอาษาะห์อัลกูรอานความว่า (หากพวกรักษาพวกรักเจ้าจะไม่ยุติธรรมกับเด็กกำพร้า ดังนั้น พวกรักเจ้าก็จะแต่งงานกับผู้หญิงที่ดีสำหรับพวกรักเจ้า สองคน สามคน หรือสี่คน หากพวกรักเจ้าเกรงว่า พวกรักเจ้าไม่สามารถให้ความยุติธรรม พวกรักเจ้าก็จะแต่งงานแค่หนึ่งเดียว หรือผู้ที่อยู่ภายใต้การครอบครองของพวกรักเจ้า นั้นเป็นสิ่งที่โกรธกัน เพื่อว่าพวกรักเจ้าจะไม่ลำเอียง) อันนิสาอ': 3 "

2- การให้ความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์ ผู้วัยจันทร์นำเสนอด้วยแบบเป็นประเพณีปฏิบัติของความยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมว่า “ความยุติธรรมคือ เงื่อนไขหลักสำหรับการมีภารยาหล่ายคน อัลลอห์ได้ตรัสไว้ว่าความว่า (หากพวกรักเจ้าเกรงว่าพวกรักเจ้าไม่สามารถให้ความยุติธรรม พวกรักเจ้าก็จะแต่งงานแค่หนึ่งเดียว) อาษาะห์อนี้เป็นข้อจำกัดอย่างชัดเจนว่า หากไม่มีความสามารถที่ไม่ควรที่จะมีสอง สาม หรือสี่ อีกทั้งคำว่า “ยุติธรรม” ยังเป็นจุดประสงค์หลักสำหรับการมีภารยาหล่ายคน นั้นคือ ความสามารถของภารยา เท่าเทียมกันระหว่างภารยาของเข้า ไม่ว่า จะเป็นคู่ค้าใช้จ่าย ค้านเสื้อผ้า ค้านการหลับนอน และทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต (ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถ สาม อัลลอห์จึงคุ้มครองผู้หญิงด้วยการกำหนดเงื่อนไขข้อนี้)

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟекาะ)

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟекาะ) ว่า “น้ำฟекาะจะเป็นสิ่งที่ว่าญินสำหรับสามีที่ต้องมอบแก่ภารยา ไม่ว่าท่านจะมีภารยาคนเดียว หรือสอง หรือสาม หรือสี่คน น้ำฟекาะจะเป็นสิ่งที่อัลลอห์บัญญัติไว้อย่างชัดเจน สำหรับผู้ที่มีภารยาคนเดียว สิ่งที่ประสบคือ เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ได้รับจากการทำงานของนั้น สามีจะไม่ก้าวถ่ายเลข เพราะเป็นเงินส่วนตัวของเรา”

2.2.1 เครื่องอุปโภค

เชอได้กล่าวว่า “สำหรับผู้ที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร”

2.2.2 เครื่องบวบโกค

เรอได้กล่าวว่า “สำหรับฉัน ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร”

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

เรอได้กล่าวว่า “สำหรับฉัน ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร”

2.2.4 ค่าเลี้ยงดูบุตร

เรอได้กล่าวว่า “สำหรับฉัน ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร”

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

เรอได้กล่าวว่า “สามีรับผิดชอบทั้งหมดจะ เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ได้รับจากการทำงานของนั้น สามีจะไม่ก้าวถ้าเลย”

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมว่า “การแบ่งเวرنั้น สามีฉันมีความยุติธรรมจะ โดยที่เขาจะเวียนคนละคืน ภรรยาสามคน สามีจังหวัด แต่เขาก็สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในเรื่องนี้ได้ค่ะ”

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภรรยา (การเอาใจใส่คุณแล้ว)

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับการเอาใจใส่คุณแล้วว่า “ในเรื่องการคุณแล้วเอาใจใส่ สามีฉันจะให้ความสำคัญอย่างมากค่ะ”

2.4.1 ให้ความรู้ศึกษา

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “สามีฉันจะให้ความสำคัญอย่างมากจะ โดยที่เขาจะพูดเรื่องศาสตร์อยู่เสมอ ไม่ว่ากับภรรยาและลูกๆ (และได้รับการอบรมจากกลุ่มจะละเอียดประจำสัปดาห์ตัวข)”

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบادะ

เรอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ทุกๆเวลาจะมาด สามีฉันจะให้ร้านตลอดเวลา ว่าจะหนาดแล้วหรือยัง แล้วเขาก็จะบอกว่า เป็นผู้หญิงต้องลงมาดแต่เนื่นๆ(อะวัลวักดู)”

2.4.3 การให้เกียรติ

เชยได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “สามีฉันให้เกียรติอย่างมากค่ะ ไม่รู้จะอธิบายยังไงค่ะ”

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ใช่ค่ะ สามีฉันให้ความคุ้มครองสุดความสามารถของเขาเดียะคะ”

2.4.5 การดูแลในยามป่วยไข้

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “เวลาป่วยไข้ สามีฉันจะดูแลเต็มที่ เท่าที่เขาจะทำได้เดียะคะ”

2.4.6 การดูแลสั่งสอนบุตร

เชอได้กล่าวว่า “สามีฉันจะดูแลสั่งสอนลูกๆอยู่เสมอคะ”

2.5 ความรัก

เชอได้กล่าวเกี่ยวกับความรักว่า “พูดถึงความรัก เป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนต้องการ ยิ่งสามีมีภาระทางลายคน ก็ยิ่งต้องการให้สามีรักเรามากที่สุด แต่ในความเป็นจริงแล้ว ความยุติธรรมในเรื่องของความรัก ไม่เป็นสิ่งที่ถูกบังคับในเงื่อนไข ดังที่อัลลอห์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานความว่า (และพวกเข้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมระหว่างผู้หญิงเลย ถึงแม้มีพากเจ้าจะมีความประณาน้ำที่แรงกล้า) อันนิสาอ์ : 129 นั่นก็เพราะความยุติธรรมในเรื่องของความรักเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากเป็นเรื่องของจิตใจ แต่ฉันเชื่อว่าหากเราทำได้ และเป็นภารยาที่ดีที่เชื่อฟังสามี พร้อมทั้งเป็นบ่าวที่ดีของอัลลอห์ อิงชาอัลลอห์ความรักก็จะเกิดขึ้น”

บทที่ 4

แนวทางการบริหารจัดการการมีภารยาหลักในสุนน่าตามหลักกฎหมาย อิสลาม

ในบทนี้ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์เชื่อมโยงและเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตกับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบใหม่แล้วนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการมีภารยาหลักในหลักกฎหมายอิสลาม ต่อไป

1- ความเข้าใจในหลักของการมีภารยาหลักในอิสลาม

จากหลักการอิสลามอนุญาตให้ผู้ชายมีภารยาได้สี่คนด้วยหลักฐานจากอัลกุรอาน และอัลฟุตูบ โดยมีเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนจะต้องไม่เกินสี่คน
- 2) ต้องไม่มีความกลัวในหัวใจว่าจะต้องเกิดความไม่ยุติธรรม ซึ่งเงื่อนไขนี้เป็นเงื่อนไขของการอนุญาตให้แต่งคู่ที่สอง คนที่สามและคนที่สี่ มิใช่เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการจะกัดนิกาย (สัญญาการแต่งงาน) ดังนั้นหากใครแต่งงานสองคน สามคนหรือสี่คน โดยที่เขามีความรู้สึกกลัวในใจว่าจะไม่ยุติธรรม การแต่งงานของเขาวาใจได้ แต่ถ้าว่าเขานั้นกระทำมาปากว่าเขากระทำการอธรรมขึ้นมาจริง
- 3) การ嫁ยันฟ้aktee อุษฎี หมายถึง ผู้ชายต้องมีความสามารถที่จะให้ค่าเดือนคูและปัจจัย ขังชีพ ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค และของใช้ที่จำเป็น แก่บรรดาภรรยาทั้งหมด หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿ وَإِنْ يُحِقْتُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ
مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرَبَاعَ فَإِنْ يُحِقْتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاجِهَةَ أُولَئِكَ مَا مَلَكُتُ إِيمَانُكُمْ
ذُلِّكَ أَذْنَى أَلَا تَعْوَلُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “และหากพากเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พากเจ้า ในหมู่สตรี ส่องคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพากเจ้าเกรงว่าพากเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีอขวาของพากเจ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พากเจ้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสา๊ : 3)

หลักฐานจากอัลสุนนะหุ

อะดีyahะหะหุทุที่ท่านนี้ ﷺ สั่งให้เศาะหานะหุของท่านที่มีภรรยาหลายคน เลือกภรรยาให้เหลือแค่สี่คนหลังจากที่อาบะหุลกรุโอนเกี่ยวกับการจำกัดภรรยาแค่สี่ได้ประทานลงมา

((عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ عَيْلَانَ بْنَ سَلَمَةَ التَّقِيِّ، أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ يَسْنَوَةً
فِي الْجَاهِيلِيَّةِ فَأَسْلَمَنَ مَعَهُ قَائِمَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَحَمَّلَ أَزْوَاجًا
مِنْهُنَّ .))

(أَخْرَجَهُ التَّرمِذِيُّ: 1128)

ความว่า “มีอย่างนั้น บินสะละมะสุ อัษยะกาฟีย์ เพื่อเข้ารับอิสลามในขณะที่เขามีภรรยาสิบคนอยู่ก่อนแล้ว และพวนงานทั้งหมดได้เข้ารับอิสลามพร้อมกับเขา ท่านเราสูล ﷺ จึงสั่งให้เขาเลือกสี่คนจากพวนงานทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy: 1128)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักการของภาระหายคนในอิสลามจึงได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 เชอเข้าใจว่าภาระหายคนเป็นสุนنهหุของท่านนั้นบัญญัมด ﷺ และบอกถึงเหตุผลที่เลือกแต่งงานกับสามีคนปัจจุบัน เพราะเขามีครั้ดในศาสนานี้ ความรู้ศาสนานี้ทางพอกสมควร และเชอคิดว่าการเป็นภรรยาคนที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 ของสามีที่มีศาสนายื่อมติกว่าการแต่งงานกับสามีที่ไม่มีศาสนานะหุ เพราะเชอคิดว่าผู้นำครอบครัวที่มีศาสนานี้ย่อมมีความเข้มแข็ง (ตักวา) ต่ออัลลอหุ เขายังไห้ไม่อธรรมต่อภรรยา เช่นเดียวกับทางด้านภรรยา ก็ควรมีความรู้ความเข้าใจในหลักการศาสนานี้ จะได้มีความเข้มแข็ง(ตักวา) และกล่าวที่จะฝ่าฝืนบทบัญญัติของอัลลอหุและทำนาปั่นสามี

ครอบครัวที่ 2 เชอเข้าใจว่าการมีภารยาหลาຍคนในอิสลามนั้นเป็นที่อนุญาต และได้บอกเหตุผลที่แต่งงานเป็นคนที่ 3 นั้นเพระชีวิตการแต่งงานครั้งแรกล้มเหลว เมื่อโถะครูมาสู่ขอ ก็ตกลงแต่งงานเพระเห็นว่าเขามีค่าสนาน แต่ตอนหลังคนมีค่าสนานอย่างโถะครูก็อธรรมต่อภารยา เชอไม่ได้เรียนค่าสนาน แต่เชอทโนบอยู่ด้วยความอดทน

ครอบครัวที่ 3 เชอได้บอกสาเหตุที่ตัดสินใจแต่งงานเป็นภารยาคนที่ 2 เมื่อจากภารยาคนที่ 1 มาสู่ขอให้กับสามี(ภารยาคนที่ 1 และสามีมีความรู้ค่าสนานระดับปริญญาตรี)เพระเชอรู้ว่าเป็นสิ่งที่อิสลามอนุญาต และเพระเขาเป็นคนดีมีค่าสนาน เชอจึงละหมาดอิสติกอเราะห์ตามในสิ่งที่ท่านนี~~จะ~~สอนไว้ว่าให้เลือกคู่ครองจากลืออย่าง ค่าสนานของเข้า ฐานะของเข้า ตระกูลของเข้า และหน้าตาของเข้า เชอเข้าใจว่าคนที่เรียนค่าสนานและรู้หลักการมากกว่าคนท้าไปปั่นนีความชำนาญ ต่ออัลลอห์ คงไม่อธรรมต่อเชอ และเข้าใจว่าคนที่เรียนค่าสนานสูงน่าจะจัดการบริหารครอบครัวที่มีภารยาหลาຍคนได้ดีกว่าคนที่ไม่เรียนค่าสนาน

ครอบครัวที่ 4 เชอเข้าใจว่าการมีภารยาหลาຍคนนั้นเป็นสุนนะหุของท่านนี~~จะ~~ เชอเลือกแต่งงานกับสามีด้วยเหตุผลเพระเขามีค่าสนาน ละหมาดครบ และนำครอบครัวได้ เพระถ้าผู้นำครอบครัวเป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการค่าสนานอย่างถูกต้อง ก็สามารถที่จะอบรมสั่งสอนและนำพาครอบครัวให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักค่าสนานได้ ด้านภารยาเองก็ต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการค่าสนานด้วยเช่นกัน เพราะจะได้บริหารลูกๆในทางที่ดี

ครอบครัวที่ 5 เชอเข้าใจว่าการมีภารยาหลาຍคนนั้นเป็นเรื่องที่อิสลามอนุญาต และเหตุผลที่เชอแต่งงานกับสามีคนปัจจุบัน เพระอย่างได้ผู้นำครอบครัวที่ดี ที่สามารถช่วยเหลือได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าสนาน เรื่องเงิน เรื่องการคุ้มครอง เพระสามีที่มีค่าสนานปั่นแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามหลักการ ทางด้านภารยาที่ต้องมีความเข้าใจค่าสนานเช่นกัน เพระการที่ภารยาเข้าใจค่าสนานจะทำให้มีความอดทนต่อปัญหา และแก้ปัญหาตามหลักการของค่าสนาน

ครอบครัวที่ 6 เชอนีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหลาຍคนมากที่สุด เชอรู้และเข้าใจว่าการที่อิสลามอนุญาตให้มีภารยาหลาຍคนนั้น อัลลอหอนุญาตสำหรับบุคคลที่มีความสามารถเท่านั้น นั่นคือ มีความสามารถที่จะให้ความยุติธรรม มีความสามารถที่จะดูแล และมีความสามารถที่จะปกป้องคุ้มครองได้ พร้อมกันนั้น เชอยังยกอาาะห์อัลกุรอานที่อัลลอห์ได้ทรงกำหนดกฎเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวมาด้วย ซึ่งซึ่งให้เห็นว่าเชอมีความรู้และความเข้าใจที่เกี่ยวกับหลักการบทบัญญัติของการมีภารยาหลาຍคนอย่างแท้จริง”

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลาຍคน ในอิสลาม จะเห็นได้ว่าคนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าการมีภารยาหลาຍคนนั้นเป็นสุนนะหุของท่านเราสูต~~จะ~~ แต่ในความเป็นจริงแล้วการมีภารยาหลาຍคนในอิสลามนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตในอิสลาม ส่วน

ความรู้ความเข้าใจทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการมีภารยาหลาภคนนั้น(เช่น เงื่อนไขที่สามีจะมีภารยาหลาภคน嫁เป็นจะต้องมี)พวกระจะไม่พูดถึง (นอกจักรอบครอบครองสุคท้ายเพียงครอบครัวเดียวเท่านั้นที่ตอบคำถามในเรื่องนี้ได้ตรงประเด็น) อาจจะเป็น เพราะขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ หรืออาจจะเพราะพวกระมีให้ความสำคัญในส่วนนั้น เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วพวกระจะพูดถึงเหตุผลในการตัดสินใจแต่งงานของพวกระมากกว่า ซึ่งทุกครอบครัวมักจะให้น้ำหนักในการตัดสินใจเลือกเป็นภารยาคนที่สอง หรือสามด้วยกันเหตุผลสามมีศาสนา เพราะพวกระคิดว่า สามีที่มีศาสนา เป็นโต๊ะครู หรือมีการศึกษาทางด้านศาสนาสูงจะไม่ก่ออธรรมต่อครอบครัว และสามารถบริหารครอบครัวที่มีภารยาหลาภคนได้สำเร็จหรือห่างไกลปัญหาได้ หรือหากเกิดปัญหาภายในครอบครัว สามีที่มีศาสนาหรือมีการศึกษาด้านศาสนาสูงนั้นสามารถที่จะแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ยุติธรรมและถูกต้องตามหลักการ ซึ่งผู้อ่านมีความเห็นว่าในความเป็นจริงแล้วการมีศาสนาด้วยการละหมาดcorn หรือการจบการศึกษาด้านศาสนาสูงนั้นไม่สามารถที่จะการันตีความเป็นคนดี มีความยุติธรรม หรือสามารถอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักการอิสลามเสมอไป หากแต่เราจะต้องมองถึงประวัติของต้นคระกุลเขาด้วยว่าเป็นคนดี หรือเคยทำเรื่องเสื่อมเสียต่อคระกุลหรือไม่ เพราะการมีการศึกษาศาสนาสูงก็มิอาจจะทำให้กลับสันดานของมุชยันดีได้ หากมิได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้และเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีและอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

2- การให้ความยุติธรรม

ความยุติธรรมระหว่างบรรดาภยานนั้นเป็นสิ่งที่สามีจำเป็น(วาญิบ)จะต้องปฏิบัติ ด้วยกับหลักฐานสนับสนุนจากอัลกุรอาน อัลสุนนะห และความเห็นพ้องกันของนักวิชาการ(อิจญ์ นาอุลลามาอ์)

หลักฐานจากอัลกุรอาน

فِإِنْ حِقُّتْمَ الَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكُتُ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَ الَّا
﴿تَعْدِلُوا﴾

(النساء : 3)

ความว่า "...แต่ถ้าพวกรเจ้าเกรงว่าพวกรเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็ จงมีแต่หนูนึ่งเดียว หรือไม่ก็หนูนึ่งที่มีอขวาของพวกรเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกรเจ้าจะไม่คำเอียง"

(อันนิสาอ์ : 3)

หลักฐานจากอัลสุนนะหุ

((عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : من كانت لة امرأتان ،
فَعَالَ إلَى إخْدَاهُنَا : حَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشَفَعَهُ مَايَلٌ))

(أخرجه أبو داود: 2133)

ความว่า “ผู้ใดมีภรรยา 2 คน แล้วเขาก็เงยอีงไปยังหนึ่งในสองคน
(เนื่องด้วยจำนวนหนึ่งระบุว่า แล้วเขาก็ไม่ให้ความเป็นธรรมระหว่าง
สองคนนั้น) ในวันกิยามะอุญาผู้นั้นจะมาในสภาพที่หนึ่งในสองซึ่ง
(ของร่างกาย) ของเขามีอีงไป”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2133)

จากการสัมภาษณ์ ผู้วัยจักษ์นำเสนอด้วยวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกเป็นประเด็น
ปเลิกย่อของความยุติธรรม เพื่อให้มองเห็นภาพชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

จากการบัญญัติของอิสลาม ความยุติธรรมเป็นหนึ่งในเงื่อนไขของการ
อนุญาตมีภรรยาหลายคน ซึ่งอุ滥มาอยู่ได้ให้ข้อจำกัดของคำว่ายุติธรรมคือ ความเสมอภาคหรือความ
เท่าเทียมกันในเรื่องที่เป็นไปได้ เช่น ค่าอุปการะเลี้ยงดู (ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภค เครื่องนริโภค
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเลี้ยงคุณครู) การแบ่งเวลาค้างแรม การเอาใจใส่คุ้ลล์ เป็นต้น ส่วนเรื่องที่เป็นไป
ไม่ได้ก็ไม่จำเป็นที่จะห้องเหินเท่าเทียมกัน นั่นคือเรื่องของความรัก

หลักฐานจากอัลกุรอาน

فَإِنْ سَعَثُتُمْ لَا تَغْرِبُوا نَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذُلِّكَ أَذْنُنَّ لَا ... ﴿٣﴾

نَغْرِبُوا

(آل سعود: 3)

ความว่า "...แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็
จงมีแต่หัญจิเดียว หรือไม่ก็หัญจิที่มีอขวาของพวกเจ้าครอบครองอยู่
นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง"

(อันนิสาอ์: 3)

Muhammad al-Amīn al-Shanqīti ได้กล่าวว่า “ความยุติธรรมที่ไม่สามารถจะกระทำได้ที่อัลลอห์ จิ๊ด” ได้กล่าวไว้ในอายะฮันน้ำหมาดึง ความยุติธรรมในเรื่องของความรักและการเอียงของจิตตามธรรมชาติของมนุษย์ เนื่องจากมันเป็นความรู้สึกที่เกินกว่ามนุษย์จะควบคุม มันได้ ต่างจากความยุติธรรมในเรื่องของสิทธิ (ที่บรรยายจะได้ตามกฎหมายอิสลาม) ซึ่งมนุษย์สามารถจะปฏิบัติมันได้”

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมจึงได้ข้อมูลมาพอสังเขป ดังนี้

ครอบครัวที่ 1 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมคือ เท่าเทียมในเรื่องการให้ที่อยู่อาศัย การดูแลลูกๆ การเอาใจใส่ลูกแลกรรยา และเรื่องความรัก

ครอบครัวที่ 2 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมคือ เท่าเทียมในเรื่องของค่าอุปการะเลี้ยงดู ค่าเลี้ยงดูบุตร ที่อยู่อาศัย การเอาใจใส่ลูกแล การแบ่งเวร

ครอบครัวที่ 3 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมคือ เท่าเทียมในเรื่องของการให้เวลา ค่าอุปการะเลี้ยงดู ที่อยู่อาศัย และดูแลลูกๆ

ครอบครัวที่ 4 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมคือ เท่าเทียมในเรื่องของค่าอุปการะเลี้ยงดูและการดูแลเอาใจใส่

ครอบครัวที่ 5 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมคือ เท่าเทียมในเรื่องของค่าอุปการะและเวลา

ครอบครัวที่ 6 เธอคิดว่าคำจำกัดความของความยุติธรรมนั้นก็คือ ความเสมอภาค เท่าเทียมกันระหว่างบรรดาของเข้า ไม่ว่าจะเป็นด้านค่าใช้จ่าย ด้านเสื้อผ้า ด้านการหลับนอน และทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรม จะเห็นได้ว่าผู้สูก สัมภาษณ์ทั้งหกครอบครัวนั้นมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อจำกัดความของคำว่า “ยุติธรรม” คลาดเคลื่อนหรือไม่ครอบคลุม บางครอบครัวคิดว่าความยุติธรรมที่สามีจะต้องให้ความเท่าเทียมนั้นหมายรวมถึงความรักด้วย ซึ่งตามหลักการแล้วความรักนั้นสามีไม่จำเป็นจะต้องให้ความเท่าเทียมต่อภรรยาทุกคนนอกจากว่าเขายังต้องความพยายามอย่างยิ่งขึ้นที่จะทำให้ยุติธรรม เนื่องจากความรักนั้น เป็นเรื่องของจิตใจ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะควบคุมให้มันเป็นไปตามความต้องการได้ นอกจาก อัลลอห์ จิ๊ด เท่านั้นที่รู้และควบคุมมัน ในขณะเดียวกันบางครอบครัวไม่รู้ว่าการแบ่งเวลาค้าง แรมนั้นเป็นหนึ่งในข้อจำกัดความของความยุติธรรม ซึ่งผู้วัดมีความเห็นว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้น อาจจะเป็นเพราะขาดความรู้ หรืออาจจะเป็นเพราะเห็นหรือได้รับการรับรู้จากคนส่วนใหญ่แล้ว ไม่ได้แบ่งเวลาการแบ่งเวลาให้เท่าเทียมกันอย่างจริงจัง จึงคิดไปเอง(หรือสามีบอก)ว่าภรรยาคนแรก

ต้องได้เวลามากกว่า พวกร่อซึ่งต้องบินขอนไปโดยปริยาย ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง แก่ศรีที่จะเป็นภารยาในครอบครัวที่มีภารยาหลายคนนั้น มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ พวกร่าง ได้รอดพ้นจากการหลอกลวง หรือปอกปิดความจริงเพื่อผลประโยชน์ของผู้ที่เห็นอกกว่า (อาจจะเป็นสามีหรือภารยาคนใดคนหนึ่ง) และห่างไกลจากการตกเป็นเหยื่อของความอธรรม

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงคุ (น้ำฟากาอุ)

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องกันว่า ผู้เป็นสามีนั้นจำเป็นจะต้องจ่ายค่า อุปการะเลี้ยงคุแก่บรรดาภรยา

﴿ لِيُنْفِقَ دُوْسَعَةً مِّنْ سَعَيْهِ وَمَنْ قُلِّرَ عَلَيْهِ رِزْقٌ فَلْيُنْفِقْ إِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ﴾

(อัลطاลค : 7)

ความว่า “ควรให้ผู้มีฐานะรำรายจ่ายตามฐานะของเข้า สรวนผู้ที่การซั้ง ชีพของเขามาเป็นที่คับแก้วแก่เขา ก็ให้เข้าจ่ายตามที่อัลลอห์ทรง ประทานมาให้แก่เขา...”

(อัลฎูอาลาอุ : 7)

2.2.1 เครื่องอุปโภค

จากหลักการบัญญัติของอิสลาม อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَعَلَى الْمَؤْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْنُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾

(บقرة: 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยชีพของพวกร่าง และ เครื่องนุ่งห่มของพวกร่าง...”

(อัลบะเกาะเราะอุ : 233)

คำว่า **معروف** (Maârûf) คือ ความพอดีและพอเพียง เนื่องจากการให้ค่าอุปการะ เลี้ยงคุนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาภรยาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่า อุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกร่าง

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องอุปโภคเจิง ได้ข้อมูลมา พoSanghepcangni

ครอบครัวที่ 1 ภารยาทั้งสองซื้อเอง สามีจะซื้อให้เฉพาะวันอีด (รายอ) (สามีมี ฐานะยากจน)

ครอบครัวที่ 2 สามีซื้อให้เป็นบังคับ ส่วนใหญ่แล้วจะใส่เท่าที่มี
ครอบครัวที่ 3 ภรรยาจะต้องขอ สามีถึงจะซื้อให้ (ทั้งๆที่สามีมีฐานะร่ำรวย)
ครอบครัวที่ 4 สามีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่าง (สามีมีฐานะปานกลาง)
ครอบครัวที่ 5 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่ง โดยไม่ได้แยกเป็นค่าบริโภค
ครอบครัวที่ 6 สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่
อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องอุปโภคของแต่ละ
ครอบครัว จะเห็นได้ว่ามีอยู่สองครอบครัวท่านนี้ที่สามีรับผิดชอบ ให้ค่าใช้จ่ายค่าอุปโภคแก่ภรรยา
คือครอบครัวที่ 4 และ 6 สมควรแก่การนำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารครอบครัวที่มีภาระทาง
คุณให้ยุติธรรมได้ ส่วนครอบครัวที่ 1,2,3,5 นั้นโดยส่วนใหญ่แล้วสามีไม่ได้รับผิดชอบในเรื่อง
ค่าใช้จ่ายค่าอุปโภค เพราะสามีในบางครอบครัวนั้นมักจะให้ค่าอุปการะเป็นเงินก้อนเดียวโดยที่
ไม่ได้แยกส่วนชัดเจนว่าเป็นค่าอะไรบ้าง จนบางครั้งเงินก้อนนั้นไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายพื้นฐาน
ด้วยซ้ำ อาจจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สามีก็ไม่ควรละเลยค่าใช้จ่ายในส่วนของเครื่องอุปโภคด้วย
เนื่องจากความหลักการอิสลามแล้วหน้าที่ของการหาเครื่องนุ่งห่มให้บรรดาภรรยานั้นคือหน้าที่ของ
สามีตามความสามารถของเข้า แต่ต้องเพียงพอต่อความจำเป็นของพวกราง ซึ่งผู้วัดมีความเห็นว่า
การละเหลือหน้าที่ของสามีในการให้ค่าอุปการะในส่วนของเครื่องอุปโภคนั้น เป็นการกระทำที่ผิด
หลักการศาสนา ถือว่าเขาได้ทำมาปฏิบัติให้ลิขิตของภรรยาที่ควรจะได้ตามความเหมาะสม

2.2.2 เครื่องบริโภค

จากการบัญญัติของอิสลาม ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((أَنْ تُطْعِمُهَا إِذَا طَعِنَتْ ، وَتَكْسُوْهَا إِذَا اكْسَبَتْ ، أَوْ اكْسَبَتْ ،

وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ ، وَلَا تُقْبِخَ ، وَلَا تَهْجُزْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ))

(رواه أبو داود: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
ให้เครื่องนุ่มห่มแก่นางเมื่อท่านสวมใส่เครื่องนุ่มห่ม อย่าดูบหน้านาง
อย่าด่าพ่อนาง และอย่าทิ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2142)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบริโภคจึงได้ข้อมูลมาพอ
สังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 ภรรยาเป็นคนออกเงินของตัวเอง (มีรายได้จากการขายโทรศัพท์)
เนื่องจากสามีไม่มีงานทำที่แน่นอน รายได้จึงไม่แน่นอน

ครอบครัวที่ 2 ภรรยาออกค่าใช้จ่ายเอง (มีรายได้จากการขายขนม) เพราะไม่ต้อง
ซื้ออะไรมาก ส่วนใหญ่แล้วจะปลูกข้าว ปลูกผักเอง

ครอบครัวที่ 3 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าบริโภค

ครอบครัวที่ 4 สามีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่าง

ครอบครัวที่ 5 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าบริโภค

ครอบครัวที่ 6 สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่
อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงคุณูตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบิโภคของแต่ละ
ครอบครัว จะเห็นได้ว่ามีแค่สองครอบครัวท่านนี้ที่สามีรับผิดชอบ ให้ค่าใช้จ่ายค่าบริโภคแก่ภรรยา
คือครอบครัวที่ 4 และ 6 สมควรแก่การนำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารครอบครัวที่มีภรรยาหลาย
คนให้บุคคลรับผิดชอบได้ ส่วนครอบครัวที่ 3,5 นั้นสามีจะให้ค่าอุปการะเป็นเงินก้อนเดียวโดยที่ไม่ได้แยก
ส่วนของค่าเครื่องบิโภค ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ซึ่งการกระทำในลักษณะนี้ผิดหลักการ
อิสลามที่ว่าด้วยสิทธิของภรรยาควรจะได้ในร่องของการให้อาหารการกินแก่พวคนาง โดยเฉพาะ
ครอบครัวที่ 1,2 ที่สามีไม่รับผิดชอบเรื่องค่าอุปการะเครื่องบิโภคต่อภรรยาของเขาระยะ อาจจะด้วย
เหตุผลที่สามีไม่มีความสามารถจะให้ค่าอุปการะ เพราะไม่พร้อมในร่องของรายได้ที่ไม่เพียงพอ
หากเป็นเช่นนั้นจริงแล้วผู้วิจัยมีความเห็นว่าสามีได้กระทำการไปแล้ว เนื่องจากเขามีลักษณะ
แต่งงานกับภรรยาหลายคนทั้งที่รู้ว่าตัวเองไม่มีความสามารถจะเลี้ยงดูทุกคนได้ เพราะรายได้ที่น้อย
หรือไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน หรืออาจจะด้วยเหตุผลที่ภรรยามี
รายได้(จากการทำงานเอง)แล้ว สามีจึงไม่ให้เงินค่าอุปการะในส่วนของเครื่องบิโภคแก่ภรรยา
ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ผิดต่อหลักการอิสลามเช่นกัน เนื่องจากสามีไม่ให้สิทธิแก่ภรรยาที่ควรจะได้
ในส่วนของค่าเครื่องบิโภค ลำพังที่พวคนางมีกินด้วยรายได้ของพวคนางเองนั้น ไม่สามารถทำให้
สามีพ้นจากความรับผิดชอบที่จำเป็นจะต้องให้แก่ภรรยาได้ ดังนั้นการกระทำเหล่านี้ผู้วิจัยมี
ความเห็นว่าสามีได้กระทำการอธรรมต่อภรรยาของเขา ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในศาสนา ไม่
สมควรนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติต่อในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน เพราะจะทำให้เกิด
ปัญหาในครอบครัวและอาจจะนำพาสู่ปัญหาสังคมได้

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

จากหลักการบัญญัติของศาสนาอิสลาม อัลลอห์ ผู้ทรงเจ้า ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُوكُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ ﴾

(الطلاق: 6)

ความว่า “จะให้พวกราชที่มีอำนาจอยู่ ณ ที่พวกราชที่มีอำนาจอยู่ตามฐานะของพวกราช”

(อักษรภาษาลาก : 6)

นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าผู้เป็นสามีจำเป็นจะต้องจัดหาที่อยู่ให้ภรรยาทุกคน เพื่อให้ภรรยาแต่ละคนกับลูกๆของนางได้อาศัย เนื่องจากอิสลามได้ให้สิทธิ์แก่สตรีที่แต่งงานแล้วต้องมีที่อยู่อาศัย ไม่ว่านางจะแต่งงานกับสามีที่มีภรรยาเดียวหรือมีภรรยาหลายคนก็ตาม ซึ่งความรับผิดชอบในเรื่องนี้อยู่ที่สามีเท่านั้นที่มีความสามารถ แต่จะต้องเป็นที่อยู่อาศัยที่แยกต่างหากระหว่างบรรดาภรรยาแต่ละคน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาระหว่างภรรยาด้วยกัน หรือปัญหาระหว่างลูกๆ แต่ถ้าสามีขึ้นบันทึกไว้ให้ภรรยาทุกคนอยู่ด้วยกัน สามีจะต้องแยกกันหรือเปลี่ยนส่วนให้ชัดเจน และจะต้องได้รับการยินยอมจากภรรยาด้วย

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยจึงได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 ตอนแต่งงานใหม่ๆภรรยาทั้งสองอยู่ด้วยกัน แต่ปัจจุบันเรออยู่บ้านเช่า และภรรยาอีกคนอยู่บ้านของตัวเอง

ครอบครัวที่ 2 ตอนแต่งงานใหม่ๆ ภรรยาทุกคนอยู่ร่วมในบ้านเดียวกัน แต่ต่อมาเกี่ยวกันอยู่คนละที่

ครอบครัวที่ 3 ช่วงแรกอยู่บ้านเช่า หลังจากนั้นอยู่บ้านพ่อแม่

ครอบครัวที่ 4 อยู่บ้านของพ่อแม่

ครอบครัวที่ 5 อยู่บ้านเช่า

ครอบครัวที่ 6 สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูบุตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวทั้งหกครอบครัว ไม่มีไครสามารถจัดหาที่อยู่ที่เหมาะสมให้กับภรรยาได้เลย นอกจากรอบครัวเดียวเท่านั้นที่ทำได้ คือครอบครัวที่ 6 อาจจะด้วยเหตุผลต่างๆที่ไม่อนุญาตในการจัดหาที่อยู่ให้บรรดาภรรยา โดยส่วนใหญ่แล้วสามีจะจัดหาบ้านเช่า (อยู่กันดาวร มิใช่ชั่วคราว) หรือปล่อยให้ภรรยาอาศัยพ่อแม่ของนางอยู่ท่านั้น ซึ่งขัดกับหลักการอิสลามที่บัญญัติว่าสามีจำเป็นจะต้องจัดหาที่อยู่ให้ภรรยาทุกคน เพื่อให้ภรรยาแต่ละคนกับลูกๆของนางได้อาศัยเป็นเอกเทศ ซึ่งเป็นสิทธิ์ที่น่างควรจะ

ได้จากสามี ไม่ว่านาจะแต่งงานกับสามีที่มีภรรยาเดียวหรือมีภรรยาหลายคนก็ตาม และตามความเห็นของมัชชันหนานะฟีย์ สามีจำเป็นจะต้องให้ความเท่าเทียมกันในเรื่องของที่อยู่อาศัยระหว่างบรรดาภรรยาทั้งหมดเดียวกันกับเรื่องของการแบ่งเวรภารกิจแรมและค่าอุปการะนั่นเอง ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นแล้ว การที่สามีจะเลี้ยงดูภรรยาในเรื่องของการจัดหาที่อยู่อาศัยให้นั้นถือว่าเขาได้อธิรบดีภรรยาและลูกๆของเข้าไปแล้วอย่างสื้นเชิง และผู้วิจัยมีข้อสังเกตในครอบครัวที่ 1 และ 2 ที่สามีให้ภรรยาทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน บ่งบอกว่าผู้นำครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการอิสลามอย่างมาก เนื่องจากเขามิได้ศึกษาดูแลกระบวนการที่จะตามมา ที่อาจจะรายแรงจนเกินแก่ได้ ตามหลักการอิสลามนั้น ไม่อนุญาตรวมภรรยาอยู่ด้วยกัน ยิ่งกว่านั้นหากสามีเห็นว่าภรรยาไม่ถูกอกกัน หรือเข้ากันไม่ได้ ก็หอบรอนที่สามีนั้นจะรวมพวงงานให้อยู่ด้วยกัน เพราะอาจจะสร้างความแตกแยกหรือกบันตรายต่อครอบครัวได้ ซึ่งมันได้เกิดขึ้นจริงกับภรรยาคนที่ 3 ในครอบครัวที่ 2 (เชอถูกภรรยาคนที่ 2 ทำร้ายดูดีหลายครั้งก่อนจะแยกกันอยู่ในภายหลัง) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าหากผู้นำครอบครัวคนใดมีความประสงค์ที่จะมีภรรยาหลายคนแล้ว เขายังเป็นจะต้องศึกษาหลักการให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ และต้องมีความพร้อมหรือวางแผนในการจัดหาที่อยู่ให้ภรรยาทุกคนได้โดยไม่อธิรบดีพวงงาน

2.2.4 ค่าเลี้ยงดูบุตร

จากหลักการบัญญัติของอิสลาม สามีจำเป็นต้องให้ค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูแก่บุตรด้วยความเหมาะสมเพียงพอ ไม่พุ่งเพื่อยหรือตระหนั่งเงินกินไป เพราะนั่นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่บรรดาบุตรพึงได้รับ และไม่สมควรที่จะแสดงความลำเอียงระหว่างบุตรที่ต่างมารดาภัน ไม่อนุญาตให้มอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่ลูกๆนานาคนในขณะที่ลูกๆ คนอื่นไม่ได้รับสิ่งนั้นด้วยความลำเอียง แท้จริงแล้ว อัลลอห์ไม่ทรงรักผู้ที่อธิรบดี เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้เกิดความข้องใจและเกิดความบาดหมางใจระหว่างลูกๆผู้ที่ได้รับและผู้ที่ไม่มีสิทธิ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความบาดหมางใจระหว่างบิดามารดาภันบุตรที่ไม่ได้รับสิทธิดังกล่าวด้วย

ท่านราษฎร ﷺ ได้กล่าวว่า

((اتقوا الله، واعدلوا بين أولادكم))

(أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ : 2447)

ความว่า “พวกร้านจะแบ่งอัลลอห์ และจะให้ความยุติธรรมระหว่างลูกๆของพวกร้าน”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy :2447)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับค่าเลี้ยงคุนูตรจึงได้ข้อมูลมาพอ
สังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 ภรรยาเป็นคนออกค่าใช้จ่ายเองทั้งค่านม ค่าผ้าอ้อมสำเร็จรูป ค่าขนม
ลูกๆ เนื่องจากสามีมีงานที่ไม่แน่นอน รายได้จึงไม่แน่นอน

ครอบครัวที่ 2 ตอนลูกยังเล็ก สามีไม่ได้ให้ค่าเลี้ยงคุ แต่เมื่อลูกเข้าเรียนมัธยม สามี
ก็ให้น้ำเงินเป็นบางครั้ง

ครอบครัวที่ 3 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าเลี้ยงคุนูตร

ครอบครัวที่ 4 บังไนมีบุตรคู่กัน (เอาหางานมาเลี้ยง)

ครอบครัวที่ 5 บังไนมีบุตรคู่กัน (ลูกติดจากสามีเก่าสองคน)

ครอบครัวที่ 6 สามีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าอุปโภค บริโภค ที่
อยู่อาศัย และค่าเลี้ยงคุนูตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าเลี้ยงคุนูตรของผู้นำครอบครัว ในครอบครัวที่
มีบุตรแล้ว 4 ครอบครัวจากครอบครัวทั้งหมดที่มีภรรยาหลักคน จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวไม่ได้
ให้ความสำคัญต่อค่าเลี้ยงคุนูตร นอกจากครอบครัวเดียวเท่านั้น นางครอบครัวให้ค่าอุปการะแก่
ภรรยาเป็นเงินก้อนเดียว ที่หมายถึงว่าครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในบ้านที่ภรรยาจะต้องบริหารใช้
จ่ายให้เพียงพอ ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องของลูกๆ ด้วย และนางครอบครัวสามีไม่มี
ความสามารถที่ จะให้ค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในครอบครัว เพราะไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่
เพียงพอ และนางครอบครัวนั้นสามีมีความสามารถในการจ่ายค่าเลี้ยงคุ แต่ละเลขในการจ่ายค่าเลี้ยง
คุนูตร อาจจะด้วยเหตุผล เพราะขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการอิสลามที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นที่ผู้นำ
ครอบครัวต้องจ่ายค่าเลี้ยงคุนูตร เช่นเดียวกันกับการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงคุนูตรแก่ภรรยา หรืออาจจะ
 เพราะไม่มีความสามารถที่จะจ่าย เนื่องด้วยรายได้น้อย หรือเหตุผลอื่นก็ตาม ซึ่งการกระทำเหล่านี้
คือการอธรรมต่อบุตร เป็นการกระทำที่ต้องห้าม เพราะผิดหลักการศาสนา ซึ่งผู้วัดมีความเห็นว่า
โดยส่วนใหญ่แล้วการละเลงในการจ่ายค่าเลี้ยงคุนูตรของสามีนั้นเกิดจากการ ไม่เข้าใจหลักการที่
แท้จริง พากษาเข้าใจว่าการที่เขาให้ค่าอุปการะเลี้ยงคุนูตรแก่ภรรยา ก็หมายความว่าเขาได้ให้ปัจจัยแก่
ทุกคนในบ้านแล้ว(ลูกๆ) ดังนั้นองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำศาสนาในหมู่บ้านควรให้การคุ้มครองที่
บุตรควรจะได้จากบิดา (โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีภรรยาหลักคน) ด้วยการสอนสุน ตักเตือน
และให้ความรู้ที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในครอบครัว และห่างไกลจากปัญหาที่จะเกิดขึ้น
ตามมา

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

จากหลักการบัญชีของอิสลาม ขั้ลลอห์ ซีดี ให้ครั้งส่วนในอัลกรอกันว่า

﴿ وَعَلَى الْمُؤْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾

(البقرة: 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยของพวกรนาและเครื่องนุ่งห่มของพวกรนา...”

(อัลบะเกาะเราะสุ : 233)

คำว่า **معروف** (Maārūf) คือ ความพอดีและพอเพียง เมื่อจากการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาภารยาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่าอุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกรนา ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นางจะต้องใช้จ่ายด้วยเช่นกัน

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องนริโภคเงินได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 หากสามีให้ค่าอุปการะ เขาจะให้เป็นเงินจำนวนหนึ่งโดยไม่แยกค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่างหาก

ครอบครัวที่ 2 ให้เป็นบางครั้ง

ครอบครัวที่ 3 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่างหาก

ครอบครัวที่ 4 สามีให้เงินจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่างหาก

ครอบครัวที่ 5 สามีให้เป็นเงินเดือนจำนวนหนึ่งโดยไม่ได้แยกเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่างหาก

ครอบครัวที่ 6 สามีรับผิดชอบทั้งหมด และสามีจะไม่ก้าวเข้ามายังเงินที่ภรรยาได้รับจากการทำงานเอง

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนตัวแก่ภรรยาของสามีภายในครอบครัวที่มีภรรยาหลักคน ปรากฏว่าครอบครัวที่ได้รับค่าอุปการะจากสามีนั้น มักจะได้รับเป็นเงินก้อนเดียว(ซึ่งหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายพื้นฐานในครัวเรือนและค่าใช้จ่ายในส่วนของบุตร ฯลฯ) โดยไม่ได้แยกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ที่ภรรยาจะใช้ในการซื้อของที่จำเป็นส่วนตัวสำหรับนาง เช่น เครื่องสำอาง เวชภัณฑ์ประทินผิว เป็นต้น นอกจากครอบครัวเดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนตัวนั้นถือว่าเป็นความจำเป็นส่วนหนึ่งของภรรยาที่ควรจะได้จากสามีเนื่องจากการใช้จ่ายในส่วนนี้อาจจะหมายถึงสิ่งที่นางต้องการที่จะทำให้ตนเองนั้นดูดี ไม่หยอดน้ำต่อสายตาสามี ดังนั้นค่าใช้จ่ายส่วนตัวก็ถือว่าเป็นความจำเป็นที่สามีจะต้องให้ความพอเพียง และ

พอดีต่อนางด้วยเข่นกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสามีควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ด้วย

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

จากหลักการ การแบ่งเวลาระหว่างบรรดาภารยานั้นได้ถูกบัญญัติขึ้นมาด้วยกัน หลักฐานจาก อัลกุรอานและอัชสนนะห์และอัลอิญญามา หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿ وَإِنْ حَفْتُمْ أَلَا تُقْسِطُوا فِي الْبَيْعِ فَإِنْ كَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ
مَشَّى وَثُلَاثَ وَرِبَاعَ فَإِنْ حَفْتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
ذُلِّكَ أَدْئِي أَلَا تَعُولُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้า ได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ได้แก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้ากรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญาติเดียว หรือ ไม่ก็หญาติที่มีอขวาของพวกเจ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง”

(ขัณฑ์สาอ์ : 3)

อินบุกษีร (Ibn Kathīr) ได้ให้คำอธิบายอายะห์ที่ขึ้นเส้นใต้ความว่า “หากพวกเจ้าได้กระทำในการงานที่พวกเจ้าจำเป็นต้องกระทำ (ต่อพวกนาง)แล้ว และได้แบ่งเวลาด้วยความยุติธรรมแล้ว และได้บำรุงต่ออัลลอห์ในสิ่งที่พวกเจ้าสามารถกระทำได้แล้ว อัลลอห์ก็จะอภัยให้พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าลำเอียงไปทางบรรยาคนใดคนหนึ่ง(ในเรื่องของใจ)” (Ibn Kathīr, 1999.:2/212)

หลักฐานจากอัชสนะห์

((عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ
فَيَعْدِلُ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذَا فَسِيْمِي، فِيمَا أَمْلَكَ فَلَا تَلْمِنِي، فِيمَا تَمْلِكُ،
وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “จากท่านหญิงอาอิชาห์ได้กล่าวว่า ท่านเราะสุล ﷺ ได้มีการ
จัดแบ่ง(เวร)ด้วยความยุติธรรม ท่านได้กล่าวว่า โอ้อัลลอห์ นี่คือการ
แบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้
ตำหนิข้าพระองค์เลยกในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่
สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2134)

อีمانอัชเชกานี (al-Shaukānī) ได้กล่าวไว้ว่า “ประสบการณ์ไป
ทางภารยาคนใดคนหนึ่งในเรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่า
อุปการะเล็กๆ ให้เครื่องอุปโภคและบริโภค เป็นต้น (Muhammad Alī al-Shaukānī, 2006.:
6/371)

หลักฐานอัลอิจญ์มาย

นักวิชาการได้เห็นพ้องกันว่าสามีจำเป็นต้องให้ความเห็นในเรื่องการแบ่งเวลา
ระหว่างบรรดาภารยาทุกคน และเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกินความสามารถของมนุษย์จะกระทำได้ เพื่อมิให้
เกิดการอธรรมหรือเป็นการทำร้ายจิตใจต่อพวกรา

นักวิชาการมีความคิดเห็นตรงกันว่าระยะเวลาการค้างแรมสำหรับสามีที่อยู่ใน
ประเทศเดียวกัน คือ คนละคืน โดยบีดะดีมของท่านเราะสุล ﷺ ที่ได้แบ่งเวรค้างแรมให้กับบรรดา
ภารยาของท่านคนละคืน แม้ในวันที่ท่านป่วยก็ตาม

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضِيهِ جَعَلَ يَدُورُ فِي نِسَائِهِ وَقَوْلُ: أَيْنَ
أَنَا غَدَ؟ أَيْنَ أَنَا غَدًا جِزْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا كَانَ
يَنْمِي سَكَنَ))

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า “ท่านเราะสุล ﷺ ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้รีบแบ่งเวลา
ไปอยู่กับบรรดาภารยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่
ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประธานาธิบดีจะอยู่บ้านอาอิชาห์,
อาอิชาห์ ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเสียบ(ไม่ถูกอิกร
เลบ)”

(บันทึกโดย al-Bukhāri: 3774)

จากหัวเดือนนี้นักวิชาการได้กล่าวว่าผู้เป็นสามีจำเป็นต้องแบ่งเวลาให้กับบรรดาภาระรายเมื่อจะป่วยก็ตาม หากยังมีความสามารถจะกระทำได้แต่หากสามีมีความล้าบากที่จะกระทำเข้าต้องขออนุญาตภารษาทุกคนว่าจะขออยู่กับคนใดคนหนึ่ง ดังที่ท่านเราะสูต ๕๖ ได้ขออนุญาตจากภารษาของท่านทุกคนว่าท่านจะขออยู่กับอาชีวะอุ(ตอนที่ท่านป่วยหนัก)แล้วภารษาของท่านทุกคนอนุญาต ท่านก็อยู่กับอาชีวะชุนกระทั้งท่านเสียชีวิต

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมแก่นรงค์ภารษาจึงได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 สามีให้เวลาทำกัน คืนเว้นคืน และยังให้สิทธิ์การแบ่งเวรแม้จะมีเม่นสักก็ตาม เนื่องบ้านสองบ้านอยู่ห่างกันแค่หนึ่งหมู่บ้าน

ครอบครัวที่ 2 ช่วงแต่งงานใหม่ๆแบ่งเวรเท่าๆกัน คืนเว้นคืน แต่เมื่อมีภารษาเพิ่มอีกคน(คนที่ลี)ไม่มีการแบ่งเวรกันอีกเลย นอกจากมาหาแก่นรงค์ครั้ง

ครอบครัวที่ 3 สามีมาหานานๆครั้ง(เดือนละครั้ง หรือสองถึงสามเดือนครั้ง) เนื่องจากระยะทางไกลและสามีติดงาน หรืองานครั้งสามีให้เชื้อไปหาเขาม่อง

ครอบครัวที่ 4 เดือนละครั้ง(ถ้าสามีอยู่ในลาเตเชีย) หรือสัปดาห์ละครั้ง(ถ้าอยู่ในประเทศไทยเดียวกัน)

ครอบครัวที่ 5 ภารษากันที่หนึ่งได้เวลาแบ่งเวรมากกว่า

ครอบครัวที่ 6 สามีแบ่งเวรคนละคืน ทั้งๆที่ภารษาทั้งสามคนอยู่คนละจังหวัด

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และได้สังเกตครอบครัวที่มีภารษาหลักคนที่ประสบปัญหามากที่สุด คือครอบครัวที่สามีไม่สามารถจะให้ความยุติธรรมในการแบ่งเวรค้างแรมให้บรรดาภารษา ซึ่งจากการสัมภาษณ์ จะเห็นได้ว่าครอบครัวที่สามารถให้ความยุติธรรมในเรื่องการแบ่งเวรนั้นมีเพียงครอบครัวที่ 1 และครอบครัวที่ 6 เท่านั้นที่สามารถแบ่งเวรคนละคืน ลดความลังกับหลักการบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเวรค้างแรม ที่อย่างน้อยสามีต้องแบ่งคนละคืน จนถึงสามคืน แต่ห้ามมากกว่าสามคืน ส่วนครอบครัวที่ 2,3,4,5 นั้นได้ประสบกับปัญหานางอย่าง เห็นได้จาก การที่ภารษาตัดพ้อต่อสามีในรูปแบบที่ต่างกัน บางคนตัดพ้อที่สามีแบ่งเวรให้ภารษากันที่หนึ่งมากกว่า บางคนที่เป็นภารษากันที่สามารถตัดพ้อสามีที่เคยยุติธรรมในการแบ่งเวร แต่เมื่อมีภารษาเพิ่มมาอีกคนเป็นคนที่สี่แล้วกับลับธรรมต่อนางในการแบ่งเวร และบางคนนั้นสามีไม่แบ่งเวรแล้ว ซึ่งยังให้เชื้อไปหาเขาม่อง ซึ่งการกระทำดังกล่าวของบรรดาสามีนั้นขัดต่อหลักการอิสลาม ที่สั่งใช้ให้ผู้เป็นสามีที่มีภารษาหลักคนนั้นยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเวรค้างแรมแม้แต่ในวันที่เข้าป่วย หรือในวันที่ภารษามีเมนส์หรือินฟ่าส์ ด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานและการกระทำการท่านเราะสูต ๕๖ ในกรณีผู้วิจัยมีความเห็นว่าครอบครัวที่มีภารษาหลักคนนั้นจะประสบปัญหาซึ่งมาในครอบครัว

อย่างแน่นอน หากสามีไม่ตระหนักถึงหน้าที่ และให้สิทธิที่บรรยายควรจะได้ในการแบ่งเวรค้างแรม เนื่องจากว่าโดยธรรมชาติของศศรีแล้ว นางต้องการความอบอุ่น การเอาอกเอาใจ กำลังใจ คุ้ยคิด และไม่ชอบความเหงา เดียวชาย ว้าเหว (สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในใจของพวกราง หากต้องใช้เวลาในการรอดามีกลับมาหาเช่อนานเกินไป) เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกรางเกิดความคิดที่ฟังชั่วน และเมื่อฟังชั่วน ความคิดที่ไม่ดี คิดร้าย มันก็จะเข้ามาแทนที่หัวใจที่อ่อนโยน(ตามธรรมชาติศศรี) เมื่อความคิดที่ไม่ดีเกิดขึ้น(กอปรกับเลือดอุบัติของซัย Yunmar Raway) ผลที่จะตามมาหลังจากนั้นคือ การอิจฉาริษยา การอหยาเอกสาระ(ซึ่งเรื่องนี้ก็เกิดขึ้นกับท่านหญิงอาอีชะอุ) ในที่สุดก็จะนำไปสู่ การทะเลาะเบาะแว้ง แก่งแย่งชิงครัวห่วงบรรดาภราดา ดังนั้นผู้ที่เป็นสามีจะต้องตระหนักในการให้ความยุติธรรมในเรื่องการแบ่งเวรให้ดี หากต้องการให้ครอบครัวมีสุข และประสบผลสำเร็จ ห่างไกลจากนาฬิกาปัจจุบัน ในขณะเดียวกันจากการสังเกตครอบครัวที่ 1 นั้นเป็นครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข ถึงแม้ว่าเป็นครอบครัวที่ยากจนที่สุดในบรรดาห้าครอบครัวตัวอย่าง เนื่องจากสามีของนาง มีความยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเวรค้างแรม(ตามรูปแบบของท่านเราะสุล ﷺ) คือ คืนเว้นคืน นั่นเอง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การแบ่งเวรค้างแรมระหว่างบรรดาภราดาให้ยุติธรรมมากที่สุด คือ แนวทางที่จะนำพาครอบครัวที่มีภาระทางกายภาพประสบผลสำเร็จ ได้มากถึงมากที่สุด

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรดาภราดา (การอาใจสู่แอล)

ผู้เป็นสามีควรมีความพยาบาลที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดความยุติธรรมด้วยเจตนาที่ดี เพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจของบรรดาภราดาจนกระทั้งไม่ทำให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งขึ้นภายในครอบครัวและสังคม และเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพระทัยของอัลลอห์ ﷺ ในที่สุด และความดีที่ปฏิบัติต่อพวกรางนั้นควรจะมีความสมำเสมอ ไม่ควรมีความคิดที่จะอธรรมต่อกันใด กันหนึ่งเพียง เพราะไม่พึงพอใจต่องาน ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((لَا يُفْرِكُ مُؤْمِنٌ مُّؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَّ مِنْهَا أَخْرَ))

(آخرجه المسلم : 1469)

ความว่า “ชาบผู้ศรัทธา(สามี) อย่าได้รังเกียจเดียดฉันท์หญิงผู้ศรัทธา (ภราดา) ถ้าหากเขามีชอบลักษณะนิสัยข้อหนึ่งข้อใดในด้านนั้น ก็อาจจะมีข้ออื่นที่เขาชอบ”

(บันทึกโดย al-Muslim : 1469)

ด้วยอย่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรดาภราดา มีดังนี้

2.4.1 ให้ความรู้ศาสนา

จากหลักการบัญญัติของอิสลาม สามีควรให้การอบรมสั่งสอนสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ภรรยา เช่น สอนตัวเรียนอัลกุรอานด้วยการทำชะละเกะอัลกุรอานเพื่อเข้าใจคำสั่งใช้ของอัลลอห์ ซึ่ง สอนการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม และอื่นๆที่เป็นความรู้ที่ชั้นประโยชน์แก่นาง สามารถนำไปพัฒนาให้อืดูในแนวทางของอิสลามและรอบพื้นจากไฟนรกได้ อัลลอห์ ซึ่งได้ตรัสไว้ ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمْ مَا أَنْسَكْنَاكُمْ وَأَهْلِكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحَجَّارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شَدَادٌ لَا يَعْصُمُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمِنُونَ ﴾

(التحريم : 6)

ความว่า “โอ้มารดาผู้ศรัทธาอ่อน จงคุ้มครองตัวของพวากเจ้าและ
ครอบครัวของพวากเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ
มนุษย์ และก่อนหนิน มีมະลาอิกะฮุสูฟแข็งกร้าวหาญโดยฝีรักขามัน
อยู่ พวากเจาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวากเจา
และพวากเจาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัตตะฮีรีม:6)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภรรยาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้
ศาสนาจึงได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 มีการทำอะลีม(อ่านหนังสือเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ตาม
แนวทางจะอุ่นหัดลีม)ด้วยกันทุกสัปดาห์

ครอบครัวที่ 2 เรียนรู้จะเข้าไปฟังสามี(เป็นโถะครู)สอนนักเรียนด้วย

ครอบครัวที่ 3 มีการนะศีหะอุ(ดักเตือน)เป็นบางครั้ง เนื่องจากภรรยาเรียนบปริญญา
ตีร์ทางศาสนามาแล้ว

ครอบครัวที่ 4 สามีให้ความรู้ศาสนาตลอด

ครอบครัวที่ 5 สามีนะศีหะอุเป็นบางครั้ง (มีการทำชะละเกะอุทุกสัปดาห์)

ครอบครัวที่ 6 สามีให้ความสำคัญเรื่องการให้ความรู้ศาสนาอย่างมาก พูดเรื่อง
ศาสนาอยู่เสมอ ไม่ว่ากับภรรยาและลูกๆ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภรรยาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้
ศาสนาจะเห็นได้ว่าผู้นำทุกครอบครัวมีการให้ความรู้ศาสนาแก่บรรดาภรรยา แม้จะแตกต่างใน
รูปแบบของการให้หรือแบ่งปันความรู้กัน ซึ่งความแตกต่างในการให้ความรู้นั้นขึ้นอยู่กับ

ประสบการณ์หรือระดับความรู้ที่มีของสามีนั่นเอง(เช่น ครอบครัวที่มีภาระมีความรู้ศาสตราจักร ปริญญาตรีแล้ว สามีก็จะทำแค่การตักเตือนเท่านั้น) ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ได้สอดคล้องกับหลักการของอิสลามที่ว่าด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อภารยาคือ สามีต้องให้ความรู้ ให้การอบรมสั่งสอนสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ภรรยา ที่สามารถนำไปใช้ในแนวทางของอิสลามและรอดพ้นจากไฟนรกได้ ผู้อ้างยังมีความเห็นว่าการให้ภารษามีความรู้ศาสตราจักรคือส่วนหนึ่งของการทำให้มีความเข้าใจหลักการในการอยู่ร่วมกัน ในครอบครัวที่มีภารษาเหลาขคนให้ประสบผลสำเร็จและห่างไกลจากปัญหาที่จะเกิดขึ้นในครอบครัวลักษณะนี้ได้

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบادะ

จากหลักการบัญญัติของอิสลาม สามีควรประคับประคองภารยาให้ด้วยร่องรอยในหลักการอิสลาม สนับสนุนนางให้ทำความดี กวดขันให้ละหมาดตรงต่อเวลา และการปฏิบัติอิบادะต่างๆ อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ว่าในอัลกุรอานว่า

وَأَنْزَلَنَا مِنْ أَنفُسِنَا مِنْ لَدُنْنَا مِنْ حَمْلِنَا لَا نَشَكُ بِرِبِّنَا حَمْلُنَا تَرْزُقُنَا ﴿١٣٢﴾

وَالْعَاقِيْةُ لِلَّهِمَّا

(132 : ط)

ความว่า “และเจ้าจะใช้ครอบครัวของเจ้าให้ทำละหมาด และจะอุดหนุนในการปฏิบัติ เรายังได้ขอเครื่องขังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้เครื่องขังชีพแก่เจ้า และบัน្ត平原น้ำสำหรับผู้ที่มีความชำนาญ”

(อูษ่า:132)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภารยาที่เกี่ยวข้องกับการกวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบادะสุจิง ได้ข้อมูลมาพอสังเขปดังนี้

ครอบครัวที่ 1 สามีกวดขันเรื่องการทำอิบادะเสมอ

ครอบครัวที่ 2 สามีตักเตือนเรื่องการทำอิบادะสม่ำเสมอ

ครอบครัวที่ 3 สามีกวดขันเป็นบางครั้ง เนื่องจากไม่ค่อยได้เจอกัน

ครอบครัวที่ 4 สามีกวดขันเรื่องการทำอิบادะเสมอ

ครอบครัวที่ 5 สามีมักจะบอกให้ละหมาดตะขังญูมานากๆ

ครอบครัวที่ 6 สามีให้ความสำคัญเรื่องการกวดขันในเรื่องอิบادะ โดยเฉพาะเรื่องละหมาด

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภารยาที่เกี่ยวข้องกับการกวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบادะสุจิง ได้ว่าผู้นำครอบครัวในทุกๆครอบครัวจะให้ความสำคัญ และเอาใจ

ใส่กวดขันบรรยายเกี่ยวกับการทำอิบادะอยู่ต่อพระองค์อัลลอห์ ﷺ มากกว่าเรื่องใดที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการอิสลามที่ให้ผู้นำครอบครัวนั้นสั่งใช้คนในครอบครัวทำการละหมาด และปฏิบัติอิบادะอยู่ต่ออัลลอห์ ﷺ ด้วยความอดทนและสม่ำเสมอ แน่นอนว่าการปฏิบัติดังกล่าวเน้นสมควรแก่การนำไปปฏิบัติตามอย่างเช่น โดยเฉพาะผู้นำครอบครัวที่มีภาระหาลางคน เพื่อการประคับประคองครอบครัวให้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง และเป็นครอบครัวที่ประสบความสำเร็จทั้งโลกนี้และโลกหน้า

2.4.3 การให้เกียรติ

จากหลักการบัญญัติของอิสลาม สามีจะต้องให้เกียรติภรรยา ชื่นชมในความดีงามของนาง เช่น การเป็นภรรยาที่ดีต่อสามี การอุ่นรักใช้สามี การเลี้ยงดูอบรมลูกๆ เป็นต้น และควรมองข้ามความผิดพลาดของนาง ท่านเราสุล ﷺ กล่าวว่า

((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِنِي))

(أخرجه أبو داود: 4899)

ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกร่านคือผู้ที่ประเสริฐที่สุดต่อครอบครัวของเข้า ส่วนฉันนั้นก็เป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกร่านต่อครอบครัวของฉัน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 4899)

สามีจะต้องไม่ทำร้ายและคุกคามภรรยาด้วยคำพูดและการกระทำที่ไม่ดี หรือด้วยถ้อยคำที่หยาบโลน อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสว่า

﴿ أَسْكَنْتُهُمْ مِنْ حِينَتْ سَكَنْتُمْ مَنْ وُجِدُكُمْ وَلَا تُضَارُوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْهُمْ ﴾
﴿ عَلَيْهِنَّ ﴾

(طلاق: 6)

ความว่า “จงให้พวกร่านพำนักอยู่ ณ ที่พวกรเข้า และอย่าทำอันตรายพวกร่านเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกร่าน”

(อัญญาลักษณ์: 6)

และเมื่อมหาวิษะ อิบุนุ หัยดะสุได้ถามท่านเราสุล ﷺ เกี่ยวกับสิทธิของภรรยาที่พึงได้รับจากสามี ท่านกล่าวว่า

عن حكيم بن معاوية القشيري عن أبيه قال : (قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ !
 مَا حَقُّ رُؤْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعَمْتَ ، وَتَكْسُبُهَا
إِذَا أَكْسَيْتَ ، أَوْ أَكْسَبْتَ ، وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ ، وَلَا تَقْبَحْ ، وَلَا تَهْجُزْ
إِلَّا فِي الْبَيْتِ)

(رواية أبو داود: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
 ให้เครื่องนุ่มห่มแก่นางเมื่อท่านสวมใส่เครื่องนุ่มห่ม อย่าหอบหน้านาง
อย่าค่าหอนาง และอย่าทิ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อกรรยาที่เกี่ยวข้องกับการให้เกียรติ ได้
 ข้อมูลพอสังเขปดังนี้

กรอบครัวที่ 1 สามีให้เกียรติกรรยาเท่าๆกันทั้งสองคน ถึงแม้ว่าคนที่สองจะเป็นแม่
 หน้ายัง และขยันมีลูกติดด้วยก็ตาม

กรอบครัวที่ 2 ให้เกียรติ ไม่เคยทำร้ายหรือตอบโต้

กรอบครัวที่ 3 สามีให้เกียรติในบางเรื่อง แต่บางเรื่องก็ไม่ให้เกียรติเลย (ผู้หญิง
 สัมภาษณ์ไม่ได้กล่าวรายละเอียดว่าเรื่องอะไร)

กรอบครัวที่ 4 ให้เกียรติ

กรอบครัวที่ 5 สามีให้เกียรติมากๆ เนื่องจากภาระงานแต่งงานให้เชื่อ
 (กรรยาคนที่สอง) เพื่อประกาศให้คนรู้ว่าเขาแต่งงานที่สองกับเชื่อ

กรอบครัวที่ 6 สามีให้เกียรติอย่างมาก

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้นำครอบครัวทั้งหกกรอบครัวนี้มีความรู้ความเข้าใจใน
 หลักการอิสลาม และนำไปใช้จริงกับกรอบครัวที่มีกรรยาหลายคน ซึ่งจะเห็นได้ว่ากรรยาของแต่ละ
 กรอบครัวนั้นได้ชี้ช่องสามีของพวกรุ่งในหัวข้อของการให้เกียรติอย่างดี โดยเฉพาะกรอบครัวที่ 2
 นั้น เนื่องจากเห็นว่าสามีให้เกียรติต่อกรรยาในฐานะที่เป็นเพศที่อ่อนแอกว่า โดยการยืนยันจากกรรยา
 ว่าสามีเชื่อ ไม่เคยตอบโต้หรือเลยแม้สักครั้งเดียว และผู้นำครอบครัวของกรอบครัวที่ 5 นั้นสมควรแก่
 การยกย่องการปฏิบัติของเขาว่าดี ที่ให้เกียรติกรรยาคนที่สองของเขากับภาระประ堪ให้สัมคม
 รับรู้ว่าเขารับรองที่จะมีและดูแลกรรยาอีกคนด้วยการจัดงานวงลีนะช โดยไม่คิดที่จะปิดบังและอาช
 สังคมอย่างที่ผู้ชายส่วนใหญ่จะกระทำการกันโดยส่วนใหญ่ของผู้ชายที่มีกรรยาหลายคน จะทำการแอบ

ภารยาคนที่มาทีหลัง) ซึ่งการปฏิบัติตามที่ดีในหลักการอิสลามในข้อนี้ของครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน สมควรที่จะนำไปปฏิบัติตามอย่างยิ่ง

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

ตามหลักการอิสลาม ผู้ชายคือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง เเล็งดูผู้หญิงด้วย การแสวงหาสิ่งดีๆ ให้ความคุ้มครองแก่นางจากสิ่งชั่วร้ายและห่างไกลจากไฟต้นะสุข อัลลอห์ จึงได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ إِنَّمَا يُنْهَىٰ عَنِ الْمُنْهَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
وَإِنَّمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَنْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ حَافِظَاتٍ لِلْعَيْبِ إِنَّمَا حَفِظَ
لِلَّهِ وَلِلَّاهِيٍ تَحَافُونَ تُشَوَّهُنَّ فَعَظُوهُنَّ وَلَهُجُورُهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَلَضَرِبُوهُنَّ فَإِنَّ لَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْلُ عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ
كَبِيرًا ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกป้องเดียงดูบรรดาหญิงเนื่องด้วยการที่อัลลอห์ได้ทรงให้บังคับของพวกราชเหมือนกว่าอีกบ้าง คน และด้วยการที่พวกราชได้จำกัดจากทรัพย์ของพวกราช บรรดา กลุ่มศรีนนั้นคือผู้ซึ่งรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอห์ทรงรักษาไว้ และบรรดาหญิงที่พวกราชเจ้าหัวนั่น เกรงในความดื้อดึงของนางนั้น ก็จะกล่าวตักเตือนนางและหอดหัน นางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจะเงี่ยนนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกราช แล้ว ก็จะอย่าหาทางเอาเรื่องเกี่ยวนาง แท้จริงอัลลอห์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงเกรียงไกร”

(อันนิสาอ์ : 34)

และอัลลอห์ จึงได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فُوْلَأْنُسُكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَلِلْجَاهِزَةِ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شَدِيدَ لَا يَغْصُونَ لِلَّهِ مَا أَمْرَهُمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ ﴾

(تحرم : 6)

ความว่า “โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาอ่อนย จงคุ้มครองตัวของพวกรเจ้าและ
ครอบครัวของพวกรเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพระเชื้อเพลิงของมันคือ
มนุษย์ และก้อนหิน มีมະลาอิกะชุส្សีเข็งกร้าวหาญอย่างรักภานมันอยู่
พวกรเจ้าจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกรเจ้า
และพวกรเจ้าจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัลอะซูรีม:6)

และเมื่อมุอาวิยะห์ อินนุ หัยดะห์ได้ถามท่านเราะสุล ﷺ เกี่ยวกับสิทธิของบรรยาที่
พึงได้รับจากสามี ท่านกล่าวว่า

عَنْ حَكِيمِ بْنِ مَعَاوِيَةِ الْقَشِيرِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : (قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! مَا حَقُّ رِوْجَةِ أَخْدِنَا عَلَيْهِ ؟ قَالَ : أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِنَتْ ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْسَنَتْ ، أَوْ اكْسَبَتْ ، وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ ، وَلَا تُقْبِخْ ، وَلَا تَهْجِزْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ)

(رواہ أبو داؤد: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร
ให้เครื่องนุ่มห่ำแก่นางเมื่อท่านสวนใส่เครื่องนุ่มห่ำ อย่าตามหน้านาง
อย่าด่าthonang และอย่าทึบหนังไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2142)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อบรรยาที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์
เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครอง

ครอบครัวที่ 1 สามีให้ความคุ้มครองทุกเมื่อ ไม่ว่าจะอยู่บ้านคนที่หนึ่งก็ยังกลับมา
ให้ความคุ้มครองหากต้องออกจากบ้าน

ครอบครัวที่ 2 สามีให้ความคุ้มครองเมื่อจะเดินทางไกล

ครอบครัวที่ 3 ไม่เคยให้ความคุ้มครอง เมมด์ตอนอยู่ด้วยกันก็ยังต้องไปไหนมา
ไหนเอง

ครอบครัวที่ 4 สามีให้ความคุ้มครองเมื่ออุบัติเหตุ

ครอบครัวที่ 5 สามีให้ความคุ้มครองเมื่ออุบัติเหตุ

ครอบครัวที่ 6 สามีให้ความคุ้มครองสุดความสามารถ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสามีของครอบครัวที่ 1,2,4,5 และ 6 นั้นมีความเข้าใจในหลักการอิสลามที่ว่าด้วยผู้นำครอบครัวนั้นคือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดู และให้ความคุ้มครองบรรดาภรรยาของเขาระหว่างที่สืบต่อครอบครัวนี้ให้การคุ้มครองบรรดาภรรยาของเขานิให้เกิดกับตนราย หรือเพื่อมิให้เกิดพิณะหุต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นกับบรรดาภรรยาเมื่อภรรยาต้องออกจากบ้านหรือต้องเดินทางไกล ซึ่งการปฏิบัติต่องสามีในลักษณะนี้ จะนำไปให้ครอบครัวของเขารอดพ้นจากภัย หรือสิ่งไม่ดีทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าของเขาก็รอดพ้นจากทลงโทษของอัลลอห์ แต่พระเจ้าได้คุ้มครองตัวเขาและครอบครัวของเขาก็พ้นจากถึงชั่วร้ายนั้นเอง ในขณะเดียวกันก็มีอีกหนึ่งครอบครัวที่สามีนั้นละเลยหน้าที่ และความรับผิดชอบของเขายังในการคุ้มครองภรรยาให้รอดพ้นจากภัยในโลกนี้ หรือพิณะหุต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นต่อหน้า ทั้งๆที่สามีจากครอบครัวนี้เป็นคนมีการศึกษาทางด้านกฎหมายอิสลามในระดับปริญญาตรี และบางครั้งเขายังมีความสามารถจะให้คุ้มครองได้ เช่น เวลา มาหาหนัง(นานๆทีก็ตาม) ซึ่งการปฏิบัติตัวในลักษณะนี้ได้ขัดกับหลักการของอิสลามอย่างมาก และถือว่าเขานั้นได้อธรรมต่อภรรยาของเขาแล้วโดยสิ้นเชิง และอาจจะด้วยสาเหตุที่เขามาเดินทางหน้าที่ความรับผิดชอบนี้ ที่ก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนนั้นเอง

2.4.5 การคุ้มครองในยามป่วยไข้

จากหลักการอิสลาม ชีวิตคู่จะเป็นชีวิตที่มีความสุขและความอบอุ่น ถ้าพึ่งสองชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจต่อกัน และถือที่ถือของอาศัยกันเมื่อพบเจอกันอย่างล้ำน้ำใจ

อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَاشُرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهُنَّ مُؤْمِنُهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ يَتَكَرُّهُوَا شَيْئًا ﴾
﴿ وَبَلْ يَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพวนางด้วยดี หากพวนเจ้าเกลียดพวนางก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวนเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ขณะเดียวกัน อัลลอห์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้นซึ่งความดีขั้นมากนาย”

(อันนิสาอ์: 19)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภรรยาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองในยามป่วยไข้

ครอบครัวที่ 1 สามีคุ้มครองอย่างดี

ครอบครัวที่ 2 ไม่คุ้มเพราะเป็นตี้ะครู ไม่ค่อยมีเวลา
 ครอบครัวที่ 3 ไม่คุ้ม เคยคุ้มถอนคลอดลูก 4 วันเท่านั้น
 ครอบครัวที่ 4 สามีคุ้มเมื่อยานป่วยไข้ส่วนอวัยวะ
 ครอบครัวที่ 5 ยังไม่เคยป่วย (เพียงแต่งาน)
 ครอบครัวที่ 6 สามีคุ้มเดือนที่ เท่าที่เข้าจะทำได้

ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้นำครอบครัวของครอบครัวที่ 1 กับผู้นำครอบครัวของครอบครัวที่ 4 และ 6 นั้นสมควรนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติของสามีที่มีภาราทลักษณะอย่างเช่น เนื่องจากชีวิตคือการลื้อยหักอกกันเมื่อยานลำบากและขอบฑ蔟สอน การป่วยไข้คือส่วนหนึ่งของความลำบากและบททดสอบ ที่เมื่อมุ่งบุญคนหนึ่งได้พานพนแล้วก็ต้องการให้รักคนที่คือภรรยาแล ห่วงใย และช่วยประคับประคองกันไปให้ผ่านพ้นจากความทรมานนั้นได้ ซึ่งผู้ที่จะประคับประคองกันได้ในยานลำบากคงไม่ใช่ไกรอื่นใดนอกจากคุ้มชีวิตของเรา ดังนั้นผู้เป็นสามีก็ควรตระหนักและพยายามให้มีความเอื้ออาทรต่อภาราที่ป่วยไข้หรือพานพนบททดสอบ ถึงแม้ว่าภาราคนๆนั้นไม่ใช่คนที่สามีห่วงเห็น รักใคร่ก็ตาม เพราะหลักการอิสลามได้สั่งให้ผู้เป็นสามีอยู่ร่วมกับภาราด้วยดี ถึงแม้ว่าจะรังเกียจงาน (เพรงานางเป็นโรคหรือเพรเหตุผลอื่น) ก็ตาม เพราะในความไม่ชอบด้วยคนนั้นสิงสั่งในนั้น อัลลอห์ ศรีษะ อาจจะให้สั่งนั้นมีความดีงามอันมากมายก็เป็นได้ ในขณะเดียวกันครอบครัวที่ 2 กับครอบครัวที่ 3 นั้นสามีไม่ค่อยคุ้มเฉพาะกันในยานป่วยไข้หรือพานพนเชื่อความลำบาก ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักการศาสนา ที่สั่งให้ผู้เป็นสามีนั้นคุ้มและอยู่ร่วมกับภาราด้วยดี ซึ่งถ้าภาราพนเจื่อความลำบากแล้วเขาก็ยังต้องคุ้มและให้ความช่วยเหลือยิ่งกว่า ด้วยการละเลยกิจกรรมรับผิดชอบของเขากล่าวกันว่า “การคุ้มเป็นภาระในครอบครัวที่มีภาราทลักษณะ”

2.4.6 การคุ้มสั่งสอนบุตร

จากหลักการอิสลามที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มบุตร ท่านเราะสุล ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَإِلَمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ رَزْوِجَهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ))

(أخرجه البخاري : 853)

ความว่า “ทุกคนในหมู่พวกร้านเป็นผู้รับผิดชอบ และทุกคนในหมู่พวกร้านต้องถูกสอนส่วนต่อความรับผิดชอบของเข้า ผู้ชายเป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัวของเข้า และต้องถูกสอนส่วนในความรับผิดชอบของเข้า”

(บันทึกโดย al-Bukhariyy:853)

อุกหลานคืออะมานะสุ(หน้าที่ต้องรับผิดชอบ)บนบ่าของบิดามารดาทุกคน ทั้งสองท่านจะถูกสอนส่วนถึงภาระหน้าที่ต่ออุกหลานในวันกิยามะสุ และด้วยการอบรมปลูกฝังศาสนาและจริยธรรมแก่ อุกหลานจะทำให้พวกราษฎรอาชญากรรมเป็นแก้วตัววงศ์ใจแก่พ่อแม่ ทำให้มีความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (สิทธิโศภรณชาติของมนุษย์ที่อิสลามยืนยันรับรอง เชค มุหัมมัด บิน ศอลิห์อัล อุัยมีน แปลโดย: อันวา สะอุ และ อุยามาน อิติรีส : 18)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภารบาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสั่งสอน

บุตร

ครอบครัวที่ 1 สามีดูแลสั่งสอนอย่างดี แม้กระหั้งลูกเลี้ยงของเข้า (ภารบาที่มีลูกติดสองคน)

ครอบครัวที่ 2 สามีไม่มีเวลาดูแลลูกๆ

ครอบครัวที่ 3 สามีมาหาเดือนละครั้ง หรือสองถึงสามเดือนครั้ง แต่ละครั้งมาอยู่ส่องถึงสามวัน ไม่มีเวลาดูแลลูก เคยดูแลตอนลูกเพียงคลอด 4 วันเท่านั้น

ครอบครัวที่ 4 ยังไม่มีลูกด้วยกัน

ครอบครัวที่ 5 ยังไม่มีลูกด้วยกัน(เพิ่งแต่งงาน)

ครอบครัวที่ 6 สามีจะดูแลสั่งสอนลูกๆอยู่เสมอ

ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวที่ 1 และ 6 นั้นเป็นคนที่รักษาอะมานะสุในความเป็นบิดาของลูกมากที่สุด ดูแลสั่งสอนลูกๆของตัวเองในทุกเรื่อง โดยเฉพาะผู้นำครอบครัวในครอบครัวที่ 1 นั้นดูแลแม่กระหั้งลูกเลี้ยงที่ติดจากภารบาทของเข้า เป็นผู้นำครอบครัวที่ควรแก่การชื่นชมและนำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารครอบครัวที่มีภารบาทลายคนอย่างยิ่ง ในขณะที่เขานั้นมีการศึกษาด้านศาสนาอย่างกว่าผู้นำครอบครัวที่ 2 และครอบครัวที่ 3 ที่ละเลยกันหน้าที่ของการเป็นบิดาต่อลูกๆ ขาดการดูแลและให้การปลูกฝังศาสนา ขาดแม้แต่เวลาที่จะให้ความสัมพันธ์ของความเป็นพ่อลูกได้กระชับกัน ซึ่งการกระทำเหล่านี้ขัดกับหลักการอิสลามที่ได้น้อมญัติว่าผู้นำครอบครัวจะต้องรับผิดชอบ และทุกคนจะถูกสอนตามในความรับผิดชอบของเข้าในวันกิยามะสุ และท่านเราสูล ภูริ ได้ระบุว่า การให้ความสำคัญแก่บุตรบ้างคนและละเลยอีกบ้างคนนั้น ถือเป็นการกระทำที่อธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในอิสลาม

2.5 ความรัก

จากหลักการบัญญัติของอิสลามเกี่ยวกับการให้ความรักของสามีต่อบรรดาภรรยา
อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ فَإِنْ كِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مُنْتَهٍ وَثُلَّاً حُورُّاًعَ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا
يَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكُتُ أَمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنٌ أَلَا يَعْلُوا ﴾

(النساء: 3)

ความว่า “จะแต่งงานกับผู้ที่ดีกว่าเจ้าในหมู่สตรี สองคนหรือสาม คนหรือสี่คนแต่ถ้าพากเจ้าเกรงว่าพากเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็ จึงมีแต่หงุดเงิงเดียวหรือไม่ก็หงุดที่มีอ่อนไหวของพากเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการที่พากเจ้าจะ “ไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ์: 3)

ความยุติธรรมในอายะฮุที่ 3 ของสูเราะอุอันนิสาอ์นั้นหมายถึง ความยุติธรรมในสิ่ง ที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ เช่น การให้ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและ บริโภค การร่วมหลับนอนและการคุ้มครอง

และอัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَنْ يَسْتَطِعُوا أَنْ يَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصُتْ فَلَا تَمْلِأُ كُلُّ الْمَيْلِ
قَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوهَا وَتَتَقْتُلُوهَا لِئَلَّا اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “และพากเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่าง บรรดาหญิงได้เลย และเมื่อว่าพากเจ้าจะมีความประณานอั้นแรงกล้า ก็ตาม ดังนั้นพากเจ้าจะอ่ำเอียงไปหมด แล้วพากเจ้าก็จะปล่อยให้ บรรดาคนาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้ และหากพาก เจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอห์นั้นเป็น ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสาอ์: 129)

ความยุติธรรมในอายะฮุ 129 ของสูเราะอุอันนิสาอ์หมายถึง ความยุติธรรมในเรื่อง ของความรักที่สามีให้ระหว่างบรรดาภรรยา แม้ว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากที่จะแบ่งความรักให้

เท่าๆ กันระหว่างบรรดาภารยา (Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawil, 2004.:6) แต่สามีจะต้องมีความพยายามอย่างยิ่งขวดที่จะทำให้เท่าเทียมมากที่สุด นอกจากความรู้สึกที่มั่นเอนเอียงไปโศบินไม่ได้ดังใจหรือเป็นไปโศบธรรมชาติ แน่นอนว่าอัลลอห์ ﷺ ไม่บังคับในสิ่งที่เกินความสามารถของบ่าวจะภักดีได้ อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مُسْعَهَا ﴾

(آل عمران : 286)

ความว่า “**อัลลอห์ จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิต ให้คนจากตาม
ความสามารถของชีวินี้เท่านั้น**”

(อัลบะเกาะเราะสุ : 286)

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสามีต้องไม่ทำให้เห็นว่าความรักทั้งหมดที่มีให้แก่คู่นี้เป็นความรักที่มีให้แก่คนเดียวเท่านั้น จนทำให้ภรรยาที่เหลือนั้นกล้ายิ่งเป็นเหมือนคนที่ถูกทอดทิ้ง สถานะของเธอเหมือนว่าไม่ได้เป็นภรรยาแล้วแต่ก็ไม่ได้ถูกหลง (คล้ายว่าซึ้งเธอให้ทราบ ไม่รักแต่ไม่ปล่อย) แต่สิ่งที่สามีควรทำคือ ดูแลเอาใจใส่ทุกคนด้วยดีจนทำให้เธออ่อน懦รู้สึกผูกพันกับสามีและไม่รู้สึกโศบเดียว (Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawil, 2004.:6)

แท้จริงแล้วท่านเราะสุ ﷺ มีความยุติธรรมต่อบรดาภารยาในทุกอย่างที่มีอยู่เห็นได้ แต่สิ่งที่บีบบังคับว่าท่านเราะสุ ﷺ นั้นไม่มีความสามารถในการควบคุมในเรื่องของความรักระหว่างบรรดาภารยาของท่านคือ ประดิษฐ์ที่ท่านเราะสุ ﷺ ได้กล่าวขอคุญาต่ออัลลอห์ ﷺ ว่า

((اللَّهُمَّ هَذَا قَسْنِيٌّ فِيمَا أَمْلَأْتُ ، فَلَا تُلْنِنِي فِيمَا غَلَبَتْ وَلَا أَمْلَأْ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “**โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์
มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ดำเนินข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก)
ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้**”

(บันทึกโอดี Abū Daūd: 2134)

ดังนั้นความยุติธรรมที่พูดถึงในอาيةฯ แรกนั้นหมายถึง ความยุติธรรมในเรื่องที่จับต้องและมองเห็นได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกระทำได้ ส่วนความยุติธรรมที่พูดถึงในอาيةฯ ที่สองนั้นหมายถึง ความยุติธรรมในเรื่องการให้ความรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ธรรมชาติไม่สามารถจะควบคุมมั่นได้

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อกรายชาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรักของสามีต่อบรรดากรายชา

ครอบครัวที่ 1 ภรรยาอยากรักให้สามีรักพวกรอทั้งหมดเท่าๆ กัน

ครอบครัวที่ 2 ภรรยาคิดว่าสามีไม่รักเธอ เมื่องจากสามีทำออกหน้าอกร้ายกว่ารักภรรยาคนที่สี่มากที่สุด

ครอบครัวที่ 3 ภรรยาคิดว่าสามีไม่รักเธอเลย เพราะทุกการกระทำการของสามีนั้นบ่งบอกว่ารักอีกคนมากกว่า

ครอบครัวที่ 4 ภรรยาอยากรักให้สามีมีความยุติธรรมในเรื่องนี้

ครอบครัวที่ 5 สามีให้ความรักและทุนดูนอมเรื่องมาก

ครอบครัวที่ 6 ภรรยารู้และเข้าใจว่าความยุติธรรมในเรื่องของความรัก ไม่เป็นสิ่งที่ถูกบังคับในเงื่อนไข พร้อมอ้างหลักฐานจากอัลกอริทึม

ซึ่งผู้วิจัยนิความเห็นว่าภรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 1 และภรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 4 มีความเข้าใจในหลักการที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรักของสามีต่อบรรดากรายชาบ้างไม่ถูกต้อง เมื่องจากเธอทั้งสองเรียกร้องให้สามีมีความยุติธรรมในเรื่องของการให้ความรักต่อภรรยาให้เท่าเทียมกัน ซึ่งมันไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลามที่บัญญัติว่าอัลลอห์ ﷻ ได้อภัยให้ในเรื่องของความรักที่สามีไม่สามารถจะให้ความยุติธรรมระหว่างภรรยาได้ เพราะเรื่องของหัวใจนั้นเป็นเรื่องที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมได้ ดังนั้นสามีควรให้ความรู้แก่ภรรยาในเรื่องดังกล่าวด้วย ในขณะเดียวกันภรรยาคนที่ 3 ในครอบครัวที่ 2 และภรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 3 และภรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 6 มีความเข้าใจในหลักการคือว่าความรักของสามีนั้นไม่สามารถที่จะเรียกร้องให้เท่าเทียมได้ แต่บางคนจากพวกรอแผลเสียใจที่สามีแสดงออกว่ารักอีกคนมากกว่าเธอจนเห็นได้ชัดว่าสามีไม่ได้รักเธอเลย ซึ่งโดยหลักการแล้วการที่สามีไม่สามารถให้ความรักต่อบรรดากรายชาให้เท่ากันนั้นเป็นที่อภัยให้เขา แต่เขาไม่สมควรที่จะเออนเอียงความรู้สึกรักทั้งหมดให้แก่คนคนเดียว โดยที่ทึ่งให้ภรรยาที่เหลือนั้นมีความรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้งจากสามี จะรักก็ไม่ใช่ จะทึ่งก็ไม่เชิง

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿فَلَا تَمْلِأُ كُلَّ الْمَيْلٍ فَتَذَرُّهَا كَالْمَعْلَقَةِ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “ดังนั้นพวกรักเจ้าจะอย่าเอียงไปหนด แล้วพวกรักเจ้า ก็จะปล่อยให้บรรดา娘 (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขนงไว้”

(อันนิสาอ': 129)

ซึ่งการกระทำในลักษณะนี้ถือว่าผู้เป็นสามีนั้นได้กระทำการอธรรมต่อนรดาภารยาของเข้า และเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในอิสลาม ส่วนภรรยาคนที่ 2 จากครอบครัวที่ 5 นั้นสามีของนางมีความเข้าใจต่อหลักการและนำมาใช้จริงอย่างที่อิสลามได้บัญญัติไว้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ควรนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตามในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนอย่างยิ่ง

แนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภรรยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

1. การแบ่งเวลาค้างแรมระหว่างบรรดาภรรยาให้สูดีมากที่สุด คือแนวทางที่จะนำพาครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนประสบผลลัพธ์จริงได้มากถึงมากที่สุด เนื่องจากว่าโดยธรรมชาติของสตรีแล้ว นางต้องการความอบอุ่น การเอาอกเอาใจ กำลังใจ คุ้ยคิด และไม่ชอบความเหงาเดียวดาย ว้าเหว (สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในใจของพวกราง หากต้องใช้เวลาในการรอสามีกลับมาหา เช้อนานเกินไป)

หลักฐานจากอัลกุรอาน

((عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُسِّمُ فِيغِدُلٍ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذَا قَسِّيٌّ، فِيمَا أَمْلَكَ فَلَا تَلْمِنِي، فِيمَا تَمْلِكُ، وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “จากท่านหญิงอาอิชา อิชฮุได้กล่าวว่า ท่านราษฎร์ ได้มีการจัดแบ่ง(เวร)ด้วยความยุติธรรม ท่านได้กล่าวว่า โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์มีอยู่ ดังนั้นโปรดอย่าได้ดำเนินข้าพระองค์โดยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2134)

อิมามอัชชา Kahnī (al-Shaukānī) ได้กล่าวว่า “ะรอมการเอนเอียงไปทางภรรยาคนใดคนหนึ่งในเรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่าอุปการะ เลี้ยงดู ให้เครื่องอุปโภคและบริโภค เป็นต้น (Muhammad Alī al-Shaukānī, 2006 : 6/371)

หลักฐานอัลอิจญ์ม้าอุ

นักวิชาการได้เห็นพ้องกันว่า สามีจำเป็นต้องให้ความเท่าเทียมในเรื่องการแบ่งเวลา ระหว่างบรรดาภรรยาทุกคน และเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกินความสามารถของมนุษย์จะกระทำได้ เพื่อมิให้ เกิดการอธรรมหรือเป็นการทำร้ายจิตใจต่อพวกรา

นักวิชาการมีความคิดเห็นตรงกันว่า ระหว่างเวลาการค้างแรมสำหรับสามีที่อยู่ใน ประเทศเดียวกัน คือ คนละคืน โดยขึดหัวด้วยของท่านแรกสุด ﴿كُلَّ مَا كَانَ لِمَنْ كَانَ فِي مَرْضِهِ حَمَلَ يَدُورُ فِي نَسَائِهِ وَيَقُولُ: أَيْنَ أَنَا عَدُّا؟ أَيْنَ أَنَا عَدُّا حِزْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةَ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمَيِ السَّكَنِ﴾ (3774)

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า “ท่านแรกสุด ﴿خَفَّافُ الْأَوْيُونِ﴾ ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเวร ไปอยู่กับบรรดาภรรยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประนูนที่จะอยู่บ้านอาอิชาช , อาอิชาช ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเข็น(ไม่ถามอิก เลย)”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:3774)

ส่วนหนึ่งจากเป้าหมายของการแบ่งเวรค้างแรมคือเพื่อเพิ่มพูนความรักใคร่และ ความเมตตาต่อกันระหว่างสามีภรรยา (Abdu al-Nasir Tawfiq al-Attar. 1972:216)

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกรอานว่า

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا تُسْكِنُوكُمْ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوْدَةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(آلروم: 21)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้าง คู่ครองให้แก่พวกรเจ้าจากตัวของพวกรเจ้า เพื่อพวกรเจ้าจะได้มีความสุข อยู่กันนาน และทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกรเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้รักครรภ์”

(อัลรูม :21)

ซึ่งหากสามีไม่แบ่งเวรค้างแรมให้กับภรรยาให้เท่าเทียมกันแล้วไฉนเล่าจะเกิดความรักใคร่ต่อกัน เพราะแท้จริงแล้วสามีก็จำเป็นที่จะต้องมีความพยายามที่จะทำให้เกิดความชุดธรรมในเรื่องของความรักใคร่ ถึงแม้ไม่สามารถจะทำให้มั่นสมบูรณ์ก็ตาม

2. การให้อภัย การประนีประนอม และความเข้าใจซึ้งกันและกันระหว่างสามีภรรยา

การมีคู่ครองที่ดีมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างครอบครัวนั้นคือความประเสริฐ ส่วนการครองเรือนให้รอบด้านต้องมีความสัมภาระที่สำคัญมาก แต่การให้อภัยกันเมื่อมีปัญหาขัดแย้ง การประนีประนอม เมื่อถึงจุดแตกหัก และความเข้าใจซึ้งกันและกันระหว่างสามีภรรยานั้นสามารถที่จะปักป้องจากสิ่ง เลวร้าย หรือข้อข้อข้องใจ หรือสมานนาดภาพลที่เกิดจากการบาดหมางระหว่างกันได้ อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับการให้อภัยว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَذَّابًا لَّكُمْ فَاخْذُرُوهُمْ ﴾

﴿ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْنُفُوهُا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ لِّرَحْمَةٍ ﴾

(التغابن : 14)

ความว่า “ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอื้ย แท้จริงในหมู่คู่ครองของพวกรเข้า และลูกหลานของพวกรเข้ามีบางคนเป็นศัตรุแก่พวกรเข้าจะนั่ง ระวังต่อพวกรเข้า แต่ถ้าพวกรเข้าอภัยและขอโทษ (แก่พวกรเข้า) แท้ จริงอัลลอห์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้มีมาตรานอน ”

(อัลกะรอุน : 14)

อัลลอห์ ﷻ ได้เสนอรางวัลเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มุนญ์นั้นให้อภัยแก่กัน โดย ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَمَنْ عَفَّا وَأَصْلَحَ فَأُخْرَجَةٌ عَلَى اللَّهِ ﴾

(الشورى: 40)

ความว่า “ แต่ผู้ใดอภัย และໄกล่าเกลี่ยคืนดีกันรางวัลตอบแทนของเขาก็ อยู่ที่อัลลอห์ ”

(อัชชูรอ : 40)

โดยปกติแล้วความไม่เข้าใจกัน หรือข้อ不便ทางหมายระหว่างคนในครอบครัวนั้น มักจะเกิดจากทางด้านภรรยาเสียส่วนใหญ่ เนื่องด้วยธรรมชาติของผู้หญิงเป็นคนคิดเล็กคิดน้อย

ขอบสะสมเรื่องเล็กๆ เป็นเรื่องใหญ่ อาจจะเกิดจากกรณีของหรือผิดหวังจากสามี หรือจะด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ สามีควรมีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้หญิงที่คุยกับนักอ่อนแอง แต่ก็พร้อมจะแข็งกร้าวทุกเมื่อถ้าสามีแข็งกระด้างใส่ ดังนั้นสามีควรผ่อนปรนและอ่อนโนนในการแก้ไขปัญหา หรือข้อคาดหมายระหว่างกัน โดยควรคำนึงถึงข้อสังເเสียของท่านราษฎร์ ที่ได้กล่าวว่า

((استوصوا بالنساء خيراً، فإن المرأة خلقت من ضلع، وإن أوجع ما في الصدر أعلاه، فإن ذهبَتْ ثقمةُ كسرةٍ، وإن تركته لم ينزل أوجع، فاستوصوا بالنساء))

(أخرجه البخاري : 5184)

ความว่า “ท่านทั้งหลาย จงรับคำสั่งเสียของฉัน ที่ให้ปฏิบัติต่อศตรี ด้วยดีไว้ดีด แท้จริงศตรีอุบัติเกิดมาจากช่องโคน (หนาแน่น อัลลอห์ทรงบังเกิดชาวนาจากช่องโคน) และแท้จริงช่องโคนที่อ่อนนุน ที่สุดนั้นก็คือ อันที่อยู่ด้านบน ถ้าหากท่านดัดช่องโคนอันนุนให้ตรงท่านก็ต้องหักมัน (เพราะมันไม่มีสามารถรับการดัดให้ตรงได้) ถ้าหากท่านปล่อยไว้ (โดยไม่ดัด ค่าเลข) มันก็จะคงอยู่แบบโถ้งงอตามสภาพ ดังนั้นท่านทั้งหลายจงรับคำสั่งเสียของฉัน ที่ให้ปฏิบัติต่อศตรี ด้วยดีไว้ดีด”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:853)

หากแม้นว่าพวกร่านทำความผิดที่ร้ายแรง ไม่เพียงพอต่อการตักเตือน กระทั้งสามี นั้นต้องทำโทษ ก็จงทำโทษในรูปแบบที่อัลลอห์ ผู้ใต้สั่งใช้ในอาษาอัลกุรอานว่า

﴿ وَاللَّاتِي تَحَاوُنْ نُشَوَرُهُنَّ قَعْظُوْهُنَّ وَأَخْجَرُوهُنَّ فِي الْحَصَابَاجِ وَاضْرِبُوهُنَّ ﴾
﴿ إِنْ أَطَعْتُكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَيِّلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْا كَبِيرًا ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “และบรรดาหญิงที่พากเจ้าหัวนเกรงในความดื้อตึงของนางนั้น ก็จงกล่าวดักเดือนนางและทอดทึ่งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจะเยี่ยมนาง แต่ถ้านางเชื่อพังพากเจ้าแล้ว ก็จะอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง แท้จริงอัลลอห์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงเกรียงไกร”

(อันนิสาอ์ : 34)

เห็นอีสิ่งอื่นใดสามีควรรำลึกไว้เสมอว่าเราทุกคนก็คือมนุษย์คนหนึ่งที่สามารถทำผิดหรือลืมตัวไปบ้างได้ในบางเวลา ดังนั้นหากว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำสิ่งที่อีกฝ่ายไม่ชอบหรือรังเกียจ ก็จะจำไว้ว่าหากเราเกลียดสิ่งนั้น ก็อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอห์ ﷺ ทรงให้มีสิ่งที่คิงามจากสิ่งนั้นก็ได้ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَاعْشُرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهُنَّ مُؤْمِنَةً فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرُهُوَا شَيْئًا ۚ وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ ﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพวนางด้วยดี หากพวนเจ้าเกลียดพวนางก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวนเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกัน อัลลอห์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้นซึ่งความดีอันมากมา”

(อันนิสาอ์ : 19)

ท่านเราะสูต ﷺ ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

((لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا حَلْقُنَا رَضِيَّ مِنْهَا آخِرٌ)) أو قال :

((غيره))

(رواه المسلم : 2672)

ความหมาย “ชายผู้ครรภารao ข่ายเกลียดคนญุงผู้ครรภารa ถ้าหากเขาเกลียด นางในเรื่องนารายาทอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ขอให้พึงพอใจนางในเรื่อง อื่นๆ”

(บันทึกโดย al-Muslim:2672)

3. ภารยาขยันยอมอนุสิทธิในการถ้างremainให้กับภารยาคนอื่นๆ (السازل)

หนึ่งในแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภารยาหลายคน ตามหลักกฎหมายอิสลาม คือการที่ภารยาคนใดคนหนึ่งยอมอนุสิทธิการแบ่งเวลาของสามีแก่เชอ ให้กับภารยาอื่น ซึ่งนักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอนุญาตให้ภารยาคนใดคนหนึ่งยอมคืนและวันที่เป็นสิทธิของนางให้กับภารยาคนอื่นๆ ด้วยเงื่อนไขว่าสามีจะต้องเห็นด้วยกับนาง มีประดิษฐ์รายงานโดยอาอิชาห์

((عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ سَوْدَةَ بْنَتْ رَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ وَكَانَ النَّيْ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ))
(أخرجه البخاري: 5212)

ความหมาย “รายงานจากท่านหญิงอาอิชาชว่า ท่านหญิงสาวะสุ
บินตุ ขัมอะธุ ได้มอบวัน(เงิน)ของนางให้อาอิชาชุ และท่านเราะสุล
ﷺ จึงได้แบ่งเงินให้กับอาอิชาชุในวันของนางเองและวันของสาวะสุ
ด้วยเช่นกัน”

(บันทึกโดย al-Bukhari: 5212)

4. การแต่งงานที่ศรียินยอมสละสิทธิ์ที่ควรจะได้รับ (نكاح المسياح)

การที่ผู้ชายเลือกแต่งงานกับศรีที่ยินยอมสละสิทธิ์ที่ควรจะได้รับ (เช่น เหรอเป็น
กันมีฐานะดีแล้ว เหรอไม่ต้องการการอุปการะเลี้ยงดูจากสามี แต่หรือต้องการแค่คุ้มครองหรือให้พัณ
จากพี่น้อง) จะเป็นหนึ่งในทางเลือกของผู้ชายที่ไม่มีความสามารถในการรับอุปการะแต่ต้องการมี
ภาระทางด้านคน ดังนั้นการเลือกศรีที่ยินยอมสละสิทธิ์ของนางนั้น (โดยไม่ถูกบังคับ) เป็นหนึ่งใน
แนวทางที่จะทำให้การบริหารจัดการครอบครัวที่มีภาระทางด้านคนนั้นประสบผลสำเร็จได้

ชัยคุ นูร์หามัด อัล-มุนัยจิด (Muhammad solih al-Munajjid) ได้กล่าว
เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยมีใจความว่า “การแต่งงานมิสหาย (نكاح المسياح) คือการแต่งงานที่ถูกต้อง
ตามหลักการนัญญาติทุกประการ แต่เกิดการยินยอมเสียสิทธิ์ทางค้านศรี นั้นคือสิทธิที่นางควรจะ¹
ได้รับจากสามี เช่น น้ำเงี้ยว ที่อยู่อาศัย การแบ่งเวลาค้างแรม เป็นต้น”

ความเห็นต่างของนักวิชาการค่าสอนในเรื่องของหุกมการแต่งงานมิสหาย

ชัยคุ อัล-อัลบานี (Muhammad Nasir al-Addīn al-Albānī) ได้ห้ามการ
แต่งงานในรูปแบบนี้ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องวิปลาส เนื่องจากเป็นการดูถูกศรี และเป็นการถือ
โอกาสแสวงหาผลประโยชน์ของผู้ชายจากศรี ซึ่งอาจว่าเป็นการเรียกร้องจากทางค้านภาระใน
การขอสละสิทธิ์ของตนเอง และยังเป็นการแต่งงานที่จะส่งผลกระทบต่อนรรดาอุญาที่จะเกิดตามมา
เนื่องจากถูกขาขาดการดูแลและอบรมสั่งสอนจากผู้เป็นบิดา เพราะการไม่มีของบิดา

ชัยคุ อับดุลอะซีซ (Abdu al-Aziz al-Ashshaikh) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า
ใจความว่า “เงื่อนไขการแต่งงานในลักษณะนี้คือ สามีภาระ การยินยอมของทั้งสองฝ่าย วาลี และ
พยานสองคน พร้อมการประกาศให้คนรู้การแต่งงานนี้ โดยไม่ปิดบังช่องเร้นทั้งทางค้านภาระและ
ค้านสามี หรือญาติของทั้งสองฝ่าย หากครบเงื่อนไขทั้งหมดนี้ก็ถือว่าการแต่งงานของทั้งสองนั้น

ใช้ได้” (หนังสือพิมพ์ อัลจุะซีเราะฮุ ฉบับที่ 10508 วันศุกร์ ที่ 15 เราะบีอุญญา尼ย์ปีจิจูญ์เราะฮุศักราช 1422)

ชัยคุ อินนุ อัล-อุษัยมิน (Muhammad Ibn al-Uthaymīn) ได้ชี้ผลการฟื้ตัว
เนื่องจากเห็นว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากการนำไปใช้ของบังคับที่จดจำโอกาส

ชัยคุ ยูซุฟ อัล-卡ราดาวย์ (Yusuf al-Qaradawī) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า
ใจความว่า “การแต่งงานมิสมัยรับรองด้วยเงื่อนไข 4 ประการดังนี้ การยินยอมของทั้งสองฝ่าย
การประกារการแต่งงาน มะชาร (แม้ว่าจะมีการสะสิทธิ์ของภรรยาในภายหลัง) และต้องปราศจาก
การทำเดลาอยู่ด้วยกันของทั้งสองที่แน่นอน(มุตตะหุ) ดังนั้นก็ถือว่าการแต่งงานนี้ใช้ได้ และ
ถูกต้องตามหลักการ ถึงแม้ว่าจะมีการยินยอมสะสิทธิ์จากทางค้านภรรยาในส่วนของสิทธิ์ที่นาง
ควรจะได้จากสามีก็ตาม ยกเว้นเรื่องของการหลบนอน ซึ่งไม่สามารถที่จะตั้งเป็นเงื่อนไขในการทำ
การอะกัดแต่งงาน” (Yusuf al-Qaradawī, 2005.:4)

ทุกนัยของการแต่งงานมิสมัย

1- ชัยคุ ยูซุฟ อัล-卡ราดาวย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “การ
แต่งงานในลักษณะนี้คือรูปแบบของการสะสิทธิ์(ปัจเจก)ของภรรยาในสิทธิ์ที่ควรจะได้รับจากสามี
เช่น นัยเกาะหุ ที่อยู่อาศัย การแบ่งเร乖ค้างแรม เป็นต้น แน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ เพราะมันคือ
เจตจำนงของเรอองซึ่งมาจากความคิดของผู้ที่บรรลุความสามารถ และมีสติสัมปชัญญะที่ดี กรณ
ถูกต้องตามหลักการทุกอย่าง ดังที่ภรรยาของท่านเราะสุล ﷺ ท่านหยิงเส้าตะหุ บินด ซัมอะหุ
ได้สะสิทธิ์ในการแบ่งเร乖ค้างแรมที่เป็นวันของเรอให้กับท่านหยิงอาอิชาหุ เมื่อจากนานมีอาช
มากแล้ว จึงมีความกลัวในหัวใจว่าท่านเราะสุล ﷺ จะหง่าเรอแล้วทำให้เรอต้องสูญเสียตำแหน่ง
ของแม่แห่งประชาชน (أم المؤمنين) และกลัวว่าจะสูญเสียโอกาสที่จะเป็นภรรยาของท่านเราะสุล ﷺ
ในสวรรค์นั่นเอง” (Yusuf al-Qaradawī, 2005:8)

2- อินนุตัยมิยะหุ ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยมีใจความว่า “เงื่อนไขไม่อาจนัด
เกาะหุนั้นใช้ได้ ตราบใดที่สามีนั้นมีความสำนักและภรรยานั้นยินยอม และภรรยาไม่มีสิทธิ์
เรียกร้องในภายหลัง แต่ถ้าตั้งเงื่อนไขไม่อาจนัด การแต่งงานนั้นเป็นโมฆะ (Alān al-Dīn Abu
al-Hasan Alī Bin Sulaimān al-Maedāwī al-Dimishqī al-Solihī al-Hanbālī, nd.: 8/166)

ความแตกต่างระหว่างการแต่งงานมิสมัยรับกับการแต่งงานมุตตะหุ

การแต่งงานมุตตะหุ คือการแต่งงานที่กำหนดระยะเวลาอยู่ด้วยกันของสามีภรรยาที่
แน่นอน แลกเปลี่ยนคุณะชารหรือค่าจ้างที่แน่นอน เช่น รายสัปดาห์ รายเดือน รายปี และ

ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาจะจบไปเพียงแค่หนึ่งเดวลาที่ทั้งสองได้ตกลงกันไว้ โดยไม่ต้องมีการหย่าหรือยกเลิกการแต่งงาน

ส่วนการแต่งงานมิสยาร คือการแต่งงานด้วยเจตนาที่จะอยู่ด้วยกันตลอดไป ปราศจากการกำหนดเวลาอยู่ด้วยกันของสามีภรรยาที่แน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองจะไม่สิ้นสุดจนกว่าจะมีการหย่าหรือการหย่าโดยมีสิน嫁 (حل) หรือเมื่อมีการยกเลิกจากอธิ (Yusuf al-Qaradawi, 2005.:16)

จะเห็นได้ว่าการแต่งงานมิสยารนั้นเป็นการแต่งงานที่ถูกต้องตามกฎหมายอิสลาม ทุกประการ สามีและภรรยามีสิทธิที่จะได้รับมรดกหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้เสียชีวิต และหากทั้งสองมีบุตรที่เกิดมาเก็จจะเป็นบุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายอิสลามทุกประการ หากแต่สิ่งที่แตกต่างจาก การแต่งงานปกติตามกฎหมายอิสลามนั้นก็คือ การที่ภรรยาจะสละสิทธิ์ในสิทธิบางอย่างที่พึงได้จากสามี ผู้จัดให้นั่นว่าการแต่งงานมิสยารเป็นอีกหนึ่งทางออกที่ดีแก่สามีที่มีข้อจำกัดในการดูแลภรรยา ในด้านค่าอุปการะเต็งดู หรืออื่นๆ ซึ่งโดยปกติแล้วสาเหตุที่ภรรยาจะสละสิทธิ์คามที่กล่าวมาข้างต้น ก็เนื่องจากว่าทางด้านของภรรยาเองนั้น ไม่มีความจำเป็นในเรื่องค่าใช้จ่ายซึ่งพิเศษ หรือแม้แต่เรื่องการ แบ่งเวลา จึงไม่เป็นภาระแก่ผู้เป็นสามีในเรื่องดังกล่าว เพียงแต่สามีจะต้องตอบสนองในสิ่งที่ทั้งคู่ได้ตกลงกันไว้ท่านั้น

ดังนั้นการนำการแต่งงานมิสยารหรือการขยอนสละสิทธิ์ของภรรยาในสิทธิที่น่างคัวจะได้จากสามีมาเป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ และเป็นเรื่องที่ดี เพราะสามารถผ่อนปรนความตึงเครียดของสามีต่อการทำหน้าที่ และห่างไกลต่อการเกิดปัญหาในครอบครัวได้ กระทั้งนำไปสู่การบริหารจัดการครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนให้ประสบผลสำเร็จได้ดีนั่นเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในเรื่องหิกมะสุขของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และ การนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยขอสรุปการศึกษาค้นคว้า และผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1- เพื่อศึกษาหลักการและหิกมะสุขของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม
- 2- เพื่อศึกษารាជน้ำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลามในจังหวัดนราธิวาส
- 3- เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

- 1- สามารถเข้าใจหลักการและหิกมะสุขของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลาม
- 2- สามารถนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของครอบครัวที่มีภารยาหลัก คนให้ถูกต้องสอดคล้องกับหลักกฎหมายอิสลาม
- 3- ผลวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่ประสงค์จะ มีภารยามากกว่าหนึ่งคน หรือสำหรับผู้หญิงที่จะตัดสินใจเป็นภารยาของผู้ชายที่มีภารยาแล้ว และเพื่อ เป็นแนวทางในการนำเสนอถึงความสมบูรณ์ของกฎหมายอิสลามในด้านการบัญญัติที่สามารถ รองรับความจำเป็นของมนุษย์ได้ในทุกๆ ด้าน

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา: ผู้วิจัยศึกษาหลักการและหิกมะสุขของการมีภารยาหลักคนตามหลักกฎหมายอิสลามและบทบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งจากอัลกุรอาน อัลอะดีษ ตำราพิกุล หนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความและเอกสารวิจัยจากหลากหลายสถาบันทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ด้านสถานที่: ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลจริงจากครอบครัวตัวอย่างที่มีบรรยายหาลางคนในจังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นลักษณะการวิจัยที่ทำความเข้าใจกับบุคคลที่มีประสบการณ์จริงจากการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือชุมชนนั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

- 1- แบบแผนการวิจัย : การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) พร้อมด้วยการสังเกต (observation)
- 2- แหล่งข้อมูล : ครอบครัวที่มีบรรยายหาลางคนในจังหวัดราชบุรี โดยเลือกสัมภาษณ์บรรยายหาลางคนได้คนหนึ่ง จากครอบครัวน้ำใจจำนวนหกครอบครัว (ที่มีคุณลักษณะตามที่ผู้วิจัยกำหนด)
- 3- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสังเกต
- 4- การเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและขั้นตอนดังนี้

1) การเก็บข้อมูลภาคสนาม : ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามเกี่ยวกับการนำหลักการที่เกี่ยวข้องกับการมีบรรยายหาลางคนในอิสلامไปใช้ในครอบครัวลักษณะนี้ สัมภาษณ์แบบเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงจากบรรยายหาลางคนหนึ่ง(ตามคุณลักษณะที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้)ในครอบครัวที่มีบรรยายหาลางคน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการเลือกสัมภาษณ์ครอบครัวมุสลิมที่มีบรรยายหาลางคนจำนวนหกครอบครัวเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล หรือข้อเท็จจริงในการอยู่ร่วมกันของครอบครัวในลักษณะที่มีบรรยายหาลางคนได้อย่างครอบคลุมในทุกรูปแบบ ผู้วิจัยจึงกำหนดครอบครัวที่มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกัน คือ มีความรู้ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ (ดี,ปานกลาง,น้อย) ฐานะทางสังคม (ผู้นำศาสนา) และแนวทางการอบรมสั่งสอนที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งลักษณะที่แตกต่างดังกล่าวจะส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการภายในครอบครัวที่มีบรรยายหาลางคนได้ และเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการบริหารจัดการครอบครัวที่ถูกต้องและประสบความสำเร็จมากที่สุด แล้วนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีบรรยายหาลางคนให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต (observation) โดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมด้วยการสร้างความสัมพันธ์ ด้วยคำพูดที่ดี และการออกคุลีอ่าย่างโกลาปริเพื่อให้ได้ความไว้วางใจจากผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อผู้วิจัยจะได้เข้าถึงมูลเชิงลึกได้ง่ายขึ้น ส่วนการสังเกตที่ไม่มีส่วนร่วมคือ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตจากภายนอก ของผู้ให้ข้อมูลในขณะที่กำลังให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการนำข้อมูลดินที่ได้จากการสัมภาษณ์ ถอดเทปมาแยกเป็นที่ล่อลวงครัว แยกข้อมูลของแต่ละครอบครัวเป็นส่วนๆตามประเด็นข้อกฎหมาย และหลักการที่ได้จากการวิจัยเอกสาร แล้วนำมายิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร เพื่อหาแนวทางการนำหลักการไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและขั้นตอนดังนี้

1- ผู้จัดข้อมูลนั้นต้องมีความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย จากวิทยาลัษิตศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2- ติดต่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลกับหน่วยในกรรยาทั้งหมดของครอบครัวที่มีกรรยาหาลายนในจังหวัดนราธิวาส (สี่ครอบครัวที่รู้จักกันกับผู้จัด และอีกสองครอบครัวไม่รู้จักจากการแนะนำต่อๆกัน)

3- ผู้จัดใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามเกี่ยวกับการนำหลักการที่เกี่ยวข้องกับการมีกรรยาหาลายนในอิสลามไปใช้ในครอบครัวลักษณะนี้ สัมภาษณ์แบบเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงจากกรรยาคนใดคนหนึ่งในครอบครัวที่มีกรรยาหาลายน

4- ผู้จัดใช้วิธีการสังเกต โดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม

5- วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการนำข้อมูลดินที่ได้จากการสัมภาษณ์ ถอดเทปมาแยกเป็นที่ล่อลวงครัว แยกข้อมูลของแต่ละครอบครัวเป็นส่วนๆตามประเด็นข้อกฎหมาย และหลักการที่ได้จากการวิจัยเอกสาร แล้วนำมายิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร เพื่อหาแนวทางการนำหลักการไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริงต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในเรื่องหิกมะอุของกรรมมีกรรยาหาลายนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

5.1.1 หลักการและหิกมะอุของกรรมมีกรรยาหาลายนตามหลักกฎหมายอิสลาม

จากการศึกษาหลักการและหิกมะอุของกรรมมีกรรยาหาลายนในคัมภีร์อัลกุรอาน อัลอะดีย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พน่าว่าทุกๆบัญญัติในศาสนาอิสลามนั้นข้อสอบที่ได้บัญญัติขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้ามส่วนแล้วเพื่อผลประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหลาย เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าสิ่งไหนที่เป็นผลดีหรือสิ่งไหนที่เป็นผลเสียคือสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นว่าญี่ปุ่นที่มุสลิมทุกคนจะต้องยอมรับในทุกๆ การบัญญัติของอัลลอห์ ไม่ว่าจะรู้ดีหรือไม่ก็ตาม และได้พบว่าการอนุญาตให้มีการยา合法 คนในอิสลามนั้นจะทำให้มุสลิมและสังคมมุสลิมโดยรวมได้รับพิกรรมและโศกอื้อม ทั้งนี้หากการอยู่ร่วมกันของบรรดาครอบครัวที่มีการยา合法 คนเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามหน้าที่และให้สิทธิแก่คนในครอบครัวตามที่อิสลามได้สั่งไว้ เพราะอัลลอห์ ﷻ ได้วางกฎเกณฑ์และหลักการที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมทุกด้าน ทั้งบังอรรับและได้จำกัดบทบัญญัตินี้ด้วยเงื่อนไขต่างๆ ก็อ ดังนั้นมีความกลัวในหัวใจว่าจะต้องเกิดความไม่สงบเรียบร้อย มีความสามารถในการจ่านัฟทางกฎหมายและบรรดาลูกๆ นั้นครอบคลุมและสมบูรณ์ ในทุกมิติด้าน แต่ความบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัวที่มีการยา合法 คนนั้นเกิดจากการกระทำการของมนุษย์ที่ละเลยและเพิกเฉยต่อบทบัญญัติและหลักการที่อิสลามกำหนด ซึ่งนักจะปฏิบัติตามอารามณ์ และสัญชาติญาณของตนเอง โดยมิได้เกรงกลัวต่อท้องถิ่นไทยในวันแห่งการตอบแทน

แน่นอนว่าทุกการบัญญัติของขัตตอห์ ﷻ ย่อมมีพิกรณະธุ ลั่นหนึ่งของพิกรณະธุ ของการบัญญัติการมีการยา合法 คนในอิสลามคือ ทำให้จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น แก้ปัญหาจำนวนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันให้กับผู้หญิง(เนื่องจากอัลลอห์ ﷻ ได้กำหนดให้สามีจ่ายค่าอุปการะให้กับภรรยา) เพื่อเพิ่มพูนประชาชาติ(อุมมาะ) และรักษาซึ่งผู้พันธุ์มนุษย์ แก้ปัญหาผู้หญิงที่มีความพร้อมจะแต่งงานมีจำนวนมากกว่าผู้ชายที่มีความพร้อมจะแต่งงาน แก้ปัญหารื่องภรรยาเป็นหมันหรือป่วยเรื้อรัง ป้องกันการสมรู้ที่เป็นธรรมเพื่อปลดปล่อยความต้องการที่มีมากของผู้ชายได้ การแต่งงานเป็นสาเหตุทำให้มีการเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ด้วยกันสายเลือด ป้องกันพิคนะธุ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ชายที่ต้องเดินทางไกลไปต่างประเทศบ่อยๆ แก้ปัญหาการเขียนคานของสาวาญมาก เป็นต้น

เมื่อองหลังการการมีการยา合法 คนของท่านเราสูล ﷻ ย่อมมีพิกรณະธุ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ การแต่งงานของท่านนั้นไม่ได้มีเพื่อสนองต่ออารามณ์ ให้ร่วมธรรมชาติของผู้ชาย แต่ทุกการแต่งงานของท่านเราสูล ﷻ นั้นมีเหตุที่จะส่งผลที่ดีต่อศรี ต่อศาสนา และสังคมโดยรวม การแต่งงานกับท่านหญิงคือดีภูมิเพื่อช่วยเหลือศาสนาอิสลาม การแต่งงานกับท่านหญิงสาวาจะบินดิ ซัมอะห์ เพื่อปกป้องศรีรัตน์มุอินะห์(ศรีที่มีศรัทธา) ให้พ้นเงื่อนมือพิคนะธุ ของมุชิก การแต่งงานกับท่านหญิงอาอิชะห์ เพื่อเผยแพร่ความรู้และหุกมด่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และเพื่อขับรดับชั้นความเป็นเศษหานะอุของอนุบัตรให้เป็นที่หนึ่ง การแต่งงานกับท่านหญิงอัฟเศาะห์ เพื่อ

ยกย่องสตรี และเพื่อยกระดับความเป็นเศษหายาของอุมรให้เป็นที่สอง การแต่งงานกับท่านหญิงไชนัน บินดุ ภูษะห์ช เพื่อเปลี่ยนแปลงทุกนลูกบุญธรรมในอิสลามให้เป็นโน้มจะ เนื่องจากอาชญาที่เกี่ยวข้องได้ถูกประทานลงมา ซึ่งท่านได้แต่งกับสตรีท่านนี้หลังจากที่ ซัชด บิน หาริยะห์ (ซึ่งเคยเป็นลูกบุญธรรมของท่านเราะสูล ﷺ) ได้หันทาง การแต่งงานกับท่านหญิงลุวบาริยะห์ เพื่อปิดคลื่นของการเป็นทาสรหรือผู้ตานขอรับว่าระหว่างผ่านบานมุศกุลิกที่เป็นศัตรุกับอิสลาม อีกทั้งบังปิดป๊ลของอิสลามให้แก่บรรดาญาติพี่น้องของนางที่เป็นเชลย จนกระทั่งทั้งหมดศรัทธาและเข้ารับอิสลาม การแต่งงานกับท่านหญิงอุมนุสละมะห อินดุ บินดุ อะบีอุมัยยะห์ เพื่อช่วยเหลือหญิงหน้ามายและลูกกำพร้าที่ไว้ญาติอื่นในเมืองดินะห เนื่องจากสามีของนางตายขณะเดียวกันในสังคระบานอุหุด การแต่งงานกับท่านหญิงไชนัน บินดุ ภูษะห์ช เพื่อสนับสนุนให้สตรีมีคุณธรรมอันดีงาม สาเหตุที่ท่านเราะสูล ﷺ แต่งงานกับสตรีท่านนี้หลังจากสามีของนางตายขณะเดียวกันในสังคระบานอุหุด เพื่อเป็นแรงวัดแก่นางที่นางเป็นผู้ใจบุญสุนทาน ขอบช่วยเหลือเด็กกำพร้าและคนยากจนด้วยแต่สมัยก่อนรับอิสลาม จนกระทั่งนางได้ฉายาว่า “อุมนุลุมะสากีน” การแต่งงานกับท่านหญิงอุมนุสละบินะห ออมละห บินดุ อบีชุฟายา เพื่อช่วยเหลือนางให้รอดพ้นจากความเลวร้ายที่นางต้องเผชิญแต่เพียงผู้เดียว เนื่องจากนางเข้ารับอิสลามโดยที่ผู้เป็นบิดาคือหัวหน้าศัตรูอิสลาม(อบีชุฟายา)ทั้งสามีที่เข้ารับอิสลามพร้อมนางก็ยังได้ทึ่งอิสลามเพื่อแลกกับคุณษาไปเป็นคริสต์ ท่านเราะสูล ﷺ จึงทรงว่าหากไม่รับช่วยเหลือของนางก็อาจจะทำให้ความลำบากที่นางเผชิญอยู่จะทำให้อีมานของนางอ่อนแปรแล้วความเลวร้ายอาจจะเกิดขึ้น ได้ การแต่งงานกับท่านหญิงเศษฟียะห์ บินดุ นุบัย บิน อักภูโอน เพื่อลดหย่อนความตึงเครียดของศัตรูจนอาจนำมายังการเข้ารับอิสลาม และเพื่อปิดคลื่นของอิสลามจากการเป็นทาสร เชลย และชุบชีวิตที่หมัดศึ้นแล้วทุกอย่างจากการสูญเสียบิดาและสามีในสังคระบาน ซึ่งนางมาจากตระกูลข่าว การแต่งงานกับท่านหญิงไมมูนาห บินดุ อัลหาริย เพื่อสามารถจิตใจจากการสูญเสียสามี และเพื่อเชื่อมสัมพันธ์กับตระกูลของนางให้แน่นแฟ้นขึ้น และท่านคือสตรีคนสุดท้ายที่ท่านเราะสูล ﷺ แต่งงานด้วย

5.1.2 จากการศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวศิลินที่มีภารบาทาบทตามหลักกฎหมายอิสลามในจังหวัดราธิวาสคัวขการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกพร้อมด้วยการสังเกต พบว่าการนำหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการมีภารบาทาบทตามหลักกฎหมาย อิสลามไปใช้จริงในหกครอบครัวที่มีภารบาทาบทคนที่เลือกสัมภาษณ์ในจังหวัดราธิวาสดังรายละเอียดต่อไปนี้

1- ความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลาຍคนในอิสลาม

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเข้าใจในหลักการของการมีภารยาหลาຍคนในอิสลาม พนว่าส่วนใหญ่แล้วมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่มาก (นอกจากบรรยายจากครอบครัวที่ 6 เท่านั้นที่รู้จริง) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่สามีจะต้องมีก่อนจะตัดสินใจมีภารยาหลาຍคน (ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ก่อนที่เขจะถลามในการทำงานโดยไม่รู้ตัว) โดยส่วนใหญ่แล้วจะมองข้ามการหาความรู้ที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะตัดสินใจ

2- การให้ความยุติธรรม

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของการให้ความยุติธรรม ซึ่งพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรมของแต่ละครอบครัวนั้นแตกต่างกันออกไป บางครอบครัวมีความเข้าใจว่าสามีควรให้ความยุติธรรมในด้านการให้เวลา ค่าอุปการะเลี้ยงดู ที่อยู่อาศัย และการดูแลเอาใจใส่ บางครอบครัวคิดว่าความยุติธรรมที่สามีจะต้องให้ความเท่าเทียมนั้นหมายรวมถึงความรักและการหลับนอนด้วย ในขณะเดียวกันบางครอบครัวไม่รู้ว่าการแบ่งเวลาค้างแรมนั้นเป็นหนึ่งในข้อจำกัดความของความยุติธรรม

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำฟекาช)

2.2.1 เครื่องอุปโภค

จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของการให้ค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องอุปโภคนั้น จะเห็นได้ว่าสามีมักจะให้ค่าอุปการะเป็นเงินก้อนเดียว (นอกจากครอบครัวเดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนนี้) โดยที่ไม่ได้แยกส่วนว่าเป็นค่าเครื่องอุปโภค ซึ่งบางครอบครัวก็ไม่สามารถที่จะจัดเงินก้อนนั้นไปใช้จ่ายในส่วนนี้ แต่ก็มีบางครอบครัวที่ขอมันที่จะไม่ใช้จ่ายในส่วนนี้ เพื่อลดภาระของสามี

2.2.2 เครื่องบริโภค

จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของการให้ค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบริโภค พนว่าสามีมักจะให้ค่าอุปการะเป็นเงินก้อนเดียว (นอกจากครอบครัวเดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนนี้) โดยที่ไม่ได้แยกส่วนว่าเป็นค่าบริโภค ซึ่งผู้เป็นภารยาจะต้องบริหารเงินก้อนนั้นให้เพียงพอ ต่อค่าอาหารของคนในครอบครัว รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในครอบครัวด้วย ซึ่งบางครอบครัวก็ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครัวเรือนจนต้องทำงานหาเลี้ยงคุณในครอบครัวด้วยอีกแรง เพื่อลดภาระของสามี

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์เรื่องของการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กรรมการและลูกๆ พบว่าผู้นำครอบครัวแต่ครอบครัวเดียวท่านนั้นที่สามารถดูแลจัดหาที่อยู่อาศัยให้กรรมฯ ส่วนอีกห้าครอบครัวไม่มีความสามารถจัดหาที่อยู่ที่เหมาะสมให้กับกรรมฯได้ อาจจะด้วยเหตุผลต่างๆที่ไม่อำนวยต่อการจัดหาที่อยู่ให้บรรดากรรมฯ โดยส่วนใหญ่แล้วสามีจะจัดหน้าบ้านเข้า(อยู่ถาวร มิใช่ชั่วคราว) หรือปล่อยให้กรรมฯอาศัยพ่อแม่ของนางอยู่ท่านนั้น และมีบางครอบครัวที่สามีให้กรรมฯทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน โดยที่เขามิได้คิดถึงผลกระทบที่จะตามมา ที่อาจจะร้ายแรงจนเกินแก้ได้

2.2.4 ค่าเลี้ยงคุณตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าเลี้ยงคุณตรในครอบครัวที่มีบุตรแล้ว 4 ครอบครัวจากครอบครัวทั้งหมดที่มีกรรมฯหลาภุกุณ จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้แค่ครอบครัวเดียวท่านนั้น ส่วนครอบครัวที่เหลืออีกสามครอบครัวนั้นไม่ให้ความสำคัญต่อค่าเลี้ยงคุณตรเลย บางครอบครัวให้ค่าอุปการะแก่กรรมฯเป็นเงินก้อนเดียว ที่หมายถึงว่าครอบครุ่นค่าใช้จ่ายทั้งหมดในบ้านที่กรรมฯจะต้องบริหารใช้จ่ายให้เพียงพอ ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องของลูกๆด้วย และบางครอบครัวสามีไม่มีความสามารถที่จะให้ค่าเลี้ยงคุณตร เพราะไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอ กระทั้งกรรมฯต้องออกมารажงานหาเงินเพื่อเลี้ยงคุณนูญเชือกฯ และบางครอบครัวนั้นสามีมีความสามารถในการจ่ายค่าเลี้ยงคุ แต่ละเดือนในการจ่ายค่าเลี้ยงคุณตร

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแก่กรรมฯของสามีภายในครอบครัวที่มีกรรมฯหลาภุกุณ ปรากฏว่าส่วนใหญ่แล้วครอบครัวที่ให้รับค่าอุปการะจากสามีนั้น นักจะให้รับเป็นเงินก้อนเดียว(ซึ่งหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายพื้นฐานในครัวเรือนและค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้วย) โดยไม่ได้แยกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่กรรมฯใช้ในการซื้อของที่จำเป็นส่วนตัวสำหรับนาง เช่น เครื่องสำอาง เครื่องประดับฯ เป็นต้น ซึ่งบางครอบครัวก็ไม่สามารถที่จะจัดเงินก้อนนั้นไปใช้จ่ายในส่วนนี้ได้เลย นอกจากครอบครัวเดียวท่านนั้นที่สามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้อย่างยุติธรรม คือครอบครัวที่ 6

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแบ่งเวลาค้างแรมภายในครอบครัวที่มีกรรมฯหลาภุกุณ พบว่ามีแค่สองครอบครัวท่านนั้นที่สามารถแบ่งเวลาค้างแรมให้กับบรรดากรรมฯได้อย่างยุติธรรม แต่ มีบางครอบครัวประสบกับปัญหานางอย่าง เนื่อง ได้จากการที่กรรมฯตัดพ้อต่อสามีในรูปแบบที่ ต่างกัน บางคนตัดพ้อที่สามีแบ่งเวลาให้กรรมฯคนที่หนึ่งมากกว่า บางคนที่เป็นกรรมฯคนที่สามตัดพ้อสามีที่เคยยุติธรรมในการแบ่งเวลา แต่เมื่อมีกรรมฯเพิ่มมาอีกคนเป็นคนที่สี่แล้วกลับอธิรนดต่องานใน

การแบ่งเวร และบางคนนั้นสามีไม่แบ่งเวรแล้ว ซึ่งทางไปหาเหตุแทน ในขณะเดียวกันจากการสังเกต มีบางครอบครัวที่เป็นครอบครัวที่บ่อนอกมากที่สุด มีความสุขมากที่สุด ถึงแม้ว่าเป็นครอบครัวที่ยากจนที่สุด ในบรรดาหกครอบครัวตัวอย่าง และอีกหนึ่งครอบครัวที่สามีมีความรู้ความสามารถด้านสูงที่สุด เนื่องจากสามีของทั้งสองครอบครัวมีความยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเวร ค้างแรม(ตามรูปแบบของท่านเราะสูล ﷺ) คือ คืนวีนคืนนั่นเอง

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดาภรรยา (การเอาใจใส่ดูแล)

2.4.1 ให้ความรู้ศาสนา

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภรรยาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ศาสนาจะเห็นได้ว่าผู้นำทุกครอบครัวมีการให้ความรู้ศาสนาแก่บรรดาภรรยา แม้จะแตกต่างในรูปแบบของการให้หรือแบ่งปันความรู้ก็ตาม ซึ่งความแตกต่างในการให้ความรู้นั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือระดับความรู้ที่มีของสามีนั่นเอง(เช่น ครอบครัวที่มีภรรยา มีความรู้ศาสนาระดับปริญญาตรีแล้ว สามีมักจะทำแค่การตักเตือนเท่านั้น)

2.4.2 กวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบาด啊

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภรรยาที่เกี่ยวข้องกับการกวดขันในเรื่องการปฏิบัติอิบาดะจะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวในทุกครอบครัวจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่กวดขันภรรยาเกี่ยวกับการทำอิบาดะต่อพระองค์อัลลอห์ ﷺ มากกว่าการปฏิสัมพันธ์ในข้ออื่นมากที่สุด

2.4.3 การให้เกียรติ

จากการสัมภาษณ์เรื่องเกี่ยวกับการให้เกียรติของสามีแก่บรรดาภรรยา พนว่าภรรยาของแต่ละครอบครัวนั้น ได้ชื่นชมสามีของพวกรางในหัวข้อของการให้เกียรติอย่างดี บางครอบครัวนั้น ได้รับการบินขึ้นจากภรรยาว่าสามีเธอไม่เคยตอบตี้หรือเลยแม้สักครั้งเดียว และผู้นำของบางครอบครัวนั้น สมควรแก่การยกย่องการปฏิบัติของเขาว่าอย่างยิ่งที่ให้เกียรติภรรยาคนที่สองของเขา ด้วยการประกาศให้สังคมรับรู้ว่าเขาพร้อมที่จะมีและดูแลภรรยาอีกคนด้วยการจัดงานฉลองมีชัย โดยไม่คิดที่จะปิดบังและอย่างสังคมอย่างที่ผู้ชายส่วนใหญ่จะกระทำกัน(โดยล่าวให้ผู้ชายที่มีภรรยาหลายคน จะทำการแยกภรรยาคนที่มาหลัง)

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองของสามีแก่บรรดาภรรยาในครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนนั้น พนว่าสามีมีความเข้าใจในหลักการอิสลามที่ว่าด้วยผู้นำครอบครัวนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกป้องเลี้ยงดู และให้ความคุ้มครองบรรดาภรรยาของเขา เพราะอัลลอห์ ﷺ ได้ทรงให้พวกรางนั้นแข็งแกร่งและมีความสามารถเหนือกว่าสตรี เนื่องจากผู้นำครอบครัวจากหก

ครอบครัวให้การคุ้มครองภรรยาของเขามิให้เกิดภัยตราย หรือเพื่อมิให้เกิดพิคนะสุด่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นกับภรรยาเมื่อภรรยาต้องออกจากบ้านหรือต้องเดินทางไกล ในขณะเดียวกันก็มีหนึ่งครอบครัวที่สามีนั่งเลี้ยงหน้าที่ และความรับผิดชอบของเขารวมการคุ้มครองภรรยาให้รอดพ้นจากภัยตรายในโลกนี้ หรือพิคนะสุด่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นต่อนาง ทั้งๆที่สามีจากครอบครัวนี้เป็นคนมีการศึกษาทางด้านกฎหมายอิสลามในระดับปริญญาตรี และบางครั้งเขามีความสามารถจะให้คุ้มครองได้ เช่น เวลา Maherang(นานๆครั้ง)

2.4.5 การดูแลในยามป่วยไข้

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดูแลภรรยาของป่วยไข้ข้องสามีในครอบครัวที่มีภรรยาหลักคนหนึ่งว่าผู้นำครอบครัวบางครอบครัวนั้นสมควรนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติของสามีที่มีภรรยาหลักคนอื่นยังคงเนื่องจากชีวิตคู่คือการถืออยู่ที่ถือของอาศัยกันเมื่อยานลำบากและเจอบบททดสอบ ในขณะเดียวกันก็มีบางครอบครัวนั้นสามีไม่ค่อยดูแลภรรยาในยามป่วยไข้หรือบานพนเจอความลำบาก แม้แต่ยามคลอดลูกก็ตาม

2.4.6 การดูแลสั่งสอนบุตร

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการคุ้ยและสั่งสอนบุตรของสามีในครอบครัวที่มีภรรยาหลาภคน พบว่าผู้นำครอบครัวบางครอบครัวนั้นเป็นคนที่รักษาจะมานะสุในความเป็นบิดาของลูกมากที่สุด คุ้ยและสั่งสอนลูกๆ ของตัวเองในทุกเรื่อง และบางครอบครัวนั้น คุ้ยและแม่กระทั้งลูกเลี้ยงที่ติดจากภาระของเข้า เป็นผู้นำครอบครัวที่ควรแก่การชื่นชมและนำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารครอบครัวที่มี ภาระหลาภคนอย่างยิ่ง ในขณะที่เขานั้นมีการศึกษาด้านศาสตราน้องกว่าผู้นำครอบครัวอื่นอีกสองครอบครัวที่ละเอียดในหน้าที่ของการเป็นบิดาต่อลูกๆ ขาดการคุ้ยและให้การปลูกฝังศาสตร์ ขาดแม่แต่เวลาที่จะให้ความสัมพันธ์ของความเป็นพ่อลูกได้กระชับกัน

2.5 ความรัก

จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของการให้ความรักของสามีต่อบรรดาภาระในครอบครัวที่มีภารยาหล่ายคน พบว่าภารยาจากสองครอบครัวมีความเข้าใจในหลักการที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรักของสามีต่อบรรดาภาระบ้างไม่ถูกต้อง เนื่องจากเชื้อพันธุ์สองเรียกร้องให้สามีมีความยุติธรรมในเรื่องของการให้ความรักต่อภารยาให้เท่าเทียมกัน ซึ่งมันไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลามที่บัญญัติว่าข้อลดอหู ซึ่งได้ออกมาให้ในเรื่องของการรักที่สามีไม่สามารถให้ความยุติธรรมระหว่างภารยาได้(หลังจากที่มีความพ่ายแพ้อย่างชัดแล้ว) ในขณะเดียวกันภารยาในครอบครัวอีกสามครอบครัวนั้นมีความเข้าใจในหลักการดีกว่าความรักของสามีนั้นไม่สามารถที่จะเรียกห้องให้เท่าเทียมได้ แต่บางคนจากพวกเชื้อพันธุ์หมอดقاءเสียใจที่สามีแสดงออกว่ารักอีกคนมากกว่าเจอนั่น

ได้ชัดว่าสามีไม่ได้รักพวกรอเลข และพบว่ามีหนึ่งครอบครัวที่ได้รับการขึ้นจากบรรยายว่าสามีให้ความรักต่อเธออย่างสมบูรณ์แบบ

5.1.3 จากการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภาระทางคุณตามหลักกฎหมายอิสลามพบว่า

5.1.3.1 การให้ความยุติธรรมในการแบ่งเวรค้างแรม เพื่อให้การแบ่งเวรค้างแรมนั้นมีความเท่าเทียมกันทุกคนในบรรดาบรรยายทั้งหมด สามีควรแบ่งเวลาให้คนละคน หรือคนละสามี หรือคนละสัปดาห์ หรืออาจจะสลับกันไปประจำหัวว่างระยะเวลาดังกล่าวนั้น และสามีไม่สมควรที่จะค้างแรมบ้านใดบ้านหนึ่งหลายวัน จนกระทั่งบรรยายที่เหลือจะต้องรอนานจนเกินไป เนื่องจากเป้าหมายของการแบ่งเวรค้างแรมคือเพื่อเพิ่มพูนความรักให้และความเมตตาต่อกันระหว่างสามีภรรยา

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَتُسْكِنُوهَا وَجَعَلَ لَبِنَنَّكُمْ مَوْدَةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾

(آلروم: 21)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่รองให้แก่พวกรเจ้าจากตัวของพวกรเจ้า เพื่อพวกรเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงมีความรักให้และความเมตตาระหว่างพวกรเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้รู้ครั้ง”

(อัรรูม :21)

ท่านเราสุลต่าน ﷻ มีความยุติธรรมในการแบ่งเวรให้แก่บรรดาภรรยาของท่านทุกคน เม็กระทั้งในเวลาที่ท่านป่วย

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷻ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضِيهِ جَعَلَ يَدُورُ فِي نِسَائِهِ وَيَقُولُ: أَيْنَ أَنَا؟ أَيْنَ أَنَا؟ عَذْدًا حِرْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِ سَكْنَى))

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า “ท่าน Reese สูด ﷺ ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเวรไปอยู่กับบรรดาภารบาทของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประทานาที่จะอยู่บ้านอาอิชาชุ, อาอิชาชุ ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเขยบ(ไม่ถูกเลีย)”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:3774)

5.1.3.2 การให้อภัย การประนีประนอม และความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างสามีภรรยา สามารถที่จะปกป้องจากสิ่ง Lewinsky ที่เกิดจากการบาดหมางระหว่างกันได้ สิ่งสำคัญคือสามีควรผ่อนปรน และอ่อนโอบในการแก้ไขปัญหาหรือข้อบากบานของระหว่างคนในครอบครัวที่มีภรรยาหลาຍคน ดังนั้นหากว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำสิ่งที่อีกฝ่ายไม่ชอบหรือรังเกียจ ก็จะจำไว้ว่าหากเราเกลียดสิ่งนั้น ก็อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอห์ ﷻ ทรงให้มีสิ่งที่ดึงมาจากสิ่งนั้นก็ได้ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَاشُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهُوْهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرُهُوْا شَيْئًا ﴾

﴿ وَبَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพวกราดด้วยดีหากพวกรเข้าเกลียดพวกราด ก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกรเข้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ขณะเดียวกันอัลลอห์ ﷻ ทรงให้มีในสิ่งนั้นซึ่งความดีอันมากmany”

(อันนิสาฯ : 19)

5.1.3.3 ภรรยาข่มข่มของสิทธิในการค้างแรมให้กับภรรยาคนอื่นๆ (التنازل)

หนึ่งในแนวทางการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของการมีภรรยาหลาຍคนตามหลักกฎหมายอิสลาม คือการที่ภรรยาคนใดคนหนึ่งข่มข่มของสิทธิในการแบ่งเวลาของสามีแก่เชอให้กับภรรยาอื่น ดังที่ภรรยาของท่าน Reese สูด ﷺ ท่านหญิงเสาชะอุบันดี ชั้นอะอุ ได้สรุปสิทธิในการแบ่งเวลาค้างแรมที่เป็นวันของเธอให้กับท่านหญิงอาอิชาชุ ดังที่หนึ่งรายงานโดยอาอิชาชุ

((عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ سَوْدَةَ بِنتَ رَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ))

(أخرج البخاري: 5212)

ความหมาย “รายงานจากท่านหงษ์อาทิตย์อธิบายว่า ท่านหงษ์เสาดะห์บินดุ ชั้นอะซู ได้มอบวัน(เวร)ของนางให้อาอิชาห์ และท่านเราะสูล ﷺ จึงໄດ້ແປ່ງເວລໃຫ້ກັນອາອີຈະຊຸໃນວັນຂອງນາງເອງແລະວັນຂອງເສາດະຊຸຕ້າຍເຫັນກັນ”

(บันทึกโดย al-Bukhariy:5212)

5.1.3.4 การแต่งงานที่สตรีขึ้นของสละศีห์ที่ควรจะได้รับ (نکاح المسیار)

การแต่งงานในลักษณะนี้คือความหมายเดียวกันกับรูปแบบของการสละศีห์ (پریانه) ของกรรยาในสิทธิที่ควรจะได้รับจากสามี เช่น นพเก้าสุ ที่อยู่อาศัย การแบ่งเวลาภารกิจ ภารกิจ เป็นต้น ดังที่กรรยาของท่านเราะสูล ﷺ ท่านหงษ์เสาดะห์บินดุ ชั้นอะซู ได้สละศีห์ในการแบ่งเวลาภารกิจที่เป็นวันของเธอให้กับท่านหงษ์อาทิตย์อธิบายดังนี้ การแต่งงานมิถุนาร เป็นอีกหนึ่งแนวทางในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีกรรยาหาลางคนให้ประสบผลสำเร็จได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีกรรยาหาลางคนตามหลักกฎหมายอิสลามในจังหวัดราชบุรีส่วนตัวของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก พร้อมด้วยการสังเกต สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1- ความเข้าใจในหลักการของการมีกรรยาหาลางคนในอิสลาม

คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าการมีกรรยาหาลางคนนั้นเป็นสุนนะหุของท่านเราะสูล ﷺ แต่ในความเป็นจริงแล้วการมีกรรยาหาลางคนในอิสลามนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตในอิสลาม อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِنْ حِفْتُمْ لَا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَإِنْ كِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرِبَاعٍ فَإِنْ حِفْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذُلِّكَ أَذْنَى لَا تَعُولُوا ﴾

(النساء:3)

ความว่า “และหากพวกลέ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกลέ้า ในหมู่ศรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกลέ้าเกรงว่าพวกลέ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จึงมีแต่หัญจิเดียว หรือไม่ก็หัญจิที่มีขอของพวกลέ้า ครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่พวกลέ้าจะไม่ลำเอียง”

(อันนิสาอ์ : 3)

ชัชคุ มุหัมมัด โซลิห์ (Muhammad Solih al-Munajjid) ได้กล่าวไว้ว่า ใจความว่า “ด้วยทบทองอะยะฮุนี้ ได้ให้ความเข้าใจว่าอิสลามอนุญาตให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาหลายคน ได้ ดังนั้น ตามหลักบัญญัติของอิสลามแล้ว ผู้ชายสามารถแต่งงานหนึ่งคน สองคน สามคน หรือสี่คน ในเวลาเดียวกัน และ ไม่อนุญาตให้เกินสี่คน และ สิ่งนี้คือกำล่าวของนักวิชาการทัฟซีร นักวิชาการพีกุ และนุสลิมทั่วไป โดยไม่มีใครคัดค้านเลย” (Fatawa Muhammad Solih al-Munajjid 14022.Islamqa.info)

ส่วนความรู้ความเข้าใจที่ว่าไปที่เกี่ยวข้องกับการมีภรรยาหลายคนนั้น เช่น เงื่อนไขที่สามีจะมีภรรยาหลายคนจำเป็นจะต้องมี ทุกครอบครัวจะ ไม่พูดถึง (ยกเว้นครอบครัวเดียว) อาจจะ เป็นเพราะขาดความรู้ในเรื่องนี้ แต่ก็จะ ให้น้ำหนักในการพูดถึงการตัดสินใจเลือกเป็นภรรยาคนที่ ส่อง หรือสามีด้วยกับเหตุผลสามีมีศาสนานี้ เพราะพวกรอคิดว่าสามีที่มีศาสนานี้ เป็นโตะครู หรือมี การศึกษาทางด้านศาสนาสูง จะ ไม่ก่ออธรรมต่อครอบครัว และสามารถบริหารครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน ได้ สำเร็จหรือห่างไกลปัญหาได้ หรือหากเกิดปัญหาภายในครอบครัว สามีที่มีศาสนานี้ หรือมี การศึกษาด้านศาสนาสูงนั้น สามารถที่จะแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ยุติธรรมและถูกต้องตามหลักการ ซึ่ง ผู้อ่านมีความเห็นว่า ในความเป็นจริงแล้วการมีศาสนานี้ คือการละหมาดครบ หรือการจบการศึกษา ด้านศาสนามาสูงนั้น ไม่สามารถที่จะเป็นหลักประกันความเป็นคนดี มีความยุติธรรม หรือสามารถอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักการอิสลามเสมอไป หากแต่เราจะต้องมองถึงประวัติของด้านตรงกัน เขายังคงเป็นคนดี หรือเคยทำเรื่องเสื่อมเสียต่อครอบครัวหรือไม่ ดังที่ท่านราษฎร์ ได้กล่าวไว้ว่า ใน ระหว่างว่า

((فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ سَنَلُونِ حَيَاْرُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ حَيَاْرُهُمْ

فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا))

(أخرج البخاري: 3353)

ความว่า “ผู้ใดที่มีชาติแท้แห่งความดีในสมัยญาชีลีาะห์ (ยังไม่เข้ารับอิสลาม) เขาถือเป็นดั่งอยู่ในชาติแท้แห่งความดีเมื่อรับอิสลาม หากเขา มีความเชื่อใจในศาสนา”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:3353)

ท่านเราะสุล ﷺ ได้อุปมา尼สัขของมนุษย์สมือนกันแร่ธาตุในคืน เช่น ทองคำ เงิน ทองแดง เหล็ก และแร่ธาตุชนิดอื่นๆ ต่างมีคุณสมบัติที่ต่างกัน แม้กระนั้นทองคำชนิดเดียวกันก็มี คุณภาพที่ไม่เหมือนกัน การที่จะรู้ว่าคนไหนมีต้นกำเนิดที่ดี ต้องอาศัยการสอนถ้าผู้หลักผู้ใหญ่ และพ่อแม่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ หรือผู้ที่เป็นที่รู้จักในสังคม การพิจารณาว่าคนไหนมีต้นกำเนิดที่ดี และการเลือกซื้อครองที่มีคุณสมบัติที่ดี มีวงศ์ตระกูลที่ดี นับเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต เพราะมนุษย์ไม่ต่างอะไรกับแร่ธาตุดังที่ระบุนี้มุหัมมัด ได้กล่าวไว้ (Mazlan Mahama, 1999:14-15)

2- การให้ความยุติธรรม

2.1 คำจำกัดความของความยุติธรรม

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคำจำกัดความของความยุติธรรม จะเห็นได้ว่าผู้อูฐ สัมภาษณ์ห้าครองครัวนี้มีความรู้และความเชื่อใจเกี่ยวกับข้อจำกัดความของคำว่า “ยุติธรรม” ค่าดูแลล้วนหรือไม่ครอบคลุมยกเว้นครองครัวเดียวเท่านั้น นางครองครัวคิดว่าความยุติธรรมที่ สามีจะต้องให้ความเท่าเทียมนั้นหมายรวมถึงความรักด้วย ชั่งดูแลให้ความรักนั้น สามีไม่ จำเป็นจะต้องให้ความเท่าเทียมด้วยการยกเว้นความรักนั้นเป็นเรื่องของจิตใจ ซึ่งมนุษย์ ไม่สามารถที่จะควบคุมให้เป็นไปตามความต้องการได้ นอกจากอัลลอห์ ﷺ เท่านั้นที่รู้และควบคุม มัน อัลลอห์ ﷺ ได้สร้างไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَغْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا يَمْلُأُ كُلَّ الْمَئِلِ ﴾

﴿ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعْلَفَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوهَا وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “และพวกเจ้าทั้งหลายจะไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมใน ระหว่างบรรดาภยายนี้ได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความประารณนา อันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจะอ่อนโยน ไปหมด และพวกเจ้าก็จะ ปล่อยให้บรรดาภยายนี้ (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแบนไว้ และ หากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความเข้มแข็งแล้ว แท้จริงอัลลอห์ คุณนั้นเป็นผู้ทรงอภัยไทย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสาอ์: 129)

มุญาอิคได้กล่าวไว้มีใจความว่า “หมายถึง พากท่านอย่าดังใจทำร้ายหรือทำไม่ดีต่อ นาง แต่งให้ความเท่าเทียมในเรื่องของการแบ่งเวลา และเรื่องน้ำใจแกะสูญเนื่องจากสิ่งเหล่านี้ไม่เกิน ความสามารถที่จะกระทำได้” (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

ความยุติธรรมในอาชญากรรม 129 ของสุราษฎร์ อุณันติสาห์หมาดึง ความยุติธรรมในเรื่อง ของความรักที่สามีให้ระหว่างบรรดาภรรยา ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะแบ่งความรักให้ได้เท่ากันแต่สามี ต้องไม่ทำให้เห็นว่าความรักทั้งหมดที่มี มีให้แค่นเดียวเท่านั้น จนทำให้ภรรยาที่เหลือนั้นกลับเป็น เห็นอกคนที่ถูกทอดทิ้ง สถานะของเชือเหมือนว่าไม่ได้เป็นภรรยาแล้วแต่ก็ไม่ได้ถูกหล่า (คล้ายว่า ขังเชือให้ทราบ ไม่รักแต่ไม่ปล่อย) แต่สิ่งที่สามีควรทำคือ คุ้มครองเอาไว้สักคนด้วยดิจันทำให้เธอ นั้นรู้สึกผูกพันกับสามีและไม่รู้สึกโศกเศร้า(Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawfiq, 2004.:6)

แท้จริงแล้วท่านเราสูญ ฉะนิความยุติธรรมต่อบรดาภรรยาในทุกสิ่งทุกอย่างที่ มองเห็นได้ แต่สิ่งที่ยืนยันว่าท่านนั้นไม่มีความสามารถจะควบคุมหัวใจในเรื่องความรักคือ อะดีษที่ ท่านเราสูญ ฉะนิได้กล่าวขออุดอาอุต้ออัลลอห์ ว่า (al-Qurtubiy, 1964.:5/407)

((اللَّهُمَّ هَذَا قَسْنِيٌ فِيمَا أَمْلَكَ ، فَلَا تَلْمِنِي فِيمَا غَلَبَ وَلَا أَمْلَكَ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “โอ้อัลลอห์ ฉันได้ทำการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์ มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ตำหนิข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งนี้แต่พระองค์ท่านนั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2134)

ในขณะเดียวกันบางครอบครัวไม่รู้ว่าการแบ่งเวลาค้างแรมนั้นเป็นหนึ่งในข้อจำกัด ความของความยุติธรรม อีกน้ำอัชชา กานี ยังได้กล่าวว่า “ะรองการเอนเอียงไปทางภรรยาคนใดคน หนึ่งในเรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดู ให้เครื่อง อุปโภคและบริโภค เป็นต้น โดยใช้หลักฐานสนับสนุนด้วยกันอะดีษ

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضِيهِ جَعَلَ يَدُوْرُ فِي نِسَائِهِ وَيَقُولُ: أَيْنَ أَنَا عَدْمًا؟ أَيْنَ أَنَا عَدْمًا حِرْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةَ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي سَكَنٍ))

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า “ท่านเราสูด ﷺ ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเรวไปอยู่กับบรรดาภารยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประธานาธีจะอยู่บ้านอาอิชาช, อาอิชาช ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเขยบ (ไม่ถานอีกเลย)”

(บันทึกโอดห์ al-Bukhāriy:3774)

จากหนังสือกวิชาการ ได้กล่าวว่าสามีจำเป็นต้องแบ่งเวลาให้กับบรรดาภารยา แม้ว่าจะป่วยก็ตาม หากยังมีความสามารถจะกระทำได้ แต่หากสามีมีความลำบากที่จะกระทำ เขาต้องขออนุญาตภารยาทุกคนว่าจะขออยู่กับคนใดคนหนึ่ง ดังที่ท่านเราสูด ﷺ ได้ขออนุญาตจากภารยาของท่านทุกคนว่าท่านจะขออยู่กับอาอิชาช(ตอนที่ท่านป่วยหนัก) แล้วภารยาของท่านทุกคนอนุญาต ท่านก็อยู่กับอาอิชาชจนกระทั่งท่านเสียชีวิต

เนื่องจากเป้าหมายของการแบ่งเวรค้างแรมคือเพื่อเพิ่มพูนความรักใคร่และความเมตตาต่อกันระหว่างสามีภรยา อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوهَا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لَقُونَمِ يَتَفَكَّرُونَ ﴾
(آلรูم: 21)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่ الزوجให้แก่พากเจ้าจากตัวของพากเจ้า เพื่อพากเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพากเจ้า แท้จริงในการนี้ แนะนำอนบอนเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ไคร่ครัวๆ”

(อัรรูม :21)

2.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดู (น้ำใจภาระ)

จากการสัมภาษณ์ของทั้ง 6 ครอบครัว มีครอบครัวเดียวเท่านั้นที่สามารถให้ความเป็นธรรมในเรื่องของการให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูในทุกด้าน จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วไม่สามารถให้ความยุติธรรมในการให้ค่าอุปการะแก่บรรดาภารยาได้ เพราะส่วนมากจะให้เป็นเงินแค่ก้อนเดียว หรือบางครอบครัวให้ค่าอุปการะไม่เท่าเทียมกันระหว่างบรรดาภารยาทั้งหมด หรือบางครอบครัวให้ค่าอุปการะแต่เพียงน้อยเพราภารามีเงินเดือนของตัวเองแล้ว

2.2.1 เครื่องอุปโภคและบริโภค

โดยส่วนใหญ่แล้วสามีไม่ได้รับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายค่าอุปโภคและบริโภค นอกจากครอบครัวเดียวเท่านั้น เพราะสามีในบางครอบครัวนั้นมักจะให้ค่าอุปการะเป็นเงินก้อนเดียวโดยที่ไม่ได้แยกส่วนซึ้งเงินว่าเป็นค่าอะไร บางครั้งเงินก้อนนั้นไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายพื้นฐานด้วยซ้ำ และบางครอบครัวสามีให้น้อยหรือไม่ให้เลย เพราะเห็นว่าภรรยาเมียรายได้แล้ว และบางครอบครัวมีการให้ท่าอุปการะแล้วแต่ไม่ยุติธรรม ทั้งที่ตามหลักการแล้วสามีจะต้องพิจารณาการให้ค่าอุปการะตามภาระค่าใช้จ่ายของแต่ละบ้าน เช่น บ้านที่มีลูกมากกว่าก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าบริโภคมากกว่าบ้านที่ไม่มีลูกหรือลูกน้อยกว่า อาจจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สามีก็ไม่ควรละเลย หรืองกพร่องในหน้าที่ของการให้ค่าใช้จ่ายในส่วนของเครื่องอุปโภคและบริโภคด้วย เนื่องจากตามหลักการอิสลามแล้วหน้าที่ของการหาเครื่องนุ่งห่มและอาหารให้บรรดาภรรยาบ้านนี้คือหน้าที่ของสามีตามความสามารถของเข้า และต้องเพียงพอต่อความจำเป็นของพวงงาน

ท่านware سُلَيْمَانِ بْنِ عَوْنَانَ ได้กล่าวว่า

((أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمَتْ ، وَتَكْسِبُهَا إِذَا أَكْسَبَتْ ، أَوْ أَكْسَبْتَهَا
وَلَا تَصْرِبِ الْوَجْهَ ، وَلَا تُفْعِنَ ، وَلَا تَهْمِزْ إِلَّا فِي النِّسْبَتِ))

(رواہ أبو داؤد: 2142)

ความว่า “ท่านจะต้องให้อาหารแก่นางเมื่อท่านรับประทานอาหาร ให้เครื่องนุ่งห่มแก่นางเมื่อท่านสวมใส่เครื่องนุ่งห่ม อย่าดูหน้านาง อழ่าด่าthonang และอย่าทึ้งนางไว้ลำพังอกบ้าน”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2142)

2.2.3 ที่อยู่อาศัย

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวทั้งหมด ครอบครัว ไม่มีความสามารถจัดหาที่อยู่ที่เหมาะสมให้กับภรรยาได้ อาจจะด้วยเหตุผลด่างๆ ที่ไม่อำนวยต่อการจัดหาที่อยู่ให้บรรดาภรรยา โดยส่วนใหญ่แล้วสามีจะจัดหาน้ำเช่า(อยู่กันดาวร มิใช่ชั่วคราว) หรือปล่อยให้ภรรยาอาศัยพ่อแม่ของนางอยู่ท่านนั้น ซึ่งขัดกับหลักการอิสลามที่บัญญัติว่า สามีจำเป็นจะต้องจัดหาที่อยู่ให้ภรรยาทุกคน เพื่อให้ภรรยาแต่ละคนกับลูกๆ ได้อาศัยเป็นเอกสาร ซึ่งเป็นสิทธิ์ที่นางควรจะได้จากสามี ไม่ว่านางจะแต่งงานกับสามีที่มีภรรยาเดียวหรือมีภรรยาหลายคน ก็ตาม

อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أَنْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُمْ مَنْ وُجِدُوكُمْ ﴾

(الطلاق : 6)

ความว่า “จงให้พวกรนางฟ้านักอญี่ปุ่น ที่พวกรเข้าพำนักอยู่ตามฐานะของพวกรเจ้า”

(อัลฎูอาลา : 6)

2.2.4 ค่าเลี้ยงคุณครู

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าเลี้ยงคุณครูของผู้นำครอบครัว ในครอบครัวที่มีบุตรแล้ว 4 คน ครอบครัวจากครอบครัวทั้งหมดที่มีภรรยาหาคน จะเห็นได้ว่ามีครอบครัวเดียวเท่านั้นที่ให้ความเป็นธรรมแก่ภรรยาในการให้ค่าเลี้ยงคุณครู และอีก 3 ผู้นำครอบครัวไม่ได้ให้ความสำคัญต่อค่าเลี้ยงคุณครู บางครอบครัวให้ค่าอุปการะแก่ภรรยาเป็นเงินก้อนเดียว ที่หมายถึงว่าครอบครุณค่าใช้จ่ายทั้งหมดในบ้านที่ภรรยาจะต้องบริหารใช้จ่ายให้เพียงพอ ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องของลูกๆ ด้วย และบางครอบครัวสามีไม่มีความสามารถที่จะให้ค่าอุปการะที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในครอบครัว เพราะไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งการกระทำเหล่านี้คือการอธรรมต่อบุตร เป็นการกระทำที่ต้องห้าม เพราะผิดหลักการศาสนา

ท่านพระสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( ) اتقوا الله، واعدلوا بين أولادكم ( )

(أخرجه البخاري : 2447)

ความว่า “พวกร่านจงบำรงอัลลอห์ และจงให้ความยุติธรรมระหว่างลูกๆ ของพวกร่าน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy : 2447)

2.2.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนตัวแก่ภรรยาของสามีภายในครอบครัวที่มีภรรยาหาคน ปรากฏว่าครอบครัวที่ได้รับค่าอุปการะจากสามีนั้น มักจะได้รับเงินก้อนเดียว (ซึ่งหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายพื้นฐานในครัวเรือนและค่าใช้จ่ายในส่วนของบุตร ฯลฯ) โดยไม่ได้แยกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ที่ภรรยาจะใช้ในการซื้อของที่จำเป็นส่วนตัวสำหรับนาง เช่น เครื่องสำอาง เวชภัณฑ์ประทินผิว เป็นต้น ซึ่งขัดกับหลักการบัญญัติของอิสลามที่อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَلَى الْمَؤْدُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ... ﴾

(البقرة: 233)

ความว่า “และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยยังชีพของพวกร่างและ
เครื่องนุ่งห่มของพวกร่าง...”

(อัลบะเกาะเราะสุ : 233)

คำว่า **معروف** (Maārūf) คือ ความพอดีและพอเพียง เมื่อจากการให้ค่าอุปการะ¹
เลี้ยงดูนั้นเพื่อต้องการสนองต่อความจำเป็นของบรรดาภรรยาในการใช้จ่าย ดังนั้นการให้ค่า²
อุปการะก็ต้องเพียงพอต่อการใช้จ่ายของพวกร่าง ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ทางจะต้องใช้จ่าย
ด้วยเช่นกัน

2.3 การแบ่งเวลาค้างแรม

จากการที่ผู้ชายได้สัมภាយแล้ว ได้สังเกตครอบครัวที่มีภรรยาหลักคนที่ประสบ³
ปัญหามากที่สุด คือครอบครัวที่สามีไม่สามารถให้ความยุติธรรมในการแบ่งเวรค้างแรมให้
บรรดาภรรยาซึ่งการกระทำดังกล่าวของบรรดาสามีนั้นขัดต่อหลักการอิสลาม ที่สั่งให้ผู้เป็นสามี
ที่มีภรรยาหลักคนนั้นยุติธรรมในเรื่องของการแบ่งเวรค้างแรมแม้แต่ในวันที่เข้าป่วย หรือในวันที่
ภาระมีเม่นส์หรือนิฟัส ด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานและการกระทำการท่านเราสุลลิมาน

« أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَمَّا كَانَ فِي مَرْضَهِ جَعَلَ يَدُورُ فِي نِسَائِهِ وَيَقُولُ: أَيْنَ

أَنَا غَدَ؟ أَيْنَ أَنَا غَدًا حِرْصًا عَلَى بَيْتِ عَائِشَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا كَانَ

يَوْمِ سَكَنٍ »

(أخرجه البخاري: 3774)

ความว่า: “ท่านเราสุลลิมาน ขณะอยู่ในการป่วย ท่านได้เริ่มเปลี่ยนเวร⁴
ไปอยู่กับบรรดาภรรยาของท่าน โดยท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่
ไหน? พรุ่งนี้ฉันจะอยู่ที่ไหน? ท่านประданาที่จะอยู่บ้านอาอิชาชุ,
อาอิชาชุ ได้กล่าวว่า เมื่อเป็นวันของฉัน ท่านก็จะเงียบ(ไม่ถูกอีก
เลย)”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:3774)

อีمانอัลเซาะกานีบีได้กล่าวว่า “หารอมการอนอึดิงไปทางภารากคนใดคนหนึ่งใน
เรื่องที่สามีสามารถควบคุมได้ เช่น การแบ่งเวลาค้างแรม การให้ค่าอุปการะเลี้ยงดู ให้เครื่องอุปโภค⁵
และบริโภค เป็นต้น” และสิ่งที่เขียนว่าท่านเราสุลลิมานนั้นยุติธรรมกับบรรดาภรรยาของท่านใน

การแบ่งเรื่องค้างแรมคือสิ่งที่ทำน้ำได้ก่อตัวไว้ในห้องดังต่อไปนี้ (Muhammad Alī al-Shaukānī, 2006 : 6/371)

((عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُسِّمُ فِيَغْدِلُ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذَا قَسْنِي، فِيمَا أَمْلَكَ فَلَا تَلْمِنِي، فِيمَا تَمْلِكُ، وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داود: 2134)

ความว่า “จากท่านหญิงอาอิชาห์ได้ก่อตัวว่า ท่านเราจะสูญเสีย ได้มีการ
จัดแบ่ง(เริ่ม)ด้วยความยุติธรรม ท่านได้ก่อตัวว่า โอ้อัลลอห์ นี่คือการ
แบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์มีอยู่ ดังนั้นโปรดอย่าได้
ตำหนิข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นที่
สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Daūd: 2134)

2.4 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดาภรรยา (การเอาใจใส่คุณแล)

ตัวอย่างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดาภรรยามีดังนี้

2.4.1 การให้ความรู้ศึกษา

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ที่ดีของสามีในการให้ความรู้ศึกษาแก่
ภรรยา พนักงานผู้นำครอบครัวทุกครอบครัวมีการให้ความรู้ศึกษาแก่บรรดาภรรยา แม้จะแตกต่างใน
รูปแบบของการให้หรือแบ่งปันความรู้ก็ตาม ซึ่งความแตกต่างในการให้ความรู้นั้นขึ้นอยู่กับ
ประสบการณ์หรือระดับความรู้ที่มีของสามีนั่นเอง จะเห็นได้ว่าครอบครัวที่มีแนวทางการอบรมสั่ง
สอนความรู้ศึกษาที่เป็นเอกลักษณ์นั้น(เช่น การศรีษะชุดวิชาการทำอาหารและเค้กอัลกูรอาน การทำ
ตะอุลีน เป็นต้น) จะมีการนำหลักการไปใช้ในการบริหารจัดการและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวที่มี
ภรรยาหลายคนให้ประสบผลสำเร็จ ได้มากกว่า ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ได้สอดคล้องกับหลักการ
ของอิสลามที่ว่าด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรรดาภรรยาคือ สามีต้องให้ความรู้ ให้การอบรม สั่งสอนสิ่ง
ที่เป็นประโยชน์แก่ภรรยา ที่สามารถนำไปใช้ในแนวทางของอิสลามและรอดพ้นจากไฟนรก
ได้ ดังที่อัลลอห์ ได้ตรัสไว้ในอัลกูรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فُوَّا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَفُوَّدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شَدَادٌ لَا يَغْصُونَ اللَّهُ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمِرُونَ ﴾

(التحرم : 6)

ความว่า “โอ้บราค้าผู้ครองชาเอี้ย จงคุ้มครองด้วยของพากเจ้าและ
ครอบครัวของพากเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ^๔
มนุษย์ และก้อนหิน มีมະลาอิกะชั่วเข็งกร้าวหาญอยเด้อรักษามันอยู่
พากเจาจะ ไม่ฝ่าฝืนอัลลอุสุในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พากเจา
และพากเจาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(ອັຕະໂສຣິນ:6)

2.4.2 กวัสดุขั้นในเรื่องการปฏิบัติอินบัคช์

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ต่อภารยาที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมในเรื่องการปฏิบัติอิນาดะห์ จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวในทุกๆครอบครัวจะให้ความสำคัญ และเอาใจใส่ควบคุมภารยาเกี่ยวกับการทำอินาดะห์ต่อพระองค์ก็ลลือชู^{๒๔๗} มากกว่าการปฏิสัมพันธ์ในด้านอื่นๆมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการอิสลามที่ให้ผู้นำครอบครัวนั้นสั่งใช้คนในครอบครัวทำการดู管และปฏิบัติอินาดะห์ต่ออัลลลุยชู^{๒๔๘} ด้วยความอศุนและสมำเสมอ

อัลลุสุ ใจตรัสไว้ในอัลกรอกว่า

﴿ وَأَمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاضطَبَرَ عَيْنَاهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا تَحْنُثُ نَرْقُوكَ ﴾

وَالْعَاكِبَةُ لِلْتَّقْوَىٰ

(132 : ط)

ความว่า “และเจ้าจะใช้ครอบครัวของเจ้าให้ทำละหมาด และจะอุดหนุนในการปฏิบัติ เรานี้ได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า และบัน្ត平原นี้สำหรับผู้ที่มีความชำนาญ”

(ກູອມາ:132)

2.4.3 การให้เกียรติ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ที่ดีของสามีต่อภรรยาในเรื่องการให้เกียรติผู้อ้วนขึ้นความเห็นว่าผู้อ้วนครอบครัวทั้งหกครอบครัวนั้นมีความรู้ความเข้าใจในหลักการอิสลาม และนำไปใช้จริงกับครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน จะเห็นได้ว่าภรรยาของแต่ละครอบครัวนั้นได้ชื่นชมสามีของพวกร่วงในหัวข้อของการให้เกียรติอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของอิสลามที่ได้สั่งไว้ให้ผู้อ้วนครอบครัวทำได้ต่อคนในครอบครัว

ท่านเราะสูล ﷺ กລ່າວວ່າ

((خَيْرُكُمْ خَيْرٌ كُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي))

(آخرجه أبو داؤد: 4899)

ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่านคือผู้ที่ประเสริฐที่สุดต่อ
ครอบครัวของเขา ส่วนฉันนั้นก็เป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวก
ท่านต่อครอบครัวของฉัน”

(บันทึกโดย Abu Dauid: 4899)

2.4.4 การให้ความคุ้มครอง

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ที่ดีของสามีต่อภรรยาในเรื่องของการให้
ความคุ้มครอง จะเห็นได้ว่าสามีมีความเข้าใจในหลักการอิสลาม ที่ว่าด้วยผู้นำครอบครัวนั้นคือผู้ที่
ทำหน้าที่ปกป้องเด็กๆ และให้ความคุ้มครองบรรดาภาระของเขา เพราะอัลลอห์ ﷻ ได้ทรงให้
พวกเขานั้นแข็งแกร่งและมีความสามารถเหนือกว่าสตรี เนื่องจากผู้นำครอบครัวจากทั้งสอง
ครอบครัวนี้ให้การคุ้มครองภาระของเขามิให้เกิดภัยตราย หรือเพื่อมิให้เกิดพิณะด่างๆ ที่อาจจะ
เกิดขึ้นกับภรรยาเมื่อภรรยาต้องออกจากบ้านหรือต้องเดินทางไกล ซึ่งการปฏิบัติของสามีใน
ลักษณะนี้จะนำไปสู่การคุ้มครองของเขารอดพ้นจากฟิตนะห์ หรือสิ่งไม่ดีทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า
ของเขาก็รอดพ้นจากทลงโทษของอัลลอห์ ﷻ เพราะเขาได้คุ้มครองตัวเขาและครอบครัวของเขา
ให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายนั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการอิสลามที่ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองแก่
ภรรยานั้นเป็นหน้าที่ของสามี อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ إِنَّمَا يُفْضِّلُ اللَّهُ بِعِصْمَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَإِنَّمَا أَنْهَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَاتِنَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ إِنَّمَا حَفِظَ
اللَّهُ وَلَلَّاهُ أَكْبَرُ تَخَافُونَ شُوَّرُوهُنَّ عَيْطُوهُنَّ وَلَهُجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَارِعِ
وَلَضِرِّوهُنَّ فَإِنْ أَطْعَنُكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْاً
كَبِيرًا ﴾

(النساء : 34)

ความว่า “บรรดาชาหันน์ คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาหุ่ง
เนื่องด้วยการที่อัลลอห์ได้ทรงให้บังคับของพวกราเเหหนือกกว่าอีกบ้าง
คน และด้วยการที่พวกราได้จ่ายไปจากทรัพย์ของพวกรา บรรดา
กุลสตรีนั้นคือผู้ซึ่งรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี
เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอห์ทรงรักษาไว้ และบรรดาหุ่งที่พวกราเจ้าหัวนั้น
เกรงในความดื้อดึงของนางนั้น ก็จะกล่าวตักเตือนนางและหอดทึ่ง
นางไว้แต่ละพังในที่นอน และจะเชี่ยวนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกรา
แล้ว ก็จะอยู่ทางเอารื่องแก่นาง แท้จริงอัลลอห์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้
ทรงเกรียงไกร”

(อันนิสาอ์ : 34)

และอัลลอห์ عزัก ได้ครั้วไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا قُوَّا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْجِحَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصِيُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ
وَيَنْفَعُونَ مَا يُؤْمِرُونَ ﴾

(التحریم : 6)

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเยี่ยม จงคุ้มครองตัวของพวกร้าและ
ครอบครัวของพวกร้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือ
มนุษย์ และก้อนหิน มีมະลาอิยะห์เพียงกร้าวหญาญอย่างไรรักยามันอยู่
พวกราจะไม่ฝ่าเดินอัลลอห์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกรา
และพวกราจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัตตะชูรีม:6)

ในขณะเดียวกันก็มีอีกหนึ่งครอบครัวที่สามีนั้นลงทะเบียนหน้าที่ และความรับผิดชอบ
ของเขายในการคุ้มครองภรรยาให้รอดพ้นจากภัยตรายในโลกนี้ หรือพิคนะ舒ที่อาจจะเกิดขึ้นต่อหน้า
ทั้งๆ ที่สามีจากครอบครัวนี้เป็นคนมีการศึกษาทางด้านกฎหมายอิسلامในระดับปริญญาตรี และ
บางครั้งเขามีความสามารถจะให้คุ้มครองได้ เช่น เวลา มาหาหนัง(นานาทีกีตาน) ซึ่งการปฏิบัติตัวใน
ลักษณะนี้ได้ขัดกับหลักการของอิسلامอย่างมาก และถือว่าเขานั้นได้อธรรมต่อภรรยาของเขามาแล้ว
โดยสิ้นเชิง

2.4.5 การคุ้มครองป่วยไข้

การป่วยไข้คือส่วนหนึ่งของความล้าบากและบททดสอบที่เมื่อมนุษย์คนหนึ่งได้พานพนแสวงก์ต้องการไกรสักคนที่คอบดูแล ห่วงใย และช่วยประคับประคองกันไปให้ผ่านพ้นจากความทรมานนั้นได้ ซึ่งผู้ที่จะประคับประคองกันได้ในยามล้าบากคงไม่ใช่ไกรอื่นใดนอกจากญาณวิชิตของเรารา จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของ การปฏิสัมพันธ์ ที่ดีของสามีต่อภรรนาในเรื่องของการคุ้มครองป่วยไข้ จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แสวงหาความช่วยเหลือสามีจะคุ้มครอง ห่วงใย และให้กำลังใจภรรยา ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของอิสลามที่สั่งให้สามีอยู่ร่วมกับภรรยาด้วยดี ถึงแม้ว่านางไม่สามารถปรนนิบัติสามีได้ตามปกติเนื่องด้วยเพระะป่วยก็ตาม อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

وَعَاشُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَفَرُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَنْكِرُهُوا شَيْئًا
وَجَنَعْلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

(النساء : 19)

ความว่า “และจะอยู่ร่วมกับพวกร่างด้วยดีหากพวกร่างเจ้าเกลียดพวกร่าง ก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกร่างเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ขณะเดียวกันอัลลอห์ทรงให้มีในสิ่งนั้นซึ่งความดีอันมากมาย”

(อันนิสาอ์: 19)

ในขณะเดียวกันครอบครัวที่ 2 กับครอบครัวที่ 3 นั้นสามีไม่คุ้มครองนางในยามป่วยไข้หรือยามพนекความล้าบาก ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักการอิสลามที่สั่งให้ผู้เป็นสามีนั้นคุ้มครองอยู่ร่วมกับภรรยาด้วยดี ซึ่งถ้าภรรยาพนекความล้าบากแล้วเขาก็ยังต้องคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือยิ่งกว่า

2.4.6 การคุ้มครองบุตร

จากการสัมภาษณ์เรื่องการปฏิสัมพันธ์ ที่ดีของสามีต่อภรรยาที่เกี่ยวกับการคุ้มครองบุตร จะเห็นได้ว่าผู้นำครอบครัวที่ 1 และ 2 นั้นเป็นคนที่รักษาอ่อนโยนและในความเป็นบิดาของลูกมากที่สุด คุ้มครองลูกๆ ของตัวเองในทุกเรื่อง ซึ่งสามีในครอบครัวที่ 1 นั้นคุ้มครองแม้กระทั่งลูกเลี้ยงที่ติดจากภรรยาของเขามีเป็นผู้นำครอบครัวที่ควรแก่การชื่นชมและนำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารครอบครัวที่มีภรรยาหล่ายคนอย่างยิ่ง ซึ่งการกระทำเหล่านี้ได้สอดคล้องกับหลักการอิสลามที่สั่งให้ผู้เป็นสามีทำหน้าที่คุ้มครองลูกๆ ท่านราษฎร์ ﷻ ได้กล่าวว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَتِهِ فَإِلَامَ رَاعٍ وَهُوَ
مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَتِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَتِهِ وَالْمَرْأَةُ فِي
بَيْتِ رَوْجِهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَتِهَا وَالْحَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ
وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَتِهِ))

(أَحْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ : 853)

ความว่า “ทุกคนในหมู่พวกร้านเป็นผู้รับผิดชอบ และทุกคนในหมู่พวกร้านต้องถูกสอนส่วนต่อความรับผิดชอบของเข้า ผู้ชายเป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัวของเข้า และต้องถูกสอนส่วนในความรับผิดชอบของเข้า”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy:853)

ในขณะที่ผู้นำครอบครัวที่ 1 นั้นมีการศึกษาด้านศาสนาอย่างกว่าผู้นำครอบครัวที่ 2 และครอบครัวที่ 3 ที่ละเลยในหน้าที่ของการเป็นบิดาต่อลูกๆ ขาดการดูแลและให้การปฐมฟังศาสนา ขาดเม้มแต่เวลาที่จะให้ความสัมพันธ์ของความเป็นพ่อลูกได้กระชับกัน ซึ่งการกระทำเหล่านี้ขัดกับหลักการอิสลามที่ได้บัญญัติว่าผู้นำครอบครัวจะต้องรับผิดชอบ และทุกคนจะถูกสอนด้านในความรับผิดชอบของเข้าในวันกิยานะอุ และท่านเราะสูล ﷺ ได้ระบุว่า การให้ความสำคัญแก่บุตรบุญธรรมและละเลยอีกบุตรคนนั้น ถือเป็นการกระทำที่อธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามในอิสลาม

2.5 ความรัก

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรัก ผู้วิจัยเห็นว่าบรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 1 และบรรยาคนที่ 2 ในครอบครัวที่ 4 มีความเข้าใจในหลักการที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรักของสามีต่อบรรดาบรรยาซึ่งไม่ถูกต้อง เนื่องจากเชื่อหั้งสองเรียกร้องให้สามีมีความยุติธรรมในเรื่องของการให้ความรักต่อบรรยาให้เท่าเทียมกัน ซึ่งมันไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลามที่บัญญัติว่าอัลลอห์ ﷺ ได้อภัยให้ในเรื่องของความรักที่สามีไม่สามารถจะให้ความยุติธรรมระหว่างบรรยาได้ เพราะเรื่องของหัวใจนั้นเป็นเรื่องที่เกินความสามารถของมนุษย์จะควบคุมได้ แต่สามีก็ควรพยายามอย่างยิ่งที่จะใน การที่จะทำให้ยุติธรรมให้ได้มากที่สุด ส่วนสิ่งที่มันอาจอ้างอิงไปโดยไม่ได้ตั้งใจ หรืออ่อนอิงไปโดยธรรมชาตินั้น บรรยาที่ต้องยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่เกินความสามารถที่มนุษย์จะควบคุมได้ และแท้จริงแล้วท่านเราะสูล ﷺ มีความยุติธรรมต่อบรรดาบรรยาในทุกอย่างที่มองเห็นได้ แต่สิ่งที่บีนขึ้นว่าท่านเราะสูล ﷺ นั้นไม่มีความสามารถในการควบคุมในเรื่องของความรักระหว่างบรรดาบรรยาของท่านคือ ประดิษฐ์ที่ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวขออาอุต่ออัลลอห์ ﷺ ว่า

((اللَّهُمَّ هَذَا قَنْبِيٌّ فِيمَا أَمْلَكَ ، فَلَا تَلْعَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ))

(أخرجه أبو داؤد: 2134)

ความว่า “โอ้อัลลอห์ นี่คือการแบ่งของข้าพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์ มีอยู่ ดังนั้น โปรดอย่าได้ตำหนิข้าพระองค์เลยในการแบ่ง (ความรัก) ซึ่งมิแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมได้”

(บันทึกโดย Abū Da'ud: 2134)

ดังนั้นสามีควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ภรรยาในเรื่องดังกล่าวด้วย เพื่อจะมิให้เกิด ความเข้าใจที่ผิด เพราะจากการเข้าใจที่ผิดพลาดอาจจะนำไปสู่การนาดหมาหหรือทะเลาะเบาะแว้ง ของคนในครอบครัวที่มีภาระห่างหายคนได้

ในขณะเดียวกันภรรยากันที่ 3 ในครอบครัวที่ 2 และภรรยากันที่ 2 ในครอบครัวที่ 3 และภรรยากัน 2 ในครอบครัวที่ 6 มีความเข้าใจในหลักการดีว่าความรักของสามีนั้น ไม่สามารถที่ จะเรียกร้องให้เท่าเทียมได้ แต่ภรรยาในบางครอบครัว ได้นอกกว่า เธอแค่เสียใจที่สามีแสดงออกว่ารัก อีกคนมากกว่าเธอจนเห็นได้ชัดว่าสามีไม่ได้รักเธอเลย ซึ่งโดยหลักการแล้วการที่สามีไม่สามารถให้ ความรักต่อบุตรภรรยาให้เท่าๆ กันนั้นเป็นที่อภัยให้เข้า แต่เขามิสมควรที่จะเออนเอียงความรู้สึก รักทั้งหมดให้แก่คนคนเดียว โดยที่ทึ่งให้ภรรยาที่เหลืออันนั้นมีความรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้งจากสามี จะรักก็ไม่ใช่ จะทึ่งก็ไม่เชิง อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَلَا تَمْلِئُوا كُلَّ الْمَيْنَلْ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَافَةِ ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “ดังนั้นพากเจ้าจงอย่าอึยงไปป闷ด แล้วพากเจ้าก็จะปล่อยให้ บรรดา娘 (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแหวนไว้”

(อันนิสาอ์: 129)

จะสันได้ก่อตัวไว้มิใช่ความว่า “เปรียบเหมือนสิ่งหนึ่งที่ถูกแหวนไว้ด้วยสิ่งหนึ่ง” และเกะดาตะฮึกได้ก่อตัวไว้ เช่นกัน มิใช่ความว่า “คล้ายกับว่าถูกคุณขัง” (al-Qurtubiy, 1964.:5/408)

ซึ่งการกระทำในลักษณะนี้ถือว่าผู้เป็นสามีนั้น ได้กระทำการธรรมต่อบุตรฯ ภรรยาของเข้า และเป็นการกระทำที่ดองห้ามในอิสลาม ส่วนภรรยากันที่ 2 จากครอบครัวที่ 5 และ ภรรยากันที่ 2 จากครอบครัวที่ 6 นั้นสามีของนางมีความเข้าใจต่อหลักการและนำมาใช้จริงอย่างที่

อิสลามได้บัญญัติไว้ ว่า ที่เป็นการกระทำที่ควรนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตามในครอบครัวที่มีภรรยาหลักคนอย่างเดียว

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยเรื่องหิกมะชุของกรรมภารบาทยกคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1.1 การอนุญาตให้มีภาระทางลักษณ์ในอิสลามนั้นถือว่าเป็นหิกมะฮุต冷漠
มนุษยชาติ หากการอยู่ร่วมกันของบรรดาครอบครัวที่มีภาระทางลักษณ์เหล่านั้นได้ปฏิบัติตามหน้าที่
ทั้งให้สิทธิแก่คนในครอบครัวตามที่อิสลามได้สั่งไว้ แต่ผู้นำครอบครัวควรสำนึกรักคนไว้เสมอถึง
เป้าหมายหรือเจตนาการมีภาระทางลักษณ์ของตนเอง ด้วยการกระหน่ำกัดถึงความรับผิดชอบในโลกนี้
ด้วยความเข้มแข็งต่ออีลลอห์ ﷻ ในการดูแลผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลของตน

5.3.1.2 จากการศึกษาพบว่าการมีความยุติธรรมในการแบ่งเวร์ค้างแรม การให้อกับ การประเมินประเมิน หรือความเข้าใจกันระหว่างสามีภรรยา และการที่ภรรยาขึ้นบอนสีทิช ในการค้างแรมให้กับภรรยาคนอื่นๆ (الآذى) และการแต่งงานที่สตรีขึ้นบอนสีทิชที่ควรจะได้รับจากสามี (نکاح المسیار) นั้น สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภรรยาหลายคนให้ประสมผลสำเร็จได้

5.3.1.3 ควรให้องค์กรศาสนาที่เกี่ยวข้อง (เช่น กรรมการอิสลามประจำจังหวัด) มีบทบาทในการพิจารณาการออกใบอนุญาตแก่ผู้ที่ต้องการมีภาระยาหาลัยคน ด้วยการตรวจสอบเงื่อนไขความหลักกฎหมายอิสลามหรือความพร้อมของผู้ที่ร้องเรียนของมีภาระยาหาลัยคน เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จึงจำเป็นต้องรับรู้การแต่งงานในลักษณะนี้ก่อนที่จะเกิดปัญหาต่างๆภายในครอบครัวที่มีภาระยาหาลัยคนแล้วองค์กรต้องรับผิดชอบดูแลอย่าเห็น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ความมีการศึกษาว่าการมีภาระฯ คนนั้น สามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคม ได้จริงหรือไม่ หากเป็นจริงแล้วก็ควรมีการส่งเสริมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้มีการนำมายใช้แก้ไขปัญหาในสังคมอย่างแท้จริง

5.3.2.2 ความมีการศึกษาการแต่งงานที่สหศรีบินของสละสิทธิ์ที่ควรจะได้รับจากสามี (نكاح المسيان) ว่ามีบทบาทในการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภาระทางลักษณะให้ประสบผลสำเร็จ จริงหรือไม่ อ่านง่าย

บรรณานุกรม

หนังสือ

สมาคมศิษย์เก่าอาหารบแห่งประเทศไทย. 2542. พะรະนหาดมกีร้ออัลกรอานพร้อมความหมายภาษาไทย. อัลมนเด็นะซุ : ศูนย์กមัตริย์ฟะหัดเพื่อการพิมพ์อัลกรอาน.

นุํามาหมัดชาคี เจ๊ะหะ. 2011. บทบัญญัติเกี่ยวกับสตรีในอิสลาม. มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.

สำนักงานสต๊ดดิแห่งชาติ. 2554. สำมะโนประชากรและเคหะ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2.

สุกังค์ จันทวนิช. 2546. วิธีการวิจัยในชีวิตความเป็นจริง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Abu Abdu al-Rahman. 1991. *Fadlu Ta‘addadu al-Zawjāt*. Dār al-manār.

Abdu Alhaq Bin Ghālib Bin Atiyyah al-Ándalusiy. 2001. *Al-Muharrar al-Wajīz Fī tafsīr al-Kitāb al-Ázīz*. Bairūt : Dār al-Kutub al-Ílmiyyah.

Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār. 1972. *Ta‘addadu al-Zawjāt Min al-Nawāhiy al-Dīniyyah Wa al-Ijtīmā‘iyyah Wa al-Qanūniyyah*. Gozzah

Abdu al-Tawwab Haikal. n.d. *Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām Wa Hikmah Ta‘addadu Fī al-Nabiyy*. Bairūt : Dār al-Qalam

Abdullah Naṣīḥ ‘Ulwan. n.d. *Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām Wa Hikmah Ta‘addadu Fī al-Nabiyy*. Dār al-Salām.

Abū Bakr Bin Masūd al-Kāsāniy al-Hanafiy Alālūuddīn. 2003. *Badā’iṣ al-Sonā’i Fī Tartīb al-Sharā’i*. Bairūt : Dār al-Kutub al-Ílmiyyah.

Abū Daūd, Sulaimān Bin al-Ash’ath. 1988. *Sunan Abī Daud*. Tahqiq by Muhamad Nasir al-din Albani. Riyadh : Maktabah al-Ma’ārif Li al-Nashriya al-Tauzi’i.

Abū Ja‘far al-Tobārī, Muhammad Bin Jarīr Bin Yazīd Bin Kathīr Bin Ghālib al-Āmilī. 2000. *Jamī’ al-Bayān Fī Ta’awīl al-Qur’ān*. Mu’assasah al-Risālah.

Ahmad al-Huṣoīn. 1990. *Limādhā al-Hujūm ‘Ala Ta‘addadu al-Zawjāt*. al-Riāḍ : Dār al-Diyā'a.

- Alī Bin Muhammad al-Jarjānī, 1983. **Muàjam al-Taàrifāt.** Cairo :Dār al-Fadhīlah.
- al-Allamah Muhammad al-Amīn Bin Muhammad al-Mukhtār al-Jakanī al-Shanqītī, nd. **Ádhuaá al-Bayān.** Dār al-Fawāíd.
- al-Bukhāriy, Muhammad Bin Ismail.1400.**al-Jami‘i al-Sahīh.** Egypt : al-Maktabah al-Salafiyah.
- al-Bārkañī, Muhammad Amīmu al-Ehsān, 1986. **al-Taàrifāt al-Fiqhiyyah.** Dār al-Kutub al-Ilmiyyah.
- al-Ízzu Bin Abdu al-Azīz Abu Zamanīn, nd. **Tafsīr Ibn Abi Zamanīn.** Dār al-Kutub al-Ilmiyyah.
- al-Khatīb al-Sharbīniy. 1997. **Mughnī al-Muhtāj Ilā Maàrifah Maàänī Alfāz al-Manhāj.** Dār al-Maàrifah.
- al-Mawardī, Álī Bin Muhammad Bin Habīb al- Mawardī al-Basāriy.1994. **al-Hāwī al-Kabīr.** Bairūt :Dār al-Kutub al-Ilmiyyah.
- al-Mardāwī, Alāu al-Dīn Abu al-Hasan Alī Bin Sulaimān al-Maedāwī al-Dimishqī al-Solihī al-Hanbalī, nd. **al-Insof Fī al-Rojih Min al-Khilāf.** Dār Ihyā'a al-Turoth al-Àrabiy.
- al-Qurtubiy, Muhammad Bin Ahmad Bin Abi Bakr Bin Farh al-Ansorī al-Khozārij Shamsud al-Dīn al-Qurtubī. 1964. **al-Jāmī Li Ahkām al- Quraān.** Cairo :Dār al-Kutub.
- al-Shawkānī, Muhammad Alī al- Shaukānī.1993.**Nailu al-Àawtār.** Egypt :Dār al-Hadīth
- al-SaiyidSabiq.1994. **Fiqh al-Sunnah.** Cairo : Dār al- Fath Li al- I’ilami al-arabiyy.
- Bunaidir Bin Muqbil al-Haisūniy. n.d. **Da‘awah Ilā Ta‘addadu al-Zawjāt.** Dār al- şamī‘iiy.
- Ibn Kathīr, Ismā‘il Bin Umar Bin Kathīr. 1999. **Tafsīr al-Qurāān al-Àzīm.** Dār Tībah Li al-Nashar.
- Jalālu al-Dīn Muhammad Bin Ahmad al-Mahallī - Jalālu al-Dīn Abdu al-Rahmān Bin Abī Bakr al-Sayutī, 2003. **Tafsīr al-Jalālain.** Cairo :Dār al-Hadīth.
- Khālid Bin Abdu al-Rahmān al-Jeraisiy. 1999. **FadluTa‘addadu al-Zawjāt.** al-Riād : Maktabah al-Malik Fahad al-Waṭaniyyah.
- Luis Maillūm, 1908. **al-Munjad Fi al-Lughoh.** Bairūt.

Majdu al-Dīn Muhammad Bin Yaiqūb al-Fairūz Abādī, 2005. **al-Qāmūs al-Muhiṭ**. Bairūt : Maktabah Tabqīq.

Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Tawīl. 2004. **Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām**. Maktabah Mishkāh al-Islāmiyah.

Mustafa al-Siba‘iyy. 1999. **al-Mar‘aah Bainā al-Fiqh Wa al-Qānūn**. al-Riād :Maktabah al-Waraq.

Muslim, Muslim Bin Hajjaj al-Qushairy.1991. **Sahīh Muslim**. Cairo : Dār al-Hadīth.

Mujammaa’al-Lughah al-‘Arabiyyah.2004. **al-Mu‘ajam al-Wasīt**. Cairo : Maktabah al-Shurūq al-Dawliyyah.

Muhammad Bin Yūsuf Bin Alī Bin Yūsuf Bin Hyān al-Shahīr. 1993. **Tafsīr Bahru al-Muhiṭ**. Bairūt :Dār al-Kutub al-Ilmiyyah.

Muhammad Bin Idrīs al-Shāfi‘iyy. 2001. **al-Umm**. Dār al-Wafāā

Sharfu al-Haq al-Azīm Ābādī Abu Abdu al- Rahmān,1994. **Aonu al-Maabbud**. Bairūt :Dār al-Kutub al-Ilmiyyah

Tāju al-Dīn Ibn al-Subkiy, nd. **al- Ashibbāh Wa al-Nazāīr**. Dār al-Kutub al-Ilmiyyah.

Umar Sulaymān al-ashqar.1997. **Ahkām al-Zawāj**. Jordan : Dār al-Nafā‘iis.

Yusuf al-Qaradawī. 2005. **Zawāju al-Misyār**. Maktabah Wahbah Li al-Tobāah Wa al-Nashar

Zakir Naik, Zakir Abdu al-Karīm Naik. nd. **Answer To Non-Muslims’ Common Questions About Islam**. Islamic Research Foundation.

วิทยานิพนธ์

Hasan Suhayl al-Jamīliy. nd. **al-Qasmu Bainā al-Zawjāt**. The Great Emam University College. Iraq.

รุดียะห์ นะ. 2556. การบริหารจัดการในครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลายคนในอั่งเกอเมือง จังหวัดบีตานี. ศิลปศาสตร์มนابุณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เอกสารอื่นๆ และเว็บไซต์

โปรแกรมห้องสมุดอิสลาม al-Shamila.ws

Mahmūd Muhammad al-khozandār. 2009. **al-Hikmah.** แปลโดย Mohammad Iqbāl Ghazāliy. www.Islamhouse.com
สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2558

อาลี เสือสมิง. nd. กฎหมายอิสลามเบื้องต้น. www.alisuasaming.org
สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2558

Muhammad Ibn al-Ùthaymīn. nd. สิทธิโดยธรรมชาติของมนุษย์ ที่อิสลามยืนยันรับรอง แปลโดย: อันวา สะอุ และ อุษมาน อัครีส. www.Islamhouse.com
สืบค้นเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2561

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. Royin.go.th

Islamhouse.com

สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2560

Islamqa.Info

สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2561

Prince of Songkla University
Pattani Campus
ภาคพนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
คุณภาพเครื่องมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยอิสلامศึกษา สำนักงานเลขานุการ งานบัณฑิตศึกษา โทร. 2228

ที่ มอ 75/ 12๔ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญทรงสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรา欣 นรังษีรักษ์เขต

ด้วยนางสาวนูรียะ สามะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา หลักสูตรคิลปศาสตร์
มหาปืนพิช สาขาวิชาอิسلامศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังที่กำลังเรียน “ติกนิชช่องทางมีภาระ
หลักคณิตศาสตร์กัญชาลีอิسلام และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในชั้งหัวหน่าวิชาส” โดยมี
ดร.อีสเม้น แคลยาลี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษา ได้พิจารณาให้นำท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการเรียนนี้
เป็นอย่างดี จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเรื่องนี้ ทาง ความเห็นของสมชอง
ภาษาอ่องเบบส์ภาษาไทย และให้ช่วงเวลาอันเหมาะสมต่างๆ เพื่อให้เป็นแนวทางการปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้ในการศึกษา^๑
ขออนุสัพเพื่อการท้าวเวียงก่อไป พร้อมกันนี้ได้แนบเอกสารมาด้วย จำนวน 2 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ลักษณะดังนี้

(ดร.นูรียะ อิบรา欣
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ฝ่ายการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิسلامศึกษา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักงานเลขานุการ งานบันทึกศึกษา โทร. 2228

ที่ นก 751/ 128 วันที่ ๒๗ มกราคม 2560

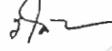
เรื่อง ขอความอุปการะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสอนคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ศูนย์คิดศาสตร์ฯ ดร.อช.พนัด อีสุนหรง

ด้วยนางสาวนูรุ๊ะ สามะ นักศึกษาปีญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังทำวิจัยเรื่อง “หิกมะฮะของการมีภาระทางคุณตามหลักกฎหมายอิสลาม และการปำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส” โดยมี ดร.อัษฎัน แคลอาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ วิทยาลัยอิสลามศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการเรื่องนี้ เป็นอย่างดี จึงควรขอความอุปการะจากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเรื่องท่า ความเหมาะสมของภาษาของแบบสัมภาษณ์ และให้ข้อมูลและแนะนำต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ได้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัยต่อไป พัฒมันตน์ได้แนบเอกสารมาด้วย จำนวน 2 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอุปการะ จ้าวมหาดูมอิง

(ดร.อุษณีย์พนัด อีสุนหรง)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิชาการแผน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๐๔๒๑.๖.๐๘/๙๗๖๘

วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเริงประดิษฐ์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๘๘๐๐๐

๙๐ ถ. ภูมิพันธ์ ๒๕๒๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ช่วยเหลือการวิจัยของนักศึกษาวิญญาโน^๑
เรียน

ด้วย นางสาวบุรีรัตน์ สามะ รหัสนักศึกษา ๕๖๖๐๘๖๐๐๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท
สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตบัดศานี กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “หินมະธาของกรมภารยาและคุณธรรมหลักกฎหมายมีอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัว^๒
มุสลิมในจังหวัดราชบูรพา” โดยมี ดร. อัสมัน แทอาสี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะทำการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง จังหวัด
คุณมูลเคราะห์จากท่านได้โปรดกรุณามอบหมายให้นักศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จึงเป็นทางคุณยัง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.บุรีรัตน์ สถาะ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

สำนักงานเลขานุการ
โทรศัพท์ ๐๔-๒๔๒๓-๐๗๘๘
โทรสาร ๐-๗๗๗๖๘-๘๗๗๖

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการสัมภาษณ์

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามในการวิจัยเรื่อง “พิกழงของการมีภารยาหลักตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิม ในจังหวัดนราธิวาส” ซึ่งแบ่งคำถามเป็นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างคือ ครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนจำนวน 6 คน

ตอนที่ 2 ศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักตามหลักกฎหมายอิสลาม

ส่วนที่ 1 : ความเข้าใจในหลักการ บทบัญญัติของการมีภารยาหลักในอิสลาม

ส่วนที่ 2 : การให้ความยุติธรรม

ส่วนที่ 3 : การจ่ายน้ำฟекาะสุ

(ค่าอุปโภค, ค่าบริโภค, ที่อยู่อาศัย, ค่าเสื้อผ้าคุณตร, ค่าใช้จ่ายส่วนตัว)

ส่วนที่ 4 : การแบ่งเวลาค้างแรม

ส่วนที่ 5 : การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครอบครัวภารยา(การเอาใจใส่คุณแล)

(การให้ความรู้ศาสนา, กวดขันให้ภารยาทำอิบادะสุ, การให้เกียรติ, การให้ความคุ้มครอง, การคุ้มครองในบ้านป่วยไข้)

ส่วนที่ 6 : การให้ความรัก

คำตามในการสัมภาษณ์ระดับลึก
(สำหรับการสัมภาษณ์ภรรยา)

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

ชื่อหนุ่น้าน..... อีกชื่อ..... จังหวัดราชบุรี
สัมภาษณ์วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เริ่มเวลา..... น. สิ้นสุดเวลา..... น.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุสูงสุดที่
2. อายุของผู้ให้สัมภาษณ์   ปี
3. ระดับการศึกษา

ค้านศาสนา

- ต่ำกว่าจะน้ำใจ
- จะน้ำใจ
- ป.ตรี
- สูงกว่าป.ตรี
- ไม่เรียนค้านศาสนาเลข

ค้านสามัญ

- ต่ำกว่าป.ตรี
- ป.ตรี
- สูงกว่าป.ตรี
- ไม่ได้เรียนค้านสามัญเลข

4. อาชีพ

- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกร
 ประมง
 รับจ้างทั่วไป
 ค้าขาย
 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

5. สมรสตั้งแต่ปี พ.ศ.   6. จำนวนภรรยาในปัจจุบัน คน

ตอบที่ 2 ศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

ส่วนที่ 1 : ความเข้าใจในหลักการ บทบัญญัติของการมีภารยาหลายคนในอิสลาม

1- ท่านคิดว่าการมีภารยาหลายคนเป็นสุนนะอุหรือเป็นแก่เรื่องที่อิสลามอนุญาตให้ทำ?

.....

2- ท่านรู้และเข้าใจถึงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการมีภารยาหลายคนในอิสลามหรือไม่?
อย่างไร?

.....

3- เหตุผลที่ท่านตัดสินใจแต่งงานกับสามี (ตอบข้อนี้เฉพาะภารยาคนที่ 2,3,4) ?

.....

4- ท่านคิดว่าการมีความรู้ความสามารถของผู้นำครอบครัว จำเป็นต่อการบริหารจัดการครอบครัวที่มีภารยาหลายคนหรือไม่? อย่างไร?

.....

- 5- ท่านคิดว่าการมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์ของบรรดาภารยานั้น มีผลต่อการบริหาร
จัดการครอบครัวที่มีภารยาหลักคนหนึ่งไม่? อย่างไร?
- .....
.....

ส่วนที่ 2 การให้ความยุติธรรม

- 6- ท่านคิดว่า “ความยุติธรรม” เป็นเงื่อนไขของการมีภารยาหลักคนใช่หรือไม่? อย่างไร?
- .....
.....

- 7- ท่านคิดว่าคำจำกัดความของคำว่า “ยุติธรรม” คืออะไรบ้าง?
- .....
.....

ส่วนที่ 3 การจ่ายน้ำฟองโซ

- 8- สามีของท่านให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือไม่? ให้อบ่ำไว้? กรุณาตอบตามประเด็นข้อดังต่อไปนี้

8.1 ค่าอุปโภค

.....
.....

8.2 ค่านริโภค

.....
.....

8.3 ที่อยู่อาศัย

.....
.....

8.4 ค่าเลี้ยงคุณครู

8.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว (อาทิเช่น ชื้อเครื่องประทินผ้า เป็นต้น)

9- ท่านได้รับน้ำฟ้างจากสามีของท่านเพียงพอต่อการใช้จ่ายพื้นฐานหรือไม่? อ่า่งไร?

10- ท่านคิดว่าก่อนทำการจ่ายน้ำฟ้างของสามีท่านแก่ภรรยาทุกคนนั้นเป็นธรรมหรือไม่? อ่า่งไร?

11- ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความมั่นคงของครอบครัวที่มีภรรยาหลายคน หรือไม่? อ่า่งไร?

ส่วนที่ 4 การแบ่งเวลาค้างแรม

12- สามีของท่านมีการแบ่งเวลาค้างแรม (แบ่งเรว) อ่า่งไรบ้าง? (เช่น คนละคืน)

13- ท่านคิดว่าข้อจำกัดด้านเวลาของสามี มีผลทำให้เกิดความเห็นห่างและปัญหาในครอบครัวหรือไม่? อ่า่งไร?

14- ท่านคิดว่าระยะเวลาเป็นอุปสรรคในการบริหารเวลาของสามีท่านหรือไม่? อ่า่งไร?

15- สามีของท่านให้สิทธิการแบ่งเงินช่วงมีประจำเดือนแก่ท่านหรือไม่? อ่า่งไร?

.....

.....

16- ท่านพอยต่อการบริหารจัดการเวลาระหว่างบรรดาภาระของท่านหรือไม่ อ่า่งไร

.....

.....

ส่วนที่ 5 การปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบรดาภารยา(การเอาใจใส่คุณแล)

17- สามีของท่านมีการเอาใจใส่คุณครอบครัวย่างไรบ้าง? ตอบตามประเด็นข้อข้างล่าง ดังต่อไปนี้

17.1 การให้ความรู้ศานา(มีแนวทางการอบรมสั่งสอนที่เป็นเอกลักษณ์หรือไม่ อ่า่งไร)

.....

.....

17.2 ความเข้าใจการรยาทำอินาดะ

.....

.....

17.3 การให้เกียรติ

.....

.....

17.4 การให้ความคุ้มครอง

.....

.....

17.5 การคุ้มครองในyanamป่วยไข้

.....

.....

18- ท่านต้องการการเอาใจใส่จากสามีใช่หรือไม่? อ่า่งไร?

.....

.....

19- ท่านเคยมีความรู้สึกโศกโศกเดี่ยวเหมือนลูกทอดทิ้งจากสามีหรือไม่? อ่า่งไร?

.....
.....

ส่วนที่ 6 : การให้ความรัก

20- ท่านคิดว่าสามีควรให้ความรักแก่บรรดาภราดรยาหรือไม่? อ่า่งไร?

.....
.....

21- คุณคิดว่าสามีต้องรักภราดรยาทุกคนเท่าๆ กันหรือไม่? เพราะอะไร?

.....
.....

22- คุณรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อเห็นสามีแสดงให้เห็นว่ารักภราดรยาอีกคนมากกว่าตนเอง?

.....
.....

แบบฟอร์มบันทึกการสังเกต

การวิจัยเรื่อง : ทิigmะสุของการมีภารยาหล่ายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส

กรณีศึกษารอบครัวที่..... วันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....

ເວລາ.....

สถานที่.....

តាកម្មធម៌ទាំងអស់

ลักษณะความเป็นไปของครอบครัวสอดคล้องหรือต่างจากการสัมภาษณ์อย่างไร:

ໜາຍເນດ:

ลงชื่อ..... ผู้บันทึก^ก
(.....)

Prince of Songakha University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง
นิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript)

**หิกมະຊຸຂອງການມີກຣຍາຫລາຍຄນຕາມຫລັກກູ່ມາຍອືສລາມ ແລະ ການນຳໄປໃໝ່
ຂອງຄຮອນຄຮວມສລິມໃນຈັງຫວັດນາຮິວາສ¹**

ນູ້ຮັະ ສາມະ²

ອ້ສມັນ ແຕາລື³

ນທັດຍ່ອ

ກາຣວິຈັຍນີ້ມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອ 1) ສຶກຍາຫລັກກາຣແລະ ມີກຣຍາຫລາຍ
ຄນຕາມຫລັກກູ່ມາຍອືສລາມ 2) ສຶກຍາການນຳໄປໃໝ່ຂອງຄຮອນຄຮວມສລິມທີ່ມີກຣຍາຫລາຍຄນຕາມຫລັກ
ກູ່ມາຍອືສລາມໃນຈັງຫວັດນາຮິວາສ ຜົ່ງເປັນກາຣວິຈັຍເຊີງຄຸພກາພໂດຍໃຫ້ວິຈັຍເອກສາຮແລະ ສັນກາຍໝໍ
ແບບເຊີງສຶກ (Indepth Interview) ພຣ້ອມດ້ວຍກາຮັດເສັງເກດ (observation) ໂດຍກາຣເລືອກສັນກາຍໝໍ
ຄຮອນຄຮວມສລິມທີ່ມີກຣຍາຫລາຍຄນຈຳນວນຫ້າຄຮອນຄຮວໃນຈັງຫວັດນາຮິວາສ

ພລກາຣວິຈັຍພນວ່າ

1. ສາສານາອືສລາມໄດ້ວາງແນວທາງກາຣດໍາເນີນຫົວົວແກ່ນນຸ່ມຍີໄດ້ອ່າງສົມບູຮົມແລະ
ຄຮອນຄລຸມໃນທຸກມິດຕ້ານ ກາຣນັ້ງຜູ້ຕີໃຫ້ບຸຮຸຍສາມາຮົມມີກຣຍາໄດ້ຫລາຍຄນນີ້ເປັນທິກມະຊຸ້ອັນດີ
ຈານ ສອດຄລັ້ງກັນທຽບມາດີຂອງຄວາມເປັນບຸຮຸຍເພີ່ມ ແລະ ບັງສ້າງຄວາມສົມຄວລີໃຫ້ກັນສຕະງໃນສັງຄນທີ່ມີ
ຄວາມເໜື່ອມລຳໃນຈຳນວນຕາມບຸກສົມບັບ

2. ກາຣນຳຫລັກກາຣທີ່ເກີ່ຂວ່າງຂອງໄປໃໝ່ໃນກາຮັດເສັງຄຮວໃຫ້ອູ້ຢູ່ໃນຄຣລອງ
ອືສລາມຂອງຄຮອນຄຮວມສລິມທີ່ມີກຣຍາຫລາຍຄນໃນຈັງຫວັດນາຮິວາສມີ້ຫລາຍປະເທັນຕື່ອ 1) ກາຣໃ້
ຄວາມຍຸດທຽບ 2) ກາຣຈ່າຍນັ້ນຟ່າເກະຍ໌ 3) ກາຣໃ້ທີ່ອ່າຫັ້ນ 4) ກາຣໃ້ເວລາທ້າງແນນ 5) ກາຣດູແລເອາໃຈໃສ່
ຄນໃນຄຮອນຄຮວ ຜົ່ງການນຳຫລັກກາຣໄປໃໝ່ໃນກາຮັດເສັງຄຮວທີ່ນັກຈະປະສົບຄວາມສຳເຮົາ
ນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວກີດຈາກຄນໃນຄຮອນຄຮວທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫລັກກາຣ ນທບ້ນັ້ງຜູ້ຕີ ແລະ ມີກຣຍາຫ
ທີ່ເກີ່ຂວ່າງກັນການມີກຣຍາຫລາຍຄນ ອື່ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຄຮອນຄຮວທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫລັກກາຣຈະມີ
ການນຳໄປໃໝ່ແລະ ປົງປົງຕິຈິງມາກກວ່າຄຮອນຄຮວທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫລັກກາຣອືສລາມນ້ອຍຈົນດີ່ງ
ນ້ອຍທີ່ສຸດ

ຄໍາສຳຄັນ: ມີກຣຍາຫລາຍຄນ ຄຮອນຄຮວມສລິມ

The Wisdom of Polygamy in Islamic Laws and its Application of the Muslim Family in Narathiwat Province

**Nureehah Samah
Asman Taeali**

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to study the principles and wisdoms of polygamy in Islamic laws, 2) to study the applications of polygamy of the Muslims family in Islamic Laws in Narathiwat province. This research was a qualitative research by using document research and in-depth Interview, collected Muslims family having polygamy 5 families in Narathiwat Province.

The results found that:

1. Islam provide a complete way of life and cover in all their dimension. The rulings on permits plural marrige is a righteous following to the nature of man life. Its also creat balanced the number of women in a society that the number of woman is greater than the number of men in age.

2. The applications in creating the islamic way of the muslims family including polygamy in Narathiwat province have several issue, such as 1.Justice or Fairness 2.The ability to spend on one' wives 3.To give household 4. Equally in spending the night with them 5.Taking care of his family The almost successful to apply the polygamy of muslims family caused by person in the family to have deep understandings in principles, rulings, wisdoms of polygamy. That is to say, Muslims family have more the knowledge and understanding can apply it than muslims family have few the understanding as low to lowest.

Keywords: wisdoms, The polygamy, Muslims family

บทนำ

ในอิสลามมีกฎข้อบัญญัติว่าผู้ชายสามารถมีภรรยาได้ถึงสี่คนในเวลาเดียวกัน เพื่อให้เป็นบทเรียนที่ดีแก่นุษย์ที่ใช้ปัญญาในการคร่ำครวญ ซึ่งหากมองด้วยใจที่ปรางและศรัทธาจะทำให้มองเห็นวิทยาปัญญาหรือทักษะของบทบัญญัติในข้อนี้ได้ ว่าสิ่งนี้สามารถสร้างประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างไรบ้าง แต่สังคมโดยทั่วไปยังคงมองว่าการมีภรรยาหลายคนนั้นเป็นด้านเหตุที่จะทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัว ปัญหาลูกมาก ปัญหาความจน ปัญหาลูกสาวคน และเป็นสาเหตุทำให้สังคมเสื่อมทรุด ซึ่งแนวคิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากกระแสการโฆษณาในเรื่องของการมีภรรยาหลายคนนั้นรุนแรงและมีความเข้าใจในเรื่องนี้อย่างไม่ถูกต้อง แต่ถ้ามองอีกแง่หนึ่งอย่างเป็นกลาง การกำหนดให้ผู้ชายทุกคนมีภรรยาเพียงคนเดียว นั้นเป็นสิ่งที่ขัดกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติ เพราะปัญหานางประการนั้นไม่มีทางออกที่ดีมากไปกว่าการมีภรรยาหลายคน เช่น ปัญหาผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ปัญหาหญิงหน้าหรือเด็กผู้หญิงกำพร้า ไร้คุณค่าและปัญหาภรรยาเป็นหมัน ปัญหาภรรยาเป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ปัญหาการขึ้นคานของสาวอ่ายมาก เป็นต้น

ดังนั้นถ้าหากการมีภรรยาหลายคนไม่เป็นที่อนุมัติแล้วผลที่ตามมาคือความเสื่อมเสียทางด้านศีลธรรมและผู้หญิงจำนวนมากอาจจะต้องขาดที่พึ่งและผู้ให้ความช่วยเหลือ การมีภรรยาหลายคนในสถานการณ์ดังกล่าวเป็นหนทางที่ดีที่สุด ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้หญิงที่ต้องการมีผู้คุ้มครองและคุ้มครองอย่างใกล้ชิด ถึงแม้ว่าการมีภรรยาหลายคนจะถูกใช้ในทางที่ดีในบางแห่งและบางเวลา แต่ในอีกสถานการณ์หนึ่งนั้นการมีภรรยาหลายคนถือเป็นการกระทำที่ทรงคุณค่า ในบางสถานการณ์การมีภรรยาหลายคนจะเป็นการบรรเทาความช้ำร้าย และในอีกสถานการณ์หนึ่งจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อการจัดการ (มุ罕หมัดชา基 เจ๊ะยะ, 2011:108)

จะเห็นได้ว่าศาสนาอิสลามได้วางแนวทางการดำเนินชีวิตแก่นุษย์ได้อย่างสมบูรณ์และครอบคลุมในทุกมิติด้าน การบัญญัติให้บุรุษสามารถมีภรรยาได้หลายคนนั้นเป็นหิกมะหุยันดีงาม สอดคล้องกับธรรมชาติของความเป็นบุรุษเพศ และยังสร้างความสมดุลให้กับสตรีในสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำในจำนวนตามยุคสมัย ซึ่งความเหลื่อมล้ำของจำนวนสตรีในยุคสมัยนี้ได้สอดคล้องกับคำกล่าวของท่านราษฎร์สุล ﷺ ในอักษระดีมิว่า

((إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرَفَّعَ الْعِلْمُ ، وَيَظْهَرَ الْجُهْلُ ،
وَيَفْشَلُ الرَّبَّنَا ، وَيُشْرِبَ الْحَمْرُ ، وَيَنْهَبَ الرِّجَالُ ، وَتَبَقَّى النِّسَاءُ .
، حَتَّىٰ يَكُونَ لِتَمْسِيقِ امْرَأَةً قَيْمَمْ وَاحِدًا))

(أخرجه البخاري : 81)

ความว่า “แท้จริงสัญญาณส่วนหนึ่งของวันสิ้นโลกคือ
ความรู้ที่ถูกยกขึ้นไป ความไม่รู้จะปรากฏอย่างชัดเจน การ
ผิดประเวณีทำการอย่างแพร่หลาย มีการคุ้มครองระนาดใน
สังคม เพศชายจะน้อยลง และเพศหญิงจะเพิ่มมาก
ขึ้น จนกระทั่งผู้หญิงห้ามคนต่อผู้ชายเพียงหนึ่งคน”

(บันทึกโดย al-Bukhari :81)

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาร่อง “หิกมะฮุของการมีภารยา
หลายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดราชวิสาส”

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาหลักการและหิกมะฮุของการมีภารยาหลายคนตามหลักกฎหมาย
อิสลาม

1.2 เพื่อศึกษาการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลายคนตามหลัก
กฎหมายอิสลามในจังหวัดราชวิสาส

2. ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

2.1 สามารถเข้าใจหลักการและหิกมะฮุของการมีภารยาหลายคนตามหลัก
กฎหมายอิสลาม

2.2 สามารถนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของครอบครัวที่มีภารยาหลาย
คนให้ถูกต้องสอดคล้องกับหลักกฎหมายอิสลาม

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ด้านเนื้อหา: ผู้วิจัยศึกษาหลักการและหิกมะฮุของการมีภารยาหลายคนตาม
หลักกฎหมายอิสลามและบทบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งจากอัลกุรอาน อัลอะดีษ ตำราพิกธุ หนังสือ
วิทยานิพนธ์ บทความและเอกสารวิจัยจากหลากหลายสถาบันทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3.2 ด้านสถานที่: ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลจริงจากครอบครัวตัวอย่างที่มี
ภารยาหลายคนในจังหวัดราชวิสาส ซึ่งเป็นลักษณะการวิจัยที่ทำความเข้าใจกับบุคคลที่มี
ประสบการณ์จากการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือชุมชนนั้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 แบบแผนการวิจัย : การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร และสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Indepth Interview) พร้อมด้วยการสังเกต (observation)

4.2 แหล่งข้อมูล : ครอบครัวที่มีภรรยาหลาภคนในจังหวัดราชบุรี โดยเลือก สัมภาษณ์ภรรยาคนใดคนหนึ่ง จากครอบครัวนั้นๆ จำนวนห้าครอบครัว (ที่มีคุณลักษณะตามที่ผู้วิจัย กำหนด)

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสังเกต

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและ ขั้นตอนดังนี้

1) การเก็บข้อมูลภาคสนาม : ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามเกี่ยวกับ การนำหลักการที่เกี่ยวข้องกับการมีภรรยาหลาภคนในอิสลามไปใช้ในครอบครัวลักษณะนี้ สัมภาษณ์แบบเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงจากภรรยาคนใดคนหนึ่ง(ตามคุณลักษณะที่ผู้วิจัย ได้ กำหนดไว้) ในครอบครัวที่มีภรรยาหลาภคน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในการอธิบายร่วมกันของครอบครัวในลักษณะที่มีภรรยาหลาภคน ได้อย่างครอบคลุมในทุกรูปแบบ ผู้วิจัยยังกำหนดครอบครัวที่มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกัน คือ มี ความรู้ความสามารถทางเศรษฐกิจ (ดี, ปานกลาง, น้อย) ฐานะทางสังคม (ผู้นำอาสาฯ) และแนวทาง การอบรมสั่งสอนที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งลักษณะที่แตกต่างดังกล่าวจะส่งผลต่อรูปแบบการบริหาร จัดการภายในครอบครัวที่มีภรรยาหลาภคน ได้

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต (observation) โดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วน ร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมด้วยการสร้างความสัมพันธ์ ด้วยคำพูดที่ดี และการคุยก็อธิบายไปด้วยเพื่อให้ได้ความไว้วางใจจากผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อผู้วิจัย จะ ได้เข้าถึงข้อมูลเชิงลึกได้ด้วยขั้น ส่วนการสังเกตที่ไม่มีส่วนร่วมคือ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตจากภารกิจ ของผู้ให้ข้อมูลในขณะที่กำลังให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการนำข้อมูลดิบที่ได้จาก การสัมภาษณ์ ถอดเทปมาแยกเป็นทีละครอบครัว แยกข้อมูลของแต่ละครอบครัวเป็นส่วนๆตาม ประเด็นข้อกฎหมาย และหลักการที่ได้จากการวิจัยเอกสาร แล้วนำมามาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ภายในครอบครัวกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร เพื่อหาแนวทางการนำหลักการไปใช้ให้ เกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริงต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและขั้นตอนดังนี้

5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย จากวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

5.2 ติดต่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลกับหนึ่งในบรรยาทั้งหมดของครอบครัวที่มีบรรยาหาดายคนในจังหวัดนราธิวาส

5.3 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามเกี่ยวกับการนำหลักการที่เกี่ยวข้องกับการมีบรรยาหาดายคนในอิสลามไปใช้ในครอบครัวลักษณะนี้ สัมภาษณ์แบบเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงจากบรรยาคนในครอบครัวที่มีบรรยาหาดายคน

5.4 ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต โดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม

5.5 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

6. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

6.1 ผลการวิจัย

จากการวิจัยในเรื่องหิกมะฮุของกรรมมีบรรยาหาดายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

6.1.1 หลักการและหิกมะฮุของการมีบรรยาหาดายคนตามหลักกฎหมายอิสลาม

จากการศึกษาหลักการและหิกมะฮุของการมีบรรยาหาดายคนในคัมภีร์อัลกรอาน อัลอะดีษ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าทุกๆ หน้าบัญญัติในศาสนาอิสลามนั้นอัลลอห์ได้บัญญัติขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคำสั่ง ใช้หรือคำสั่งห้ามส่วนแล้วเพื่อผลประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหลาย เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าสิ่งไหนที่เป็นผลดีหรือสิ่งไหนที่เป็นผลเสียต่อสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นวาระนูบิที่มุสลิมทุกคนจะต้องยอมรับในทุกๆ การบัญญัติของอัลลอห์ ไม่ว่าจะรู้ดีหรือไม่รู้ดี หิกมะฮุของการบัญญัติ นั้นๆ หรือไม่ก็ตาม และจากอาษะอัลกรอานที่บัญญัติให้ผู้ชายสามารถมีบรรยาได้หากคนมีอยู่ 2 อาษะด้วยกัน คืออาษะที่ 3 ในสูตระสุอันนิสาอ์

อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَإِنْ حِفْتُمْ لَا تُفْسِطُوا فِي الْأَيَّامِ فَإِنَّكُمْ حَوْلًا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النَّسَاءِ ﴾
 مَشْئَى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ فَإِنْ حِفْتُمْ لَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 ذَلِكَ أَذْنٌ لَا تَغْوِلُوا ﴾

(النساء : 3)

ความว่า “ดังนั้นพวกเจ้าทั้งหลายจะแต่งงานกับผู้หญิงที่ดีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรีเพื่อเป็นภรรยาสำหรับพวกเจ้า สองคนหรือสามคนหรือสี่ คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่ ภรรยาคนเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีอขวาของพวกเจ้าครอบครองอยู่ (ทางหญิงที่พวกเจ้าครอบครองอยู่) นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกว่าในการที่ พวกเจ้าจะ ไม่ลำเอียง”

(อันนิสา๙: 3)

จากนั้นอัลลอห์ ﷻ ได้นอกกล่าวชี้แจงด้วยการปฏิเสธถึงความสามารถของผู้ชาย ในการจะทำให้ยุติธรรมระหว่างบรรดาสตรี พระองค์ได้ตรัสในอายุที่ 129 สูเราะฮุอัน นิสา๙ อัลลอห์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَنْ تُنْتَطِلِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِوَا كُلَّ الْمَيْلِ ﴾
﴿ فَتَذَرُّوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْبِلُوهَا وَتَنْقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَمُورًا رَّحِيمًا ﴾

(النساء: 129)

ความว่า “และพวกเจ้าทั้งหลายจะ ไม่สามารถที่จะ ให้ความยุติธรรมใน ระหว่างบรรดาภรรยา ได้เลย และเมื่อพวกเจ้าจะ มีความปรารถนา อันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจะ อย่าเอียงไปหนด เสื่อพวกเจ้าก็จะ ปล่อยให้บรรดา娘 (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแหนวนไว้ และ หากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอห์ ﷻ นั้น เป็นผู้ทรงอภัยไทย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อันนิสา๙: 129)

ได้พูดว่า การอนุญาตให้มีภรรยาหลายคนในอิสลามนั้น จะทำให้บุล衾และสังคม บุล衾 โคงรุณ ได้รับหักห่อนหักห้อง โดยตรงและโดยอ้อม ทั้งนี้หากการอยู่ร่วมกันของบรรดาครอบครัว ที่มีภรรยาหลายคนเหล่านั้น ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และให้สิทธิแก่กันในครอบครัวตามที่อิสลาม ได้สั่ง ใช้ เพราะ อัลลอห์ ﷻ ได้วางกฎเกณฑ์และหลักการที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมทุกด้าน ทั้งบังอรรับ และ ได้จำกัดบทบัญญัตินั้น ด้วยเงื่อนไข ต่างๆ คือ ต้องไม่มีความกลัวในหัวใจว่าจะต้องเกิดความไม่ ยุติธรรม มีความสามารถในการจ่ายน้ำเงินแก่บรรดาภรรยาและบรรดาลูกๆ มีความยุติธรรมใน สิ่งที่สามารถของเห็นและจับต้อง ได้นั้นก็ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการอธรรมต่อผู้หญิง ได้ ดังนั้นจะเห็น ได้ว่า บทบัญญัติของ อัลลอห์ ﷻ นั้น ครอบคลุมและสมบูรณ์ ในทุกมิติ ด้าน แต่ความบกพร่องหรือ

ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในครอบครัวที่มีภารยาหลักคนนั้นเกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่ละเลยและเพิกเฉยต่อบทบัญญัติและหลักการที่อิสลามกำหนด ซึ่งมักจะปฏิบัติตามอารมณ์และสัญชาตญาณดิบของตนเอง โดยมิได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของพระเจ้าในวันแห่งการตอบแทน

แน่นอนว่าทุกการบัญญัติของอัลลอห์ บ่องมีหิกมะฮ์ ส่วนหนึ่งของหิกมะฮ์ของ การบัญญัติการมีภารยาหลักคนในอิสลามคือ ทำให้จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น แก้ปัญหาจำนวนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันให้กับผู้หญิง (เนื่องจากอัลลอห์ได้กำหนดให้สามีจ่ายค่าอุปการะให้กับภรรยา) เพื่อเพิ่มพูนประชาชาติ (อุมมะฮ์) และรักษาซึ่งผู้พันธุ์มนุษย์ แก้ปัญหาผู้หญิงที่มีความพร้อมจะแต่งงานมีจำนวนมากกว่าผู้ชายที่มีความพร้อมจะแต่งงาน แก้ปัญหารือเรื่องภรรยาเป็นหมันหรือป่วยเรื้อรัง ป้องกันการสมรสที่เป็น怀抱เพื่อปลดปล่อยความต้องการที่มีมากของผู้ชายได้ การแต่งงานเป็นสาเหตุทำให้มีการเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ด้วยกัน สายเลือด ป้องกันพิณะฮุที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ชายที่ต้องเดินทางไกลไปต่างประเทศบ่อยๆ แก้ปัญหาการขึ้นค่านของสาว嫁มาก เป็นต้น

6.1.2 การนำหลักการที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการสร้างครอบครัวให้อยู่ในครรลอง อิสลามของครอบครัวมุสลิมที่มีภารยาหลักคนในจังหวัดราชบูรีสวี阀ประเด็นด้วยกัน คือ 1) การให้ความยุติธรรม 2) การจ่ายน้ำฟекาะ 3) การให้ที่อยู่อาศัย 4) การให้เวลาค้างแรม 5) การคุ้มครองให้สักนในครอบครัว ซึ่งจากการสำรวจนี้ได้ข้อค้นพบดังนี้

1) การให้ความยุติธรรม โดยส่วนใหญ่แล้วผู้นำครอบครัวไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมได้แม้กระทั้งความยุติธรรมในสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ เช่น การให้ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค การร่วมหลักนอนและการคุ้มครองให้ได้

2) การจ่ายน้ำฟекาะ เห็นได้ชัดว่าผู้นำครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูครอบครัวทั้งหมด แต่ก็มีการยินยอมจากบรรดาภรรยา ซึ่งพวกรุ่งช่วงหาเลี้ยงชีพเพื่อจุนเงิน ครอบครัวอีกแรง

3) การให้ที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่แล้วผู้นำครอบครัวสามารถที่จะจัดการเรื่องการให้ที่อยู่อาศัยได้ ถึงแม้จะเป็นการเช่าอยู่ แต่บางครอบครัวผู้นำครอบครัวไม่จัดสรรเรื่องที่อยู่อาศัยให้พวงานะเลียนอกจากปล่อยให้พวงานะอาศัยบ้านพ่อแม่ของนางเท่านั้น

4) การให้เวลาค้างแรม สำหรับครอบครัวที่ผู้นำครอบครัวจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยของบรรดาภรรยาให้อยู่ในระยะทางไกลถึงพื้นที่จะไปมาสะดวกได้นั้นมักไม่ค่อยมีปัญหารือเรื่องการให้เวลา แต่ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวที่มีภารยานางคนอาศัยอยู่ไกลมีระยะทางเป็นอุปสรรคในการเดินทางของสามี มักจะมีปัญหารือเรื่องการจัดสรรเวลาให้นาง และบางครอบครัวผู้นำเลือกให้เวลา กัน

บรรยายที่ตนเองพึงใจมากกว่าบรรยายอื่นๆ แต่ก็มีบรรยายบางคนเสียสละในสิทธิของนางแก่บรรยายอื่น เมื่อนางมีประจำเดือน

5) การคุ้ยแลกเอาใจใส่คนในครอบครัว ผู้นำครอบครัวบางคนสามารถที่จะคุ้ยแลกเอาใจใส่คนในครอบครัวบ้างดีและเสมอต้นเสมอปลาย แต่ผู้นำบางครอบครัวเลือกเอาใจใส่เฉพาะคนในบ้านบรรยายที่เข้าพิงพอใช้เท่านั้น

6.2 อกิจกรรมการวิจัย

จากผลการวิจัยของหลักการ บทบัญญัติและหิกมະชุของกรมมีบรรยายฯ หลายคนในอิสลาม และการวิจัยภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์นั้น จะเห็นได้ว่าการมีความรู้ความเข้าใจในหลักการมิได้ส่งผลให้เกิดการนำไปใช้หรือปฏิบัติจริงอย่างสมควร ซึ่งจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลักการดังนี้

1) การให้ความยุติธรรม โดยหลักการแล้วผู้นำครอบครัวจำเป็นที่จะต้องให้ความยุติธรรมในทุกเรื่องที่สามารถมองเห็นได้ ยกเว้นเรื่องของความรักเพราะเป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะควบคุมด้วยตัวเองได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วส่วนใหญ่ของผู้นำครอบครัวไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมได้แม้กระถั่งความยุติธรรมในสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ เช่น การให้ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค การร่วมหลั่นนอนและการคุ้ยแลกเอาใจใส่

2) การจ่ายน้ำฟекาสุ ตามหลักการแล้วผู้ชายต้องมีความสามารถที่จะให้ค่าเลี้งดู และปัจจัยบังชิพ ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค และของใช้ที่จำเป็นแก่บรรดาบรรยายทั้งหมด แต่เห็นได้ชัดว่าในความเป็นจริงแล้วผู้นำครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้งดูครอบครัวทั้งหมด แต่ก็มีการขยันขมจากบรรดาบรรยาย ซึ่งพากงานช่วยหาเลี้ยงชิพเพื่อชุนเจือครอบครัวอีกด้วย

3) การให้ที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่ผู้นำครอบครัวจำเป็นจะต้องจัดสรรให้กับบรรดาบรรยายทุกคนตามหลักกฎหมายอิสลาม ส่วนใหญ่แล้วผู้นำครอบครัวสามารถที่จะจัดการเรื่องการให้ที่อยู่อาศัยได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นการเช่าอยู่ แต่บางครอบครัวผู้นำครอบครัวไม่จัดสรรเรื่องที่อยู่อาศัยให้พากงานเลียนอกจากปล่อยให้พากงานอาศัยบ้านพ่อแม่ของนางเท่านั้น

4) การให้เวลาค้างแรม ซึ่งตามหลักการนั้นการให้เวลาค้างแรมเป็นสิ่งที่ผู้นำครอบครัวจำเป็นจะต้องให้ความยุติธรรมและให้สิทธินี้แก่บรรยายทุกคน ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาที่พากงานมีประจำเดือนก็ตาม ซึ่งครอบครัวที่ผู้นำครอบครัวมีการจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยของบรรดาบรรยายให้อยู่ในระหว่างทางไกลกันพอที่จะไปมาสะดวกได้นั้นมักไม่ค่อยมีปัญหารื่องการให้เวลา แต่ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวที่มีบรรยายบางคนอาศัยอยู่ใกล้มีระหว่างทางเป็นอุปสรรคในการเดินทางของสามี มักจะมีปัญหารื่องการจัดสรรเวลาให้นาง และบางครอบครัวผู้นำเลือกให้เวลา กับบรรยายที่

ตนเองพึงใจมากกว่าภารยาอื่นๆ แต่ก็มีภารยานางคนเสียสละในสิทธิของนางแก่ภารยาอื่นเมื่อนางมีประจำเดือน

5) การคุ้ยแลเออาจิส่คณในครอบครัว การคุ้ยแลคณในครอบครัวให้ตั้งในดูนยาและให้พื้นจากไฟนรอกในอาทิตย์ระหว่างเดือนเป็นสิ่งที่อัลลอห์ได้สั่งให้ผู้นำครอบครัวได้ทราบนักและระวังให้นำกที่สุด ผู้นำครอบครัวบังคนสามารถที่จะคุ้ยแลเออาจิส่คณในครอบครัวอย่างดีและเสนอต้นเสมอปลาย แต่ผู้นำบังคนครอบครัวเลือกเอาใจใส่เฉพาะคนในบ้านภารยาที่เข้าพิงพอใจเท่านั้น

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 การที่จะตัดสินใจมีภารยาหลายคนนั้น ผู้ชายควรมีการคิดไตร่ตรองให้ดีว่าตนเองมีความพร้อมในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และควรมีความอดทนในการที่จะประสบกับปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นในครอบครัวลักษณะนี้

7.2 ผู้นำครอบครัวที่มีภารยาหลายคนควรตระหนักถึงความรับผิดชอบในโลกนี้ ด้วยความยำเกรงต่ออัลลอห์ ด้วยการคุ้ยแลบุคคลที่อยู่ภายใต้การคุ้ยแลรับผิดชอบของพวากษาให้พื้นจากไฟนรอกซึ่งไม่มีผู้ใดจะรอดพื้นไปได้ นอกจากบุญบัติตามและเชื่อฟังอัลลอห์เท่านั้น

7.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาว่าการมีภารยาหลายคนนั้นสามารถแก้ปัญหาในสังคมได้จริงหรือไม่ หากเป็นความจริงแล้วก็ควรส่งเสริมของภาคผ่านที่เกี่ยวข้องให้มีการนำมาใช้แก้ปัญหาในสังคมอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

เอกสารอ้างอิง

- นุ่มอำนวย ใจ. (2011). **บทบัญญัติเกี่ยวกับสตรีในอิสลาม.** มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.
- สุภังค์ จันทวนิช. (2546). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abu Abdu al-Rahman. (1991). **Faḍlu Ta‘addadu al-Zawjāt.** Dār al-manār.
- Abdullah Naṣīḥ ‘Ulwan. n.d. **Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām Wa Hikmah Ta‘addadu Fī al-Nabiy.** Dār al-Salām.
- Abdu al-Tawwab Haikal. n.d. **Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām Wa Hikmah Ta‘addadu Fī al-Nabiy.** Bairūt : Dār al-Qalam
- Abdu al-Nāṣir Tawfiq al-Attār. (1972). **Ta‘addadu al-Zawjāt Min al-Nawāhiy al-Dīniyyah Wa al-Ijtīmā‘iyyah Wa al-Qanūniyyah.** Gozzah.
- Ahmad al-Huṣoīn. (1990). **Limādhā al-Hujūm ‘Ala Ta‘addadu al-Zawjāt.** al-Riāḍ : Dār al-Ḍiyā'a.
- al-SaiyidSabiq. (1994). **Fiqh al-Sunnah.** Cairo : Dār al-Fath Li al-Ilāmi al-arabiyyah.
- al-Bukhariy, Muhammad Bin Ismail. (1400). **al-Jami‘i al-Sahīh.** Egypt : al-Maktabah al-Salafiyah.
- Bunaidir Bin Muqbil al-Haisūniy. n.d. **Da‘awah Ilā Ta‘addadu al-Zawjāt.** Dār al-ṣamī‘iyyah.
- Khālid Bin Abdu al-Rahmān al-Jeraisiy. (1999). **Faḍlu Ta‘addadu al-Zawjāt.** al-Riāḍ : Maktabah al-Malik Fahad al-Waṭoniyyah.
- Muhammad Bin Musfir Bin Husayn al-Ṭawīl. (2004). **Ta‘addadu al-Zawjāt Fī al-Islām.** Maktabah Mishkāh al-Islāmiyah.
- Mustafa al-Siba‘iyy. (1999). **al-Mar‘ah Bainā al-Fiqh Wa al-Qānūn.** al-Riāḍ : Maktabah al-Waraq.
- Zakir Naik, Zakir Abdu al-Karīm Naik. nd. **Answer To Non-Muslims’ Common Questions About Islam.** Islamic Research Foundation.

รุจิยะท พ. (2556). การบริหารจัดการในครอบครัวสลิมที่มีภารยาหล่ายคนในอำเภอ
เมือง จังหวัดปัตตานี.

ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อาหมัด อัลฟารีดี. (2547). สิทธิและหน้าที่ของภริยาตามกฎหมายอิสลาม: ศึกษากรณีการปฏิบัติ
ในจังหวัดปัตตานี.

ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นูรีษะ สามะ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5620420004	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศศ.บ. กฎหมายอิสลาม	มหาวิทยาลัยอัลอัซฮาร์ (ประเทศอียิปต์)	2551

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ครุยวิสาหกิริยา และเจ้าหน้าที่ทะเบียน โรงเรียนอัตตารีกียะห์อิสลามเมียะห์ จังหวัดนราธิวาส

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

นูรีษะ สามะ และอัสมันน์ แแตօາດี. 2560. “หิกมะอุของกรรมการมีภารยาหาляยคนตามหลักกฎหมายอิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส” เวทีสัมมนา International Conference On Islamic, Development and Social Harmony In Southeast Asia. 11-12 April 2017 At Princess of Narathiwat University.

นูรีษะ สามะ และอัสมันน์ แแตօາดี. (2562). หิกมะอุของกรรมการมีภารยาหาляยคนตามหลักกฎหมาย อิสลาม และการนำไปใช้ของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส. วารสาร อัล-ชิกમะอุ มหาวิทยาลัยฟ้าภูโจน, ปีที่ 9 ฉบับที่ 18 (ฉ.ที่ 2/2562). (รอตีพิมพ์)